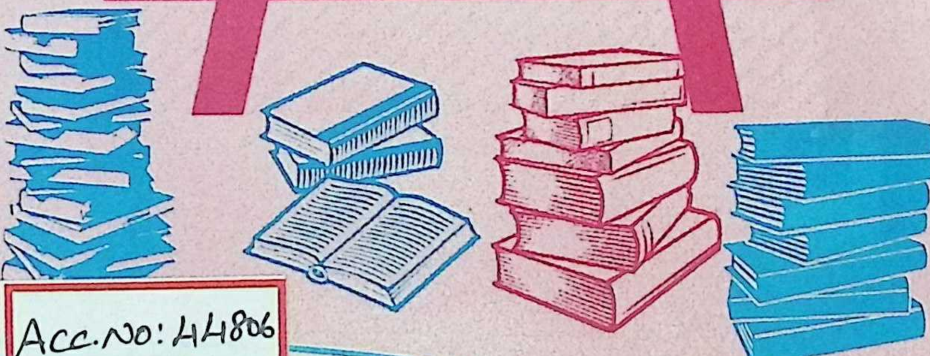
பஞ்ச காவியத்திற்கு குருநூல் என்னும்

அகத்தியர்

சௌமிய சாகரம்-1200



தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026

அகஸ்தியர்

பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநூலாகிய

சௌமிய சாகரம் 1200

பதிப்பாசிரியர்
எஸ். பி. இராமச்சந்திரன்

தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை நூலகம்

7, N.G.O. காலனி,
வடபழனி, சென்னை-600 026.

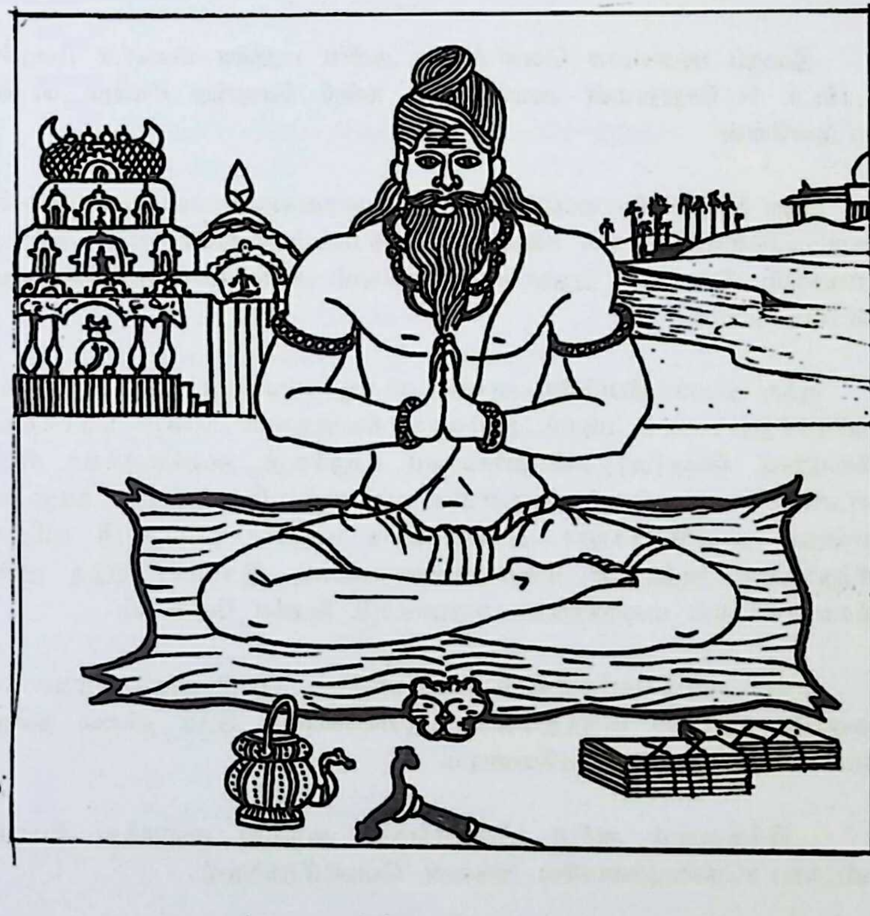
Website: www.intamm.com/nool/thamarai
E-mail: thamarai@intamm.com.

தாமரை வெளியீடு எண் : 267

இரண்டாம் பதிப்பு : ஏப்ரல் 2016

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	:	அகஸ்தியர் பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநூல் என்னும் சௌமிய சாகரம்
பதிப்பாசிரியர்	:	எஸ். பி. இராமச்சந்திரன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி, ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை–26.
பதிப்பு ஆண்டு	:	ஜனவரி 2001
நூல் வடிவம்	:	1 X 8 டெமி
தாளின் தன்மை	:	14.4 வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	:	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	294 + XVI
பிரதிகள்	:	1000
பைண்டிங்	:	செக்ஷன்
நூலின் விலை	:	**ரூ.120-00**
கணிப்பொறி	:	கார்த்தி கிராபிக்ஸ் சென்னை – 26.
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேடிவ் ஆப்செட் சென்னை – 34.



சட்டைமுனி.சீர்காழி- ஓர் கற்பனை வடிவம்

பதிப்புரை

மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்து சுமார் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஓலைச் சுவடிகளில் இது ஒன்றே தேறியது. மற்றவை சல்லடைத் தாள்களாகத் துளைக்கப்பட்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டும் வீணாகப் போய்விட்டன.

இதைப் புத்தகமாக வெளியிட உதவிய மதுரை மீனாட்சி மிஷன் டாக்டர். N. சேதுராமன் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த மிகவும் கடன் பட்டுள்ளேன்.

இந்த நூலில் மிக அறியவையும் நட்பமானவையுமான விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதாகப் பல பழைய வைத்தியர்கள் கூறுகின்றனர். இப்படி யிருந்தும் இந்தநூல் இதுநாள் வரையிலும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது வியப்பூட்டுகிறது.

இந்த நூலை இயற்றிய அகஸ்தியர் ஆரியர்களிடம் பற்றுயிருந்தவர். தமிழ்ச்சித்தர்களைப் பந்றித் தாழ்வாக நினைத்தவர் என்று தெரிகிறது. சோதிரிஷி, வேதரிஷி என்பவர்களைப் பற்றிக்கூறி அவர்களுக்குச் சீடர் சட்டைமுனி என்றும் சட்டைமுனியின் வர்க்கத்தில் தோன்றியவர் திருமூலர் என்றும் பாடியிருக்கிறார். உண்மைக்கு மாறான இச்செய்தி தமிழ்ச் சித்தர்களை அறிந்தவர் மனம் புண்ணாகும்படி இருப்பதே இந்த நூல் பிரபலமாகாமல் மறைந்ததற்கு காரணமாய் இருக்க வேண்டும்.

நூலை எழுதியவர்களின் மொழிப் பழக்கம், நாட்டு வழக்கு முதலான வையும் பெரிதும் பாதித்துள்ளன. ஆய்வாளர்கள் இந்த நூலை நன்கு பயின்ற செப்பனிட்டுத் தரவேண்டும்,

இத்தகைய அரிய விஷயங்கள் அழிந்து மறைந்து போய் விடக்கூடாதென்பதற்காகவே இதனை வெளியிடுகிறோம்.

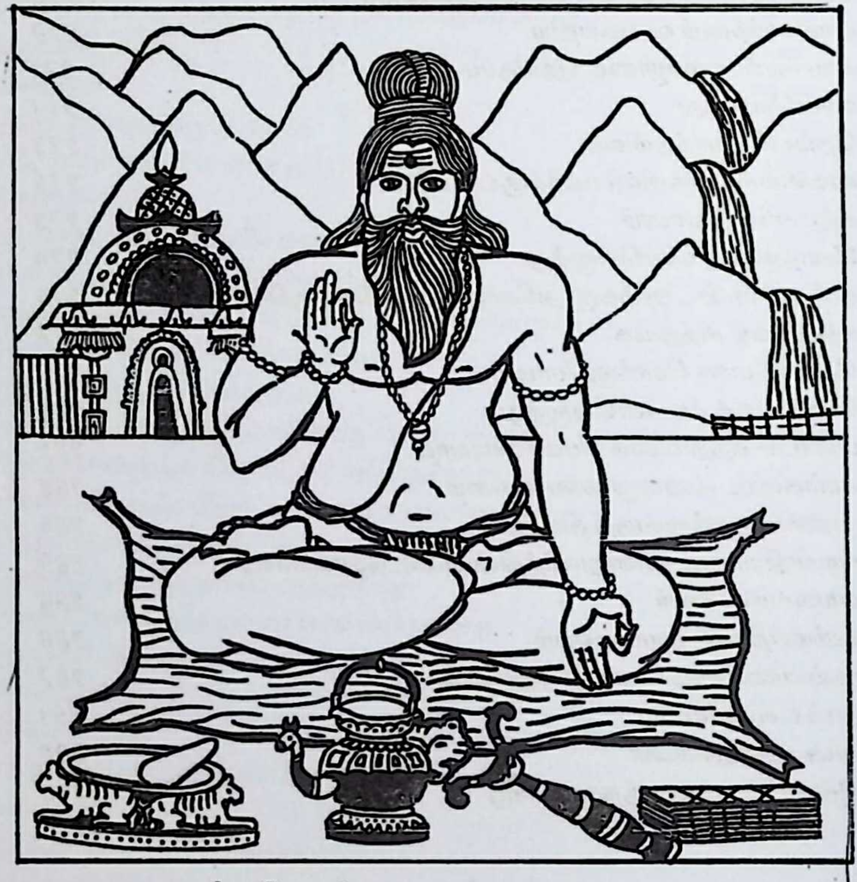
பதிப்பாசிரியர்
எஸ். பி. இராமச்சந்திரன்

பொருளடக்கம்

அகஸ்தியர்

அகஸ்தியர்

முற்றும்



அகத்தியர்- (ஓர் கற்பனை வடிவம்)

உ
சிவமயம்
அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த
பஞ்சகாவியத்திற் குருநூலென்னும்
ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம்-1200

◎◎◎◎◎

ஆதியெனும் பூரணமாய் வெளியாய்நின்ற
யகண்டசதா சிவத்தினுட வருளேபோற்றி
நாதியெனுஞ் சுழிமுனையாய் பிறவையான
ஞானசௌமிய சாகரத்தி னருளேபோற்றி
வேதியெனும் பரவெளியாய் விளங்குஞ்ஞான
வேதாந்தப் பரப்பிர்மசர ஜோதிபோற்றி
வாதியெனும் வுற்பவித்த னாதவிந்தின்
வகண்டகண பதியினிட.பீடங்காப்பே. 1

காப்பான வேதாந்த பரமெய்ஞ்ஞான
கருவிகர ணாதியுட குருவேகாப்பு
மூப்பான தர்ப்பரத்தின் சுரூபமான
மூதண்டப் பதிபாசயுப நிடமேகாப்பு
யாப்பான மெய்ப்பொருளாய் ரூபமான
யந்தமென்ற கருக்குருவி னருளேகாப்பு
தாப்பில்லா சௌமியசா கரங்களான
சராசரங்கள் சூழ்ந்தகுண் டலிகாப்பாமே. 2

குண்டலியெ சுழினையிலே சூர்ந்துவொட்டிக்
குருவான பராபரத்தைப் பணிந்துநாமும்
யண்டமெல்லாம் பிண்டமதாய் மேவுஞ்சத்தி
யருள்பெருகும் சின்மயத்தை யடிபணிந்து
மண்டலங்கள் மூன்றுரவி மதியால்கண்டு
மாயிதிரோ தாயியைநாம் பூசித்தப்பால்
பிண்டமென்ற கருக்குருவை யறிவாற்கண்டு
பேரொளியை தெய்வமென்று பேசினோமே. 3

பேசினோம் சௌமிய சாகரந்தானின்னூல்
பேரண்ட மானதொரு பிரபல்லியத்தால்
தூசினோந் தொண்ணூற்றாறு கருவியான
துதிபெறவே சடலமென்ற கருவைக்கண்டோம்
மாசினோ மண்டரண்டங் கண்டோம்பாரு
மதுக்கப்பா லாயிரத்தெட் டண்டங்கண்டோம்
பாசினோம் பரப்பிர்ம சுரூபங்கண்டோம்
பரிவான பசுபதி பாசங்கண்டோமே. 4

கண்டோமே பசுபதியை மனக்கண்ணாலே
காட்சியெல்லா மதினாலே கண்டோம்விண்டோம்
யண்டோமே யதுக்கப்பால் சராசரங்கள்
அச்சரா சரங்களிலே யனேகங்காலம்
பூண்டோமே பூரணத்தினுதையங் கண்டோம்
பூறுவத்தில் சௌமியசா கரங்கள்கண்டோம்
மாண்டோமே மௌனசிவ யோகங்கண்டோம்
மதிபிறையைக் கண்டுமன மகிழ்ந்தோம்பாரே. 5

மகிழ்ந்தோமே யாதாரம் மேலாதாரம்
மகிட்சியுட னிரண்டினுட பீடங்கண்டோம்
புகழ்ந்தோமே யதுநிலையை மனத்தாற்கண்டோ
மாராறு பனிரெண்டு வறையேகண்டோம்
துகழ்ந்தோமே துரியந் துரியாதீ தங்கள்
துருவவரை மேல்வரைகள் கீழரையுங்கண்டோம்
சகழ்ந்தோமே சௌமியசா கரங்கள்தன்னில்
சச்சிதானந்தவெளி சலங் கண்டோமே. 6

கண்டதொரு பருவமென்ற சுரூபங்கண்டோங்
கணக்கில்லா தீபவொளி பிறவைக்கண்டோம்
தொண்டரென்ற நிலைகண்டோம் மண்டலங்கள்கண்டோம்
துரியாதீதத் தலத்தில் சோதிகண்டோம்
விண்டதொரு காவியந்தா னஞ்சும்பாடி
விரித்தபொரு ளனந்தமெல்லாம் விளங்கினோம்பார்
வண்டபிரான் தொண்டுமையாள் கொண்டேயென்னை
வறைதோறுங் கறைதேரி வரைக்கண்டோமே. 7

வறையான மேலாறு வறையுங்கண்டோம்
மகத்தான துறைகீழாறு துறையுங்கண்டோம்
பறையானப் பறைகண்டோம் பரமெய்ஞ்ஞானம்
பாடினோ மாயிரந்தான் ஞானஞ்சொன்னோம்

துறையான மாந்திரிகமாயிரந்தான் சொன்னோம்
துருவான வயித்தியமாயிரந்தான் சொன்னோம்
எறையான லெட்சணத்தி லாயிரந்தான்சொன்னோம்
யெடுத்தோமேவாத காவியந்தான் பாரே. 8

பாரப்பா புலத்தியனே யஞ்சுனூறு
பாடினதோர் காவியந்தா னைந்தும்பார்த்து
ஆரப்பா சௌமிய சாகரந்தானின்னூ
லாயிரந்தான் திறவுகோ லைந்துக்குத்தான்
காரப்பா கடலதிக சாத்திரமென்றும்பேர்
கருவான நூலிதுதா னார்தான்சொன்னார்
வேரப்பா யிந்நூலு சகலத்திற்கும்
விதித்தவிதி யுள்ளவர்க்கு யிந்நூலாமே. 9

ஆமென்ற யிந்நூலி லாடும்வித்தை
யருளுகிறோம் புலத்தியனே யருளுறோம்நாம்
சோமென்ற சுந்தரமே யகத்தினானுஞ்
சொல்லுகிறேன் தொகுப்பினுட சூட்சங்கேளு
வாமென்ற வாதவித்தை யனேகஞ்சொல்வோம்
வழலைமுறை முப்புனுட வளங்கள்செல்வோம்
மாமென்ற சுண்ணங்கள் செயநீர்சொல்வோம்
மகத்தான திராவகங்கள் வளஞ்சொல்வோமே. 10

சொல்வோமே செந்தூரங் கோடாகோடி
சுண்ணத்தில் வெகுகோடி செயநீரில்கோடி
வெல்வோமே வேதையிலே யனேகங்கோடி
விளங்கினதோர் கட்டுகளி லனேகங்கோடி
செல்வோமே திராவகத்தி லனேகங்கோடி
செயலான பற்பங்க ளனேகங்கோடி
பல்வோமே யமுர்தபனி நீர்கள்கோடி
பாடலெல்லாஞ் சுருக்கியிந்நூற் பாடினோமே. 11

பாடினோஞ் சுந்தரமே வைப்புகோடி
பரிவான வைப்புகளில் கட்டுகோடி
சாடினோஞ் சரக்குகளில் அனந்தங்கோடி
சமர்த்தானகட்டு சுண்ணஞ் செந்தூரங்கோடி
தேடினோம் கட்டில்செய நீர்கள்கோடி
தெளிவான திராவகத்தி லனந்தங்கோடி
மூடினோம் போட்டாமலத் துல்க்கமாக
முப்பூவி லுப்புவகை கோடிதானே. 12

தானென்ற சாத்திரங்க ளனந்தங்கோடி
தருவான சக்கரங்கள் பூஜைகோடி
யானென்ற யஷ்டசித்தி லனந்தங்கோடி
யறுபத்து நாலுசித்து மனந்தங்கோடி
மானென்ற மயேந்திரத்தி லனந்தங்கோடி
மஸ்வில்லா யிந்திரசால மனந்தங்கோடி
தேனென்ற செககரணம் கோகரணங்கோடி
செப்பினோஞ் செப்படி வித்தைதானே. 13

தானான சொக்குபொடி மோடிகோடி
தருவான மைதிலர்தம் வாடைகோடி
தேனான தைலமதிற் கோடாகோடி
தெளிவான திருவுருவின் கருவில்கோடி
மானான யோகவித்தை யனேகங்கோடி
மாய்கையிலே சதாகோடி ஞானங்கோடி
யேனான வித்தையெல்லா மிந்நூலித்தா
னியம்பினோம் புலத்தியனே யியம்பினோமே. 14

இயம்பினதோ ரென்னவென்றால் புலத்தியனேகேளு
யீசுரந்தா னுமையவளுக் கெடுத்துரைத்தார்
வியம்பினதோ ருமையவளும் நந்திக்குச்சொன்னாள்
யுருகியுடன் நந்தி தன்வந்திரீ க்குச்சொன்னார்
இயம்பினதோர் தன்வந்திரீ யசுவினிக்குச்சொன்னார்
அருளினா ருபதேச மருளக்கேளு
மயம்பினதோ ரகத்தியனான் யெந்தனுக்கு
மருளினா ரசுவனியு மருளினாரே. 15

மருளினார் சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல்
மகத்தான பொருள்களெல்லா முபதேசித்தார்
வருளினார் வாமகனே யறிவுள்ளோனே
வரவழைத்து வலதுபக்க மாசனமேயிட்டு
குருளினார் குணங்குறிகள் நன்றாய்க்கேட்டு
குருகுலத்தில் மிகுதிகுலங் குணவானென்றும்
யருளினா ருபதேசம் யெந்தனுக்கு
யப்போது புலத்தியனே யருள்கண்டேனே. 16

அருளான சின்மயத்தின் குறியேகேட்டேன்
அக்குறியி னிதானமெல்லா மடவாய்ச் சொன்னார்
மருளான மவர்பதத்தில் பணிந்தேனப்பா
மகத்தான வுபதேச மளித்தாரப்பா

வருளான வுபதேசம் சொன்னாரப்பா
மகத்தான மண்டரண்ட சராசரங்களெல்லாம்
தெருளான தெளிவதனால் திசைகள் கண்டோம்
தேவியுமை வாலையை நாம்தெரிசித்தோமே. 17

தெரிசித்தோ மவள்பதத்தில் பூசித்தோம்நாம்
தெளிவாக யெந்தனுக்குத் தேவியாளும்
வருஷித்தாள் சகலகலைக் கியானமெல்லாம்
வாமகனேயென்று சொல்லி வசனித்தாளப்பா
பரிட்சித்தாள் சகலசித்துக் குருவேசொன்னாள்
பணிந்தோம் நாமவள்பதத்தில் முடிதான்தட்ட
யுரிஷித்தா ளுபதேச மெனக்கேசொன்னா
ளுலகமெல்லா மொருநொடிக்கு ளாண்டோம்பாரே. 18

பாரப்பா புலத்தியனே யையாவையா
பாரேழு மவளுடைய கிருபையாலே
யூரப்பா சுந்தரமே யுபதேசித்தோம்
யுடன்சொந்த கருக்குருவாலு பாதிபெற்றோம்
வாரப்பா வாதமென்றக் கடலில்மூழ்கி
மகத்தான கடைனோட்டம் சௌமியத்தில்
காரப்பா கடைகொள்வா ரிந்நூல்தன்னில்
காசினியில் கோடியிலே யொருவர்தானே. 19

தானென்ற சௌமியசா கரத்திலிந்நூல்
சதாகோடி நூல்கள்சொன்னோ மிதுபோலுண்டோ
யேனென்ற யிந்தநூலா யிரந்தான்மைந்தா
யியம்பினோ மசுவனியி னுபதேசத்தால்
யானென்ற யின்னூலி லனேகங்கோடி
யறிவறிந்து சித்தர்கள்தான் தேறினார்கள்
வானென்ற வாக்கதினால் சொல்லப்போமோ
வையகத்தி லின்னூல்கண்டோர் பதனம்பண்ணே. 20

முப்பு முறை

பண்ணுவதோர் காவியந்தா னஞ்சுமைந்தா
பரிவான சௌமிய சாகரத்தோடாறும்
யெண்ணுவதோ ரெண்ணூறு மிதுக்கெல்லாந்தா
னியம்பினோ நிகண்டோடே யேழுமைந்தா

மண்ணுவதோ ரிதுக்கெல்லா மதீதக்கோர்வை
மைந்தனே சூத்திரங்கள் வலுவாய்நீயும்
பண்ணுவதோ ரித்தனையும் பதனம்பண்ணி
பாயிதிரோ தாயியைத்தான் பணிந்துபோற்றே. 21

பணிந்துநீ யவள்பதமே போற்றிசெய்து
பழுதில்லா சௌமியசாகரத்தை மைந்தா
யணிந்துநீ பூசைசெய்து வித்தையெல்லா
மாடுவாய் புலத்தியனே யாடக்கேளு
வணிந்துநீ வாதமென்ற குருவைக்காண
வசனிப்போ மின்னூல் வரிசையாகக்
கணிந்துநீ கருக்குருவை யறிவால்காணு
கற்பூர தீபமதில் கருத்துவையே. 22

கருத்தில்வைத்து வொருமனதால் கருக்குருவைக்காணு
கருத்தில்லா வித்தையெல்லாங் காடாய்ப்போகும்
யுருத்தமதாய்ச் சொல்லுகிறோம் புலத்தியாகேள்
வொருமனதாய் நின்றையென்றால் வாதஞ்சித்தி
மருத்துவது சௌமியசாகரந் தானிந்நூல்
மானிலத்திற் காண்பதரி தின்னூல்மைந்தா
வருத்தமில்லாச் சொல்லுகிறோ முப்புவித்தை
வாழ்வோர்கள் சிவயோகம் மவுனத்தோர்க்கே. 23

மவுனமென்ற மவுனமப்பா யார்க்குந்தோன்றா
மகத்தான மவுனமடா யார்தான்காண்பார்
கெவுனமென்ற கெவனமப்பா யெவர்தான்காண்பார்
கிருபையென்ற கெவுனமதைக் கண்டீரானால்
சவுனமப்பா வெகுசவுன மதீதவித்தை
சற்குருவின் கடாட்சமதால் தானேதோற்றும்
கவுனமென்ற கவுனமதை சொல்லக்கேளு
காட்டுகிறோம் பாகமதாய் மாட்டுறோமே. 24

மாட்டுகிறோ மாதியடா யனந்தமைந்தா
மவுனமந்த மாதியொளி தனிலேகாணும்
யாட்டுகிறோ மவ்வெளியில் சோதிமின்னல்
பார்பரிக்குச் சாரையடா யலையோமோதும்
வாட்டுகிறோ மவ்வலையைத் தாண்டிப்போனால்
வடதெற்கு மேற்கிழக்கு வதீதங்காணும்
நாட்டுகிறோம் நால்திசையும் திக்கெட்டுந்தான்
நலமானக் கோணம்பதினாறுங் காணே. 25

காணப்பா யிக்கோணம் கண்டாயானால்
கண்மணியே இருளுமாய் கைகூப்புங்கூப்பும்
மாணப்பா மவுனமதி னறுத்தால்வெட்டி
மாய்கையதைக் கடந்தப்பால் சோதிகாணும்
யாணப்பா யரூபமென்ற சுரூபங்காணும்
மச்சரூபங் கண்டையென்றால் மாய்கைபோச்சு
நாணப்பா நாம்சொன்னோமிக் குறியைக்காணு
நானிலத்தி லார்சொல்வார் நாம்சொன்னோமே. 26

நாதவிந்து

சொன்னமென்று மலையாதே புலத்தியாகேள்
சுரூபமென்ற யரூபமடா விந்துவிந்து
நண்ணோமே மாய்கையது நாதம்நாதம்
நலமாக விந்ததுவே னாதத்திட்டால்
யென்னோமே யிளக்கியது விந்துசாவும்
என்மகனே செத்துதென்றால் வாலைவாலை
யன்னோ மெய்வாலையடா யானையானை
யண்டமெல்லாங் கொல்லுமடா யறந்தாநாமே. 27

அறமான வாளெடுத்து வசியஞ்செய்தால்
அருளினோ மெமன்நமந்தான் விலகிப்போவான்
யுறமான யிவ்வாளைச் சுண்ணமாக்கி
யுள்ளுக்குக் கொண்டுவிட்டால் நீயோகர்த்தன்
சரமான சாவேது மறுபிறவியாச்சு
தானந்த சிவயோக வாழ்வுமாச்சு
புறமான பரமனுக்கு யீடுண்டோபார்
பரவொளியாய் நின்றபிர்ம நீயாவாயே. 28

ஆவாயே சித்தியுண்டோற் கிதுவேபோதும்
அளவற்ற சாத்திரங்கள் பாரார்மைந்தா
யேவாயே யிதுவ்றிந்தோ னீசனீசன்
யேமமென்ற பரியேம மிதனிலாச்சு
சாவாயே யிதுக்குத்தான் சதாகோடினூலு
சாத்தினதோர் சேதியெல்லாமிதுதான் பாரு
தாவாயே யிதனுடைய கொடுக்கந்தன்னை
தாம்விரித்து யொவ்வொன்றாய் நவிலுவோமே. 29

சிவம் விந்து வீடு

நவிலுவோம் விந்துதித்தவீடே கேளு
நகாரபிர திட்டையுட பீடங்கேளு
யவிலுவோம் அகாரமடா வித்தின்பேரு
மவ்விந்துக் குயிரதுதான் யெழுத்தேயாகும்
யொவிலுவோம் நாதமடி சத்திநாதம்
வோகோகோ நாதவீ டுயிரேகேளு
வவிலுவோம் உகாரமென்ற யெழுத்ததாகும்
வாலையடா யதனாலே விந்துவாச்சே. 30

சத்திநாத வீடு

ஆச்சடா நாதசத்தி சிவமேவிந்து
யப்பனே யிருவர்குடி வீடேகேளு
யோச்சடா ஓங்காரமான வீடு
யுலகமெல்லா மதுக்குள்ளே சமைந்தவீடு
வாச்சடா வாட்டமென்ற கோட்டைக்குள்ளே
மகத்தான சருகநுதான்மே லப்பையாகும்
மாச்சடா மதுவிந்தை விந்துகற்கம்
மக்களே நாதவிந்தை நாதங்கார்க்கும். 31

நாதமென்ற சத்தியடா விந்துகார்க்கும்
நாதாந்த நாதமதை சிவமேகார்க்கும்
வேதமென்ற பிர்மமடா சருகுமேலே
விளங்கியதோர் கிரிவளர்ந்து வடமேராகும்
யாதமில்லை பாதமில்லை யுருளையாகி
யண்டமென்றும் போதமென்றும் பலவதாகி
சேதமொன்றும் வாராது சிவமுஞ்சத்தி
சிவப்பிர்ம்ம மூன்றுபேர்ச் செயலதாமே. 32

அண்டவுற்பத்தி

செயலான யண்டமென்று மதற்குப்பேரு
செனித்துதடி செனித்த விடமெங்கேயென்றால்
யயலான யண்டமதாய் வெள்ளைக்கல்லாய்
யாருக்குந் தோன்றாத பூருவக்கல்லு
யெயலான பிர்மக்கல் லதற்குப்பேரு
யெல்லாருங் காண்பதரி தாகுங்கல்லு
வெயலான வெள்ளைக்கல் லுற்பவித்த
விதமெல்லாஞ் சொல்லுகிறோம் விதமாய்க்கேளே. 33

எழுநூல்கோர்வை இந்நூல் நுணுக்கங்காணுதல்

கேளப்பா புலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா
கிடைக்கிறது யரிதப்பா கிட்டாதப்பா
யேளப்பா யிந்நூல் யென்னூலப்பா
யெவர்சொன்னார் சௌமியசாகரம் போலப்பா
ஆளப்பா யென்கோர்வை பதினாறுலட்சம்
யதையெல்லாம் சுருக்கி மூணுலட்சமாக
வாளப்பா பாடிவைத்தோ மதுக்கெல்லாந்தான்
வசனித்தோம் காவியந்தான் வாதநூலே. 34

நூலான நூலப்பா யிந்நூல்காவியம்
நுணுக்கங்கள் கண்டறிந்தா லவனேயோகி
யாலான யரிதப்பா கோர்வைநூலும்
யப்பனே பார்க்கும்படி சொன்னேன்பாரு
மாலான மறைத்தபொரு ளேதென்றாக்கால்
மகத்தான காவியத்தில் முகிந்துதையா
கோலான கோலப்பா யத்தடியேகொண்டு
கோர்வைனூ லென்னவென்றால் யேழுனூலே. 35

நூலென்ற யேழுநூல் கோர்வைபார்த்து
நுணுக்கங்கள் கண்டறிவாய் ஞுண்மையாகும்
பாலென்ற பசும்பாலு யிந்நூல்மைந்தா
பாடினோம் சௌமிய சாகரந்தானின்னூல்
மூவென்ற முன்னூறு காவியத்துக்காக
மூதண்டக் கடசினூல் முறையைச்சொன்னோம்
காலென்ற காலப்பா தலையும்வாலுங்
கருக்குருவு மிரண்டாச்சுக் கண்டுபாரே. 36

அண்டக்கல்லு

கண்டுபார் முன்சொன்ன யண்டக்கல்லு
காணரிது பிர்மமடா யரிதானக்கல்லு
தெண்டுபார்க் கல்லுதித்த நேர்மைகாணும்
சொல்லுகிறோம் புலத்தியனே ஐயாஐயா
யண்டுபா ரண்டத்தில் மேகந்தானும்
யாகார வானமது வருஷிக்கும்பார்
பெண்டுபார் பிரபவத்தோ டறவத்துக்குள்
பேரான திக்குகளில் சொல்லக்கேளே. 37

சொல்லக்கேள் சௌமியசாகரத்தில் மைந்தா
சொல்லுகிறோம் மறைத்துவைத்த சூட்சந்தன்னை
அல்லக்கேள் கல்மழைதான் தேங்காய்ப்போல
அண்டத்தி லிருந்தல்லோ வருஷிக்கும்பார்
வெல்லக்கே ளக்கல்லும் மனிதர்பேரில்
விழுந்துதென்றால் தலையுடைந்து சேதமாவார்
மல்லக்கேள் கருங்கல்லுப் போலேமைந்தா
மண்டையிடி யிடித்துமே பொழியுந்தானே. 38

தானென்ற நாடெல்லாஞ் சேதமாகி
தவறுதலை வருகுமப்பா தனதாய்ச்சொன்னோம்
ஆனென்ற சித்திரைனா ளுத்திரத்தில்
யாகார பூர்வபட்ச பருவந்தன்னில்
வேனென்ற சுக்கிரனால் கூடும்கூடும்
விதமான கல்மழைதான் அன்னநாள்தன்னில்
மானென்ற யம்மழைதான் சொரிந்துமாறி
வருட்சித்து விடும்போது மார்க்கங்கேளே. 39

கேளப்பா யம்மழைதான் விடுத்தலாகும்
கிருபையென்ற வேளைதன்னில் யூரில்மேவும்
வேளப்பா வீடுகளி லடங்கிருந்து
விதமானக் கோழியது வந்துமேயும்
தேளப்பா தேங்காய்ப்போ லிருந்தக்கல்கள்
சிறுநெல்லின் மணிபோலே காசிறுக்கும்பாரு
வேளப்பானமனுக்கு வயதுபோல்மைந்தா
விந்துபோ லிருக்கின்ற கல்லிதாமே. 40

சகல நூலின் மறைத்த சூட்சம் சௌமிய சாகரத்திற் சொல்லுதல் சிறுமணிக்கல்லுண்டாகுதல் விபரம் காவிய மைந்திற்குத் திறவு

கல்லான கல்லதனை யிக்கோழிதான்
கண்டவுடனெடுத்து அதை விழுங்கும்பாரு
அல்லான அக்கல்லை விழுங்கினாக்கா
லதுகெற்ப முண்டாகு மப்பாற்கேளு
மல்லப்பா வாரமதுக் குள்ளேமைந்தா
மகத்தான கருவுபற்றி யுருளையாகி
வல்லான மறுவார மதனுக்குள்ளே
மகத்தான வுருளையதா யண்டமெல்லே. 41

எல்லான மன்னுமப்பா சுக்கிரவார
மென்மகனே வையத்தி லடங்கும்பாரு
பல்லான நால்நான்கு பதினாறுதான்
பரிவான வண்டமதை யீன்றினாக்கால்
அல்லான அவையத்தில் வைத்துப்பாரு
அப்பனே பொரித்ததுவு மடக்கினாக்கால்
வல்லான பரிட்சையது தான்பாரு
வசனித்தோம் நால்சாதி வண்மைபாரே. 42

வண்மையென்ற பொரித்தவிடை பார்த்தாயானால்
வதித்தமென்றால் சாதிவழி யிதுதானாகும்
முண்மையென்ற முன்னான்கு மத்தினிசாதித்தான்
மூதண்ட பின்னான்குஞ் சங்கினியேயாகும்
செண்மைவறு நான்குஞ் சித்தினிதானாகுஞ்
செயமான வதற்குப்பின் பத்மினிதானாகும்
உண்மையதாய் நாம்சொன்னோம் நாலுசாதி
யுறுதியென்ற சாதியைத்தான் ஒகோகோகேளே. 43

கேளடா புலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா
கிருபையென்ற சௌமிய சாகரந்தானாகும்
காளடா காவியந்தா னைந்துக்கும்பார்
கடலதிக மானதோர் திறவுகோல்தான்
மாளடா மகேசக்கல் முருவமான
மகத்தான கல்லினிட மார்க்கமெல்லாம்
வாளடா வசனிப்போம் பழுதில்லாமல்
மச்சக்கல் லுற்பவித்து வளங்காண்பாயே. 44

வளமான அத்தியின் றாடையேகேளு
வசனிப்போ மாதமைந்து வளர்ந்துதானால்
அளமான ஆண்கூண்டு வைத்தமாதம்
அவர்கூடியான பின்பு அறையக்கேளு
வெளமான சுரோணிதத்தில் விந்துவீழ்ந்து
விசிதமுடன் கறுப்பற்றி பிண்டமாகி
மளமான அண்டமுட்டை கோழியின்று
மச்சக்கல் முறுவத்தின் மகிமைபாரே. 45

பாரப்பா புலத்தியனே யிருபத்தைந்து
பரிவான அண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு
போரப்பா அத்தினியின் விடைசாதியில்
புருஷனுடன் சேருகிற பக்குவத்தில்

ஆரப்பா அவதரித்த மச்சவிந்து
அதினுடைய கிருபையினால் பூருவக்கல்லு
ஏரப்பா அக்கல்லு வுயர்ந்திருக்கும்
என்னசொல்வோ மணிபூர பீடந்தானே. 46

கோலானது சௌமியசாகரமென் றறியவும் விந்து பிடாகேசரிபின்வர்ணம்

தானென்ற பீடமடா விந்துபீடந்
தருவான விந்திருக்கும் வீட்டில்மைந்தா
பானென்ற புலத்தியனே பூரவைப்பைத்தான்
பண்மையென்ற பைதனிலே வுடல்கல்லுத்தான்
ஆனென்ற வைந்துகல்லு வுயர்ந்திருக்கும்
அக்கல்லு முழுப்பச்சை யாகும்பாரு
மானென்ற அக்கல்லு விபரங்கேளு
மச்சயிம் மழைக்கல்லின் விந்தாலாச்சே. 47

ஆச்சப்பா அவ்விதந்தாலான கல்லு
ஆரறிவார் பிர்மக்கல் வெள்ளைக்கல்லு
பாச்சப்பா பலவிதமாய்த் தோன்றுங்கல்லு
பஞ்சவர்ணக் கல்லென்று மதற்குப்பேரு
மாச்சப்பா மச்சக்கல்லா லத்தினிசாதிக்கு
வளர்ந்துதப்பா மூக்குமேல் சதைதானாகும்
ஏச்சப்பா மச்சவிந்தால் விரல்பத்தாகும்
என்சொல்வே னத்தினி வெண்ணிறந்தான்பாரே. 48

நிறமான தேகமெல்லாம் வெண்ணிறந்தான்ரோமம்
நிகழ்த்தினோஞ் சடலமெல்லாம் பச்சையாகும்
பறமான கல்லதனை யெடுத்துக்கொண்டு
பாங்கான வண்டமதை யுடைத்துநீயும்
வெறமான விந்துநாதம் வெவ்வேறேவாங்கி
வேதாந்தரசப் பீங்கான் மதனிலிட்டு
நறமான நாதமதை யோட்டிலிட்டு
நலமான விந்துவைப் பீங்கானில்வாரே. 49

விந்துநாதம் வெவ்வேறே வாங்குதல்

வாரப்பா விந்திருக்கு மோடெடுத்து
மைந்தனே சௌபோக்கி சீலைதன்னில்
ஆரப்பா சீலைதன்னிலோடே வைத்து
அப்பனே கிளியாக அளவாய்க்கட்டி

வேரப்பா விந்தததிலே யோர்நாழிவைத்து
விளங்கவே நாமதிலோர் நாழிவைத்து
ஏரப்பா யெடுத்ததனை ரவியில்சாமம்
என்னசொல்வோம் வைத்ததனை யெடுத்துப்பாரே. 50

எடுத்துப்பார் கிளியதனை யவிழ்த்துநீயும்
என்மகனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
எடுத்துப்பார் விந்தைவிட்டு ஆட்டுவாய்நீ
விபரமென்ற நாதமதாலரைச் சாமமாட்டு
மெடுத்துப்பார் சுண்டையிலே மெழுகாயோடும்
மேலான மெழுகுதனில் பாலேகொண்டு
கொடுத்துப்பரண்ட மெழுகதனாலப்பா
குகைசெய்து வுடற்கல்லு வதற்குட்போடே. 51

அண்டசுத்தி அண்டமெழுகு கவசம் முன்சொன்ன கல்மணி

போடப்பா அண்டமெழுகதனால் மைந்தா
புகழான கவசமைந்து சீலையேழு
சேடப்பா செய்து முடிப்பித்துக்கொண்டு
`சித்திரைநாள் ரவிதனிலே யெட்டுசாமம்
வாடப்பா வத்தனைமுன் மெழுகிற்பாதி
மகத்தான மெழுகெடுத்து வில்லைசெய்து
பாடப்பா பதினாறு விந்தால்சீலை
பரிவான குகையருகே செய்துவையே. 52

வையப்பா வில்லையதை பகலில்தாக்கு
மகத்தான மேற்க்கல்லு வலுவாய்மூடு
ஐயப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
அடவான ரவிதனிலே காயப்போடு
மெய்யப்பா காய்ந்தகுகை யெடுத்துநீயும்
மேலான யெக்கரிதா னானாலுந்தான்
கையப்பா ரிதுக்குள்ளே குகையைவைத்து
கருவான வில்லையதை யதற்குள்வையே. 53

உருகுபுகல் சுண்ணம் பூர்க்கும் அஞ்சு

உய்யப்பா யிரண்டையுந் தான்வலுவாய்ச்செய்து
உத்தமனே துருத்திகொண்டு வூதுவாநீ
கொய்யப்பா குகைக்குள்ளே யிருந்தகல்லு
குருவான மச்சக்கல் கூறக்கேளு

உய்யப்பா உருகியது வைந்துகல்லு
மொன்றான வொளி மணியாய்க்கட்டும்பாரு
அய்யப்பா அகலில்வைத்த அண்டசுண்ணம்
அப்பனே பூர்க்குமப்பா ம்டவைக்காணே. 54

காணடா புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
கருவான குகையெடுத்துப் பார்த்தாயானால்
ஆணடா அக்குகையிலிருந்த கல்லு
அதிசயந்தான் மெத்தவுண்டு ஆர்தான்காண்பார்
மேணடா வுருகினதோர் மணியெடுத்து
மேலான அண்டசுண்ணம் விராகன்ரெண்டு
வேணடா விந்ததனால் குழைத்துநீயும்
மேலான மணியதற்குக் கவசஞ்செய்யே. 55

செய்துஅந்த அடல்மணியை ரவியில்வைத்து
திரும்பியதை யெடுத்துவிந் தாலேழுசீலை
வயதுவந்த மணியதனை யிரண்டுநாழி
வரகரா ரவிதனிலே காய்ந்துதென்றால்
முய்துஅந்த முன்னகலில் வைத்தஇந்த
மூதண்டமேற் கல்லு மூடுமூடு
மைதுஅந்த மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
மகத்தான ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 56

வைத்துப்பா ரிருநாழி காய்ந்துதானால்
வளமான முன்கரிக்குள் வைத்துநீயும்
துத்துப்பார் துருத்திக்கொண்டு அரைச்சாமமூது
துதிபெறவே வூதினால் பூர்க்குஞ்சுண்ணம்
கைத்துப்பா ருடற்கல்லு சுண்ணமாச்சு
கண்மணியே யகலெடுத்து சீலைவாங்கி
அத்துப்பார் மணியிடை கவசம்வாங்கி
அக்கல்லு சுண்ணமதை சீசாவில்வையே. 57

அண்டம் பனிநீரு சுத்தசலம் நாதநீரு வாதமுறை அண்டத்தைச் சுத்திமாக்கருவு பூர்க்கிற சுத்தசலம் அதிகாலம் ரவியில் வைக்கவும்

வையடா யென்மகனே புலத்தியனேயோகி
மகத்தான கணபதிதன் பூசைசெய்து
ஐயடா அண்டசுண்ணஞ் சீசாதன்னில்
அப்பனே பூசைசெய்து வடக்கம்பண்ணு

மெய்யடா சொல்லிவிட்டோ மிந்நூல்தன்னில்
வேதாந்தஞ் சௌமிய சாகரந்தான்மைந்தா
ஐயடா காவியந்தான் வாதநூலு
அதிற்கிது நூல்திறவு கோலரிந்துபாரே. 58

அறிந்துபா ரத்தினியி னண்டமைந்தா
மப்பனே யைந்துவண்ட மெடுத்துக்கொண்டு
பொறிந்துபார் பீங்கானிலுடைத்து விந்தைப்
பேறாமலிவ் விந்திலுடற் கற்சுண்ணம்
வெறிந்துபார் விராகனிடை சுண்ணம்போடு
விளங்கவே அண்டசுண்ணம் விராகன்போடு
மறிந்துபா ரெடுத்துப்பீங்கான் மதியில்வைத்தால்
மகத்தான பனிநீர்தானாகும் பாரே. 59

பாரப்பா பனிநீரை கணேசற்குப்பூசை
பரிவாக செய்துநீ சீசாவில்வைத்து
பாரப்பா பதனமதாய் வைத்துநீயு
மாயி திரேதாயியைத் தான்பணிந்துநீயும்
ஆரப்பா வறிவார்கள் பனிநீர்வேகம்
ஆத்தாளை வரங்கேட்டு வடக்கம்பண்ணி
வாரப்பா பனிநீரை நாமேசொன்னோம்
மகத்தான சுத்தசல மருளக்கேளே. 60

பத்துநாளிவ்விதமாய்ச்சேர்த்தால் விஷம்போச்சுது

மருளுகிறோஞ் சுத்தசல மண்டமைந்து
மகத்தான னத்தினியி னண்டங்கொண்டு
உருளுகிறோ முடைத்துவிந்தை பீங்கானிலிட்டு
ஓகோகோ நாதவிந்தை வெவ்வேறேவாங்கி
அருளுகிறோ முடல்சுண்ண மண்டச்சுண்ண
மரகரா விராகனெடை ரெண்டுகொண்டு
வெருளுகிறோம் விந்ததிலே யிச்சுண்ணம்போட்டு
வேதாந்த பன்னீரில் விராகன்வாரே. 61

வார்த்திதனைப் பனிதனிலே வைத்துநீயும்
வளமாக யெடுத்திதனைப் பார்த்தாயானால்
கோர்த்திதனைச் சுத்தசலம் நீராய்நிற்கும்
குருவான அச்சலத்தை சீசாதன்னில்

பார்த்திதனைப் பதனமதாய் முடிப்பித்துத்தான்
பரிவான கணேசன்பூசை பண்பாய்செய்து
ஆர்த்திதனை யாயிதிரோதாயி யைத்தா
னடிபணிந்து சுத்தசல மடக்கம்பண்ணே. 62

முதலுப்பு அகாரவிந்து சூரியன்ரவி.

பண்ணப்பா புலத்தியனே ராசானந்தம்
பண்மையென்ற யோகசிவ மவுனிகேளாய்
சொன்னப்பா சுத்தசல நாமேசொன்னோஞ்
சொற்றவறா சௌமியராய் சாகரந்தன்னில்
கண்ணப்பா முன்சொன்ன இரண்டுநாதம்
நலமான நாதமதை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
உண்ணப்பா வுடற்சுண்ண மண்டச்சுண்ண
மோகோகோ விதமப்பா விராகன்தானே. 63

இரண்டாமுப்பு உகார நாதமதி சந்திரன்

காணுநீ இரண்டு சுண்ணமதிலேபோட்டுக்
கருவான இரண்டுநீர் விராகனிட்டு
நாணுநீ யதிகாலம் ரவிமுன்பாக
நன்றாக யிரண்டு நாழிகைதானப்பா
பாணுநீ பார்த்தையானால் நாதநீறு
பானுவிதுக் கொவ்வாத ரவிக்கோடித்தான்
ஆணுநீ யின்னீரே சீசாதன்னி
லதனிலிட்டு கணேசன் பூசையருளுவாயே. 64

அருளான ரவிசூரியன் மதிதான்சந்திரன்
அப்பனே யிரண்டுடனக்கிலு மூன்றாச்சு
முருளான மூன்றையுந்தான் பதனம்பண்ணு
முன்னைவலன் வணங்கியருள் பதத்தைப்போற்றி
கருளானநாம் சொன்னோ மின்னூல்தன்னில்
நாதாந்தயசுவனி தன்னருள் தன்னாலே
குருவானக் குருவருளால் முன்னீறாச்சுக்
கூறினோம் சௌமியந்தான் கிடையாதென்றே. 65

வாதமுறை யண்டத்தைலச் சுத்தி

கிடையாத பொருளப்பா யாற்குக்கிட்டும்
கிருபையென்ற யோகிகளுக் கிட்டுங்கிட்டும்
யடையாத ஞானியடா மவுனியண்டம்
மாருக்குந் தோணாத யதிதவித்தை

மடையாத மானிலத்தில் மனிதர்கட்கு
மதியில்லா பத்தியினால் மயங்கினார்கள்
கிடையாத சிவயோகச் சித்தியானால்
செயல்தருங்காண் வாதசித்தி க்ஷணதிலாமே. 66

வாதமென்ற பூட்டதனை சொல்லக்கேளு
மகத்தான திறவுகோல் யின்னூல்தன்னில்
யாதமென்ற யஸ்தினியினண்ட மைந்தா
யருளுகிறோ மிருவத்தஞ் செடுத்துக்கொண்டு
பேதமென்ற காவியத்தில் சொன்னோம்சத்திய
பெலமான யைந்துருவின் தைலங்கொண்டு
நாதமென்ற யண்டமதை யிருனாழித்தான்
நலமான தைலமதி லூறப்போடே. 67

மாக்கரு

போடப்பா புலத்தியனே யண்டந்தானும்
புனிதமுடன் வூறினின்றால் புகலக்கேளு
யேடப்பா யண்டமதை யெடுத்துநீதான்
யென்னசொல்வோம் நாதநீரீ லூறப்போடு
வாடப்பா யிரண்டுநாழிகை சென்றாக்கால்
மைந்தனே யெடுத்ததனை வளமாய்நீயும்
யாடப்பா கல்லுறலி லண்டம்போட்டு
யருளுகிறோ மிருப்புலக்கை யதனால்தானே. 68

தானென்ற நாதநீர் தன்னிலிட்டு
தருவாக வோர்ச் சாமஞ்சாடுசாடு
நானென்ற நாதம்விட்டு சாடினாக்கால்
நலமாக வெள்ளமாவு போலேகாணும்
யானென்ற யம்மாவைக் கண்டேயானால்
அம்மாவில் நாதநீர் யைம்பலந்தான்வாரு
சானென்ற பன்னீரை விட்டுநீயும்
சாடுவாய் புலத்தியனே சாடுவாயே. 69

சாடக்கேள் மெழுகுபோல் கட்டும்பாரு
சாமமட்டுஞ் சாடிநீ மறுபடியுங்கேளு
நாடக்கேள் நாதமதை யைம்பலந்தான்விட்டு
நலமாக சாமமது நாட்டுநாட்டு

யாடக்கே ளதின்பிறகு சொல்லக்கேளு
யண்டமெழு பொன்னிறமா யதீதமாளும்
யேடக்கே ளெடுத்ததனைப் பாண்டத்திட்டு
யென்மகனே பனிநீரு யெடுத்துவாரே. 70

வாரப்பா புலத்தியனே யின்னீர்விட்டு
மைந்தனே கலக்கியதைத் தெளியவைத்து
தேறக்கேள் தெளிவதனை மறுபாண்டத்திற்
செயலாகத் தெளிவதனை யெடுத்துக்கொண்டு
யாறக்கேள் வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி
வசனிப்போ மப்பாண்ட மடுப்பிலேத்தி
யேறக்கேள் யெவ்விறகா நாலுந்தா
னென்மகனே எரித்திடுவாய் சாமந்தானே. 71

தானாக யெரிக்கையிலே குழம்புபோலாம்
தருவாளப் பதந்தனிலே யிறக்கிக்கொண்டு
தேனாகத் தெளியவைத்து தெளிவேமைந்தா
செயலான ரசப்பீங்கா னதனில்வார்த்து
மானாக முன்தெளித்துதான் மைந்தா
மகத்தான ரவிதனிலே வைத்திடாய்நீ
சோனானச் சுத்தசெல மறுபடியுங்கேளு
சொல்லுகிறோந் தெளிவிருந்த பாண்டத்தில்வாரே. 72

சுத்தசெலம்

வார்த்திந்தச் சுத்தசெலங் கலக்கிமைந்தா
மகத்தான மதிதனிலே சாமம்வைத்தால்
தேர்த்திந்த தெளிவிறங்குந் தேவியாலே
தெளிவான தெளிவதனை யிருத்திநீயும்
யார்த்திந்தப் பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
யக்கியானத் தீமூட்டு சாமந்தானும்
யேர்த்திந்த தீகொளுத்தி பதந்தான்பார்த்து
யென்னசொல்வே னிறக்கியதை தெளியவையே. 73

வையடா யென்மகனே தெளிவைக்கொண்டு
மண்டரச பீங்கானில் வளமாய்வார்த்து
நையடா ரவிதனிலே சுத்தநீர்கொண்டு
நளினமதா யெடுத்துவைப்பாய் நலமாய்நீயும்
பொய்யடா சொல்லவில்லை புலத்தியனேகேளு
புகழான யடியில்நின்ற புளியேகொண்டு
மெய்யடா நாதநீர் தன்னில்விட்டு
விளங்கவே கரைத்துநீ யடுப்பிலேத்தே. 74

ஏத்தியே தீமூட்டி புலத்தியனேயையா
யென்னசொல்வேன் கொதித்து பதமாகும்போது
கோத்துமே குழம்பதுபோல் வருதல்கண்டு
கூறினோ மெடுத்திறக்கித் தெளியவைத்து
யாத்திடே யயண்டரசப் பீங்கானில்வார்த்து
யருள்பெருகுஞ் சின்மயத்தைப் பணிந்துபோற்றி
நாத்தியே ரவிதனிலே மூன்றுமைந்தா
நலம்பெறவே பத்துமுறை நவிலக்கேளே. 75

அதிகாலம் பற்று ரவியில் வைக்க

கேளடா யதிகாலமறவில் வைத்து
கேள்மகனே யிருவத்தஞ்சு னாழிகைதான்மைந்தா
யேளடா யிருந்துதென்றால் யெடுத்ததனைநன்றாய்
யென்மகனைக் கசுவதனை யிருத்திடாய்நீ
யாளடா ரத்தம்போலிறங்கும் பாரு
யண்ட யெண்ணை கக்குமப்பா யரைநொடியிலேதான்
கோளடா வாறாது யிறுத்துப்போடு
கூறுகிறோம் பத்துமுறை யிவ்விதமாய்ச்செய்யே. 76

செய்யப்பா பத்துநாளிவ் விதமாய்ச்செய்தால்
சிவன்சொன்னார் விஷம்போச்சு செயந்தானாச்சு
பையப்பா முன்பீங்கான் பனிநீருப்பு
படருமப்பா வெள்ளுப்பு பாறையுப்பு
ஐயப்பா கல்லுப்பு யடியுப்பாகும்
யாகார முடியுப்பு வெடியுப்பாகும்
மெய்யப்பா சாரையுப்புபிண்டவுப்பு
மேலான பலவிதம் பேரிதுக்குமெய்யே. 77

மெய்யப்பா சுத்தசெல மிரண்டாமுப்பு
யென்னசொல்வோ மதியுப்பு சுத்தவுப்பே
யையப்பா யண்டவுப்பு யகண்டஞ்சூழ
மரன்சொன்னார் வழலையுப்பு சவுக்காரவுப்பு
மெய்யப்பா சொல்லிவிட்டோம் சூட்சாசூட்சம்
வெகுபேர்க ளிந்நூல்பார்த்து வேதஞ்சொன்னார்
சையப்பா சௌமியசாகரந்தான் கண்டால்
சதாகோடி வித்தையெல்லாம் க்ஷணத்திலாமே. 78

உப்பின் பெயர்

ஆமென்ற மூன்றாவது வுப்புகேளு
யருளுகிறோ மக்கினியென்ற யிரவியுப்பு
காமென்ற கழிப்பு நாரவுப்பு
கண்மணியே படிக்கார வெடிக்காரவுப்பு
சேனென்ற நாதவுப்பு வேதாந்தவுப்பு
செயலான நவப்பிண்டபிறவுப்புமாமோ
ஏமென்ற யிதற்குப்பேர் யென்னூல்மைந்தா
யெடுத்துரைத்தோஞ் சகலத்துக்கும் பேர்சொன்னோமே. 79

போரான முதலுப்பு அகாரவிந்து
பேசினோஞ் சூரியன்தான் ரவியேயாகும்
யூரான யிரண்டாவதுப் பேர்கேளு
ஓகோகோ உகாரத்தின் நாதம்நாதம்
மாரான மதிசந்திர துவேயாகும்
மகத்தான யண்டசரா சரங்களாகும்
மூரான மூன்றாமுப்பு ஓங்காரமாகும்
மூதண்டக் கருவப்பா பிண்டமாமே. 80

ஆமென்ற மூன்றுப்பு முடித்தேயாச்சு
அப்பனே வழலையென்ற குருவேயாச்சு
ஓமென்ற வுப்பெடுத்துச் சீசாதன்னி
லோகோகோ கெணேசபூசை பாலைபூசை
பாமென்ற பரபூசை சிவசத்திபூசை
பரிவானபூசையெல்லாம் செய்துமைந்தா
வாமென்ற வுப்பதனை பதனம்பண்ணு
வளமான பூரணத்தை மனதிலெண்ணே. 81

எண்ணவொண்ணா யிவ்வுப்பு எவர்தான்சொன்னார்
என்மகனே யகத்தியனானியல்பாய்ச் சொன்னோம்
நண்ணவொண்ணா சௌமிய சாகரந்தன்னில்
நாடதிலே யரிதப்பா யின்னூல்தானும்
வண்ணவொண்ணா நூலிதுதா னாற்கிட்டும்
மகத்தான சிவயோகி சித்தர்க்கிட்டும்
யண்ணவொண்ணா யனுபோகி யவர்க்கேனாமு
மருளினோம் புலத்தியனே யருளினோமே. 82

ரவியுப்பு வழலை செயநீர்

அருளினோம் வழலையென்ற வுப்பேசொன்னோம்
யாகார வழலை செயநீரைக்கேளு
யருளினோம் முதலுப்பு விந்துப்புத்தான்
ஓகோகோரவி செயநீர் விபரங்கேளு
மருளினோம் முப்பெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு
மகத்தான பனிநீரிலைம் பலந்தானிட்டு
வருளினோ மச்சக்கல் சுண்ணம்போட்டு
வளமான யண்டமெழு சீலையேழே. 83

ஏழான சீலையது யேழுஞ்செய்து
யென்மகனே யடிதட்டில் துவாரம்போக்கிக்
காழான ரசக்கலசம் பூமிமேல்வைத்துக்
கருவான பீங்கானை யதின்மேல்வைத்து
கேழான சித்திரைநாள் முன்னேழ்நாள்
செயலான நாள்தனிலே யெடுத்துவைநீ
ஆழான வோர்சாமம் வைத்தாயானா
லதிலிறங்கும் ரவிசெயநீ ரடவைக்காணே. 84

ரவிமெழுகு

காணப்பா புலத்தியனே செயநீர்வேகங்
கருவான செயநீரைத் தான்யார்தான்சொன்னார்
யாணப்பா யிதையெடுத்துக் கலசத்தில்நீ
யடவாகப் பார்த்தையென்றா லிந்திரகோபம்
யூணப்பா வொவ்வாது கடுகுபட்டால்
வோகோகோ கல்மலைகள் நீறாய்ப்போகும்
சேணப்பா சீசாவில் பதனம்பண்ணி
சிவயோக பூசைசெய்து சிறந்திடாயே. 85

சிறந்திடாய் ரசப்பீங்கான் சீலைவாங்கி
சிவசிவா பார்த்தையென்றால் மெழுகின்சோதி
அறந்திடாய் ரவிமெழுகு காயடியில்நிற்கு
மாலகால மெழுகெடுத்து பரணில்வைத்து
புரந்திடாய் கணேசன் பூசைவாலை
புனிதமுடன் செய்துநீ பதனம்பண்ணு
நரந்திடாய் ரவிமெழுகைப் பதனம்பண்ணி
நளினமதாய் மதியுப்பை நன்றாய்க்கேளே. 86

மதியுப்பு செயநீர்

கேளடா புலத்தியனே மதியுப்புத்தான்
கிருபையுடன் பலமெட்டு நிறுத்திக்கொண்டு
ஆளடா ரசபீங்கான் மதனிலிட்டு
அப்பனே மேல்ரசபீங்கா னளவாய்க்கொண்டு
மாளடா மச்சக்கல் சுண்ணமிட்டு
மகத்தான சுத்திசெலமன் பலந்தான்விட்டு
கோளடா வராதுமேல் பீங்கான்மூடிக்
குருவருளால் மெழுகேழு சீலைசெய்யே. 87

செய்யப்பா சீலைசெய்து படியில்கேளு
செயமான சில்லுபோக்கி செயலாநீய
யையப்பா பூமிமேற் கலசம்வைத்து
யதின்மேலே பீங்கானை யெடுத்துவைத்து
சையப்பா சித்திரைநாள் கடூரமான
சைதன்னிய நாள்தனிலே சமத்தாய்நீயும்
மையப்பா சொல்லிவிட்டோம் சாம மைந்தா
விளங்கவே வைத்ததனை விரும்பிடாயே. 88

விரும்பிடாய் மதிசெயநீ ரிறங்கும்பாரு
மேலான செயநீரு யென்னாற்சொல்ல
நரும்பிடாய் நாவுமுண்டோ புலத்தியனேமைந்தா
நலமானக் கலசமதை யெடுத்துக்கொண்டு
பரும்பிடாய் பார்த்தையென்றால் சந்திரனோகோடி
பகல்போலே சோதியதாய்ப் பரிவாய்க்காணு
மரும்பிடாய் மதிசெயநீர் சீசாகொண்டு
மருளினோம் பதனமதா யடக்கம்பண்ணே. 89

மதிமெழுகு

பண்ணப்பா மதிசெயநீர் கணேசன்பூசை
பரிவான சிவயோகப் பூசைசெய்து
மண்ணப்பா மதிசெயநீர் பதனம்பண்ணி
மகத்தான குருபதத்தில் வணங்கிநீயும்
அண்ணப்பா ரசப்பீங்கான் சீலைவாங்கி
யருள்பெருகு மதிமெழுகைப் பார்த்தாயானால்
கண்ணப்பா மதிகோடி கோடாகோடி
களங்கமற்ற மெழுகதனைப் பரணில்வையே. 90

வையடா புலத்தியனே வாலைபூசை
மகத்தான பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு
மைய மதிசெயநீர் மெழுகேசொன்னோம்
னாக்கால் தானறிவார் மனிதர்காணார்
சையப்பா சௌமியசாகரத்தில் நாமுஞ்
சைதன்னியமாகவல்லோ சமர்த்தாய்ச் சொன்னோம்
வையடா யார்சொன்னார் சத்தியவாக்கு
யருளினோ மூன்றாவது செயநீரைக்கேளே. 91

மூன்றா முப்பு நாதசெயநீர்

கேளுநீ நாதசெயநீரைக் கேளு
கிருபையதாய் நாம்சொல்வோங் கேளுமைந்தா
மூளுநீ மூன்றாவ துப்பைக்கேளு
முறையாக யெண்பலந்தான் யுப்பைவாங்கி
நாளுநீ ரசப்பீங்கான தனிலிட்டு
நளினமதா நாதநீரெண் பலந்தான்வாங்கி
வாளுநீ வார்த்ததிலே மச்சக்கற் சுண்ணம்
மகத்தான சுண்ணமதில் விராகன்போடே. 92

போடப்பா மேல்மூடி பீங்கானிலிட்டுப்
புகழான விந்ததனால் யேழுசீலை
சேடப்பா செய்துமுடிப்பித்துக் கொண்டு
செயமான கவசமதைச் செயலாகச்செய்து
ஆடப்பா ரசக்கலசம் பூமிமேல்வைத்து
யழகாக யதின்மேலே பீங்கான்வைத்து
நாடப்பா சித்திரைநாள் கடுரமான
ரவிதனிலே வைத்திடாய் நலமாய்த்தானே. 93

நாதமெழுகு

தானென்ற ரவிதனிலே சாமம்வைத்தால்
தப்பாது யிரவியென்ற செயநீர்மைந்தா
யானென்ற நாதசெய நீருதானும்
யருளுகிறேன் தானிறங்கு மப்பாகேளு
மானென்ற யக்கினிபோல் பொன்னிறமாய்த்தானும்
வசனித்தோ மிறங்குமப்பா வளமாய்க்கேளு
ஏனென்றக் கல்சமதை யெடுத்துப்பாரு
என்னசொல்வோ மிதுனொளிவு மியம்பக்கேளே. 94

இயம்பக்கே ளிச்செயநீர்க் கின்போல்மைந்தா
யிருக்குமப்பா நாம்சொன்னோ மெடுத்துக்கொண்டு
செயம்பக்கேள் சீசாவில் பதனம்பண்ணி
செயமாகக் கணேசனிட பூசைசெய்து
வயம்பக்கேள் பரபூசைகுரு பூசைத்தான்
வசனித்தோம் வாலையடா பூசைசெய்து
கொயம்பக்கேள் குருபூசை யடிபணிந்து
கூறினதோர் செயநீரைப் பதனம்பண்ணே. 95

பண்ணடா ரசப்பீங்கான் சீலைவாங்கி
பரிவான மெழுகதனைப் பார்த்தாயானால்
அண்ணடா யருணநிறமது போற்காணு
மப்பனே யதையெடுத்து பரணில்வைத்து
மெண்ணடா மேல்பரணி பிரடைபோட்டு
மெய்ஞ்ஞான பூரணத்தின் பூசைசெய்து
கண்ணடா சகலசித்து மாடுதற்கு
சமர்த்தான மெழுகதனைப் போற்றிடாயே. 96

போற்றிடாய் பூரணியே வாமகன்னி
பூரணமாம் வாலையுட புகழினாலே
ஆற்றிடா யாயிமாயிவள் தன்னாலே
யாச்சுதப்பா மச்சக்கல் சுண்ணஞ்சொன்னோம்
பாற்றிடாய் பரம்பொருளா மஸ்தினியுப்புப்
பாடினோஞ் செயநீர்கள் மெழுகுசொன்னோம்
நாற்றிடா ரவியுப்பு ரவிசெயநீர்சொன்னோம்
நளினமதாய் ரவிமெழுகை நாட்டினோமே. 97

நாட்டினோ மதியுப்பு மதிசெயநீர்சொன்னோம்
மகத்தான மதிமெழுகே நாட்டினோம்பார்
வாட்டினோம் நாதவுப்பு யிரவியுப்பு
நாதாந்த நாதசெயநீர் சொன்னோம்பார்
மாட்டினோம் நாதமெழுகருவே சொன்னோம்
மைந்தனே யிவ்வளவு மாறினோம்நாம்
ஆட்டினோம் அதினுடைய வுப்புனாலே
அனேகம்வித்தை சொல்வோமப்பா யினிமேல்தானே. 98

தானென்ற ·யஸ்தினியினுப்பைச் சொன்னோந்
தருவான சுண்ணமதைச் சாற்றக்கேளு
சானென்ற. சௌமிய சாகரந்தானின்னூல்
சகலகலைச் சேதியெல்லாம் சாற்றக்கேளு

வேனென்ற வாத காவியத்துக்குத்தான்
விளங்கினோ மின்னூலு விளங்கினோம்நாம்
யானென்ற யன்னூலுமிந் நூலுந்தான்
அரகரா புலத்தியனே யருள்காண்பாயே. 99

அருளான பொருள்களெல்லா மின்னூல்தன்னில்
அருளுகிறேன் சின்மயத்தினருள் தன்னாலே
பொருளான பொருளப்பா வாதங்கண்டால்
போகியென்ற பேர்போச்சு போகியாச்சு
தெருளான யோகிகட்கு தெரியும்பாரு
செயலான பொருள்களெல்லா மவர்க்கேவிள்ளும்
மருளான மகுத்துவங்கள் மவற்கேதோன்றும்
மகத்தான சின்னமதை மாட்டக்கேளே. 100

மாட்டுகிறேன் புலத்தியனே மூன்றுப்புத்தான்
மகத்தான ரசபீங்கா னதனிலிட்டு
மூட்டுகிறேன் ரவிநீரு மதிநீருந்தான்
மூர்க்கமென்ற நாதநீர் மூன்றுங்கொண்டு
நாட்டுகிறேன் மூன்றுநீ றொன்றாய்க்கூட்டி
நளினமதாய் நாற்பலந்தான் யெடுத்துக்கொண்டு
ஆட்டுகிறேன் யுப்பதிலே விட்டுநீயு
மரகரா சிவயோகக் குகையில்செல்லே. 101

செல்லடா புலத்தியனே யோகவானே
செயமான வுப்பெடுத்து மேடைமீதில்
அல்லடா வைத்ததிலே பிசைந்துநீயு
மப்பனே யோகசிவ மண்டலமேசெய்வாய்
நல்லடா கலந்தனிலே மூன்றுநீறுங்
கண்மணியே விட்டதிலே காத்தால்மைந்தா
வல்லடா வாரமட்டு மிவ்விதமாய்நீயும்
வசனித்தோம் மண்டலந்தான் காருகாரே. 102

முப்பூவுக்குப் பூசைசெய்ய யறியவும்

காரப்பா மண்டலந்தான் யோகபூசை
கருத்துவைத்து மவுனமதில் செபித்தாயானால்
தேரப்பா தெய்வபலமதனால் மைந்தா
தெளிவாக பூர்க்குமடா முப்புகேளு

பூரப்பா பூர்க்குகின்ற முப்புவாசம்
பூலோக மென்றபரி மளங்கள்வீசும்
ஆரப்பா யறிவார்கள் முப்பூதானும்
மதிகவர்ண சந்திரன்போல் விலாசந்தானே. 103

தானென்ற முப்பூவும் பீங்கான்மேலே
சருவாகப் பூத்ததவும் பூப்போல்மைந்தா
மூனென்ற முப்பூவுக்குயிர்தான் மைந்தா
மூதண்ட வாயுவது மூன்றைந்தாகும்
ஆனென்ற அப்போது சாரைபோலே
யப்பனே சீறுமடா யறிந்துபாரு
மானென்ற பதபாகம் கண்டாயானால்
மைந்தனே பீங்கானையெடுத்துக் கொள்ளே. 104

முப்பூச் சுண்ணம் கிளியெழும்புகிறது

கொள்ளடா முப்பூவை யெடுத்துமைந்தா
குருசெயலால் சீசாவில் பதனம்பண்ணு
அள்ளடா யகோரமென்ற செபத்தால்மைந்தா
யப்பனே லெட்சமுருத் தியானஞ்செய்து
மெள்ளடா யெடுத்துமேதான் சுண்ணந்தன்னை
மெதுவாக ரவிசெம்பி விட்டாயானால்
அள்ளடா வெகுகோடி வேதையாகும்
அப்பனே பூசைவிதி செய்யனன்றே. 105

செய்யப்பா நாற்பத்தில் முக்கோணமேரு
செயமான சிதம்பரசக் கரத்தைவைத்து
பையப்பா பரபூசை யலங்கிருதமாக
பண்மையதாய் முப்பூசை பரிவாய்செய்து
யுய்யப்பா முப்பூவை யடிபணிந்து
யருளான யகத்தினுட தியானஞ்செய்து
கொய்யப்பா பூர்த்தமல ரெடுத்துக்கொண்டு
குருவான சுண்ணஞ்செய்யக் கூறக்கேளே. 106

கூறக்கேள் புலத்தியனே வழலைமுப்பூ
குருவான முப்பூவைக் கொண்டுசெய்து
யாரக்கே ளண்டோடு பலம்பத்தப்பா
யருளான சிப்பியோடு பலம்பத்தப்பா

வாரக்கேள் பேரண்டம் பலம்பத்தப்பா
மகத்தான நண்டோடு பலம்பத்தப்பா
தேறக்கேள் நத்தையோடு பலம்பத்தப்பா
தேகியென்றஞ்சோடு மஞ்சுங் கொள்ளே. 107

கொள்ளடா ஞானியென்ற யண்டோடஞ்சுங்
கூறக்கேள் சலமது வில்சுத்திசெய்து
தெள்ளடா சீலையிலே கிளியாய்கட்டி
தெளிவானப் பந்நீரி லிரண்டுநாழி
யள்ளடா யூரினபின் னெடுத்துமைந்தா
யப்பனே பூநீரு பலமஞ்சாகப்
பள்ளடா பாண்டத்தில் தேசிநீர்கேள்
படியொன்று வீதமதாய்ப் பாகங்கேளே. 108

கலுவபாகம் செய்பாகம்

பாகங்கேள் கரைத்ததனை தெளியவைத்து
பரிவானத் தெளிவதனைப் பாண்டத்திட்டு
யாகங்கே ளடுப்பேற்றிக் கருங்காலிக்கொம்பா
லப்பனே வக்கினியை யடவாய்மூட்டி
நாகங்கேள் பாண்டத்தை யடுப்பிலேற்றி
நளினமதால் நாழிகை யஞ்சடவாய்செய்து
மோகங்கேள் கிளியனை தெளிவிற்போட்டு
முக்கியமா யெரித்திடுவாய் யெரிக்கக்கேளே. 109

கைபாகம் செய்பாகம்

எரித்தவுடன் கொதிக்குமப்பா கொதிக்கச்சேதான்
யெழும்புமப்பா கிளியதுவு மென்னசொல்வேன்
நரித்தகிளி வெளுத்துவரும் பாகங்கண்டு
யழகான பாண்டத்தை யெறக்கிநீயும்
கரித்தகிளி யவுத்துயுண்ட வோடெல்லாந்தான்
கணிதமாய்ச் சுத்தசல மதனிற்போட்டு
நரித்த யண்டவோடு மிகநன்றாயூரி
நளினமதா யிருக்குமது பாகங்காணே. 110

காணடா புலத்தியனே ராசயோகிக்
களிப்பான யூறினதோ ரண்டங்கொண்டு
ஆணடா கலுவத்தி லண்டோடிட்டு
யப்பனே சுத்தசெலம் பன்னீர்விட்டு

சாணடா சாமமது யாட்டினாக்கால்
சமர்த்தான மெழுகது போலாகுமாகும்
நாணடா மெழுகதுவை வழித்துக்கொண்டு
நலமான தேங்காய்ப்போல் குகைதான்செய்யே. 111

சீலைபாகம் ரவிபாகம்

செய்யப்பா குகையதுவை செய்துமுடிப்பித்து
செயலான ரவிதனிலே குகையைவைத்து
அய்யப்பா காய்ந்தகுகை யெடுத்துநீயும்
அம்பாள் செகமாயியைத்தான் றரிசித்துப்பார்
பொய்யப்பா சொல்லயில்லை சௌமியத்தில்
புவனையைத்தான் பூசைசெய்து குகையைக்கொண்டு
மெய்யப்பா முப்பூவை யதனிற்போட்டு
மேலான விந்ததனால் சீலைசெய்யே. 112

செய்யடா சீலையது யேழுஞ்செய்து
செயமான மெழுகதனால் கவசஞ்செய்து
அய்யடா ரவிதனிலே முச்சாமம்வைத்து
யருள்தருகவேணு மென்றுகுகையே கொண்டு
மெய்யடா நாட்டுமுட்டையிரண்டு கூடை
விளங்கேவிப் பூமிதனிலுமியைக் கொட்டி
நய்யடா யுமியின்மேலடுக்கி முட்டை
நளினமென்ற முட்டைக்குள் குகையைவையே. 113

புடபாகமறிவது

வைத்துநீ யக்கினியை வலுவாய்மூட்டி
வளம்பெறவே கெசபுட மாகச்செய்து
அத்துநீ காற்மேகத் தீயைமூட்டி
யருளான யிருசாமஞ் சென்றுதானால்
போத்துநீ புலத்தியனே முப்பூச்சுண்ணம்
பூற்குமடா குகைக்குள்ளே புனிதமாகப்
பார்த்துமே யிராதேநீ தேவிவாலை
பரிவான மாதரைப் பணிந்திடாயே. 114

பணிந்திடுவா யவள்பதத்திலடி பணிந்து
பரிவான குகைசீலைக் கவசந்தட்டி
அணிந்திடுவா யக்குகையைப் பார்த்தாயானால்
அதற்குள்ளே கோடாகோடி களையோகாணும்

நணிந்திடுவா யக்களையைக் கண்டாயானால்
நாமென்ன சொல்வமப்பா சித்தர்கோடி
வணிந்திடுவாய் திருநடனம் புரிவாரையா
வாலை நாற்பத்து முக்கோணமென்றே. 115

வாலையைப் பணிதல்

என்றான முப்புசுண்ணஞ் சீசாதன்னில்
யென்மகனே பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி
அன்றான சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
யண்டகணபதி பூசை கந்தன்பூசை
நன்றான வீரபத்திரன் வைரவன்பூசை
நவசித்தா ளாராதார மூலபூசை
சென்றான் பூசையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்து
தெளிவான சுண்ணமதைப் பதனஞ்செய்யே. 116

முப்பு சுண்ணத்திற்கு பூசைமார்க்கம்

பதனமதாய் முப்புசுண்ணந் தொழுதுபோற்றி
பராபரத்தை யுன்மனதிற் பதிவாய்வைத்து
அதனமதாய் வழலைசுண்ண முடிந்துமாச்சு
அறுபத்து நாலுசித் துமாடலாச்சு
விதனமதா யிரார்கள்தான் மகத்தாஞ்சுண்ணம்
விளங்கினோம் சௌமியசாகர மிந்நூல்
குதனமென்று நினையாதே குறுமுறைதானையா
குருவான முப்புசெந் தூரங்கேளே. 117

முப்புசெந்தூரம் செய்பாகம் புடபாகம் நிறுமறியவும்

கேளப்பா முப்புசெந் தூரஞ்சொல்வோம்
கெடியான யிம்முறைதா னுண்டோபாரு
வாளப்பா முன்சொன்ன குகையைக்கொண்டு
வசனிப்போ மக்குகையில் முப்புவிட்டு
ஆளப்பா விஷக்கல்லு சுண்ணமிட்டு
அண்டசுண்ணம் பிண்டசுண்ணமரைப் பணந்தானிட்டு
நாளப்பா சுத்தசலம் பனிநீர்விட்டு
நளினமென்ற பழச்சாறு நண்பாய்வாரே. 118

வாரடா புலத்தியனே செய்பாகமாக
வசனித்தோம் வரிசையதாய் கவசஞ்செய்து
வேரடா விந்ததனா லேழுசீலை
விபரமதாய்ச் செய்துமுடிப்பித்துக் கொண்டு
நாரடா விதினிலே யுலரவைப்பாய்
நவிலுவோம் சாமமது காய்ந்துதானால்
ஆரடா யிப்பாக மறியப்போரார்
அக்குகையை நீயெடுத்து ஆடக்கேளே. 119

ஆடக்கேள் புலத்தியனே அய்யாவையா
அப்பனே முன்போலே புடந்தான்போடு
நாடக்கேளப் புடத்திலிக் குகையைவைத்து
நன்மை தரவேணுமென்று வாலைபூசை
ஏடக்கேள் சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்து
இடம்வலமாய்ச் சுத்திவந்து அடிபணிந்து
பாடக்கேளக் கினியை வலுவாய்மூட்டி
பராபரியைத் தொழுது கெசபுடந்தான்போடே. 120

போடப்பா கெசபுடந்தான் போட்டாயானால்
பூர்க்குமப்பா குகையினுள்ளே முப்புசெந்தூரம்
ஆடப்பா யக்குகையை யெடுத்துநீயு
மதனுடைய சீலையெல்லா மவிழ்த்துப்போட்டு
வேடப்பா கவசமதைக் கழற்றெறிந்து
விளங்கவே யக்குகையைப் பார்த்தாயானால்
நாடப்பா கே··ளாத செந்தூரகுண்ணம்
நவிலுவோ மிந்திரகோப மிதற்கொவ்வாதே. 121

பஞ்சபூத விபரம்

ஒவ்வாத பூரணந்தான் பிரிதிவியுமப்பு
ஒகோகோ நிராமயந் தேயுவாய்வு
அவ்வாத யாகபாசஞ் சத்தத்தோடஞ்சு
அருளினோ மிந்தவஞ்சி னடவேகேளு
நவ்வாத பஞ்சபூதஞ் செந்தூரமாகும்
நாம்சொன்னோ மாதார மதுவேயாகும்
கவ்வாத கருவிகரணாதி யெல்லாங்
கருக்குருவாஞ் செந்தூரங் காணுங்காணே. 122

முப்புசுண்ணச்செயநீர் நாழிகையறியவும்

காணுகின்ற முப்புசெந்தூரஞ் சொன்னோம்
கருவியென்ற முப்புசுண்ணச் செயநீர்கேளு
ஆணுகின்ற வண்டத்தின் பீங்கான்கொண்டு
அதனுள்ளே யாகாசவுப்பே போட்டு
நாணுகின்ற பலம்பத்து பீங்கானிலிட்டு
நல்மான பனிநீருசுத்த சலமைந்து
பாணுகின்ற விரண்டுமே சரியாகச்சேர்த்து
பதிவான வுப்பதனில் பண்மைகாணே. 123

இந்தசெய நீருக்குப் பூசைசெய்ய தேவர்கள் பெயர்

காணடா யுடல்சுண்ணம் விராகனிட்டுக்
கருவான முப்புசுண்ணம் விராகனிட்டு
சேணடா செந்தூரசுண்ணம் விராகனிட்டு
செயமான யண்டசுண்ணம் விராகனிட்டு
ஆணடா யருளான காயாதிசுண்ணம்
அஞ்சுசுண்ணம் பீங்கானி லடவாயிட்டு
பேணடா பிசைந்ததனை யுண்டையாக்கிப்
பேணியே ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 124

வைத்திடாய் புலத்தியனே யிருநாழிசென்றால்
மகத்தானமுப்பு சுண்ணச் செயநீரையா
எத்திடா யிந்திரகோப மதுபோல்மைந்தா
இறங்குமப்பா செயநீரு யென்னசொல்வேன்
நெத்திடாய் ரத்தம்போ லிருக்கும்பாரு
நிராமயமாய் நின்றஜெயநீரைக் கொண்டு
அத்திடாய் சீசாவில் பதனம்பண்ணி
யருளான சின்மயத்தைப் பணிந்துபோற்றே. 125

போற்றியே சிவயோக பூசைசெய்து
புவனதிரி புரையினுட பூசைசெய்து
நாற்றிசையும் வெண்ணு வரந்தாருமம்மா
நாதாந்த சுரூபசிரோன் மணியேசென்று
வெற்றிபெற யிந்தசெய நீரேதானும்
விவேகமுள்ள சீசாவில் பதனம்பண்ணி
லாற்றியந்தான் பதினெண் வாத்தியத்தோடையா
வாலைசுப்ர மண்யருட பூசைசெய்யே. 126

முப்புசெந்தூர செயநீர்

செய்யடா முப்புசுண்ணச் செயநீர்சொன்னோம்
செயலான செந்தூரசுண்ணஞ் செயநீர்தன்னை
வையடா சௌமிய சாகரந்தானின்னூல்
மகத்தான பொருளப்பா யார்க்குங்கிட்டா
பையடா யிம்முறையை யொருவருக்குச்சொன்னால்
பானுசதா கோடியிடி லெபிக்கும்பாரு
நையடா புலத்தியனே விவேகவானே
நாம்சொல்வோஞ் செந்தூரச் செயநீர்கேளே. 127

உப்புகளறிய

கேளப்பா முன்சொன்ன முப்புபலம்பத்து
கெடியான வுப்புபலம் பதினைந்தாகும்
நாளப்பா கல்லுப்பு பலந்தானைந்து
நளினமென்ற பாறையுப்பு பலந்தானைந்து
வேளப்பா கம்பியுப்பு பலந்தானைந்து
வெடியுப்புப் பலமைந்து அடியுப்பைந்து
கோளப்பா வாராது முடியுப்பைந்து
குருவான படிகாரம் பொட்டுலுப்பஞ்சே. 128

அஞ்சான சீனம் வெங்காரமைந்து
அருளான வாகாச வகத்தினுப்பு
சஞ்சான சாரவுப்பு பலமைந்தாகும்
சமர்த்தான காரவுப்பு பலமைந்தாகும்
வஞ்சான வகையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு
வளமான முப்புசுண்ணம் செந்தூரசுண்ணம்
மஞ்சான வண்டசுண்ணங் காயாதிசுண்ண
மகத்தான யுடல்சுண்ணம் விராகனஞ்சே. 129

அஞ்சென்ற வகையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு
அப்பனே சுத்தசலம் பனிநீர்விட்டு
பெஞ்சென்ற பிசைந்ததனை யுண்டையாக்கிப்
பேசென்ற ரவிதனிலே யிரண்டுநாழி
நஞ்சென்றது போல வைத்தாயானால்
நவநீத மிறங்குமப்பா செந்தூரச்செயநீர்
மஞ்சென்ற சூரியன் றானொளியோகாந்தி
மதிகோடி ரவிகோடி வர்ணந்தானே. 130

தானென்ற செயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு
தகுமான சீசாவில் பதனம்பண்ணி
வாவென்ற யோகிசிவ பூசைசெய்து
வாலைமனோன் மணியிடை பூசைசெய்து
ஆனென்ற வாதார பூசைசெய்து
ஆயிதிரோ தாயியைத்தான் தெரிசித்தப்பால்
நானென்ற புலத்தியனே செந்தூரச்செய்நீர்
நவின்றிட்டோ முப்புசெய நீரைக்கேளே. 131

உப்பு செயநீர்

கேளப்பா புலத்தியனே யுப்புசெயநீர்
கெடியான முறையப்பா யார்தான்காண்பார்
வாளப்பா முப்பூவை யெடுத்துநீயும்
வசனித்தோம் பலம்பதினைந்து கொண்டு
நாளப்பா ரசக்கலச மதினிலிட்டு
நாதாந்த சுத்தசலம் பனிநீரைப்படிதான்
வேளப்பா விட்டதிலே கரைத்திட்டேநீ
வெண்மைபெறத் தெளியவைத்துத் தெளிவைக்காணே. 132

கட்டுத்தெளிவு

காணப்பா யத்தெளிவை ரவியில்வைத்தால்
கலங்காம விறுகியது கட்டிப்போகும்
ஆணப்பா மெழுகதுபோ லாகுமர்கும்
அம்மெழுகை நீயெடுத்துப் பீங்கான்றன்னில்
வாணப்பா வைத்திதனைச் சுத்தசலம்பனிநீர்
வகையாக வரைப்படிதான் வளமாய்விட்டு
சேணப்பா சிவந்தசுண்ணச் செயநீர்பலமைந்து
சிதறாமல் விட்டுநீயு மதியில்வையே. 133

அமுர்த சஞ்சீவி

வையடா புலத்தியனே யிருநாழிவைத்தால்
வளமாகக் குழம்பது போலிருக்கும்பாரு
ஐயடாக் குழம்பை யெடுத்துநீயு
மதீதமென்ற ரவிதனிலே யெடுத்துவைத்து
சையடா சாமமது தைத்தாயானால்
சமர்த்தான வமுர்தமது யிறங்குமப்பா
மெய்யடா வவ்வமுர்தஞ் சீசாதன்னில்
விவேகமதாய் வைத்திதனைப் பணிந்திடாயே. 134

பூசைகள்செய்யும்படி மதுரசஞ்சீவி

பணிந்திடாய் புலத்தியனே சிவயோகத்தில்
பரபூசை குருபூசை வாலைபூசை
செணிந்திடாய் சிதம்பரத்தின் மவுனபூசை
தெளிவான பூசையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்து
அணிந்திடா யாதாரபூசை செய்து
அடிபணிந்து தெரிசிப்பா யமுர்தந்தன்னை
நடந்திடாய் பீங்கானி லடியில்நின்ற
நாதாந்த வுப்புத் தெளிவதனைப்பாரே. 135

பாரப்பா பீங்கானுக் கடியில்நின்ற
பரஞ்சோதி மகிமையைத்தான் பகரொண்ணாது
மூரப்பா முன்சொன்ன சுண்ணச்செயநீர்
மூதண்ட செந்தூர சுண்ணச்செயநீர்
வேரப்பா பீங்கானி லரைப்படிதான்விட்டு
விளங்கவே கரமதுவால் கரைத்துநீயும்
ஆரப்பா தெளியவைத்து மறுபீங்கான்றன்னில்
அப்பனே யிறுத்ததனைத் தெளிவைக்கேளே. 136

கேளடா புலத்தியனேயித் தெளிவைக்கொண்டு
கெணிதமதாய் ரவிதனிலே பத்துநாளு
ஏளடா யிந்தவிதம் ரவியில்வைத்தால்
இறங்குமப்பா மதுரசஞ் சீவியாகும்
ஆளடா யவ்வமுர்தம் சீசாவிற்றான்
அரகரா பதனமதா யடக்கஞ்செய்து
நாளடா சிவயோக சிதம்பரத்தின்பூசை
நாதாந்த வாலையுட பூசைசெய்யே. 137

நவநீதசஞ்சீவி

செய்தந்தப் பீங்கானைப் பத்துநாளுஞ்
செயமாக யிவ்விதமாய் ரவியில்வைத்தால்
ஐதுவதில் நவநீதம் பத்துநாளு
மருளினோமிதற்கு மப்பா நவநீதத்தை
எய்தந்தச் சீசாவில் பதனம்பண்ணு
இருதயகமல மதின்மவுன பூசை
வெய்தந்த சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
விவேகமதாய்ச் செய்துமுடிப்பித்துக் கொள்ளே. 138

அமுர்தசஞ்சீவியுப்பு

கொள்ளவே யமுர்தசஞ்சீவி யெல்லாம்
குணமாக யிறங்கி பின்னடியிற்பீங்கான்
பள்ளடா வமுர்த சஞ்சீவியுப்புப்
படருமப்பா வெள்ளைக் கல்பரமவுப்பு
அள்ளடா யப்புக்கோடி கோடி
அதன் வர்ணம் நாதனா லருளப்போமோ
மெள்ளடா யிந்தவுப்பு யெடுத்துக்கொண்டு
மேலான வாலையுட பூசைசெய்யே. 139

செய்யப்பா நாற்பத்து முக்கோணமேரு
செய்து அடிவடகலை யகல்கும்பித்தேகி
ஐயப்பா ரேசகபூரகும் பகமுஞ்செய்து
அரகரா வீடருகிருத்தி யுகாரவாசல்
எய்யப்பா யடிபணி ரண்டினிலேறி
யெட்டில் முட்டிபொட்டி யிலிருத்திக்கும்பி
மெய்யப்பா மூலவெளிக்கப் பால்நின்று
மேவுமெய்ஞ் ஞானிவீ டிருபத்தஞ்சே. 140

இருபத்தைந்தெழுத்து

அஞ்சான வீடதிலே மூலங்கேளு
ஐயைந்து விருபத்தைந் தெழுத்தைக்கேளு
மெஞ்ஞான தேசிகன் வாழ்மூலவாக்கியம்
விரும்பிடாய் நயவசிம யேவிப்பாரு
மஞ்ஞான மூலவெளிக் கப்பால்நின்ற
வசிமநய பிரிதிவியோ டப்பதாகும்
எஞ்ஞான மாயிரந்தான் சகலமூலம்
யவசிமந வென்றவீ டப்பாகேளே. 141

கேளடா புலத்தியனே வசிமநயவென்று
கேள்மகனே யங்குநின்று ஓங்காரவாசல்
நாளடா தேயுவிலே வாயுவேகும்பி
சணத்திலே யங்கு நின்றுமயவசிநவே
ஏளடா யாகாசம் சத்ததிலேநிற்கும்
யநனசிவ யென்று நீயேறுயேறு
கோளடா வாராது குருநமசிவாயா
குருபரனென் சற்குருவேஓம் ஆம்ஊம்மென்னே. 142

எழுத்துரேகை சிவமூலம் சத்திமூலம்

என்னவே யிருபத்தைந் தெழுத்துக்குள்தான்
ரேகையது யிருபத்தைந் தெழுத்தைக்கேளு
நன்னவே யொவ்வுமென்று ரேகையெல்லாம்
நாட்டடா புலத்தியனே சிவத்தின்மூலம்
சென்னவே சிவமூலஞ் சொன்னோமையா
சிவசத்தி மூலமதைச் செப்பக்கேளு
அன்னவே ஓம்ஐயும் கிலியும் சவ்வும்
அறியும்ஒவ்வும் இறியும்நவ்வும் கிறியுமவ்வென்னே. 143

மூலதாரம்

என்னடா யித்தியான மறைதோறிட்டு
யிருந்ததடா ஓம்ஸ்ரீம் உரிமென்றாக
அன்னடா யம்மூல மிம்மூலங்கொண்டு
அரைதோறு மாறியடை யடவாய்நீயும்
ஒன்னடா மூலாதாரம் சுழினையொட்டி
யோங்கென்று தம்பித்து. ருட்டிப் பார்த்தால்
நன்னடா மூலகணபதி யிருக்கும்
நளினமென்ற சுழினையிலே நாட்டம்பாரே. 144

தெரிசனம்

பாரடா யங்குநின்று தம்பித்தாக்கால்
பரசவையுந் தோன்றுமடா பரிவாய்க்கேளு
ஆரடா நயவசிம் யஞ்செழுத்தைக்கொண்டு
அர்ச்சிப்பா யம்மூலமதற் கப்பாலே
வாரடா வாலையவள் குடியிருக்கு
மகத்தான பீடமது தெரியும்பாரு
சாரடா யங்குநின்று தம்பித்தாக்கால்
சமர்த்தான யமுர்தசஞ் சீவிகாணே. 145

சுழிநாட்டம்

காணப்பா மும்மூல வெளியும்தோற்றுங்
கருவிகனாதி யென்றசிவமும் தோற்றும்
ஆணப்பர் யங்குநின்று பார்த்தர்யானால்
அமுர்தமது சொலிக்குமடா யவ்வமுர்தந்தானே

வாணப்பா விண்ணாவா வண்ணாக்கொட்டி
வாங்கடா கரகமது வால்வாங்கினாக்கால்
சேணப்பா வாலைசஞ் சீவிதானும்
செணத்திலே யிறங்குமப்பா செயமாய்த்தானே. 146

பஞ்சபூததெரிசனம் அமுர்தமிறங்குகிறது

தானென்ற வமுர்தத்தைப் பீங்கான்தன்னில்
தருவாகவாங்கி யதைமுன் சொன்னவுப்பு
நானென்ற வாக்கதனால் சுத்தசலம்பனிநீர்
நலமான நவநீத மதனில்விட்டு
ஏனென்ற வாலையைத்தான் தியானஞ்செய்து
யென்மகனே யதைதசைந்து முப்புச்சுண்ணம்
வேனென்ற செந்தூர சுண்ணமுடற்சுண்ணம்
விவேகமுள்ள யண்டசுண்ணக் காயாதியாமே. 147

உப்புசெயநீர்

ஆமேதான் கடுகுவீத மைந்துங்கொண்டு
அருளாக முன்பிசைந்த வுப்பில்தாக்கி
வேமேதான் ரவிதனிலே யிரண்டுநாழி
விவேகமதாய் வைத்திதனை விளங்கிநீயும்
நாமேதா னிப்பாகம் பிசகாமற்றான்
ரவியிருந்த வமுர்தத்தைப் பார்த்தாயானால்
ஏமேதா னிறங்குமப்பா யுப்புசெயநீர்
யெண்ணவொண்ணாச் செயநீரை யெடுத்துக்கொள்ளே. 148

செயநீர்பூசை

கொள்ளப்பா செயநீரைச் சீசாதன்னில்
குருபூசை செய்துவதைப் பதனம்பண்ணி
அள்ளப்பா யாத்தாளைப் பூசித்துநீ
யனுதினமு மறவாமல் சிவயோகத்தில்
நள்ளப்பா வைத்திதனை ஓம்கிரியும்கிறியுமென்று
நாட்டடா நூற்றெட்டுச் செபத்தைச்செய்து
வெள்ளப்பா செயநீரைப் பதனம்பண்ணி
வேதாந்தி நீயானால் விளங்கச்செய்யே. 149

ஐங்காயமறியவும் பாடல் ஆயிரத்திருநூறு

செய்யப்பா புலத்தியனே யுப்புசெயநீர்
திறமாகச் சொன்னோமப்பா செயலுள்ளானே
ஐயப்பா சௌமிய சாகரந்தானின்னூல்
அருளினோம் உப்புசெயநீரைங் காயங்கேளு
மெய்யப்பா சொல்லுகிறோ மொளியா மற்றான்
வீவேகமுள்ள வாயிரத்திரு நூறையையா
வையப்பா யிந்நூலைச் சித்தர்கண்டால்
வசனித்தோம் விடாரையா வாழ்வோர்கேளே. 150

பஞ்ச அமுர்தமென்பது யிரண்டுநீர்

கேளடா பிறிதீவுதா னப்புத்தேய்வு
கெணிதமென்ற வாய்வுவாகாசத்தோடைந்து
ஆளடா மூலவெளி யகாரவுகார
மருளினோம் பஞ்சமுர்தம் சிரசிற்காணும்
நாளடா யவ்வமுர்தங் கழற்றிநீயுந்
தருவான பீங்கானில் மெதுவாய்வாங்கி
நாளடா நவநீத வமிர்தசஞ்சீவி
கருவான சுத்தசலம் பனிநீரஞ்சே. 151

அமிர்தமிருப்பிடம்

அஞ்ஞான வமுர்தமிருப் பிடமேகேளு
ஆத்மாவில் பஞ்சகர்த்தாள் குடியிருக்கும்
நஞ்சான வீடதுதான் மூலவீடு
நவநீத மிரங்கின தோராதாரவீடு
மஞ்சான வவர்வீட்டில் பஞ்சகர்த்தாள்வாழு
மெஞ்ஞான வவ்வீடு மமுர்தந்தானு
மிஞ்சாமல் நீயெடுத்து விவேகங்காண
விளங்குகிறோம் பீங்கானில் வீதமஞ்சே. 152

அஞ்சென்ற பஞ்சமுர்த மொவ்வொன்றுக்கு
அறைகிறோம் பலமொன்று அடவாய்க்கொண்டு
நஞ்சென்ற முன்சொன்னவுப்பில் பலம்பத்து
நலமான ஐந்துசுண்ணம் விராகனொன்று
பெஞ்சென்ற பீங்கானிலிது வெல்லாந்தான்
பேராகப் பிசைந்திதனை ரவியில்வைத்தால்
எஞ்சென்ற வைங்காய மிறங்கும்பாரு
யென்னசொல்வேன் தன்பெருமை யிறவாய்ப்பாரே. 153

மாரணபீடம் மையம்

பாரடா யென்மகனே யிந்திரகோபம்
பானுரவி சூரியன்போல் பிரகாசிக்கும்
ஆரடா யிதன்பெருமை யறியப்போறார்
அகத்தியனா ரரிந்தப்பா வைங்காயத்தை
மாரடா மாரணத் துக்காதிபீட
மகத்தான கருக்குருதான் வசனித்தோம்பார்
வேரடா சகலத்திற்கு முயிர்தானிந்த
வேதாந்தி யானவர்க்கே பலிதந்தானே. 154

தானானவை வங்காயம் பீங்கான்றன்னில்
தருவான பஞ்சமுர்த மதிலேகேளு
ஏனான யெடுத்திருந்த வமுதர்தந்தன்னை
யென்னசொல்வே னதனுடைய ஆட்டமைந்தா
நானான ஞானியடா யண்டபிண்டம்
நவநீதஞ் சகலருக்கு முடியிற்காணும்
வேனான வமுர்தமடா யார்க்குங்கிட்டா
வேதாந்த பஞ்சமுர்த வேகங்காணே. 155

சுழிமுனை கனவு

காணுகின்ற வேகத்தை யாராய்ந்துபார்த்தேன்
கனவேகமென்ன சொல்வேன் கருத்துட்கொண்டே
நாணுகின்ற சுழிமுனைதான் சுக்குமேலே
நாராசமென்ற பஞ்ச வாசலொன்றும்
வேணுநீ யிவ்வாசல் பஞ்சவாசல்
வேதாந்தத் தொனிமுழங்கும் விந்தவாசல்
ஏணுநீ அகாரமிது உகாரவாசல்
இருபுரமும் வடகலை தென்கலையைப்பாரே. 156

பார்ப்போர்கள் சிவஞானத் தவத்தோரையா
படிப்படியா யேறவழியவர்க்கே சொல்வோம்
தீர்ப்போர்க ளின்னூல்தான் சௌமியசாகரந்
தேசிகட்குங் கிடையாது யரிதப்பாகேள்
சௌமியசாகரத்தைக் கொண்டு
சதாசிவத்தின் கொடிமுடியில் மனதையுண்ணி
கார்ப்போர் களதிகதவ செல்வத்தோர்கள்
கருவிவைந்து வைங்காயங் கூட்டே. 157

தேவி மாரணமூலம்

கூட்டடா வைங்காயம் கஸ்தூரிமஞ்சள்
கொச்சிமஞ்சள் புழுகுடனே கதம்பந்தானும்
மாட்டடா வாசமெல்லாம் பொடித்துதூளாய்
வடிகட்டித் தூளெடுத்து வைங்காயமையில்
நாட்டடா யிவ்வாசல் மதனிற்கப்பா
ஞானியென்ற சஞ்சீவிக்கு நளினமாக
வாட்டடா ஓம்ஸ்ரீயும்கிறியும் மையும்
மாரடா இறியும்சவ்வும் ஆம்ஊம்வென்னே. 158

என்னவே யாயிமாயி ஓம்மாரணாதேவி
யநமசிவ கிலியும்மவ்வும் நவ்வுமென்றோது
அன்னவே ஓங்கார வேதாளதேவி
யம்பிகா சத்திவா ஓம்வாலைதேவிவாவா
நன்னவே றாவா வசிய யம்பாளாயி
நாதாந்த வாழ்மயிலே நாயகியேவாவா
உன்னவே யாவாமி சிவகாமிவாவா
உகார விந்துநாதமடா யொன்றாலாச்சே. 159

வாலை முக்கோணம்

ஒன்றான வாலையடா முக்கோணபீடம்
ஓங்கார விந்துவடா கழியேபற்றி
அன்றான வப்பீட வமுர்தபீடம்
ஆருமறி யார்களொரு வமுர்தவாசல்
நின்றான பிரமலபி யிருந்தாலெய்தும்
ஞானிகளே யொன்றுமறிந்தவரே யுண்மை
அன்றான மூலமடா யார்க்குத்தோணா
யண்டபிண்ட மாயிருந்த வறிவின்வாறே. 160

சிவமாரணம்

அறிவான வைங்காயமென்ன சொல்வேன்
அரகரா வாலைமாரணத்தைக் கொண்டு
உருவான பஞ்சபூதத் தியானத்தாலே
யுருவாகச் செபத்தியானம் நூற்றியெட்டு
நருவான மாரணந்தான் கொண்டு
நடுவணையைப் பிடித்து மார்நூற்றியெட்டு
மருவான வைங்காய மதன்மேற்பூசி
மாட்டடா யெதிரி பேதனத்தைத்தானே. 161

சத்திமாரணம்

தானென்ற பஞ்சகர்த்தாள் குருவிருக்குந்
தலைசேர்வை யாருமடா சபித்தாயானால்
ஏனென்ற பிதிர்க்களெல்லா மங்கேபோச்சு
யிறுத்துமப்பா வாய்வுபத்து மிறப்பதில்லை
நானென்ற மாயசத்தியோடிப் போனால்
நவிலுவோங் கிரியாசத்தி நாட்டம்போச்சு
ஏனென்ற யோகசத்தி ஞானசத்தி
யோகோகோ மவுனசத்தி யுறுதியாச்சே. 162

ஆச்சடா புலத்தியனே மாரணத்தினாலே
யறுபத்துநால் வரையுமடிக்கலாம் பார்
பேச்சடா சொல்லவில்லை யகத்தின்வாக்கியம்
பேசினோம் சௌமிய சாகரந்தன்னில்
வாச்சடா வுந்தனுக்கு மாரணத்தின்மைதான்
மவுனசிவ யோகிகளே மாய்கைமைதான்
நேச்சடா சகலபிதிர்களை யெல்லாந்தான்
நிமிஷத்தில் மாரணந்தா னாக்கும்பாரே. 163

வேதையுப்பு

பாரடா வைங்காயக் கருவேசொன்னோம்
பாடுகிறேன் வேதையுப்பு பரிவாய்க்கேளு
ஆரடா முன்சொன்ன வழலையுப்பு
அருளான வுப்புபல மஞ்சதாகும்
நாரடா யவ்வுப்பைப் பீங்கானிலிட்டு
நடுவுப்பு கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு
காரடா கல்லுப்பு அண்டவுப்பு
கருவான வுப்பெல்லாம் பலமஞ்சாமே. 164

நவநீதவைங்காயமெழுகு

ஆமேதா னிவையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு
அருளான சுத்தசலம் பனிநீர்படியொன்று
நாமேதா னின்னீரைப் பீங்கானில்வார்த்து
நளினமதாய்க் கரமதுவால் கரைத்திறுத்து
ஏமேதா னிறுத்து பனிநீரைக் கொண்டு
யென்மகனே ரவியஞ்சுநாள்தான் வார்த்து
வாமேதா நாளைந்து மருவியப்பாயு
மருவினதோர் வஸ்துவைத்தான் வசனிப்போமே. 165

வசனிப்போம் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
வளமான வஸ்துவடா சகலத்திற்கும்
நசனிப்போ மைந்துநாள் விடாதேபாயம்
நாதாந்த நவநீதந் தொண்ணூற்றாறும்
மசனிப்போர் தத்துவந்தா னிறுகிக்கட்டு
மைங்காய நவநீதமிது போலுண்டோ
பசனிப்போம் பீங்கானில் நவநீதத்தைப்
பலமைந்து சுண்ணமுந்தா னதனிற்போடே. 166

போடப்பா போட்டவுட னிளகிமைபோல்
புனிதமாய் வரும்போது புழுகஸ்தூரி
நாடப்பா புனுகுகொச்சிமஞ்சள் கூட்டி
நளினமென்ற கதம்பமருக் கொழுந்துங்கூட்டி
ஆடப்பா கல்வத்திற் பொடித்துத்தூளாய்
ஐங்காய நவநீத மதனிற்போடு
பாடப்பா போட்டவுட னிறுகிப்போகும்
பசுமையுள்ள வைங்காய மெழுகிதாமே. 167

மனோன்மணிவாலைதியானம் பூசை செய்யவும்

ஆமென்ற யிம்மெழுகைச் சுரைப்பரண்டி
லடக்கமதாய் வைத்து சிவயோகபூசை
நாமென்ற வாலையைத் தியானஞ்சொல்வோம்
நயவசிம் ஓம் இறியும்சிறியும்ஐயும்
வாமென்ற வறிமகிலியும் சவ்வும்ஓமென்று
மாட்டடா வாலையுட தியானத்தைத்தான்
தேமென்ற யித்தியானமுரு நூற்றியெட்டு
செபஞ்செய்வா யைங்காய மெழுகுக்காமே. 168

மாரணம் எட்டெட்டுமாடும்

ஆமென்ற நூற்றெட்டு வுருவேசெய்து
அட்டமாசித்து வறுபத்து நான்கும்
நாமென்ற கோடி சித்துமாடும்
நவநீத மைங்காய மெழுகிதப்பா
ஏமென்ற பூசைசெய்து மாரணஞ்செய்தாக்கால்
எட்டெட்டு மாடுமடா யிறைவாநீகேளே
வாமென்ற முன்கைந்து நாளையுப்பு
மகத்தான பூபதிபோலார் செய்வாரே. 169

லெபியுள்ளோர்கள் அறிபவர்விந்துப்பு

செய்பவ னென்றாக்கா லபியுள்ளோர்கள்
சிவசிவாயமுர்தவுப்பு யார்தான் காண்பார்
அய்பவரே பரப்பிரமம் நீயேயாவாய்
ஆதி பஞ்சகலசத்தி னமுர்தமூளை
எய்பவரே தலையது தானெடுத்துக்கொள்ளு
என்மேலே யாணைப்படி தலைச்சன்பிள்ளை
உய்பவரே யதித்தவுப்பு மதுதன்னாலே
யுடன்சேர்ந்த விந்துப்பு விதுவாமென்றே. 170

என்றீரே யென்குருவே பஞ்சகர்த்தா
ளிருக்கின்ற சலாந்தி தானமுர்தமாச்சு
அன்றீரே யமுர்தமதால் வாதமாமோ
ஆச்சுதப்பா புலத்தியனே யதையார்காண்பார்
நன்றீரே யிவ்வுப்பு வமுர்தவுப்பு
நடுமுடியில் விளங்குகின்ற பிரமவுப்பு
வன்றீரே யீய்ந்திடுவார்க் கிந்தவுப்புவாசம்
வசனித்தோம் பட்டுதென்றால் வாழ்வார்தாமே. 171

ஆத்தாளைப் பூசிக்கச்சித்தி

வாழ்வோர்க்கு யிந்தவுப்பை வசனித்தோம்பார்
மைந்தனே சீசாவிற்பதனம்பண்ணி
ஆழ்வோர்க்கு யாதாரபூசை செய்து
ஆத்தாளைத் தினந்தொழுது யடிவணங்கி
மாழ்வோர்க்கு யிந்தவுப்பில் பலமேபத்து
நலமான பீங்கானிலிவ்வுப்பிட்டு
மாழ்வோர்க்கு வமுர்தமைங்காய மைந்தா
மதுநடுவில் கடுகுவீதம் வைத்துப்பாரே. 172

நவநீத சுண்ணம்

வைத்துப்பார் நவநீதச் சுண்ணங்கேளு
மாட்டுகிறேன் புலத்தியனே சௌமியத்தில்
அய்த்துப்பா ரதையுப்பில்வைத்து
அண்டமெழுகதனாலே கவசஞ்செய்து
வெய்த்துப்பார் விந்ததனா லேமுசீலை
விவேகமதாய் செய்துரவி முகத்தில்நாழி
மைத்துப்பார் வைத்தெடுத்துப் பீங்கானைத்தான்
மைந்தனே கவசமது சீலைவாங்கே. 173

வேதை காண இக்குருவைச் சீசாவில் வைக்கவும்

வாங்கியே பார்த்தையானால் நவநீதச்சுண்ணம்
யாராலேயாகுமப்பா செய்யொண்ணாது
ஆங்கியே பூருவத்தி லரனைவேண்டி
யடிபத்துஞ் சென்றுதென்றா லருளக்கேளு
மாங்கியே பூருவத்தின் தியானமானால்
மவர்செய்வார் நவநீதச்சுண்ணம் சுண்ணம்
ஓங்கியே யிச்சுண்ண மளவில்லாத
ஓகோகோ சீவகளை யுறுதியாமே. 174

ஆமென்ற ரவிச்சுண்ணம் காரசாரம்
அண்டபிண்டம் நிறைந்த ரவியாதியந்தம்
நாமென்ற சுண்ணமடா கோடாகோடி
நாடாமல் வேதையிலே ம்னந்தங்கோடி
தேமென்ற யிக்கருவால் சகலசித்துந்
தெளிவாச்சு மகாவித்தை தொந்தங்கோடி
தாமென்ற சுழிமூலமும் மூலந்தான்
சராசரங்கள் முதலாகிச் சமைத்தவாறே. 175

ஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசை செய்யவும்

வாறான சுண்ணத்தைச் சீசாகொண்டு
வசனித்தோர் பதனமதாய் வைத்துநீயும்
ஆறான ஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதார
பூசைய்யைப்போ லடவாய்ச் செய்து
நாறான சிதம்பரந்தான் வாலைபூசை
நவசித்தாள் கந்தன்வீரன் வயிரவன்பூசை
பேறான பூசையெல்லாஞ் செய்து முடிப்பித்து
பிரியமதாய்த் தெரிசித்துப் பணிந்திடாயே. 176

இச்சுண்ணத்தில் வேதையருளுகிறவிதம்

பணிந்திடாய் வாலையைத்தான் புலத்தியனேயையா
பலகால மறந்திடப் போறாயப்பா
அணிந்திடாய் சுண்ணமதி லனேகவேதை
யருளுகிறோ மயச்செம்பு யதீதவித்தை
நணிந்திடாய் சேர்பத்து யெடுத்துக்கொண்டு
நளினமென்ற பீங்கானில் நலமாய்வைத்து
வணிந்திடாய் செயநீரு சுண்ணச்செயநீர்
மகத்தான செந்தூரசெயநீர் பலம்பத்தே. 177

பத்தான சுத்தசலம் பனிநீர்பலம்பத்து
பரிவாகப் பீங்கானில் பண்பாய்வார்த்து
உத்தான அயச்செம்பை யிரண்டுநாழி
யூறவைத்து யெடுத்ததனைக் குகையிற்றாக்கி
செத்தான விந்ததினாற் சீலையேழு
சிறப்பான மெழுகதனாற் கவசமேழு
வித்தான அக்குகையைச் செய்துமுடிப்பித்து
விளங்கவே ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 178

அயச்செம்பில் நவநீதகுருபோடவும்

வைத்துநீ யுலர்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
மகத்தான சீலையெல்லாம் வாங்கிப்போட்டு
எத்துநீ குகையெடுத்து துருத்திகொண்டு
என்மகனே துருத்திவாய் நரியும்போட்டு
அத்துநீ கரிக்குள்ளே குகையைவைத்து
அக்கினியை மூட்டிய யச்செம்பைமைந்தா
உத்துநீ யுருக்கப்பா வுருகும்போது
வோகோகோ நவநீதசுண்ணங் கடுகுபோடே. 179

போடப்பா வுருக்குமுகம் நன்றாய்ப்பார்த்து
புகழான சுண்ணமதைப் போட்டாயானால்
ஆடப்பா நவநீதமாடுமாடு மாயிரத்தெண்
மாற்றது தானயத் தங்கங்கேளு
நாடப்பா குகையெடுத்து அண்டசலம்விட்டு
நளினமதாய்ச் சாய்த்துநீ நன்றாய்த்தானும்
ஏடப்பா யித்தங்க மெடுத்துப்பார்த்தால்
என்சொல்வேன் வாலையடா யெண்ணுந்தானே. 180

வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளவும்

தானான வாலையைத் தானார்காண்பார்
தபோபலத்தில் மிகுதியுள்ளோ ரவரேகாண்பார்
ஏனானயித் தங்கமென்ன சொல்வேனிடை
குறையா மாற்றதுதானீசன் சொன்னார்
வானான சிவயோகபூசை செய்து
வைத்திதனைச் சதாகால மாச்சியப்பாநீ
கோனான குருவினிட கிருபையாலே
கூறினோ மயத்தங்கங் கோடிமாற்றே. 181

அயத்தங்கம் பதனம்பண்ணவும்

மாற்றான தங்கமதைப் பதனஞ்செய்து
வறுமைவருங் காலத்தில் மாறிக்கொள்ளு
வாற்றான வறுமையது அகன்றுபோகும்
வருகாது தரித்திரங்க ளொருநாளுந்தா
ஆற்றான யோகிகட்கு தாயாதையா
அண்டபிண்ட மறிந்த மெய்ஞ்ஞானியோர்க்கு
கோற்றோ நாம்சரம்போலே சௌமியத்தில்
குருவான வித்தையிது யறிந்திடீரே 182

இந்நூல் சௌமிய சாகரம்பார்த்து இறக்கவேண்டாம்

அறிந்திடீர் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
அருளுகிறேன் மானிடர்களறியச் செய்யா
தெரிந்திட ருலுத்தரென்ற காமுகர்க்குச்
செய்பாக மொருநாளுஞ் செப்பவேண்டாம்
வறிந்திடீர் வசனித்த சௌமியத்தில்
வாழலாஞ் சிவயோக மனந்தகாலம்
இறந்திடவே வேண்டாமப்பா யிந்நூல்பார்த்து
இறவாதே சதாகாலங் கற்பங்கொள்ளே. 183

அமுர்தவிந்து மூலம்

கற்பமென்ன வுடலுக்கு வுறுதிகேளு
காயாதி கற்பமடா யண்டகற்பம்
அற்பமென்று நினையாதே யண்டபிண்டம்
ஆருக்குந் தோன்றாத யாதியந்தம்
அற்பமென்ன யகாரமடா உகாரம்விட்டால்
அம்மாய்கை யெல்லாமற்று விடுங்கற்பத்தாலே
நிற்பமென்ன காயமடா தொண்ணூற்றாறு
திருவிகற்ப விந்து வடாநாதவற்பே. 184

இதற்கு உயிர்நாதம்

வற்பமென்ன ஓங்காரமகாயி நின்ற
மகத்தான சச்சிதானந்த மாமே
சொற்பமென்று நினையாதே சுழினையான
சூட்சமடா தாரபீட பிரமம்பிரமம்
தெற்பமென்ன தீபவொளி யந்தமந்தம்
தேவாரமான பதிசுழிக் கப்பாலே
நற்பமென்ன நவநீத மருவிப்பாயும்
நாதாக்கள் குடியிருப்பு வமுர்தமாமே. 185

இந்தநதிகள் தீவினையையொழிக்காமல் வருகாது

அமுர்தமென்ற விந்துவடா மூலமூலம்
அந்தமென்ற நாதமடா யதற்குயிரதாகும்
வமுர்தமென்ற யவ்வுரை மைந்தாகாணு
வசனித்தோம் பஞ்சகர்த்தாள் வாழுவீடு
மமுர்தமென்ற யவ்வீடு பெரியவீடு
மாணாக்க ளிருக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானவீடு
கொமுர்தமென்ற கைலாச மேருவீடு
கூடருவிபாயு தடா சலமதாமே. 186

ஆமேதா னவ்வீட்டில் சலந்தியுமுண்டு
அச்சலந்தி தீர்த்த மருவிப்பாயும்
வாமேதான் பாய்கின்ற சலத்தைக்கேளு
வசனிப்போம் சுத்தசலம் பனிநீராகும்
மாமேதான் மாதியடா யார்க்குந்தோணு
மவுனமடா செம்பந்தி யோகதீர்த்தம்
தேமேதான் றீர்த்தமதைக் காணவென்றால்
தீவினையைத் தானகற்றி நல்வினையைக்காணே. 187

நல்வினை தீவினை மனக்கண்ணாற் பார்க்கவும்

காணடா நல்வினையை மனக்கண்ணாலே
கண்டுசுழி முனையருகை வாசிபூட்டி
ஆணடா யநமசிவ வென்றுகும்பி
அங்கென்று தம்பித்து வங்கில்பாய்ந்து
மாணடா மயேந்திரகிரி வலமாய்வந்து
மகமேருகிரி யிடத்தில் வாசிபூட்டி
ஓணடா ஓங்காரமாகச் சத்தி
யொருநிலையாய்க் கும்பித்து வுறுதிகாணே. 188

காணுகின்ற நங்கதிலே வங்கென்றுதம்பி
கசிந்தருவி கலந்ததுவு மோடிப்பாயும்
நாணுகின்ற அங்குவைத்து நாழிதம்பி
நாதாந்த நவநீத மிறங்கும்பாரு
ஓணுகின்ற மூலமடா சுவாதிட்டான
மோகுறுதி பிலத்துதடா யுலுத்தகாயம்
வாணுகின்ற யக்காயம் பஞ்சவாசல்
வடகலையு மிடகலையும் வசனிப்போமே. 189

வடகலை இடகலை

போமென்ற புலையருக்குக் கண்ணோட்டந்தான்
புகழ்ந்த ரவிசோதியடா யறியவேயாகும்
ஆமென்ற யவ்வறிவு பூர்வக்கியானம்
அய்யிரண்டு பத்திரண்டு பனிரண்டாய்க்கூடும்
ஏமென்ற கண்ணோட்டம் சித்தியானால்
யேறலா மாவரை யீராறுமட்டும்
நாமென்ற பனிரெண்டு கலையுங்கூட்டி
நாட்டமதாய் ரவிமதிபோல் நல்குந்தானே. 190

இந்நூல் குறிப்பறிய

தானாகக் கலையிருக்கும் நிலையார்கண்டார்
தவநிலையை மறந்திடார் தவறாரையா
நானான சௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொல்வேன்
நன்மைதீமை யிரண்டினிடகூறே சொல்வோம்
வானான வப்பதியிலிருந்து பாரு
வளமாகச் சொல்லுவதை வணங்கிக்கேளு
ஆனான வமுர்தஞ் சொலிந்தருவிபாய்ந்த
வமுர்தநதி வாசல்கடந்தப் பாற்செல்லே. 191

சஞ்சீவிகற்பம்

செல்லடா வமுர்தங்கென்ற வாசல்
சென்றுநீ மணிபூரம் பிரையேகாணும்
அல்லடா யங்குநின்று மங்கென்றேகும்பி
மைந்துநாழிகை சென்று வாசிபூட்டி
நல்லடா யவ்வாசியங்கே நின்று
நளினமதாய்த் தம்பித்தால் நவமூலங்காணும்
எல்லடா நவமூல மிறவியாகும்
யேறடா மவுனகுளி யேணிபோட்டே. 192

போட்டுநீ யேறுகையில் சஞ்சீவிபாயும்
போடப்பா கெவுனகுளி சிங்கென்றேநீ
நாட்டுநீ போடயிலே யணாகதமும்காணும்
நளினமென்ற சஞ்சீவிப்பா லருவிப்பாயும்
ஆட்டுநீ அங்குநின்று வைந்துநாழி
யருளினோங் கும்பித்து தம்பித்தார்கேள்
சாட்டுறவு யில்லையடா சஞ்சீவியான்பால்
சகலசித்தின் மோட்சமுனக் கதிகந்தானே. 193

காந்தக் கிண்ணத்தில் சஞ்சீவிப்பால் வாங்கவும்

தானென்ற சஞ்சீவி காயகற்பந்
தாயைப் போலென்னாளுஞ் சதமாய்வாழ
ஏனென்ற யவ்வமுர்த மருவிப்பாயும்
யேணிகொண்டு தெரிசிப்பா யிரவியாகும்
நானென்ற வாசியொட்டி யத்தலத்தில்
நவநீத மிறங்குமப்பா நாவதனால்வாங்கி
மானென்ற நடுவிரலிற் சுழியைக்கோர்த்து
வாங்கியந்த சஞ்சீவியை மாறக்கேளே. 194

மாறக்கேள் புலத்தியனே காந்தக்கிண்ணம்
மவுன சஞ்சீவியப் பாலையதற்குள்வாங்கி
ஆறக்கே ளப்பாநீ புலத்தியாகேள்
அண்டவுப்புச் செந்தூரமரைப் பலந்தானிட்டு
வாறக்கேள் முப்புசெந்தூரங்கொண்டு
மரைப்பலந்தான் விஷச்சுண்ணமரைப் பலந்தான்கேளு
தேறக்கே ளைங்காய மரைப்பலந்தானிட்டு
செயமான ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 195

சஞ்சீவிகற்பஞ்சாப்பிடச் சகலவியாதியும்போய்ச் சட்டையுரியும்

வைத்திடா யரைநாழிசஞ்சீவிப் பாலை
மகத்தான ரவிதனிலே வைத்தாலையா
அத்திடாய் லேகியம்போல் வருதல்கண்டு
அப்பீங்கான்றனை யெடுத்துப் பார்த்தாயானால்
நைத்திடா யதீதகற்பஞ் சஞ்சீவிதானாச்சு
ஞானிகட்குந் தோணா வமுர்தமாச்சு
எய்த்திடாய் மவுனசிவபூசை செய்து
யென்மகனே நெல்லிபருப்பின் பாகங்கொள்ளே. 196

கொள்ளடா ஞானிகட்கு அடுத்தகற்பம்
கூறினோ மெள்ளளவுங் குறையாதையா
நள்ளடா மண்டலந்தான் சிவயோகத்தில்
நளினமதா யுட்கொண்டால் நவசரமுஞ்சிந்தும்
வள்ளடா வாசியதனாலே வந்த
வாதமென்பதுவும் போமிரண்டும் போகும்
எள்ளளவுங் குறையாது யிந்தகற்பம்
யெடுத்த சடலத்திலுள்ள பித்தம்போமே. 197

போமென்ற பித்தமது நாற்பதும்போம்
புனிதமென்ற ரண்டான விகற்பம்போகும்
ஏமென்ற சிலேற்பன மிருபத்தொன்றும்போகும்
யென்மகனே சடலத்தின் சூடெல்லாம்போகும்
வாமென்ற வந்தகர்ம மோடிப்போகும்
வசனித்தோம் சஞ்சீவியின் கற்பத்தாலே
நாமென்ற நோயெல்லா மோடிப்போக
நளினமதாய்க் கற்பமதை நாட்டினோமே. 198

அமுர்தமதிகற்பம்

நாட்டினதோ ரென்னவென்றால் புலத்தியனேயையா
நாராச மற்றுதடா கற்பத்தாலே
மாட்டினோ மிந்தகற்பமண்டலந்தான் கொண்டால்
மாள்வதில்லை சஞ்சீவிதான் சட்டைபோகும்
ஆட்டினதோ ரதுவேது வென்றாற்கேளு
ஆயிசுதான் கோடாகோடி யளவிடாது
ஏட்டிலே சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம்
யிரவாதே கற்பமதையுண்டு தேரே. 199

தேரடா சிங்கிருந்து வங்கிற்பாய்ந்தால்
சிவையோகக் குகையது வுஞ்சணத்திற்காணும்
வேரடா சுத்தியது கோணங்காணும்
விபரமுடன் வங்கிருத்தி வாசிபூட்டி
ஆரடா யங்மங்கு ஷாயவென்று
யைந்துநாழி வாசியதி னாலேகும்பி
கோரடா கும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால்
கோடாகோடி ரவிமதிப்பால் சிந்தூரமாமே. 200

சிந்துகின்ற மதிப்பாலைக் கண்டாயானால்
செடலசித்தி வாக்கமுர்தப்போசித்தி
கந்துபாய்ந்தருவி வருஞ்சாடைகண்டு
கரமென்ற நடுவிறலில் வாசிபூட்டி
அந்துசலம்னாவதனா லமுர்தங்கக்கும்
அவ்வமுர்தம் பீங்கானி லடவாய்வாங்கி
முந்துநீ தேறுதற்கு பஞ்சவமுர்தம்
முக்கியமுள்ள பீங்கானிற் சொல்லக்கேளே. 201

கற்பலேகியம்

சொல்லக்கேள் பீங்கானி லமுர்தமதிவாங்கி
சொற்பெரி பாலமுர்தம் சுத்தசலங்கொண்டு
அல்லக்கே ளைந்துபலமிரு நீர்கொண்டு
அமுர்தமதிபால் தனிலே யடவாயிட்டு
நல்லக்கே ளமுர்தமதில் கற்பசுண்ணமிட்டு
நாதாந்த ரவிதனிலே யொருநாழிவைத்தால்
வெல்லக்கே ளமுர்தமெல்லாம் லேகியம்போலாகும்
வெண்மைநிறமென்ன சொல்வேன் விளக்கமாமே. 202

விளக்கமென்ன லேகியத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால்
விசையான மிதிரிகளோவிளங்கப் போமோ
களக்கமில்லா லேகியந்தான் மகத்தாங்கற்பம்
கருவிதொண்ணூற் றாறுமப்பா மண்டலத்திற்
புளக்கமிது வெகுபெருமை சித்தருக்குப்
புகழ்பெற்ற மதியமுர்த கற்பமாகும்
விளக்கமெல்லா மிதினளவால் விளங்கவேணும்
வேதாந்த மிந்நூற்கு யெதிரில்லைதானே. 203

தானென்ற மதிகற்பம் சிவயோகபூசை
சமர்த்தான சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
நானென்ற பூசையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்து
நாதாந்த லேகியத்தைப் பாகமாக
கோனென்ற குருபரனைத் தியானஞ்செய்து
கொண்டிடாய் நெல்லிக்காயுட் பருப்பின்பாகம்
வானென்ற கற்பத்தை யுட்கொண்டேதான்
வளமாக யாக்கிணையிலே வங்கென்றுபூட்டே. 204

பஞ்சபூத நிலையறிய

பூட்டியே வாசியொட்டிக் கும்பித்தாயானால்
புகழான மூலசுழி பொங்கும்பாரு
நாட்டியே யங்குநின்று யம்மென்றுவைந்து
நாழிகைதான் தம்பித்தால் பஞ்சவாசல்
ஆட்டியே தெரிசனமா மூலாதாரம்
அரகராசுவதிட்டான மணிபூரந் தோற்றும்
மாட்டியே மம்மென்று கும்பித்தாக்கால்
மனாகதமும் விசுத்தியாக் கினையுந்தோற்றும். 205

தோற்றுகின்ற வாகாசஞ்சத்தமாகி
துருவான வாயுவது காற்றுமாகி
தேற்றுகின்ற தேயுவது நெருப்புமாகி
திருவான வப்பதுவுஞ் சலங்களாகி
நாற்றுகின்ற பிறதிவுயூமண்ணுமாகி
நவமூலமான வெளியுயிருமாகி
ஆற்றுகின்ற அகாரமது உகாரமாகி
அதற்குயிருவோங் காரவட்டமாச்சே. 206

தொண்ணூற்றாறு தத்துவம் கரணாதிகளறியவும்

வட்டமென்ற வுள்வட்ட முடியுமாகி
மம்முடியி லாதார மாறுமாகி
அட்டகசத்துவார பாலர்களாகி
யவ்வட்டம் பஞ்சகர்த்தா ளமுர்தமாகி
நட்டமென்ற கண்ணோட்டஞ் சுழினையிலாகி
நவசரா சரங்களெல்லா மதற்குள்ளாகி
கட்டவொண்ணாக் கருவிகர ணாதியாகிக்
கருவியென்ற தொண்ணூற்றார் தத்துவமாமொன்றே. 207

என்றான பஞ்சபூத மதற்குள்ளாகி
யெண்ண வொண்ணாப் பிதிர்க்களெல்லா மதற்குள்ளாகி
தன்றான சச்சிதானந்த வெளியாகிச்
சலவமுர்த சலாநதியு மதற்குள்ளாகி
அன்றான ஆத்துமாவு மதற்குள்ளாகி
யாதியந்தஞ் சோதியொளி யதற்குள்ளாகி
தொன்றான துரியந்துரியந் துரியாதீதமாகித்
தொகுத்த கரணாதிகளு மதற்குள்ளாச்சே. 208

ஆச்சென்ற சக்கரமுஞ் சொற்பனமுமாகி
யருளினதோர் சுழுத்திமுத லதற்குள்ளாகி
ஏச்சென்ற ரவிமதிமிரவி மதிவியாகி
யெண்ணவொண்ணாச் சூரியகலை சந்திரனாகி
பாச்சென்ற சராசரமுஞ் சோதியாகிப்
பதினெண்பேர் நவமூல மிரண்டுமாகி
நாச்சென்ற சரியையொடு கிரியையாகி
நளினமென்ற யோகமெய்ஞ் ஞானமாச்சே. 209

ஆச்சடா யளவில்லா நதிகளாகி
 யருளான நதிக்குள்ளே யைந்து மாகி
பாச்சடா பஞ்சகர்த்தாள் குடியுமாகிப்
 பரமபத வெளியாகி யொளியுமாகி
வாச்சடா வஸ்துடவுடன் பானமாகி
 யண்டபிண்ட மிரண்டாகிக் கடுஞ்சூலமாகி
ஏச்சடா யேகநவநீத மாகி
 யிசைந்த நவநீதமதில் பிறவியாச்சே 210

பேரண்டம் ஏரண்டம் தலைமதனை.

ஆச்சடா யாண்பெண்ணாயதி வசத்தியாகி
 யம்மண்டலங்கள் மூன்றாகி யண்டமாகி
நாச்சடா யானைந்து பூதமாகி
 நாதாந்தப் பெண்ணைந்துப் பிறவியாகி
பாச்சடா சாலோக சாமீபமாகிப்
 பகருகின்ற சாரூப சாயுச்சியமாகி
பேச்சடா பெண்ணாணாய்ப் பிரபஞ்சமாகிப்
 பேரண்ட மேரண்ட மானவாறே. 211

வாறான பேரண்டமார் தான்கண்டார்
 வசனித்தயேரண்ட மார்தான் கண்டார்
ஏறான யேளப்பால் நிறைந்தபோது
 யென்னசொல்வோந் தலைப்பிள்ளை யவரேயாகும்
நாறான வவருடைய முடியில்நின்ற
 நாதாந்த விந்துவடா காளைகாளை
ஆறான யக்காளைநவத் துவாரமெல்லாம்
 அருவியது பாய்ந்ததுவும் விந்துவாச்சே. 212

ஆச்சென்ற விந்துவடா பசளையாச்சு
 அவ்விந்து நாபியென்று குருவண்டாச்சு
நாச்சென்ற தலைவிந்து யோகமாச்சு
 நவிலுவோ மதிமயங்கி யதுவேயாச்சு
பாச்சென்ற பதியாச்சு பனிநீராச்சு
 பரிசுத்தசல விந்து வமுர்தமாச்சு
காச்சென்ற கருவிகொடி வேலியாச்சு
 கருவியென்ற வெண்சாரை யதுவேயாச்சே. 213

ஆச்சென்ற மதியாச்சு யறிவுமாச்சு
ஆதாரமாராச்சு ஆறுருயிறு மாச்சு
தேச்சென்றுந் திகைப்பூடு மதுவேயாச்சு
திரிமூன்று பேராச்சு மூன்றுப்பாச்சு
மூச்சென்ற முப்பூவு மதுவேயாச்சு
மூதண்ட மும்மூல மதுவேயாச்சு
வாச்சென்ற வழலையுப்பு சாகாதுப்பு
வசனித்தோம் வேகாவுப்பு ஆகாசவுப்பே. 214

ஆகாச வுப்பென்றும் சத்துப்பென்றும்
அகத்திலே விளைந்ததென்றும் வேகாதென்றும்
வாகாச வுப்பென்று பூமியென்று
மப்பூமிநாத மென்றும் பூநீறென்றும்
ஊகாச வுப்பென்று மூமையென்றும்
உடன்சேர்ந்த கருவென்று அண்டமென்றும்
பாகாச வுப்பென்றும் பனிநீரென்றும்
பங்குனிதான் சித்திரையின் பனியின்பேரே. 215

உடந்கருவிந்து நாதம் கருக்குருவின் பெயர்

பேரான பனியேது மாசமேது
பிண்டமென்று மண்டமென்றும் பேர்தானேது
ஆரான பூமியென்றும் பூநீரென்றும்
அப்பூமிநாத மென்று மயந்தானேது
நாறான சவுட்டுப்பு வருப்புயேது
நவிலுவோமது கரைத்த சலந்தானேது
தேறான யென்குருவே யகத்தியசுவாமி
தேசிநீ ருசிநீ தெரிசிப்பீரே. 216

தெரிவிப்பீ ரென்குருவே தெட்சணாயன்
தேசியென்ற வாறெல்லாந் தெளிவாய்ச்சொல்லும்
அரிசித்தே னகத்தியரே வையாவையா
அண்டபிண்ட முற்பவித்த யடவேசொல்லும்
நரிசித்தேன் புலத்தியனா .னெளியேனுக்கு
நவநீத வழலையுப்பை நல்குவீர்தான்
பரிசுத்த மாகவல்லோ புலத்தியனேகேளு
பாடுகிறேன் சௌமிய சாகரந்தான்காணே. 217

அடையாளம்

காணடா புலத்தியனே சௌமியத்தில்
கருக்குருவச் சொல்லிவிட்டேன் காணுகாணு
ஆணடா வைம்பூத மதற்குமுண்டு
அருளினோம் பெண்ணுக்கு மதுதானுண்டு
மாணடா பஞ்சறிவு மிரண்டுக்குந்தான்
மற்றவொரு சீவனுக்கு யில்லையில்லை
ஏணடா யெறும்பு முதல் மரங்கள்பூடு
இயம்பினோம் பூதமஞ்சு யிறவாய்க்கேளே. 218

இறவாம லிருப்பவர்க்குக் கற்பம்வேண்டும்
யென்மகனே யுடர்க்குதான் விந்துநாதம்
நிறவாமல் நிராமயமா மதுவேகர்மம்
நிருவிகற்ப மதற்குப்பேர் சஞ்சீவிதானாகும்
பறவாம லதையறிந்து கற்பமுண்டால்
பானுசதாகோடி காலம் வாழலாகும்
மறவாமல் நீகேளு புலத்தியனேயையா
மாறாட்ட மில்லையடா யின்னூல்தானே. 219

நாதாக்கள் தவப்பலன்

தானான தலையறிந்தா லவனேயோகி
தலைப்பிள்ளைப் பேரறிந்தா லவனேவாதி
பேனான பிண்டமதை யறிந்தோன்ஞானி
பேசினோ மண்டமறிந் திடுவான்மவுனி
கானான கலையறிந்தோன் வேதாந்தியாகும்
கண்ணோட்ட மறிந்தவனே தவசியாகும்
ஊனான வுருவறிந்தோன் சித்தன்சித்தன்
உருளையென்ற கல்லறிந்தோன் ரிஷிதான்பாரே. 220

பாரப்பா யிவையெல்லா மறிந்தோன்கேளு
பரப்பிரம மென்றநிலை யறிந்தோனீசன்
ஆரப்பா வறிவார்க ளண்டபிண்டம்
அடியென்று கோடியென்று மதற்குப்பேரு
தேறப்பா பஞ்சபூத வாழ்க்கைகொண்டு
தெளிந்தாக்கால் வாதியென்றும் திறமாவாய்நீ
கோரப்பா சற்குருவைத் தபோபலத்தால்
கொண்டவனே மெஞ்ஞானி குணமுள்ளோன்தேறே. 221

ஆறாதாரக்குறி

தேறப்பா செயசித்தி பெறுவதற்று
தேனருவிப் பாய்கின்ற வமுர்தங்கேளு
ஆரப்பா வம்மமுர்த மிருக்கும்பீடம்
ஆயிரத்தின்கொடி முடிதானார்தான் காண்பார்
ஏரப்பா வாசியதி னாலேயேறி
யின்பரவி யமுர்தநிலை யிறவாய்க்கண்டு
வேரப்பா விந்தினிடம் பருவங்கண்டு
விவேகமுள்ள வாதாரங் காணுகாணே. 222

வழலை இந்த சௌமியசாகரம் சித்தருக்கு உயிராகிய நூல்

காணடா யாதார தெரிசனமேயானால்
காணலாம் பட்சமுர்த கருவியைத்தான்
ஆணடா பெண்வேண்டும் பெண்ணுக்காணு
அல்லாட்டா லொன்றுமில்லை யலைச்சலாகும்
நாணடா யொடுக்கமெல்லாம் நன்றாய்ச்சொல்லும்
நவசித்தாள் சொன்னநூற் கதிகமிந்நூல்
கோணடா வாராது ஆறாதாரங்
கூறெல்லாஞ் சொன்னமப்பா குறிப்பாய்த்தானே. 223

குறிப்பான வழலையடா யார்தான்சொன்னார்
கூறினோ மாதியந்த மந்தம்
வறிப்பான வழலையென்ற குறிப்பைக்கேளு
வசனிப்போம் தலைப்பிள்ளை கொடியேகொண்டு
நறிப்பான முழுதுடனே ரசம்போகாமல்
நவிலுவோ மூலமது யெட்டோடையா
கறிப்பான கல்லுரலி லிவ்வண்டமிட்டுக்
கணபதியை முந்திமுந்தி தெரிசிப்பாயே. 224

தெரிசித்து யிருப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு
தேனருவி பாயுமடா யிரண்டுசாமம்
அரசித்துச் சாடயிலே மாப்போலாகும்
அம்மாவைத் தோண்டியொரு பாண்டத்திட்டு
நரசித்து அப்பாண்ட மதிலேகேளு
நாதாந்த சுத்தசலம் படிதான்ரண்டு
வெரிசித்து அச்சலத்தை 'யதிலேவிட்டு
விபரமுடன் கரமதுவால் கரைத்துக்கொள்ளே. 225

கொள்ளடா யென்மகனே கரைத்துநீயுங்
குருசொன்னா ரிப்பாகமந்நாள் முழுதும்
நள்ளடா தெளியவைத்தால் மறுநாள்தன்னில்
நவநீத மிரங்கிசுத்த தெளிவதாகும்
மள்ளடா யத்தெளிவை மதுபாண்டத்தில்
மைந்தனே யிறுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு
அள்ளடா யப்பாண்ட மடுப்பிலேற்றி
யக்கினிதீயை மூட்டியருள் காண்பாய்த்தானே. 226

காவியமைந்துக்கும் இந்நூல் குருநூல்

காணப்பா யிந்நூலு மகத்தாம்பீடம்
கருவானவா யிரத்திரு நூறுந்தான்'
ஆணப்பா சித்தருக்கு வுயிர்தாமிந்நூல்
அருளினோம் சௌமிய சாகரந்தான்பாரு
நாணப்பா காவிய மைந்துக்குமிந்த
நாதாந்தச் சர்வேத பீடம்பீடம்
கோணப்பா குருநூலு சித்தருக்கு
கூறினோந் திறவுகோல் குருநூல்தானே. 227

நவநீதம்

தானான முன்சொன்ன நவநீதங்கேளு
தனதாகச் சொல்லுகிறேன் தவறில்லாமல்
நானான சாமம்ரண்டு அக்கினியைமூட்டி
நளினமென்ற பாகமதா யெரித்தாயானால்
கோனான குருவருளால் பாகுபோலாங்
குருவானே பாகிறக்கிக் கூறக்கேளு
மானான பண்டமதை யிறக்கிநீயும்
வசனிப்போம் பீங்கானி லிறுத்திடாயே. 228

இறுத்துநீ யிரண்டு ரசப்பீங்கான்றன்னி
லென்மகனே ரவிதனிலே பத்துநாள்தான்
நிறுத்துநீ னாளொன் முழுதும்வைத்து
நேர்மைபெற வதின்கசிவை யிறுத்துப்போடு
வறுத்துநீ மதிலிறங்கும் இந்திரகோப
மகத்தான யெண்ணையது கழன்றுபோகும்
அருத்துநீ யிப்படியே பத்துமுறையானா
லருளான பஞ்சபூத வுப்புதாமே. 229

குருவுடன் சீஷன் தர்க்கம்

உப்பான உப்புக்குபேர் தானென்ன
ஒருமுலைப் பாலுருளையென்ற பேர்தானென்ன
அப்பான அப்புக்குப்பேர் தானென்ன
அடிமுடி யென்றிதற்குப் பேராதியென்ன
நப்பான நவநீத மமுர்தமென்ன
நாதமென்றும் விந்துவென்றும் பேர்தானென்ன
செப்பான முலைமாதர் நால்வரென்ன
செனித்ததென்ன வுதித்ததென்ன செப்புவீரே. 230

செப்பாத பொருளென்ன அண்டமென்ன
செயலான பிண்டமென்ன கருதானென்ன
தப்பாத வுறுதியென்ன தலைப்பேரென்ன
தருவான கடுஞ்சூலாய் நின்றதென்ன
முப்பாதை யொழிக்கு மேலானதென்ன
மும்மூல முனை மூலமானதென்ன
எப்பாதை யெந்தனுக்கு யருள்செய்வீர்தா
னென்குருவே சௌமியத்தி லியம்புவீரே. 231

வீரான நாராச மூமையென்ன
விதித்தவிதி விட்டகுறை தொட்டகுறையென்ன
மாரான மதியென்ன ரவிதானென்ன
மகத்தான யிறவியென்னும் பேர்தானென்ன
காரான கம்பியுப்பு கல்லுப்பென்ன
கருவான பாரையுப்பு நடுவுப்பென்ன
ஆரான அடியுப்பு முடியுப்பென்ன
அருள்செய்வீ ரென்குருவே யருள்செய்வீரே. 232

வேகாத்தலை சாகாக்கால் பஞ்சபூதம் விபரம் பெயர்கள்

அருளான முத்தியென்ன சத்தியென்ன
அறுபத்துநான்கு சித்து மானதென்ன
வெருளான தலையென்ன வமுர்தமென்ன
வேகாதலை யென்றபேர் தானென்ன
சருளான சாகாத காலுமென்ன
சற்குருவே கண்டனென்ன நாபியென்ன
பருளான பனிநீரு சுத்தசலமென்ன
பகராதே பேரென்ன பரிவாய்ச்சொல்லே. 233

சொல்லையா யென்குருவே யகத்தியசுவாமி
　　சூட்சமென்ன தூலமென்ன துதிதானென்ன
கல்லையா கருவிகர ணாதியென்ன
　　கடுஞ்சூலா யிறந்தபாலன்பேர் தானென்ன
மெல்லையா மேருவென்ன யட்சரந்தானென்ன
　　மேகசத்த மாகாச வாயுவென்ன
தெல்லையா தேயுவென்ன அப்புவென்ன
　　திருவென்ன குருவென்ன பிரிதிவுதான்காணே. 234

காணுகின்ற பிருதிவியோ டஞ்சுமென்ன
　　கனவென்ன மவுனமென்ன யோகமென்ன
ஆணுநீ சித்தமென்ன ஞானமென்ன
　　அண்டசரா சரங்களுட பேர்தானென்ன
நாணிநீ யாதார மானதென்ன
　　நவாசரா சரங்களுட பேர்தானென்ன
மாணுநீ மண்ணென்ன வினைதானென்ன
　　மாய்கைவந்து சூழ்ந்துநின்ற வரலாறுசொல்லே. 235

நால்வகை சாதிவிபரம்

சொல்லேது அல்லென்ன துக்கமென்ன
　　துராதுரைப்பாவை யென்ற துருவமென்ன
அல்லேது மூன்றுபூ அதுவாறென்ன
　　அத்தினி சங்கினிசித்தினி பத்மினிதானென்ன
மல்லேது மண்டமுட்டையது வாலென்ன
　　மார்க்கமென்ன ராப்பகலில்தான் வசனிப்பென்ன
கல்லேது யதின்வாயிலுடற் கல்லென்ன
　　கருங்கோழி முட்டையதால் வாதமாமே. 236

ஆமென்ற வூசிநீரோம நீரென்ன
　　அக்குநீர் பேரென்ன கிளிநீரென்ன
மாமென்ற மணநீர்சுத்த நீரென்ன
　　மகத்தான சலாந்தின் காசிநீரென்ன
நாமென்ற வேசி நீரென்ன
　　நலமான கேசரிநீர் கடல்நீரென்ன
வாமென்ற கழிநீறு வுயர்நீரென்ன
　　மகத்தான சலநீரு வசனிப்பீரே. 237

அகத்தியர் சொல்லுதல் புலத்தியர் கேள்வி

வசனிப்பீ ரென்குருவே யகத்தியசுவாமி
வாலைநீர் பாலை வசனிப்பென்ன
அசனிப்பீ ரகத்துநீர் துவாரென்ன
ஆணீரு பெண்ணீரு அருள்வதென்ன
நிசனிப்பீர் நிராமயமாய் நின்றபொருளென்ன
நிற்குண நீர்நவநீத நதிநீரென்ன
நசனிப்பீர் சரசோதியின் தீர்த்தமென்ன
நளினமதா யென்குருவே நவிலுவீரே. 238

நவிலுவீ ரடியேனுக்குக் கோதாவேரி
நளினமென்ற செம்புந்தி தீர்த்தமென்ன
ஏவுலுவீர் யமுனைநீர் முளநீரென்ன
யென்குருவே சரவணப் பொய்கைநீரென்ன
அவிலுவீர் பூபதியென்ன யந்தமென்ன
அருளான குருவினடி யானதென்ன
புவிலுவீர் புஷ்பநதி தீர்த்தமென்னப்
புனிவமென்ற பாவையெல்லாம் புகலுவீரே. 239

புகலுவோம் புலத்தியனே ராசானந்தயோகி
புஷ்மதி தீர்த்தமெல்லாம் புகலக்கேளு
அகலுவோ மண்டபிண்ட மாதியந்தம்
அடிமுடிதா னிதுவஞ்சும் பஞ்சபூதம்
மகலுவோ மிதுவஞ்சா லெல்லாமாச்சு
மாடுகோழி மரஞ்செடிகள் மிருகமெல்லாம்
வகலுவோஞ் சலந்தனிலே வாழுயிரெல்லாம்
மைந்தனே வைந்துபூத மறுவஞ்சில்லே. 240

இல்லையடா யெறும்புகடை பிரிதியில்வாழும்
இயல்பான சீவனெல்லா மஞ்சபூதம்
அல்லையடா யனந்தமுயி ரனேகத்திற்கும்
வைந்துபஞ்ச பூதமடா வையாகேளு
நல்லையடா சகலவுயிர் புல்லுபூடுமுதல்தான்
நவசராசரங்களிலே யிருக்கு முயிரெல்லாம்
வல்லையடா வைம்பூதம் சகலத்திற்கும்
மறைப்பிலாச் சௌமியத்தில் மாட்டக்கேளே. 241

ஐங்காயத்திலுப்பு

கேளப்பா புலத்தியனே மவுனயோகி
கெணிதமதாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுமையா
ஆளப்பா யனந்தமுயி ரானதெல்லாம்
வைம்பூத மென்று நாமருளிச்செய்தோம்
நாளப்பா மனிதரா யுதித்ததெல்லாம்
மாயாசத்தி பெண்ணுதித்த வரலாறெல்லாம்
ஏளப்பா வைம்பூதம் பஞ்சரிவுமுண்டு
என்மகனே யிதுரண்டு மியம்பினோமே. 242

இயம்பினதோர் சோதியென்றால் சொல்லக்கேளு
இயல்பாகச் சொல்வமப்பா யின்னங்கேளு
அயம்பினதோர் காயமடா வைங்காயந்தான்
அதிலெடுத்த அண்டவுப்பு வதனால்மைந்தா
நயம்பினதேர் நவப்பிரம மதற்குள்ளாச்சு
நவசரா சரங்களெல்லா மதற்குள்ள்ாச்சு
மயம்பினதோ ரைம்பூத மதற்குள்ளாச்சு
மண்டபிண்ட மாதியந்த மதற்குள்ளாச்சே. 243

ஆச்சென்ன பஞ்சறிவு மதற்குள்ளாச்சு
அடிமுடியும் பரமாத்மா வதற்குள்ளாச்சு
காச்சென்ற கருவிகர ணாதியாச்சு
கருக்குருவும் பஞ்சநதி யதற்குள்ளாச்சு
வாச்சென்ற வஸ்துவாலே பகிரண்டமாச்சு
வசனித்தோம் சகலநதி·தீர்த்தமாச்சு
காச்சுதென்ற வாண்பெண்ணாய்ப் பிரபஞ்சமாச்சு
காசிநீரால் கல்லுப்பு கம்பியாச்சே. 244

பிண்டயெழுத்து முன்சொன்னவுப்பிலுடற்குறி

ஆச்சப்பா பஞ்சமுர்த மதற்குள்ளாச்சு
அண்டபகிரண்ட மெல்லா மதற்குள்ளாச்சு
நாச்சப்பா தலைப்பேறு பிண்டமாச்சு
நாதவிந்து செனித்த நீரதுவேயாச்சு
ஏச்சப்பா யிளப்பான கடுஞ்சூலாச்சு
இரவிமதி ரவியுடனே பிரவியாச்சு
வாச்சப்பா வஸ்துவென்றும் பானமாச்சு
வசனித்தோ முடியாச்சு மூலமாச்சே. 245

ஆச்சென்ற நீரெல்லா மதற்குள்ளாச்சு
அருளினதோ ருப்பெல்லா மதற்குள்ளாச்சு
மாச்சென்ற மண்டலங்கள் மூன்றுமாச்சு
வாதபித்த சேத்துமமு மதுவேயாச்சு
ஏச்சென்ற யேகவுப்பு மதுவேயாச்சு
யியம்பின தோருடற்கல்லு அதுவேயாச்சு
தாச்சென்ற தலைமண்டை விந்துநாதந்
தற்பரமுஞ் சிற்பரமு மதுவேயாச்சே. 246

மதுவான நாதமடா உகாரமாச்சு
மாணவந்து விந்துவடா அகாரமாச்சு
அதுவான ஓங்கார மண்டமாச்சு
அண்டத்தி லமுர்தசலப் பிறவியாச்சு
வதுவான வஸ்துவது வாலையாச்சு
வசனித்தோம் பிறிதிவுதான் வுப்புமாச்சு
செதுவான தேயுவது வாய்வுமாச்சு
செனித்த தெடாகாச மைந்துமாச்சே. 247

ஆச்சடா யதற்குப் பஞ்சகர்த்தாளாச்சு
அதற்குள்ளே மேருவென்ற றேரையாச்சு
மாச்சடா அதற்குமட் சரந்தானாச்சு
மளவில்லாத் தொண்ணூற் றார்தத்துவமாச்சு
வாச்சடா மாமிஷத்தோ டெலும்புசதையாச்சு
மச்சுரோணித முடன் மச்சையாச்சு
ஏச்சடா யீரல்குட லுதிரமாச்சு
இயம்பினதோர் வேதமெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே 248

சுத்தசலத்தெளிவு

ஆச்சுதிந்த வுடற்குறிகள் முன்சொன்னவுப்பில்
அரன்சொன்னா ராணப்பா தலச்சனாகும்
கோச்சுதிந்த வற்குப்பேர் கோடாகோடி
கூறினோமே மண்டமதுக்கும் பேர்தான்
வாச்சுதிந்த வுடற்குறியா லெல்லாமாச்சு
மனுஷ சென்மமதனாலே வழலையாச்சு
கோச்சுதிந்த நூலெல்லாம் ராசியோர்க்கு
கூறினோ. முண்மையாய்ப் பலிதந்தானே. 249

பலிதமது வருகவென்றால் ராசியில்லோன்
பாவிகட்கு யென்னசொன்னால் தெரியுமோபார்
நலிதமது ராசியிருந்த வற்கேகேளு
நலமான சாத்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
கெலிதமது வருகவென்றால் மற்றபேற்குக்
குருசொல்லப் பலிதமடா குறைவராது
வலிதமது வருகவென்றா லண்டங்கோழி
மகத்தான விந்துவப்பா சுத்தசலமாமே. 250

ஆமென்ற சுத்தசலந் தெளியவகைகேளு
ஆராதாரத் தினுசிதலை யண்டம்வாங்கி
வாமென்ற மூலமது சிதறொட்டாமல்
மகத்தான தலைப்பிண்டம் சுண்ணமாக்கி
தேமென்ற சுத்தசல மண்டநீரிற்போடத்
தெளியுமப்பா நவநீதம் போலேயாகும்
மாமென்ற வத்தெளிவில்தலையண்ட சுண்ணம்போட்டால்
மைந்தனே கோடாகோடி நீறதாமே. 251

தலைச்சனுட விவேகத்தால் தன்னைத்தானறியவும்

தாமென்ற தலைச்சனிட விவேகத்தாலே
தன்னைத்தா னறியவேண்டுந் தருவாய்நீதான்
நாமென்ற சௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
நவகோடி வித்தையெல்லா மினிமேல்மைந்தா
வானென்ற விவேகத்தால் விளம்பினோம்பார்
மானிடரி லறிவுள்ளோர் வாதஞ்செய்வீர்
யானென்ற யதீதமெல்லா மைம்பூதமாகு
மாதார மறிந்தவர்க்கே வாதஞ்சித்தே. 252

வாதமென்று அலைந்துகெட்ட மாடுகளேகேளும்
மகத்தான சாத்திரங்க ளனந்தங்கோடி
போதமென்ற பொன்னுவெள்ளிக் கதுவோபாடி
போடயில்லை நூல்களெல்லாம் பொல்லாக்காயம்
தேசமொன்றும் வாராமல னந்தக்காலந்
தேகசித்தி பெறுவதற்கு வாதஞ்சொன்னோம்
ஆதமென்ற கற்பமடா வாதகற்பம்
அக்கற்பங் கொண்டவனே யரனென்பாரே. 253

முன்சொன்ன வுப்புவித்தை யறியவும்

பாரப்பா புலத்தியனே முன்சொன்னவுப்பு
பாடுகிறேன் சௌமியத்தில் பரிவாய்நாமும்
ஆரப்பா வறிவார்க ளைம்பூதவுப்பு
அகாரவுப்பு உகாரவுப்பு ஓங்காரவுப்பு
மாரப்பா மூன்றுப்பு மதன்பேரைக்கேளு
மகத்தான கம்பியுப்பு கல்லுப்பாகும்
மாரப்பா பாறையுப்பு மூன்றுப்பாச்சு
மகத்தான பீங்கானி லெடுத்துக்கொள்ளே. 254

கொள்ளடா புலத்தியனே யென்மகனேகேளு
குருவான வுப்பினுட வர்ணமென்றால்
அள்ளடா சொல்லவுமோ நாவுமுண்டோ
அகத்திலே விளைந்தவுப்பு ஆர்தான்காண்பார்
நள்ளடா யெடுத்துஅதைப் பார்த்தாயானால்
நவநீதமுர்தமுது மருவிப் பாயும்
கொள்ளடா குருவாக்கியம் சிதம்பரத்தின்பூசை
கோதையிள மாமயில்தன் வாலைபூசைசெய்யே. 255

சிவயோகபூசை ஐம்பூதசுண்ணம்

செய்யடா சிவயோக பூசைசெய்து
செயலான வுப்பதனைப் பதனம்பண்ணு
அய்யடா யந்தவுப்பிலைந்து பலம்வாங்கி
அருளான வைம்பூத சுண்ணங்கேளு
மையடா மெழுகதனால் மைந்தா
மகத்தான குகைசெய்து ரவியுலர்த்தி
மெய்யடா குகையிலைம் பூதவுப்பு
வேதாந்தவுப் பதனை யதனிற்போடே. 256

புடம்

போடப்பா புலத்தியனே யிந்தவுப்பிட்டு
புகழான யதன்மெழு கதன்மேற்கேளு
வாடப்பா கலசமது வலுவாய்ச்செய்து
வளமான சீலையேழு மண்ணுஞ்செய்து
ஆடப்பா ரவிசாம முலர்ந்தபின்பு
அருளான குகையெடுத்து ஆடக்கேளு
நாடப்பா காட்டுமுட்டை வலுவாய்க்கொண்டு
நவிலுவோங் கெசபுடந்தான் போடுவோமே. 257

சுண்ண நிறமறிய

போடுவாய் கெசபுடந்தான் போட்டாயானால்
புகழான வைம்பூதச் சுண்ணமைந்தா
நாடுவாய் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
நானென்ன சொல்வமப்பா யிந்தசுண்ணம்
சாடுவாய் கவசமெல்லாந் தட்டிப்போட்டு
சமர்த்தான சீலையேழுங் கழட்டாய்நீ
ஆடுவாய்க் குகையைப் பார்த்தாயானால்
வைம்பூதச் சுண்ணமென்னா லறையப்போமோ. 258

போமென்ற சுண்ணமதைப் பார்த்தாயானால்
புவனமெல்லாந் தங்கநிறம் போலேகாணும்
ஆமென்ற வகத்திலே விளைந்தசுண்ணம்
ஆருமறியார் களுண்மை யண்டசுண்ணம்
தேமென்ற யிச்சுண்ணங் கோடாகோடி
திரிமூன்று மூவுலகுஞ் சோதிகாணும்
நாமென்ற சுண்ணமதைச் சீஷாதன்னில்
நவிலுவோம் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. 259

சுண்ணத்தில் வாலைகற்பமறிய

போற்றடா யென்மகனே புலத்தியனேகேளு
புதுமையென்ற சுண்ணத்தில் கற்பங்கேளு
வாற்றடா வாலைகற்ப மார்தான்செய்வார்
மண்டலத்தில் மெய்ஞ்ஞானி யவரேசெய்வார்
ஆற்றடா யோகிசெய்வார் மவுனிசெய்வார்
அருளினோஞ் சித்தர் முதலனைவோர்செய்வார்
ஏற்றடா மண்டலந்தான் தினந்தோறுண்டால்
என்னைப்போலா யிடுவாயிற வாய்க்காணே. 260

நவநீத லேகியம்

காணப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
கருவான வாலைகற்பங் கருத்தாய்க்கேளு
ஆணப்பா தலையுப்பிலைந்து பலம்வாங்கி
யருளான சுண்ணமதில் விராகனைந்துவாங்கி
பேணப்பா பீங்கானி லிதுரண்டுமிட்டு
பேரான பனிநீரு சுத்தசலமைந்து
நாணப்பா யதிலிட்டுரவியில் வைத்தால்
நவநீத மிறங்குமப்பா யென்னசொல்வேன். 261

சொல்லவொண்ணா நவநீத மெடுத்துக்கொண்டு
சொற்பெரிய மறுபீங்கான் மதனிலிட்டு
அல்லவொண்ணா மதிதனிலே யொருநாழிவைத்தால்
அரகரா நவநீதம் லேகியம்போலாகும்
வெல்லவொண்ணா லேகியத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால்
விசிதமதா யிருக்குமப்பா விதமாய்க்கேளு
நல்லவொண்ணா லேகியத்துக் கணபதியின்பூசை
நவிலுவோம் வாலையுட பூசைசெய்யே. 262

வாலைபூசை

செய்யப்பா சிவயோகஞ் செய்யும்போது
செயலான வாலை லேகியத்தைக்கொண்டு
அய்யப்பா நெல்லியுட் பருப்பளவாக
அரகரா நாவு தட்டாமற்கொள்ளு
நையப்பா கொண்டிடவே யுள்மூலத்தில்
நளினமதா யக்கினியோ மாண்டுபோச்சு
மெய்யப்பா மேகமிருபத் தொன்றினாலே
விளங்கியதோர் பிரமூல மற்றுப்போச்சே. 263

வாலைலேகியங் கொள்ளும் விபரம்

போச்சப்பா பித்தத்தா லெழுந்தவாய்வு
புகழான வாழ்வதா லெழுந்தபித்தம்
ஒச்சப்பா யுடலைவிட்டு யோடிப்போச்சு
வொன்றான வாதத்தா லெழுந்தவாய்வு
வாச்சப்பா வாலையுட லேகியத்தால்
மாண்டுதடா வாதபித்த சிலேட்டுமமும்போச்சு
ஏச்சப்பா மண்டலந்தான் பத்தியமாய்க்கொள்ள
இயம்புகிறேன் புலத்தியனே யியம்பக்கேளே. 264

பத்தியமறியும் விபரம்

கேளுநீ பித்தத்தா லெடுத்தகறியெல்லாம்
கெணிதமென்ற புளியுடன் நல்லெண்ணைசுண்ணம்
ஆளுநீ காரமது கடுகுநல்லரிசி
ஆகாது பச்சரிசி யடுக்குமைந்தா
பேளுநீ புளியாரை கற்பூரசுண்ணம்
பேசுகிறேன் மிளகுத்தூள் பசும்பால்நெய்தான்
நாளுநீ யிவ்விதமாய் மண்டலந்தான்கொண்டால்
நவரத்ன தேகவச்சிர மாகுந்தானே. 265

நரைதிரை மாண்டுபோக

தானென்ற வாலையப்பா மண்டலத்துக்குள்ளே
தருவான நரைதிரையு மாண்டுபோகும்
ஏனென்ற யிளம்பாலன் தலைச்சனைப்போல்
இயம்பினோந் தவறாது யிதற்கீடுண்டோ
பானென்ற பாடல் பதினாறுலட்சம்
பாடினோஞ் சௌமியத்தில் பலனெல்லாந்தான்
வானென்ற பொருளாக வசனித்தோம்பார்
வாலையுட கற்பமதை மாட்டினோமே. 266

மாட்டினோம் புலத்தியனே மகத்தாஞ்சுண்ண
மறைக்கவில்லை யிதுகளெல்லா னுண்மையாக
சாட்டினோ மம்புசரம்போலே யிந்நூல்
சாடினோம் பொருள்களெல்லாந் தவறில்லாமல்
நாட்டினோம் சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல்
நாதாந்த சித்தருக்குக் கருநூல்பாரு
ஏட்டிலே சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம்
யென்மகனே லபியிருந்தா லெய்தும்பாரே. 267

பாரடா முன்சொன்ன மூலவுப்பு
பரிவான தலையுப்பு செயநீர்கேளு
ஆரடா வறிவார்களிந்த செயநீர்
அளவில்லா முறைகளெல்லாங் குருமுறைதான்பாரு
வாரடா பீங்கானில் சுத்தசலபனிநீர்
வகையொன்றுக் கைந்துபலம் நிறுத்துவிட்டு
பாரடா மும்மூலவுப்பு பலம்பத்து
பரிவான பீங்கானில் நிறுத்துப்போடே. 268

புத்திதேறுதல்

போடப்பா புலத்தியனே ராசானந்தயோகி
புகழான பீங்கானி லிந்தவகையெல்லாம்
நாடப்பா கரமதுவால் பிசைந்துருட்டி
நல்லரவிதனிலொரு நாழிகையே வைத்தால்
ஏடப்பா செயநீரு யென்னசொல்வேன்
இறங்குமப்பா தலையுப்பு செயநீர்தானும்
ஆடப்பா செயநீர திககாரம்
அரன்சொன்னா ரிந்தமுறையான் கண்டேனே. 269

மானிடருக்குப் புத்திசொல்லுதல்

கண்டதொரு செயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு
கருவான சீசாவில் பதனம்பண்ணி
அண்டர்தொழுஞ் சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி
யகண்ட செயநீரதற்கு வாலைபூசை
மண்டலங்கள் தீருமடா பதினெண்வாத்திய
மகத்தான பூசைசெய்து மகிழ்ந்துபோற்றி
தொண்டனென்று பேறுபெறச் செயநீர்தன்னை
துதிசெய்வாய் சதாகால மதியாற்றேரே. 270

தேறுவது மதியாலே தேறவேண்டும்
தெளியவது மதியாலே தெளியவேண்டும்
கோறுவது மதியாலே யறியவேண்டுங்
குருசெயலு மதியாலே புத்திவேண்டும்
சேறுவது மதியாலே சித்திவேண்டுந்
தெசதீட்சை பெறுவதுந்தான் மதியால்வேண்டும்
பேறுவது மதியாலே செல்வம்வேண்டும்
பேரின்பச் சாத்திரத்தைப் பேணிப்பாரே. 271

சாத்திரந்தான் பார்த்துத் தெளியாதபேர்க்குத்
தந்தைதாய் கொடுமையென்று தவத்திலாதோர்
யாத்திரைதான் போனதினா லாவதென்ன
அறிவில்லாக் கொடுமையதா லெபியாதையா
கோத்திரந்தான் விளங்கவிந்து தத்துவத்தைக்கண்டு
குருவாதி நிலையளவு தானறிந்து
பாத்திரம் தானிரக்கமில்லாப் பாவிகட்கு
பார்த்துப்பார் தினந்தோறு மலைவார்தாமே. 272

அலைவோர்க்கு யென்னசொன்னா லாவதென்ன
அறிவறிந்த பிள்ளைகளே யன்பாய்க்கேளும்
மலைவோர்க்கு மாய்கையைத் தாண்டித்துத்தள்ளி
மாதார தெரிசனத்தின் பொருளைக்கண்டு
நலைவோர்க்குத் தன்னைத்தான் றானென்று
நவநீத லேகியத்தை நாடோறுமுண்ணே. 273

நவநீத திராவகம்

உண்ணடா நவநீததிரா வகத்தைக்கேளு
வுறுதிபெறச் சொல்லுகிறே னுண்மையாக
நண்ணடா முன்சொன்ன வழலையுப்பு
நளினமென்ற பலமைந்து வெடியுப்பைந்து

கண்ணடா கம்பியுப்பு கல்லுப்பைந்து
கருவான பாறையுப்பு பொட்ளுப்பைந்து
மண்ணடா மதியுப்பு ரவியுப்பைந்து
மகத்தான படிகாரவுப்பு பலமைஞ்சே. 274

அஞ்சான வகையெல்லாம் பலமஞ்சாக
அருளுகிறேன் மிடைகுறையா தெடுத்துக்கொண்டு
கஞ்சான ரசக்கலச மதனிலிட்டுக்
கருவான சுத்தசலம் பனிநீர்பலமைந்து
மிஞ்சாம லின்னீரைக் கலசத்திட்டு
மேன்மைபெற மெழுகதனாற் கவசஞ்செய்து
மஞ்சான விந்ததனாற் சீலையேழு
மைந்தனே செய்து முடிப்பித்துக்கொள்ளே. 275

கொள்ளடா யென்மகனே புலத்தியனேயப்பா
குருவான வண்ணானுட அடுப்புபோல
செள்ளடா செய்து முடிப்பித்துநீயும்
செயலான கலசமதை யெடுத்துக்கொண்டு
அள்ளடா யடுப்புமேற் கவசம்வைத்து
அப்பனே கலசமதின் பக்கத்துவாரம்
மெள்ளடா சில்லுபோக்கி யக்கினியைமூட்டி
மேலான பாலைகொண்டு சொல்லக்கேளே. 276

கேளடா யென்மகனே சில்லுசெய்த
கெணிதமென்ற துவாரத்திற் சரியாய்மைந்தா
பாளடா பாலையொன்று செய்துமுடிப்பித்துப்
பரிவான பாகமதாய் வைத்துநீயும்
காளடா காளமேகம் போலத்தீயைக்
கருணைதரவேண்டு மென்று களிகூர்ந்தையா
தேளடா கொடுமுதல்போல் திரவாகத்தைமைந்தா
தென்பாக நீயிறக்கி யிறுத்துக்கொள்ளே. 277

கொள்ளப்பா மௌன ராசானந்தயோகி
கூறினோந் திராவகம் போனலொன்றுமில்லை
அள்ளப்பா மாற்றுகலசந் தன்னி
லப்பனே யிறுத்ததனைப் பதனமாக
நள்ளப்பா நவநீத திராவகத்தை
நாம்சொன்னோம் சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
செள்ளப்பா செய்துமுடிப்பித்துக் கொண்டு
செயல்தருக வேண்டுமென்று தெரிசிப்பாயே. 278

செய்யப்பா திராவகந்தா னதீதவித்தை
தேகியென்ற யோகிகளே செய்வீரையா
அய்யப்பா திராவகத்தினாலே மைந்தா
யளவில்லாக் கோடிவேதை தானேயாடும்
நய்யப்பா நவகோடி சித்துமாடும்
நவசராசரங்க ளெல்லா மெரிந்துபோகும்
எய்யப்பா யிந்நூல் போலொருநூலுண்டோ
இயம்பினோஞ் சௌமிய சாகரந்தான்பாரே. 279

இந்நூல்போலொருநூலுமில்லை ஆயிரத்திருநூறில் அறுபத்துநான்கு சித்துமாடும்

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பாடுகிறேன் மாயிரத்திரு நூறிந்நூல்
ஆரப்பா வறிவார் களளவில்லாத
அப்பனே வெகுகோடி சித்துமாடும்
தேறப்பா யிந்நூலி லனேகஞ்சித்தர்
தேறினார் நாவதனால் சொல்லப்போமோ
ஊரப்பா யிடங்கொள்ளா திந்தநூலு
ஒருகோடி தவஞ்செய்தோர்க் கெய்துமாமே. 280

எய்துமப்பா யிந்நூலு மகத்தாம்பீடம்
யெண்ண வொண்ணா வொடுக்கமெல்லா மியம்பினோமப்பா
வைதுமப்பா வாதகாவியத்தின் பூட்டு
மறைப்பெல்லாந் திறவுகோலாய்த் திறந்துவிட்டோம்
மைதுமப்பா பஞ்சகாவியத்துக் கெல்லாம்
மகத்தான நவநீத பீடம்பீடம்
ஐதுமப்பா யிந்நூலுண் மையாக
அரனையென் னாணையப் பாவிண்டேனானே. 281

வாதகாவியத்திற்கு திறவுகோலிந்நூல்

விண்டோமே புலத்தியனே யொவ்வொன்றாக
விரித்துச்சொன்னோ மாராய்ந்து பார்ப்போரில்லை
அண்டோமே யொவ்வொன்றாய்ச் சோதித்தாக்கால்
அரப்படுங்காண் பாடுபட்டோர்க் கெல்லாமெய்தும்
நண்டோமே நாம்சொன்ன திறவுகோலு
நளினமதாய்த் திறப்பார்கள் ஞானிஞானி
கண்டோமே கருக்குருவை யின்னூலில்விண்டோம்
கருவான மௌனியென்றாற் காணுவானே. 282

வெடியுப்புத் திராவகம்

காண்பதற்குத் திராவகத்தைக் கருவாய்ச்சொன்னோம்
கடைத்தேறும் யோகிகட்குக் குருவைக்கேளு
ஆண்பதற்கு யின்னமொரு திராவகத்தைக்கேளு
அருளுகிறேன் சித்தர்களே யாய்ந்துபாரும்
மாண்பதற்கு மக்த்தான திராவகந்தான்மைந்தா
மருளுகிறேன் வெடியுப்புத் திராவகத்தைக்கேளும்
நாண்பதற்கு நாம்சொல்வோம் வெடியுப்புபலம்பத்து
நலமான பொட்ளுப்பு கல்லுப்புபத்தே. 283

பத்தான நவாச்சாரம் சீனம்பலம்பத்து
பரிவான பாறையுப்புகம்பியுப்பு பலம்பத்து
நத்தான யிவ்வகைகள் கல்வத்திட்டு
நளினமதா யொருசாமந் தூளதாக்கி
கத்தான சக்கரக மதனலிட்டு
கடூரமென்ற யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
தெத்தானா வித்ததனா லேமுசீலைசெய்து
செயம்பெறவே சில்லுபோக்கிச் செயமாய்த்தானே. 284

தானென்ற சுத்தசலம் பனிநீர்கேளு
தண்மைபெறப் பலம்பத்து நிறுத்தெடுத்து
கானென்ற கரகத்தை ரவியிற்சாமம்வைத்து
கருணைதர வேண்டுமென்று யெடுத்துநீயும்
பானென்ற வாரமதில் பனிநீர்சுத்தசலம்விட்டு
பரிவான வடுப்பேற்றி முன்போற்றீயை
நானென்ற பாலையடா யதுமையத்தில் வைத்து
நாதாந்த வக்கினியை மூட்டுவாயே. 285

மூட்டுவா யக்கினியைக் காளமேகமாக
முக்கியமுடன் தீமூட்டி யெரித்தாயானால்
ஏட்டுவா யிறங்குமப்பா வெடியுப்புத் திராவகம்
என்னசொல்வேன் தன்பெருமை யெவருஞ்சொல்லார்
ஆட்டுவா யதையெடுத்து கவசசீலைதட்டி
அரகரா கற்பத்தைப் பார்த்தாயானால்
நாட்டிலே யிப்படியார் செய்யப்போறார்
நாதாந்த வெடியுப்புத் திராவகந்தான் காணே. 286

இந்த நூலில் கோடிவித்தை

காணப்பா புலத்தியனே ராஜயோகி
கபடில்லா நூலிதுதா னிதுபோலுண்டோ
தோணப்பா திராவகத்தைச் சீசாவிற்றான்
செயம்பெறவே யெடுத்துவிட்டுச் செயலாய்நீயும்
நாணப்பா பதனமதாய் வைத்துபோற்றி
நாதாந்தச் சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
சேணப்பா செய்துமுடிப் பித்துநீயும்
சிவயோகப் பூசைசெய்து தெரிசிப்பாயே. 287

தெரிசிப்பா யென்மகனே புலத்தியனேஐயா
தெளிவான வெடியுப்புத் திராவகத்தைப்போல
நாசிப்பாய் நாடதிலே செய்வாரேதான்
நாம்செய்தோ மகத்தியன் வாக்கமுர்தமாகும்
அரிசிப்பாய் திராவகத்தி லனந்தங்கோடி
யளவில்லா வேதையெல்லா மாடலாகும்
பரிசிப்பாய் செளிமியத்தில் பாடினோம்நாம்
பாடுபட வேண்டாமப்பா பரிவாய்க்கேளே. 288

கல்லுப்புத் திராவகம்

கேளடா வெடியுப்புத் திராவகத்தைச்சொன்னால்
கெடியான கல்லுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு
நாளடா கல்லுப்பு பலமோபத்து
நடுவாக பாறையுப்பு பலமோபத்து
வாளடா முப்பூவும் பலமோபத்து
வருளுகிறோம் வேதையுப்புப் பலமோபத்து
தாளடா தலையுப்புப் பலமோபத்து
தருளானவுப் பெல்லாஞ் சரியாய்ச்சேரே. 289

சேர்த்துநீ யிடைகுறையா தெடுத்துக்கொண்டு
செயமான கல்வத்திலிது வெல்லாமிட்டு
ஆர்த்துநீ யொருசாமந் தூளதாக்கி
யத்தூளை யெடுத்துநீ கலசத்திட்டு
நார்த்துநீ சுத்தசலம் பனிநீர்பலம்பத்து
நன்றாக கலசமதில் நண்பாய்வார்த்து
பார்த்திபனே யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
பரிவான விந்ததினாற் சீலைசெய்யே. 290

செய்யப்பா சீலையேழு செய்துமுடிப்பித்து
செயலான ரவிதனிலே காயப்போடு
மெய்யப்பா யக்கலச மெடுத்துக்கொண்டு
மேலான வண்ணானடுப்பின் மேலேற்றி
துய்யப்பா கலசமது துவாரம்போக்கி
துதிபெறவே பாலையதற்கெதிரே வைத்து
அய்யப்பா யக்கினியைக் காளமேகமாக
அப்பனே தீமூட்டி யடவாய்ச்செய்யே. 291

செய்யடா சாமமது யெரித்தாயானால்
திறமான கல்லுப்புத் திராவகந்தான்மைந்தா
எய்யடா யென்னசொல்வேனி றங்கும்பாலு
யென்மகனே பாலையிலே யியம்பக்கேளு
மெய்யடா யிறங்கினதோர் பாலையைத்தான்
மேன்மைபெற வைத்தத்தனைச் சொல்லக்கேளு
வையடா சீஷாவில் திராவகத்தைவிட்டு
வசனிப்போம் சிதம்பரத்தின் வாலைபூசைசெய்யே. 292

சுண்ணவங்கத்தில் தங்கவேதை

செய்துயிந்த திராவகத்தைக் கடுகின்வீதம்
திறமாக யெடுத்துநீ கல்லிற்பூசி
அய்துயிந்த யண்ட மெழுகவசஞ்செய்து
அப்பனே கோழியென்ற புடந்தான்போட்டால்
தெய்துயிந்தக் கல்லெல்லாஞ் சுண்ணமாகுந்
தெளிவான சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொண்டு
கொய்தமலர் வாசமதுபோலே யையா
கொடிதான வங்கமது சேர்தானெட்டே. 293

எட்டான சேர்வங்க மெடுத்துக்கொண்டு
எண்ணவொண்ணாக் குகைதனிலே யின்பமாக
உட்டான வுடற்சுண்ணம் விராகன்போட்டு
உருக்குமப்பா துருத்திகொண்டு வுருகும்போது
கட்டான கல்லுசுண்ணங் கடுகின்வீதங்
கருணைதர வேண்டுமென்று போட்டாயானால்
அட்டான கைமப்பா மாற்றோசொல்வேன்
ஆயிரத்தெண் மாற்றதுதான் யாகும்வாரே. 294

வாரான வங்கத்தின் தங்கந்தன்னை
வசனிப்போ மண்டயச்சில் சாய்த்துநீயும்
ஓரான வொருநாழி சென்றால்மைந்தா
வொன்றான தங்கத்தையெடுத்துக் கொண்டு
ஆரான சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
ஆதார பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு
பேரான பேர்களெல்லா மிந்நூல்மைந்தா
தேறலாஞ் சௌமியத்தில் தெளியலாமே. 295

தேறாத பேர்களுக்கு இந்நூல்வேண்டும் பொட்ளுப்புத் திராவகம்

தெளிவதற்கு வங்கத்தின் தங்கவேதைசொன்னோம்
தேசியென்ற யோகிகளேதென்பாய்க்கேளு
கனிவதற்குப் பொட்ளுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு
கருவாகச் சொல்வமப்பா களிகூர்த்தையா
வளிவதற்குப் பொட்ளுப்பு பலமோபத்து
வசனிப்போ முப்பூவும் பலமோபத்து
நளிவதற்கு நவாச்சாரம் பலமோபத்து
நளினமென்ற சீனம்பத்து வெங்காரம்பத்தே. 296

பத்தென்ற படிகாரம் பலமோபத்து
பரிவான பாறையுப்பு பலமோபத்து
அத்தென்ற வுப்பெல்லாமிடை வீதமாக
அருளுகிறேன் கல்வத்தி லடவாய்ப்போட்டு
நெத்தென்ற ததுபோலே சாமங்கொண்டு
நீமகனே தூளாக்கி யெடுத்துமைந்தா
அத்தென்ற ரசக்கலச மதனிலிட்டு
அருளான சுத்தசலம் பனிநீர்பலம்பத்தே. 297

பத்தப்பா விரண்டுநீர் கலசந்தன்னிலிட்டு
பண்மைபெற விச்சுண்ணம் வழலைச்சுண்ணமைந்தா
வித்தப்பா விராகனெடை கலசத்திட்டு
வேதாந்த மெழுகதனாற் கவசஞ்செய்து
நெத்தப்பா விந்ததினா லேமுசீலைசெய்து
நீமகனே ரவியுலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு
அத்தப்பா முன்னடுப்பிலது மேல்வைத்து
அருளான கவசமதில் துவாரம்போக்கே. 298

போக்குகின்ற துவாரமதி னேரதாகப்
புனிதமாய்ப் பாலைவைத்துப் புகழாய்நீயும்
மாக்குகின்ற வக்கினியைக் காளமேகமதுபோல்
மைந்தனே தீமூட்டிடுவா யையாகேளு
காக்குகின்ற யிரண்டு சாமமெரித்தாயானால்
கனகம் போலிறங்குமப்பா காணுகாணு
ஏக்குகின்ற பாலையைத் தானெடுத்துக்கொண்டு
யென்மகனே சீஷாவில் திராவகத்தைவாரே. 299

வாரடா யென்மகனே புலத்தியனேகேளு
வசனித்தோம் பொட்லுப்புத் திராவகந்தான்
ஆரடா சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
அடவாகச் செய்துமுடிப்பித்தே நீதான்
ஆரடா தெரிசித்து அடிபணிந்து
யான்சொன்ன திராவகத்தைப் பூசைசெய்து
தேரடா தினமதுவுந் தெரிசித்தாயானால்
தெளியலாந் திராவகந்தான் தேறலாமே. 300

அட்டமாரணக்கரு

தேரலாம் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
தேனருவி பாயுகின்ற தலைச்சன்பிள்ளை
ஊரெல்லாந் திரிந்ததனா லாவதென்ன
வுடன்சேர்ந்த பிண்டமடா யண்டபிண்டம்
சாரலா முழுதண்ட மூலத்தோடே
சரகெடுத்துச் சுத்தசலம் பனிநீர்கொண்டு
ஏரலா மிரண்டுநீர் பலம்பத்தப்பா
யென்னசொல்வேன் ரசப்பாண்ட மதினில்வாரே. 301

வாரடா யென்மகனே சுந்தரமேகேளு
வசனித்த தலைச்சனடா பேரண்டங்கொண்டு
பாரடா பாண்டமதி லிட்டுநீயும்
பரிவான கொச்சிமஞ்சள் பலமிரண்டையா
ஆரடா படிகாரம் பலந்தான்ரண்டு
அரைக்கிறேன் வெண்காரம் பலந்தான்ரண்டு
சேரடா சீனமது பலந்தான்ரண்டு
செயமாக யிதுவெல்லாம் வாசங்கேளே. 302

கேளப்பா சுந்தரமே ராசயோகி
கெணிதமென்ற புழுகு பலங்கஸ்தூரியிடைபத்து
ஆளப்பா யிவ்வகைகள் சரக்கெல்லாந்தான்
அருளினோ மிதுவெல்லாங் கல்வத்திலிட்டு

தூளப்பா துதிபெறவே தூளதாக்கிச்
சொல்லுகிறேன் மஷ்டமா ரணக்கருவைக்கேளு
ஏளப்பா யித்தூளைப் பாண்டத்திலிட்டு
யென்மகனே பிசறியே யியல்பாய்க்கேளே. 303

கேளேநீ புலத்தியனே ஐயாவையா
கெணிதமென்ற பாண்டத்திற்குச் சொல்லக்கேளு
வாளேநீ யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
வதன்மேலே சாணக்கை வளமாய்மூடி
ஏளேநீ யிப்பாண்டம் சீலைகேளு
யென்மகனே விந்ததினா லேழுசீலை
கோளேதும் வாராது ரவியில் சாமம்வைத்து
குணமுடனே பாண்டத்தை யெடுத்துக்கொள்ளே. 304

எடுத்துநீ யிப்பாண்டம் பூமிதனிற்கேளு
இயல்பாக முழக்குழிதா னிறவாய்ச்செய்து
அடுத்துநீ பாண்டமதைக் குழிக்குள்வைத்து
வதன்மேலே கையிட்டு மண்பரப்பி
நடுத்துநீ மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
நளினமதாய்ப் பாண்டமதை யெடுத்துப்பார்த்தால்
மடுத்துநீ மண்டலமெல்லாஞ் சிவப்புநிறங்காணும்
மகத்தான கவசஞ்சாணக்கை வாங்கே. 305

வாங்கடா யென்மகனே புலத்தியனேயையா
மகத்தான சீலையெல்லாங் கழற்றெரிந்து
பாங்கடா பாண்டத்தைப் பார்த்தாயானால்
பரனருளா லட்டமாரண நவநீதந்தான்
ஆங்கடா நவநீத மருவிபாயும்
அருளாகப் பாய்கின்ற நவநீதத்தை
ஏங்கடா யெடுத்து அதைப்பீங்கான்றன்னில்
இறுத்துநீ வார்த்திடுவா லிறவாயென்னே. 306

என்னவே பீங்கானிலிறுத்த நவநீதத்தில்
யென்மகனே பேரண்டச் சுண்ணம் பலமொன்று
அன்னவே பொட்ளுப்புத் திராவகந்தான்கேளு
அரைப்பலந்தா னீதத்தி லடவாய்விட்டு
நன்னவே ரவிதனிலே யரைநாழிவைத்தால்
நாதாந்த மெழுகதுபோல் கட்டும்பாரு
மன்னவே மெழுகெடுத்துப் பார்த்தாயானால்
மதியென்ன யிதற்கு நிகரில்லைதானே. 307

மாந்திரிகமட்டசித்து

தானென்ற மெழுகெடுத்துச் சிவயோகபூசை
தருவான சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
தேதென்ற கணபதி தனகந்தன்பூசை
தெளிவான வீரபத்திரன் வைரவன்றன்பூசை
நானென்ற நவசித்தாள் பூசைசெய்து
நாதசக்தி பூசைசெய்து நவிலக்கேளு
ஏனென்ற யவரவர்க்கு லட்சமுருச்செய்து
யென்மகனே யட்டசித்து மாடுவாயே. 308

ஆடுவா யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
அறுபத்துநான்கு சித்தி யாடுமாடும்
நாடுவாய் மாந்தரிகசித்தி யெட்டும்
நவிலுவோ முனைவிட்டுப் பிரியானையா
தேடுவா ரனேகம்பேர் கருவைக்காணார்
தெளிவாகச் சௌமியத்தில் தெரியச்சொன்னோம்
ஏடுவாய் மாந்திரிகஞ் சித்திபெறவென்றால்
இக்கருத்தா னுண்மையப்பா யெடுத்தாடுவாயே. 309

ஆடவென்றா லென்மகனே சொல்லக்கேளு
அட்டமாரணக் கருவையளிச் செய்தோம்
பாடவென்றா லிக்கருவைப் பரண்டிக்கொண்டு
பரிவாகயதில் வைத்துப் பரண்டிமூடி
நாடவென்றால் பொட்டகத்திற் பதனம்பண்ணு
நளினமதா யென்மகனே நவிலக்கேளு
தேடவென்றால் மர்ரணத்தின் கருவைக்கொண்டு
தினந்தோரு மடிபணிந்து தெரிசிப்பாயே. 310

ஐந்துருத்தைலம்

தெரிசிப்பாய் புலத்தியனே கருவைச்சொன்னோம்
தெளிவான வைந்துருவின் றயிலங்கேளு
அரிசிப்பா யைந்துருவின் றயிலஞ்சொல்வோம்
அறுபத்து நான்குசித்து மாடுதற்கு
வரிசிப்பா யென்மகனே யுடன்கட்டையேரும்
வஞ்சிதீப் பாய்ந்தவள் மாதுதலையண்டம்
கரிசிப்பாய் கழுதூக்குங்கடும் பாலண்டங்
கருவான முழுவண்டங் கடுஞ்சூலாமே. 311

வாசத்தூளிடை

ஆமென்ற தலைச்சனடா யண்டபிண்டம்
அருளான முழுவண்ட மெடுத்துக்கொண்டு
நாமென்ற யெட்டுக்கு ளிறந்தபாலன்
நவிலுவோ முருவெல்லா மாகும்மாகும்
மாமென்ற மஞ்சுக்கு ளிறந்தபாலன்
மகத்தான வுருவெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
வாமென்ற மனிதரரவம் படாயிடம்போய்
மைந்தனே வைந்துவின்வகை சொல்வோமே. 312

சொல்வோமே மாங்கிஷங் கெளெலும்புமண்டை
சொற்பெரிய மாகவேதான் வெவ்வேறாக
நல்வோமே கண்டித்துப் படிகாரம்பலமைந்து
கருவான சீனமைந்து வெடிகாரமைந்து
அல்வோமே வெடியுப்பு கம்பியுப்பைந்து
அழகான பாறையுப்பு வழலையுப்பு
நல்வோமே நவாச்சாரம் பலந்தானைந்து
நவிலுவோங் கொச்சிமஞ்சள் பலந்தானஞ்சே. 313

அஞ்சான புழுகுயிடை மூன்றதாகும்
அப்பனே கஸ்தூரி யிடையஞ்சதாகும்
மஞ்சான திதுவெல்லாங் கல்வத்திலிட்டு
மைந்தனே தூளாகப் பொடித்துக்கொண்டு
துஞ்சாமல் பீங்கானில் சுத்தசலம்பனிநீர்
துதிபெறவே பலம்பத்து யிட்டுநீயும்
நஞ்சான பொடித்தூ ளதனிலிட்டு
நலம்பெறவே குழம்பாகி முன்மாங்கிஷத்திற்பிரட்டே. 314

மாந்தோலில்மாங்கிஷமூலம் அண்டமெழுகுகவசம்

பிரட்டியே மாந்தோலி லதனிலிட்டுப்
பேராக ரவிமண்டலந்தா னுலர்த்தி
சரட்டியே யுலர்ந்த சரகெடுத்துநீயும்
சமர்த்தான ரசப்பாண்ட மதனிலிட்டு
அரட்டியே யதன்மேலே சாணத்தைமூடி
யாகார யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
தெரட்டியே விந்ததினா லேமுசீலைசெய்து
செயலாக ரவியுலர்த்திச் செப்பக்கேளே. 315

குழித்தயிலம்

கேளடா யென்மகனே கணுக்காளழம்
கெடியான குழிதோண்டி பாண்டத்தைத்தான்
ஆளடா யக்குழியில் கலசம்வைத்து
அருளான பாண்டமடி சில்லுபோக்கி
காளடா கலசமேற் பாண்டம்வைத்துக்
கருவான காட்டுமுட்டைக்குழி ரொம்பக்கொட்டி
நாளடா வக்கினியாற் றீயைமூட்டி
நவிலுவோங் குழித்தயில மிறக்குவாயே. 316

இறக்குவாய் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
என்சொல்வே னைந்துருவின் றயிலமைந்தா
அறக்குவாய் கலசமதி லிறங்கும்பாரு
அதனுடைய மகத்துவத்தை யென்னசொல்வேன்
நறக்குவாய் சாமமூன்று சென்றுதானால்
நவிலுவோம் பாண்டத்தை யெடுத்துநீயும்
கறக்குவாய்க் கலசமதை யெடுத்துக்கொண்டு
கருணைதர வேண்டுமென்று பூசைசெய்யே. 317

செய்யப்பா சீசாவி லெடுத்துவிட்டுச்
செயம்பெறவே சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை
ஐயப்பா செய்துமுடிப்பித்து நீயும்
அருள்தருக வேண்டுமென்று தயிலத்தைத்தானே
பையப்பா பதனமதாய் வைத்துப்போற்றிப்
பறிவான பொட்டகத்தில் பதனம்பண்ணு
நையப்பா தயிலத்திலாடும் வித்தை
நிமிஷத்திற் கோடாகோடி சித்துதானே. 318

தானென்ற தயிலமதிலாடும் வேதை
சதாகோடி சுண்ணத்தி லதீதங்கோடி
நானென்ற கட்டுகளி லனந்தங்கோடி
நலமான சரக்குகளி லனந்தங்கோடி
சானென்ற சரக்குகளில் வேதைகோடி
சரக்குகளில் செயநீர்கள் கோடாகோடி
வேனென்ற செயநீரில் திராவகங்கள்கோடி
வெகுகோடி சித்துகள்தான் விளம்புவோமே. 319

விளம்புவோ மின்னூல்தா னதீதபீடம்
வேதாந்தி யோகிமுதல் மவுனஞானி
அளம்புவோம் தவமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர்
அதீதமென்ற நாதாக்கள் பெரியோர்பண்போர்

நளம்புவோம் வாசிசித்தர் வாதியானோர்
நளினமென்ற சற்குருதான் சௌமியபீடம்
புளம்புவோம் புண்ணிய நல்லோரானவர்க்கும்
புனிதமென்ற நூலிதுதான் புகழ்ந்துபாரே. 320

புகழ்ந்து பார்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
புகழ்பெரிய காவியந்தா னஞ்சுக்கும்பார்
அகழ்ந்து பாரைந்துக்கும் பொருளாய்நின்ற
ஆதார பீடமப்பா யுயிராமிந்நூல்
நகழ்ந்து பாராயிரத்து யிருநூறையா
நாதாக்கள் பணியுமிந்த சௌமியந்தான்
மகிழ்ந்து பாரிந்நூலைப் பூசைசெய்து
மகத்தான பொருள்களெல்லா மாய்ந்துபாரே. 321

பொருளான பொருள்களெல்லாஞ் சொல்வோமையா
புண்ணியராய்ப் பிறக்கரிது யாண்சென்மந்தான்
பொருளான பிறந்ததனா லாவதென்ன
பெண்மாய்கை யிருக்குதப்பா தடையாகத்தான்
அருளான தேதென்றால் மாயாசத்தி
அன்பான கிரியாசத்தி வாமசத்தி
மருளான வஸ்துசத்தி சாமளாசத்தி
மகத்தான யாமளா பஞ்சசத்தியாமே. 322

ஆமென்ற பஞ்சபூத மொருபூதமாக
யதீதமென்று பஞ்சசத்தி யொருசத்தியாகி
மானென்ற வாராதார மாறுக்குந்தான்
மாயாசத்தி யாறுபே ரிறப்பதில்லை
ஓமென்ற யாகவிதின் விரிவைக்கேளு
மொருபுத்தி யறிவுடையோ ரறிந்துபாரு
நாமென்ற சௌமியசாக ரந்தானிந்நூல்
நவநீத வருவிய துபாயந்தானே. 323

பாய்கின்ற வருவியது தேன்ரசந்தான்
பண்போர்கள் யோகிகட் கமுதரந்தான்
ஆய்கின்ற வதீதரச மெல்லாஞ்சேர்ந்து
அதீதக்கெவுனக் குளிகையடா மவுனபேர்கள்
மாய்கின்ற புரவியடா வாய்வுவாசி
வளர்ந்தயிட மூலம்விட்டு மருவிப்பாயும்
மாய்கின்ற மூலம்விட்டால் மேலேபனிரண்டு
மதற்கடியில் பனிரண்டு நவிலுவோரே. 324

நவிலுவோம் பிரிதிவுதா னப்புத்தேய்வு
நாம்சொல்வோம் புலத்தியனே வாய்வுவாகாசம்
மவிலுவோ மாகாசஞ் சத்திபாகும்
மாகயிறு ஆரோடே யாராதாரம்
மெவிலுவோ மேலாதாரஞ் சத்தியாதார
மேலான வலுவதற்கு வைந்துபூதம்
எவிலுமிந்தப் படி யஞ்சுபாக
மேவுசதா சிவத்தோடே யாறதாகும். 325

தாமென்ற வாதுசத்தி மயமோபோக்கும்
தவப்பெரிய புண்ணியர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
ஆமென்ற வாண்செனன மாகமைந்தா
அருளினோம் பிறக்கரிது பிறந்தாலென்ன
கானென்ற கருவிகளைக் காணவேணும்
காமவலை யாசையைத்தான் தள்ளவேணும்
நாமென்ற பெரியோரை யடுக்கவேணும்
நாதாந்த சாத்திரத்தைப் பாருபாரே. 326

பாரடா விந்துபால் கட்டவேணும்
பரிவான கற்பங்க ளுண்ணவேணும்
ஆரடா யப்பியாசஞ் செய்யவேணும்
அருளினோம் வாசிநிலை யறியவேணும்
காரடா காயாதி கற்பம்வேணும்
கனவென்ற சொற்பனத்தைக் காணவேணும்
மாரடா யாதார தெரிசனமேவேணும்
மானதமாம் பூசை சிவபூசைகாணே. 327

காணப்பா மௌனமெஞ் ஞானபீடங்
காவியந்தா னாயிரத்தின் சித்திவேணும்
ஆணப்பா யதீதசித்தி மந்திரசித்தி
யாதாரசித்தி பெறவதீதம் வேணும்
ஊணப்பா வுடல்தெரிச னந்தான்வேணும்
வுறுதிபெறத் தத்துவத்தை யறியவேணும்
பூணப்பா பூசையனுட் டானம்வேணும்
புகழ்பெருக சௌமியமும் வேணும்பாரே. 328

பாரப்பா யின்னூலு யதீதபீடம்
பரிவான சௌமியசா கரந்தான்மைந்தா
ஆரப்பா வறிவார்க ளகத்தியன்வாக்கியம்
ஆயிரத்திரு நூறு யதீதபீடம்

வேரப்பா சகலத்துக்கும் சற்குருதானின்னூல்
வேதாந்த நூலிதனைப் பதனம்பண்ணி
சீரப்பா பிசகாம லாய்ந்துபாரு
செனித்த பொருளதீதமெல்லாஞ் செய்வீர்தாமே. 329

செய்வோர்க்குக் கருக்குருவா யிந்நூல்சொன்னோம்
செயசித்தி யாவதற்கு யின்னூல்சொன்னோம்
ஐவோர்க்கு வதீதபொரு
ளாகச்சொன்னோம்
எய்வோர்க்குச் சற்குருதா னிந்தநூலு
யெமனொரு நாள் நாடாது யிந்தநூலு
மைவோர்க்கு மவுனவே தாந்தபீடம்
மகத்தான யிந்நூலைத் தெரிசிப்பீரே. 330

தெரிசிப்பாய் புலத்தியனே ராசயோகி
தெளிவாகச் சொன்னமையா யிந்நூலைத்தான்
பரிசிப்பாய் சௌமியத்தை பதனம்பண்ணி
பரபூசை சிவபூசை வாலைபூசை
நெரிசிப்பாய் பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு
நீமகனே யடிபணிவாய் தினந்தோரையா
நாசிப்பா யிந்தநூலிலனந்த சூட்சம்
நாம்சொன்னோம் யோகிகட்கு அடுத்தவாரே. 331

வைப்புமுறை சவர்க்காரம்

வாரான வைந்துருவின் றயிலஞ்சொன்னோம்
வசனிப்போம் வைப்புமுறை வணங்கிக்கேளு
ஆரான வேதாந்தஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்
அருளினோங் காவியத்தோ டாறதாகும்
நாரான சூட்சமெல்லா மாறுக்குள்ளே
நாம்சொல்வோம் புலத்தியனே நன்றாய்த்தானும்
மாரான யோகிகட்கு யடுக்குமிந்நூல்
வாதிகட்கு மெத்தநன்று வைப்பைத்தானே. 332

வைப்பான சவர்க்கார மதீதவைப்பு
வையகத்தில்வாதி செய்வார் மற்றோர்செய்யார்
ஐப்பான மில்லையடா யாதியந்தம்
அருளான அகாரமடா உகாரந்தானும்
கைப்பான பூரணமாம் நிராமயமாய்நின்ற
கருவானவாத காவியத்திற் சொன்ன
நைப்பான கைப்பாகப் பொருளாகத்தா
நாம்சொன்னோ மன்னூலில் சவர்க்காரவைப்பே. 333

வைப்பான யன்னூலுக் கின்னூல்வேணும்
வாதியென்றால் கோர்வைநூல் வகையாய்ச்சேரும்
ஐப்பான வைப்பெடுத்து யாடுதற்கு
அறையக்கே ளாதியென்ற யண்டபிண்டம்
செப்பாதே யொருவருக்குஞ் சீஷாகேளு
செயலான தலைச்சனுட முடியைவாங்கி
முப்பான முழுதண்ட மூலத்தோடே
மூதண்ட முடியெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. 334

சலாந்தியின்பை

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே யையாவையா
சொற்பெரிய மூலமதின் மேலேசாய்வு
சல்லக்கே ளச்சவ்வைப் போக்கிநீயுஞ்
சம்பிரமதாயக் கல்லுரலி விட்டுமைந்தா
எல்லக்கே ளிருப்புலக்கை யதனாலையா
யிடித்தனை யொருசாமந் தூளதாக்கி
அல்லக்கே ளுடன்சேர்ந்த மந்தமந்தம்
ஆதியென்ற சலாந்தியின் பையைவாங்கே. 335

வாங்கியந்தப் பையெடுத்துப் புலத்தியனேகேளு
வசனிப்போம் வகைவிபர மாகத்தானும்
சாங்கியந்தச் சலாந்திதா னார்க்குத்தோணா
சரவணப் பொய்கையென்ற பனிநீரையா
வேங்கியந்தப் பிராணாய மொடிங்கிநின்ற
பெண்ணடிதா னாதியடா பிரியாதையா
ஓங்குவது மதனாலே நாடிபத்து
மொடிங்கிநின்ற தலமதுதா னூணிப்பாரே. 336

நஞ்சுக்கொடி சுண்ணம்

ஊணுவது மதனாலே புலத்தியனேயையா
யொடுங்குவது மதனாலே யோகோகேளு
பாணுவத தும்பையறிவார் பெரியோர்சொன்ன
பெருந்தாப்பா ளறிந்தவனே பரமஞானி
தாணுவதுந்தன்னுக்குள் பிரியாநின்ற
தவப்பெருமை யறிந்தவனே தவத்தோனாகும்
ஆணுவது மடங்குவது மதுதன்னாலே
யறிவார்கள் பெரியோர்க ளன்னீர்காணே. 337

காணுகின்ற பையெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
கருவானயண்ட ரசக்கலசந் தன்னில்
ஊணுகின்ற வந்நீரைக் கலசந்தன்னில்
அருளினோ மெடுத்துவிட்டு வையாகேளு
ஒணுமென்று யோருறுதி யாகநீயு
முடனலஞ்சிக் கோடிசுண்ணந் தன்னை
நாலு்கின்ற சுண்ணமதி லிடைதான்கொண்டு
நல்லசுத்த சலந்தனிலே போட்டிடாயே. 338

போட்டிடாய் போட்டவுடன் புலத்தியனேகேளு
புதுமைபனி நீரது சலமாய்ப்போகும்
ஆட்டிடா சலத்திலரை சேர்கொண்டு
அருளான யண்டரசப் பீங்கான்றன்னில்
ஏட்டிடா யின்னீரை யெடுத்துருட்டு
இயலான முன்மாவை யதனிற்போட்டு
நாட்டிலுள்ளோர் செயம்பெறவே கரத்தாற்கூட்டி
நாற்பத்துமுக்கோண பூசை நண்பாய்ச்செய்யே. 339

சவர்க்கார நீறு

செய்யப்பா பாலையுட தியானங்கொண்டு
சேவிப்பாய்நீ நூற்றெட்டு செபமேசெய்தால்
குய்யப்பா கூட்டிவைத்த பனிநீர்வேகங்
கொதிக்குமடா வக்கினிபோல் சுண்ணவேகம்
ஐயப்பா யப்பாகங் கண்டாயானால்
அருளுகிறேன் ரவிதனிலே யெடுத்துநீயும்
மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சௌமியத்தில்
வேதாந்த சித்தர்களே விளங்கக்கேளே. 340

கேளடா ரவிதனிலே யிரண்டுநாழி
கெணிதமதாய் வைத்துநீ யெடுத்துப்பார்த்தால்
நாளடா நாமென்ன சொல்வோமப்பா
நாதாந்த மகிமைசித்தர் நாட்டந்தன்னை
கோளடா வாராது புலத்தியனேயையா
கூறினோஞ் சவர்க்கார நீறாய்நிற்கும்
ஆளடா யந்நீரை மறுபீங்கான்றன்னில்
அருளினோ மெடுத்துநீ விட்டுப்பாரே. 341

விட்டுநீ பார்த்தையானா லதன்மகிமை
விளக்கொளியின் தீபசுடரது போற்காணும்
விட்டுநின்ற சவர்க்கார மகிமைமெத்த
மணியதுபோ லிறக்கியது கட்டும்பாரு
அட்டியொன்றும் பண்ணாதே யாயிபாதம்
அன்பதினாற் பூசித்து யருளைக்காணு
சிட்டர்தொழுஞ் சவர்க்கார மணியெடுத்து
செய்பாகஞ் செய்யுகின்ற சேதிகாணே. 342

சவர்க்காரமெழுகு

காணுகின்ற வகையென்ன புலத்தியனேயையா
கருவான பாறையுப்பு கம்பியுப்பு
ஆணுகின்ற கல்லுப்பு மூன்றுங்கேளு
ஆறுபலம் வகையொன்று வீதமாக
சாணுகின்ற சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
தருவான வாயிபதம் பணிந்துபோற்றி
நாணுகின்ற மூன்றுப்பு மணியுங்கொண்டு
நவிலுவோம் கல்வமதில் நன்றாய்ப்போடே. 343

போடப்பா புலத்தியனே முன்சொன்னபனிநீர்
புகழ்பெறவே பலமெட்டும் புனிதமாக
நாடப்பா மூன்றுவீசை பலமிரண்டாக
நளினமதாய் வகைமூன்று சாமவீதம்
ஆடப்பா விட்டதிலே மெழுகுபோலாடி
ஆயிமனோன்மணி கிருபை யன்பில்வைத்து
சாடப்பா யாட்டையிலே மெழுகுபோலாகும்
சமர்த்தான மெழுகுவழித்துச் சாடக்கேளே. 344

கேளப்பா யண்டரசப் பாண்டத்திட்டுக்
கிருபையதாய்ச் சுத்தசலம் பனிநீரிட்டு
நாளப்பா கரமதுவால் கூட்டிமத்தி
நளினமதாய்க் கூட்டையிலே குழம்புபோலாம்
ஆளப்பா யக்குழம்பில் முப்புபலமொன்று
அருளினோம் பொடித்ததனை யதனிலிட்டு
காளப்பா கற்பூரவாச புகைகாட்டி
கருணைநந்தி பதம்போற்றிக் கருவாய்க்காணே. 345

கருவான பாண்டமதின் மேலேகேளு
கண்மணியே சாணக்கை யதன்மேல்மூடி
அருவான யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
அருளுகிறேன் விந்ததனாற் சீலையேழு
நருவான யச்சீலை யேழுஞ்செய்து
நளினமதாய்ப் புற்றுமண்ணு சீலைசெய்து
மருவான பாண்டத்தை ரவியிற்சாம
மைந்தனே வைத்ததனை யெடுத்துக்கொள்ளே. 346

பூமிக்குழி

கொள்ளடா புலத்தியனே யையாவையா
கூறுகிறேன் பூமிதனில் குழிதான்கிண்டி
கள்ளடா கணுக்காலு ஆழக்குழிதான்
கருவாகக் கிண்டியதைக் கைப்பாகமாக
நள்ளடா வக்குழியில் பாண்டத்தைவிட்டு
நவிலுவோ மதன்மேலே பலகைமூடி
வள்ளடா யதன்மேலே மண்பரப்பி
மண்டலந்தான் சென்றுதான் வகையாய்க்காணே. 347

சவர்க்காரவுப்பு

காணுமதி யுள்ளவரை கருவாய்ச்செய்தால்
கைபாகந் தவறாது கருத்துள்ளோர்க்கு
நாணுமிப்படி செய்தோம் வாதியானோம்
நவசராசரங்க ளெல்லாஞ் செயமேபெற்றோம்
ஒணுமதி யுறுதிபெறப் பொதியைவாழ்ந்தோ
முடன்சேர்ந்த கருக்குருவை மதியாற்கண்டோம்
ஆணுமதி யறிவுள்ளோர் செய்துபாரீர்
ஆத்துமாவின் றனுக்குட் குருவைக்காணே. 348

காணுதற்குச் சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல்
கருவான வாயிரத்து யிருநூறையா
ஓணுமென்றா லோருறுதி யாகக்காணு
மொருமனதாய் பாடுபட்டா லெபிக்குமைந்தா
பாணுதற்கு மண்டலந்தான் சென்றாலையா
படருமப்பா சவர்க்காரம் பரிவாய்க்கேளு
ஊணுதற்குச் சமாதியுப்பு மௌனவுப்பு
சேர்ந்த கல்லுப்பு சவர்க்காரவுப்பே. 349

உப்பான சவர்க்கார மிதுபோலுண்டோ
வுடன்சேர்ந்த கருவிதுதா னிதுபோலுண்டோ
செப்பாத வப்பூவைக் கண்டாரானால்
சித்துவறு பத்துநான்குஞ் செயமாகும்பார்
அப்பாகேள் புலத்தியனே பாணங்கொண்டு
அண்டமெழு கவசமதின் சாணக்கைவாங்கி
முப்பான சீலையேழுந் தட்டிப்போட்டு
முயற்சிபெறப் பாண்டமதை யெடுத்துப்பாரே. 350

பாரப்பா ராசானந்த மவுனயோகி
பாடுகிறேன் யிந்நூல்தான் ஸௌமியத்தில்
ஆரப்பா வறிவார்கள் வாதியானோர்
அறிந்தவரைக் கைவிட வேண்டாமையா
சேரப்பா செயகுருதான் சகலசித்துக்குஞ்
சித்திபெற வேண்டுமென்றால் சவர்க்காரவுப்பில்
தேரப்பா வயித்தியந்தா னதீதவித்தை
செய்குருதா னில்லாவிட்டால் சிதறிப்போமே. 351

போமென்ற புலையருக்கு மனமங்கேது
பொல்லாத காமுகர்க்குப் பொருளங்கேது
நாமென்ற கசடருக்குக் கருவங்கேது
ஞானியண்ட மறியாதோர் நாவங்கேது
காமென்ற கன்மிகட்குக் கருவங்கேது
கருவறியாப் பாவிகட்குக் கருவங்கேது
தேமென்ற தெளிவறியார் பொருளுங்காணார்
தெருத்தெருவாய் மாடுகள்போல் திரிவார்கேளே. 352

திரிவோர்க்கு யென்னபுத்தி வந்தாலென்ன
தெளிவறிந்த பெரியோர்கள் செய்தநேர்மை
அறிவோர் களவராசான் சொன்னாரானால்
அறிவுகுரு மனதாலறிய வேண்டும்
நறிவோர்கள் ஸௌமியத்தில் சொன்னதெல்லாம்
ஞானிகளே யறிந்திடுங்கா ணளினமாக
பெரியோர்கள் வாக்கிதுதான் பிழைவராது
பேணிப்பா ரண்டபிண்டந் தன்னுக்குள்ளே. 353

தன்னுக்குள் தலமாறுங் காணவேண்டும்
தத்துவந்தான் றொண்ணூற்றாது மேலாறுங்காணும்
மண்ணுக்குள் நின்றநேர்மை காணும்
மார்த்துமாவில் பஞ்சபூத மறுவஞ்சுகாணும்

கண்ணுக்குள் மணிதீபஞ் சோதிகாணும்
கைலாச முடிகாணு முயிரைக்காணும்
விண்ணுக்குள் வாதம்நின்ற நேர்மைகாணும்
விட்டகுறை தொட்டகுறை விதங்காண்பாயே. 354

விதங்காண வறிவாசான் விளங்கநன்று
விதப்படிக்கு யறிவுறிந்து விதங்கண்டாக்கால்
சதமாகுங் சவர்க்கார மனந்தமான
சதாகோடி வித்தையெல்லாம் சணத்திலாடும்
நதங்காண சவர்க்கார வுப்பைக்கொண்டு
நளினமதாய்ச் சீஷாவிற் பதனம்பண்ணி
கதமான கணபதிதன் சுப்பிரமணியன்
கருணைவீர பத்திரன்வயி ரவன்றான்காணே. 355

காணப்பா நால்வரிட தியானபூசை
கருணைதர வேண்டுமென்று கனிந்துநீயும்
ஆணப்பா யோகசிவ பூசைசெய்து
அடிபணிந்து சவர்க்காரமதை தினந்தோறுமையா
வாணப்பா பூசித்துத் தாயைப்போற்றி
வறுமை வராமலெனைக் கார்த்துரட்சி
கோணப்பா வென்றுசொல்லிக் குருபதத்தில்
கூறினோம் சதாகாலம் பணிந்திடாயே. 356

அண்டசவர்க்காரவுப்பு

பணிந்திடாய் சவர்க்கார வைப்பைச்சொன்னோம்
பாடுகிறேன் மண்டசவர்க் காரவுப்பு
அணிந்திடா யண்டசவர்க் காரந்தன்னை
அருளுகிறேன் புலத்தியனே யன்பாய்க்கேளு
நணிந்திடாய் நாம்சொல்வோ மையாவையா
நாதாந்த வண்டத்தின் பெருமைதன்னை
கணிந்திடா யண்டவைப்பை யார்தான்காண்பார்
கருவறிந்த பெரியோர்கள் காண்பாரையா. 357

காணவென்றால் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
கன்னிதிரோ தாயினிட கனிவினாலே
ஆணவென்றா லண்டசவர்க்கார மைந்தா
ஆறறிவார் மெய்ஞ்ஞானி யவரேகாண்பார்

நாணவென்றால் நாம்கண்ட படியேசொல்வோம்
நாதாந்த ஞாதியண்டப் பெருமைதன்னை
பெணவென்றால் பெண்ணடிதான் மூலமூலம்
பேரானத் தலையண்ட முழுதண்டங்கேளே. 358

கேளப்பா புலத்தியனே ராசயோகி
கெணிதமென்ற யண்டமது முழுதாய்வாங்கி
காளப்பா கல்லுரலி லண்டமிட்டுக்
கருவான யிருப்புலக்கை யதனாற்சாமம்
பாளப்பா போகாது முன்சொன்னபனிநீர்
பரிவான பனிநீரில் சேர்தான்வாங்கி
மூளப்பா மூன்றுவிசை யாகவிட்டு
முக்கியமதாய் மாச்சிதறத் தூளதாக்கே. 359

ஆக்கியே மாவெடுத்து ரசப்பீங்கானிலிட்டு
அருள்பெருகுஞ் சுத்தசல மதனில்சேரண்டு
பாக்கியே கூட்டிமத்தித்துச் சொல்லப்
பானுவென்ற ரவிதனிலே வைத்திடாய்நீ
நாக்கியே யிரண்டு நாழிசென்றாலையா
நளினமதாய்ப் பாலைப்போல் நுரைபோலாகும்
மாக்கியே யப்பாகங் காண்டாயானால்
மகத்தான கொடிசுண்ணம் பணவிடைதான்காணே. 360

தாழிசை

காணும்விடை சுண்ணமது சுழியாகியநஞ்சு
காலாலதைக் கண்டுகளி கூறுமனப்பூவால்
வேணுமொரு நிலையாகிய குருவாகியநாயன்
வீதப்படியுணரும் மொழிமேல் சிற்றெருவாசல்
ஒணுமொரு நிலைபெற்றவர்கலையத் தனைக்கண்டோ
ருலகந்தனி லரிதாகியவொருமைப் படுமறிவோர்
தோணுமெனக் குருவாகிய வருளாகியவாசான்
தொழிலுமறிவா லறிசொல்நின் றிடமுமறியே. 361

அறிவாலறி குருவின்மொழி யுணர்வாலறிபாச
மதுவாலறி பெரியோரிட வாசானிலையாகில்
அறிவாலறி கொடிசுண்ணமே முனையாகியதோர்
அமரும்பதி நஞ்சாகிய மவுனப்பதியாகில்

அறிவாகிய மனமானதை யறியாருலகோர்கள்
அறியப்படுமிந் நூலினி லறிவிலுணரறியும்
அறிவாலறி யிதுதாழிசை யறிவார்பெரியோர்கள்
அருளுஞ்சௌமிய சாகரமொழி நூலிதுபாரே. 362

இதுதானிட மகிமைத்தனை யெவர்காணுவராகில்
இல்லம்பலதச தீட்சையி லியல்பார்சிவயோகி
இதுதானிட வுயிரத்தனை யியல்பாரொருக்காலும்
இயலும்பல கலைகண்டவர் மொழிவார்செயவாய்கு
இதுதானிட குருவத்தனைமொழி வோஞ்செவிகேளி
இனியப்படுந் தொனிசங்கமு மின்பப்படுமாகில்
இதுதானிட பேராதிடை குறையாதிதுவாகில்
இதனைக்குறி கொடிநஞ்சுவின் குருசுண்ணமும்நன்றே. 363

வேறு

நவநீத மெழுகு மேற்படி சிமிலில் வைக்கவும்

நன்றான புலத்தியனே சுந்தரமேகேளு
நவநீதபூ பதியைநண் பாய்க்கேளு
சென்றான முன்சொன்ன முறையைக்கேளு
செயசுண்ணம் பட்டவுடன் மெழுகாய்ப்போகும்
அன்றான விதற்குப் பேர்நவநீதந்தான்
ஆரறிவார் மெழுகிட வதீதப்போக்கு
குன்றாம லம்மெழுகையெடுத்துக் கொண்டு
கூறுவோமப் பரண்டிலம் மெழுகைவையே. 364

குருவின்னருள் செயலும்படு முழுவாகிதனாலே
குறிபங்கமு மனவின்பமுங் குணமுமதியாகில்
அருவின்கெதி யுணரும்வெகு பருவநிலையறிவோர்
தன்காபதிநதி காணுவாதனப் பதியாகில்
அருவின்முடலிது வாகுதல் கருவத்தனையறியு
நதியக்குருயிது வத்தனைமகிழ் வார்பெரியோர்கள்
பருவின்கடு விதிநோயிதன் படுவாரறிவார்கள்
பாராதியுணர் வோரிதின் பாவக்குறிநன்றே. 365

தியானம்

வைத்ததனைச் சிவமூலத் தியானந்தன்னை
மைந்தனே சொல்லுகிறேன் மருவிக்கேளு
யைத்ததன்ன மைந்தனே யகோரசிவநயவவென்று
மறியாடச் சிவத்தியா முருநூற்றெட்டு

ஐந்ததனைச் சேவித்துப் பிராணாயமொட்டியருள்
பெருகச்சுழிக் கன்னில் மனதைவைத்து
நத்ததனை மனக்கண்ணா லொட்டிப்பார்த்தால்
நாராசமணி வாசல்தோற் றும்பாரே. 366

தோற்றுமணி வாசல்கண்டால் சிவமூலதீட்சை
தொண்ணூற் றாற்கருவிக்கு மேகதீட்சை
வாற்று நவமூல மெழுத்தியாச்சு
வறுபத்து நாலுசரக் குருகிப்போச்சு
நீற்றுமது யிம்மெழுகு சரக்கெல்லாந்தான
னிலைத்துதையா வுருக்கிடங்கள் கோடிகோடி
சேற்றுதொந்த சரக்கெல்லா மித்துருகொண்டையா
செணத்தில் வென்றுவரு மெழுகாகும்பாரே. 367

வெள்ளிச் செந்தூரம் குப்பிமூசை

மெழுகான வெள்ளிசேர் வெகுசாய்க்கொண்டு
மேலானகுப்பி தனில்வித மாய்வைத்து
சுழுகான செந்தூர மிதுபோலுண்டோ
சூன்யமையா வெள்ளிவித்தை யதிகமாகும்
பழுவான மெழுகுதனில் பணவிடைதானிட்டுப்
பராபரியைத் தியானித்து வெண்கவசஞ்செய்து
தழுவான குப்பிவாய் சிறுகச்செய்து
சைதன்னிய மாகவுநீ மூசைசெய்யே. 368

செய்தந்த மூசைதனிற் குப்பிவைத்துச்
செயமாகத் துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
மைதுபெறக் கரிக்குள்ளே மூசைவைத்து
மானதமாம் பூசைசெய்து அக்கினியைமூட்டி
பைதுபெறத் துருத்திவாய் பறக்கச்சாடி
பசுமைநிற மதுபோலப் புகைத்தான்வீசும்
நெய்துநீ யப்புகையைக் கண்டுகுப்பியதையெடுத்து
நேர்ரான சின்மயத்தி னொளியைக்காணே. 369

வட்டு

காணப்பா வுருகியது வட்டமாய்போகும்
கண்டுகண் வட்டெடுத்துப் பார்த்தாயானால்
ஊணப்பா யென்சொல்வே னிறந்தான்பச்சை
யுலகமதி லிவ்வித்தை யார்தான்செய்வார்

நாணப்பா வட்டத்தின்மேல் நஞ்சுகொடிசுண்ணம்
நவமூல மெழுகுடனே யிரண்டுவகையாகில்
பாணப்பா பணிவிடைதா னிரண்டுவகைகொண்டு
பனிநீராற் குழைத்துமே லதன்மேற்பூசே. 370

சத்திதசதீட்சை பதினொன்றுஞ்சுத்தி.

பூசியே ரவியுலர்த்திக் குகைக்குள்வைத்துப்
புதுமைபெற வதன்மேலேழ் சீலைசெய்து
தேசியொருக் கொண்டுநீ புடத்தைப்போடு
செயலான புடம்போட்டு யெடுத்தாயானால்
வாசிபதம் பெருவதற்குக் குகையெடுத்து
மதன்சீலை யேழுநீ கழட்டெரிந்து
ஆதியே பீங்கானிற் போட்டதனைக்கேளு
அருணநிற மேலதிக மாகுந்தானே. 371

ஆகுமென்ற செந்தூர மதீதமாகும்
அறுபத்து நாலுசரக் கதீதங்கொல்லும்
வேகுமென்ற வேதையெல்லா மிதனாலாடும்
வேணவித்தை செந்தூர மாடுமாடும்
நாகுமென்ற செந்தூரம் பதனஞ்செய்து
நளினமாய்ப் பிராணாய வாசியொட்டி
சேகுமென்ற சிவயநமவென்று நூற்றெட்டு
செபித்திடவே மூலசுழி திரளும்பாரே. 372

திரளினதோர் சுழிமுனைதான் திரண்டாலையா
தெசதீட்சை சத்திபதி னொன்றுஞ்சித்தி
அருளினதோர் செந்தூரம் பதனஞ்செய்து
ஆயிதிரோ தாயிபதம் பணிந்துபோற்றி
பெருளினதோர் பிராணாய சோதிகாணப்
பெலத்ததொரு சிவயோகக் குகையிற்சென்று
வருளினதோர் வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணி
வசனித்தோம் செந்தூர மருவிக்காணே. 373

மருவியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதான்கொண்டு
மகத்தான பனிநீரில் குழைத்துநீயும்
அருவினதோ ரதிகாலம் பிராணாசித்தி
யாகவென்று சின்மயத்தையுச் சாடித்து

குருவியதோர் மனவிகற்பங் கொள்ளாமற்றான்
கொண்டிடா யிருபோது நாள்பத்துந்தான்
பருவியதோர் பத்தியமாய்க் கொண்டுதேறு
பத்துநாளிரு போதுபரி வாய்கொண்டே. 374

கொண்டிடவே மூலசுழி திரண்டுபோச்சு
கூறினதோர் பிராணாய மொடுங்கிப்போச்சு
விண்டிடவே விந்துவுங் கற்போலாச்சு
விகற்பமெல்லா மொருமனதாய்க் கூடிப்போச்சு
மண்டிடவே மாயாசத்தி கிரியாசத்தி
மயக்கமெல்லா மற்றுப்போய் மாய்கைபோச்சு
ஒண்டிடவே சித்தியெல்லாம் பரசித்தியாச்சு
ஓங்காரக் கம்பம்போ லொடுங்கிப்போச்சே. 375

ஒடுங்கினதோர் வாயுவெல்லா மூலம்புக்கி
யொருமித்து பாரிதுதான் பிராணாயஞ்செய்து
அடங்கிநிற்கு மோங்கார மொன்றேவாசல்
அதுவழியா லதுபோக்கு வருகலாகும்
மடங்குதடை யிராதுமே வச்சிரகாயம்
வசனித்தோ மதுபோல விறுக்கிக்கட்டும்
செடங்கமுமோ முண்டுணர்ந்த செந்தூரகற்பம்
செயராச பூபதிபோல் வாழலாமே. 376

வெள்ளிசெந்தூரவேதை

வாழ்வதற்கு வெள்ளி செந்தூரவேதை
வசனிப்போம் சௌமியத்தில் வளமாய்க்கேளு
தாழ்வதொரு நாளுமில்லை புலத்தியனேகேளு
தங்கமென்ற பாளமெல்லா மிதனாலாகும்
நாழ்வதற்குத் தாம்பரந்தான் சேர்பத்தாகும்
நவிலுவோ மதைநறுக்கி மணிபோலாக்கி
ஆழ்வதற்குக் கருங்கல்லு பலம்பத்தப்பா
அருளினோங் கல்வமதி லிட்டுத்தாக்கே. 377

தாம்பரத்தங்கம்

தாக்கிடாய் வெண்கருவிட் டரைத்துச்சாடி
சாடினபின் மெழுப்போலா மெழுவழித்து
ஆக்கியே யம்மெழுகை மூசைபோற்செய்து
அம்மூசை ரவியுலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு

நோக்கியே தாம்பரத்தின் சுத்திசெய்து
நுண்மையதாய் மூசையதற் குள்ளேவைத்து
வாக்கியே துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
வதுக்குள்ளே மூசைவித்து வழங்கிடாயே. 378

வழங்கிடாய் கருநொச்சி யழுகண்ணிச்சார்
வளமான செம்பிரண்டை சிறியாநங்கை
உழங்கிடா யுத்தாமணியஞ் சிலையுங்கொண்டு
ஒருமையதாய் சாரிடித்துப் பலந்தான்மூன்று
அழங்கிடா பலமூன்று மிடைகுறையா
அருளினதோர் மூசையதுக் குள்ளேவிட்டு
தழங்கிடாய் சாமமது சாடினாக்கால்
சத்தமேக மெழும்பும் புகையதுபோற்காணே. 379

காணுகின்ற புகையெழும்பும் பாகம்பார்த்து
கருவான செந்தூரமதில் விராகனெடைகொண்டு
கோணுகின்ற மூசையதில் போட்டாயானால்
குலவுமணி போல்நின்று ஆடுமாடும்
ஆணுகின்ற வம்மணிபா லாடுநேர்மை
யதுகண்டு யிறக்கியண்டச்சில் சாய்த்தாயானால்
காணுமதி னருவியதுபோல் பாய்ந்து
கம்பியதாய் நின்றதுவுங் காணுங்காணே. 380

காணுகின்ற பரியேம மிதற்கொவ்வாது
கண்ணென்ற மனக்கண்ணாற் கண்டாயானால்
தோணுமெய்ஞ் ஞானமெல்லாம் விளக்கமாகுந்
தொல்லுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
ஓணுமென்று யித்தங்கஞ் செய்துக்கொண்டு
வுலகமதி லெளியோர்போ லிருந்துவாழ்வாய்
வேணுமென்று மாய்கைவிட்டு நிராமயத்தையெண்ணி
விளங்கினால் சகலகலை விளங்கும்பாரே. 381

விளங்குவார் சிவயோகி யானபேர்க்கு
விளங்குமின்னூல் சௌமியந்தா னதீதபீடம்
களங்குவா ரென்னூலை சகலத்தோர்க்கும்
களங்கமறுஞ் சித்தருக்கு ஞானத்தோர்க்கும்
புளங்குகிறேன் பெருமை யுலகந்தன்னில்
பொதியையருள் நாயனென்று பூரிப்பார்த்தான்
அளங்குவார் வெள்ளிசெந் தூரங்கொண்டு
அனேகம்பேர் சித்தரென்று திரிவார்பாரே. 382

பூரணச் சந்திரோதய காசிதேசம் நிலகல்லுசிவந்தபூமி

பாரப்பா பூரணசந்திரோ தயந்தான்கேளு
பாடுகிறேன் சௌமியத்தில் பண்மையாக
நேரப்பா நிலக்கல்லு சிவந்தபூமி
நேரான காசிக்கு மேற்கேகாதம்
சேரப்பா நான்குதிசைச் சித்தர்தானும்
சிருவை வருங்காலமதிற் கூட்டங்கூடி
மாரப்பா மாசிபங்குனி மாதந்தான்
வருசிக்குஞ்சித்திரை வைகாசி காலமென்றே. 383

என்றான காலமதிற் சத்தமேகம்
இயம்பினோ மொருமித்து வொன்றாய்ச் சேர்த்து
வன்றான பனியதுதான் வருஷிக்கும்பார்
வசனித்தோ மாசமொன்று பதினைந்துநாள்தான்
நன்றான மாசம் நால்படியேயாகும்
நளினமென்ற காலமதி லகுவாய்ச்சென்றால்
அன்றான சித்தர்களே நன்றாய்க்கேளும்
அப்பூமிநிலக் கல்லுபாறை யதைக்கேளே. 384

நிலவுப்பு

பாறையென்ற நிலவுப்பு சவுட்டுப்பாறை
படைபடையாய்ப் பூர்க்குமப்பா யப்பூத்தானும்
பாறையென்ற யப்பாறை போர்த்தாயானால்
அரைமுழந்தான் பாறையது போலேபேரும்
நிறையான பாறையதை வேணமட்டு
நீமகனே கொண்டு மலையேறிதான்
சறையாமல் சசியாதே குகைக்குள்ளேகி
சைதன்னியமாகி விதைப்பதனம் பண்ணே. 385

பண்ணுவது நிலவுப்புச் செய்யவென்றால்
பாலகந்தான் கடுஞ்சூலிற் பனிநீர்வாங்கி
பண்ணுவது பாண்டமதிற் பனிநீர்விட்டுப்
படிமூன்று அளந்துவீதப் பாகமாக
பண்ணுவது நிலவுப்பு பாறையடைமூன்று
பாண்டமதிற்போட்டு நீயொரு நாழிவைத்தால்
கண்ணுமது நீறாகுங் கரைந்தேபோகுங்
கண்டுகர மதனாலே கரைத்திடாயே. 386

கரைத்திடாய் கரைத்திட்டு மறுபாண்டத்தில்
கலக்கமில்லா திறுத்துமே யிறுத்துக்கொண்டு
மறைத்திடா யதன்மேலே சாணக்கைமூடி
மன்னாளுமுழுதும் வைத்து மறுநாள்தன்னில்
இரைத்திடாய்ப் பின்னுமொரு பாண்டந்தன்னி
லிறுத்துமே யெடுத்ததனை யடிப்பிலேற்றி
வரைத்திடா யக்கினிகொண் டடவாய்மூட்டி
வஸ்துவைத்தான் தியானித்து மனதிலெண்ணே. 387

வாலைமூலம்உப்பு

எண்ணியே தீமூட்டி யெரித்தாயானால்
லிறுகியது சிவந்தநிற மியல்பாய்க்காணும்
கன்னிமயேஸ்வரி வாலைதே வியைத்தான்
கருத்திலெண்ணி கிலியுங்கிறி யும்மென்ன
உன்னியே யுச்சரித்து யுச்சாடித்தால்
ஓர்கொதி யெழும்பு மையாவுதட்டியாக
வன்னியுட கிருபையென்று யிறக்கிவைத்து
மகத்தான வஸ்துவதை யாறவையே. 388

எண்ணெய்கழட்ட

ஆறினபின் னெடுத்ததனைப் பீங்கான்றன்னில்
அளவாகயி ரண்டுபீங்கான் றன்னிலிட்டு
மாறியிடை கொள்ளாமல் மாதமாத
மகத்தான சித்திரையின் ரவிகாலத்தில்
தேறுஞ் சித்தரிம்முறைகண்டு செய்தாரானால்
செணத்திலே யாடுமடா நிலக்கற்பாறை
கோறினோ முண்மையிது நாள்தான்பத்து
கூறினோம் ரவியில்வைத்து யெண்ணெயதைவாங்கே. 389

கல்லுப்பு கம்பியுப்பு-பாறையுப்பு

வாங்கிடா ரவிகாலம் ரவியில்வைத்து
மதிகால மெண்ணெயதை யிறுத்துப்போடு
ஏங்கிட வேண்டாமையா புலத்தியனேகேளு
மியம்பினோ நாள்பத்து மிறுத்தாயானால்
காங்கிடா நிலவுப்பின் கசிவேபோச்சு
கல்லுப்பு வதன்மேலே படரும்படரும்
தூங்கிடா யிந்தமுறை சித்தர்செய்வார்
துரைராச பூபதியார் செய்வார்தானே. 390

தானென்ற மணிமணியாய்த் திரளும்பாரு
தருமண்டலங்கால் பத்துக்கு வஸ்துவாகும்
மானென்ற பீங்கானை யெடுத்துப்பார்த்தால்
மணிமணியாய் திரண்டதுவுங் கல்லுப்பாகும்
கானென்ற கம்பியுப்புக் கடியிலாகும்
கருவான வதற்கடியில் பாறையுப்பாகும்
மூனென்ற மூன்றுப்பு மறைபறையாய்ப்
பூர்க்கும் மூலயகமடி வடியுப்பதாமே. 391

உப்பான மூன்றுப்பு வெவ்வேறேவாங்கி
யுசிதமென்ற பீங்கான்றா னாராய்க்கொண்டு
செப்பான வுப்பெடுத்து வெவ்வேறாய்த்தானும்
தெளிவான பீங்கானில் நன்றாய்ப்போட்டு
முப்பாக வேண்டுமென்று தேவியைத்தான்
மூலபிரசன்னத் தியானந் தன்னை
எப்போது மனதிலெண்ணிப் பனிநீரையா
இயம்புகிறேன் பீங்கானில் பலந்தானெட்டே. 392

எட்டிரண்டும் பத்துடனே கால்மண்டலந்தானையா
இயம்பினதோர் பந்தலிட்டு மேடைபோட்டு
வட்டுவது போலாகா வாலைதேவி
வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணி மௌனங்கொண்டு
கட்டிவர பிதிர்க்களெல்லா மென்றுதாமே
கைலாச முடியறிந்து மேடைமீதில்
செட்டுபலி மாதரசேகலி வாராமற்
செயமான மேடைமீதில் பீங்கான்வையே. 393

வைத்திந்தப் பீங்கான்றா னாறுமைந்தா
வசனித்தோ மண்டலந்தான் பனிநீர்கொண்டு
தைத்துவா ராகாருசெக தேவிமாயி
தையனே யுன்பதனமையுஞ் சவ்வுமென்று
சித்துவறு பத்துகா லதீதமாடச்
சிறிஓம் கிலியென்று செபிப்பாய்லட்சம்
முத்துமழை பொழிந்திடுங்காண் பீங்கான்றன்னில்
முனையான நிலவுப்பு முப்புவாமே. 394

ஆமப்பா சுந்தரமே புலத்தியனேயையா
ஆடலா மிதிற்கோடி கோடாகோடி
வேமப்பா வேதையெல்லா மிதினாலாடும்
விளங்கினதோர் நிலவுப்பு பாறையினாலே

நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் சித்தர்க்கெல்லாம்
நவதிசையிலுள்ள மெய்ஞ்ஞானி கட்கெல்லாம்
ஓமப்பா முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
ஒன்றான சீசாவிற் பதனம்பண்ணே. 395

ஆறுப்பின்பெயர்

பண்ணப்பா யாறுப்பின் பேரைக்கேளு
பரிவான வகத்திலே விளைந்தவுப்பு
நண்ணப்பா வேகாத சாகாவுப்பு
நளினமென்ற கல்லுப்பு கம்பியுப்பு
எண்ணப்பா வாறையுப்பு வெவ்வேறாக
யெடுத்துரைத்தோ மாறுப்பின் முப்பேசொன்னோம்
கண்ணப்பா மனக்கண்போல் மனதில்வைத்துக்
காட்டியெல்லா முப்பூவாற் காணுகாணே. 396

காணுகின்ற வாறுப்பு மெடுத்துக்கொண்டு
கருவான சீசாவிற் பதனம்பண்ணி
ஆணுகின்ற சிவயோகக் குகைக்குள்ளேகி
யருளான பராபரியைத் தியானஞ்செய்து
ஒணுகின்ற ஓமமடா யிதிரிசூலிவாவா
ஓங்கார வாலைமக மாயிவாவா
தோணுகின்ற யிறோமாயி சிறியுங்கிலியும்
ஓம்சிறியும் சிமநயவாவா வென்னே. 397

வென்னப்பா புலத்தியனே மூலமேகி
விளங்கவே பிராணாயம் வாசியோட்டி
மன்னவே வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணி
மனக்கண்ணால் துரியமொட்டிப் பார்த்தாயானால்
புன்னைமலர் போலவல்லோ பரிமளிக்கும்
பூமலர் தோற்றுமப்பா பிராணாயபீடம்
அன்னமென்ற சிங்குவையாக் கிராணமாகில்
அதில்தோற்றும் பாசியொட்டிக்கும் பித்துப்பாரே. 398

தோற்றுமப்பா பிராணாயங் கண்டர்யானால்
தோன்றுஞ் சூட்ச்சடாதார பீடந்தோற்றில்
வேற்றுமை களெண்ணாதே விசுத்தியறுகோணம்
விளங்கிய தோரதிற்சோதி வீசுமாகில்
ஆற்றுமனமதில் நினைவாலெட்டிப் பார்த்தால்
அதிற்கோடி பிரபையொளி யதீதங்காணும்
கார்த்துநீ தம்பித்துப்பாரு நிலையாய்த்தானுங்
கதிரொளியைக் கண்டுகளி கூறுவாயே. 399

அகத்தினுப்புச் செயநீர்

கூறுகிறனே் புலத்தியனே யுப்புனேர்மை
கூறினதோர் சாத்திரங்களிது போலுண்டோ
தேறுபெறச் சௌமியத்திற் றேரலாகுந்
தெளிவதற்கு வகத்தினுட் புச்செயநீர்கேளு
பேறுபெற்றோர் சித்தரவ ரனந்தங்கோடி
பேரான செயநீரி லனந்தம்வேதை
மாறுபாடாச் செல்லவில்லை செயநீர்வித்தை
மாட்டுகிறேன் சித்தருக்கு மாட்டுறோமே. 400

மாட்டுகிறோ மகத்தினுப்புச் செயநீர்கேளு
மகத்தான முப்பதிலே சேர்பத்தப்பா
நாட்டுகிறே னுப்பெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு
நல்லசுத்த சலம்விட்டுக் கூட்டுமத்தி
வாட்டுகிறோங் கரமதுவால் பிசைந்துருட்டு
வளமான ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
கூட்டுறவாய் நின்றவுப்பு நீராயோடுங்
குருசெயநீ ரிதற்குப்பே ரிறங்கும்பாரே. 401

இறங்குமப்பா குருசெயநீ ரென்னசொல்வே
னியல்பான சீசாவில் விட்டுநீயும்
இறங்கினதோர் செயநீரைப் பதனம்பண்ணி
இயல்பான வாலையுட தியானஞ்செய்து
வறங்கினதோர் வடிவில்நின்ற முப்புமைந்தா
வசனித்தோங் குழம்பதுபோ லிருக்கும்பாரு
அறங்கினதோ ரக்குழம்பை யெடுத்துநீயும்
அருளான 'ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 402

வைத்துப்பார் புலத்தியனே வைத்தாயானால்
வளமான குழம்பதுவு மெழுகுபோலாகும்
சைத்துமதைத் தானெடுத்துப் பரண்டில்வைத்து
சைதன்னியத் தேவியைத்தான் றொழுதுபோற்றி
நைத்துப் பாரென்தாயே வாலைதேவி
நளினமதா யென்பங்கி லாடுவாய்நீ
குற்றம்பொறுத் தென்னைரட்சி யம்பாளென்று
குவிந்துமுடி சாய்ந்துநீ கூறுவாயே. 403

தாளகமெழுகு

கூறுவாய் தாளகத்தின் மெழுகுகேளு
குறிப்பான குருசெயநீர் பலமிரண்டையா
தேறுவாய் செயநீரில் தோய்த்துத்தோய்த்துச்
செயலாகச் சுருக்கிடவே தெளிவாய்த்தானும்
ஆறுவாய் பத்துவிசை சுருக்குத்தாக்கப்
பரிவான தாளகத்தின் மெழுகதாகும்
வாருவாய் பரண்டிதனில் மெழுகைவைத்து
வாலைமனோன் மணியினிட பூசைசெய்யே. 404

தாம்பரசுத்தி

செய்யப்பா தாளகத்தின் மெழுகுசொன்னோஞ்
செயமான யதில்வேதை செப்பக்கேளு
தையப்பா தாம்பரஞ்சே ரெட்டுவாங்கித்
தருவான குருசெயநீரி லூறப்போட்டு
நைடப்பா நாள்முழுது மூறிற்றானால்
நல்லவதின் கசிவுபோஞ் சுத்தியாகும்
எய்யப்பா தாம்பரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
இயலான மூலிகையிதே யிதமாய்வையே. 405

தாம்பரத்தில் தங்கவேதை தங்கமாறிக் கொள்ளவும்

வையப்பா துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
வகுத்தகரி நடுவிலையா மூசைவைத்து
துய்யப்பா துருத்தியால் சரித்துவாய்மூடி
தொகுப்பாகச் சாமமது சாடினாக்கால்
உய்யப்பா வுருகியது நீராய்ப்பாயும்
ஓகோகோ யப்பாகங் கண்டாயானால்
தையப்பா தாளகத்தின் மெழுகிடைமூன்று
தருவான பணவிடையாய்த் தருவாய்மூட்டே. 406
மூடப்பா யன்னீரில் மெழுகுபாய்ந்து
மும்மூல மணிபோல வருவிபாயும்
சாடப்பா குரட்டதனால் மூசையதைக்கொண்டு
தனையிறக்கி யண்டச்சில் சாய்த்தாயானால்
நாடப்பா கம்பியைப் போலருவிபாயும்
நலமாக வாரினபின் னெடுத்துக்கொள்ளு
வாடப்பா தாளகத்தின் மெழுகதனால்
வளமான தாம்பரத்தில் தங்கமாச்சே. 407

ஆச்சடா புலத்தியனே ராசயோகி
அருளினோ முகக்கெளிமை வருகுங்காலம்
பாச்சடா வுளுந்தினிடை சடைபயருகொண்டு
பரியேம தங்கமதை மதித்தாயானால்
வாச்சடா மற்றதுதா னென்னசொல்வேன்
வசனிக்க வாயதனாற் சொல்லப்போமோ
ஏச்சடா யித்தங்கங் கோடாகோடி
இடைகுறையா திருக்குமப்பா யியல்பாய்த்தானே. 408

உரோமசெயநீர் ரோமமெழுகு

தானென்ற தாளகத்தின் மெழுகதனாலே
தாம்பரத்தில் தங்கமதைத் தருவாய்ச்சொன்னோம்
தானென்ற சாகாத முப்பிலையா
சாற்றுகிறேன் ரோமசெய நீரைக்கேளு
மூனென்ற முப்பெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு
முனையான பனிநீரு பலமைந்திட்டு
நானென்ற கரமதுவாற் கூட்டிமத்தி
நலமான உண்டையது போலச்செய்யே. 409

செய்துரவி முகத்தில்வைத்து யிருநாழிசென்றால்
செயமான ரோமசெய நீரிறங்கும்பாரு
செய்தந்த நீரதுவும் நிறந்தான்மைந்தா
செங்கற்றாழை வனமது போலேகாணும்
செய்தந்தச் சீசாவிற் செயநீர்விட்டுச்
சிற்பரையை மனதிலெண்ணித் தியானஞ்செய்து
கைதொழுது பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி
கருணைபெற வடியில்நின்ற குழம்பைவாங்கே. 410

வாங்கடா யடியில்நின்ற குழம்பைத்தானு
மகத்தான ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
நோங்கடா ரோமமெழு கதுபோற்கட்டும்
நுண்மையதாய்ப் பதம்பார்த்து யெடுத்துக்கொள்ளு
தாங்கடா யிம்மெழுகைப் பரணில்வைத்துத்
தாயான மனோன்மணியைப் பூசைசெய்து
ஏங்கிநீ திரியாதே யிம்மெழுகினாலே
யெடுத்த முறைசகலசித்தும் யெய்தும்பாரே. 411

சாதிலிங்கமெழுகு

எய்துகின்ற சாதிலிங்க மெழுகைக்கேளு
இயம்புகிறேன் புலத்தியனே இயம்பக்கேளு
நைதுகின்ற சாதிலிங்கம் பலமெட்டையா
நவிலுவோஞ் சுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு
நுய்துகின்ற ரோமசெய நீரிற்றாலும்
நுண்மையதாய்ப் பத்துமுறை சுருக்குத்தாக்க
மெய்துகின்ற மெழுப்போலாஞ் சாதிலிங்கம்
மேலான மெழுகதனைப் பரண்டில்வையே. 412

காரீயத்தங்கவேதை

வைத்துநீ புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
மகத்தான காரீயத் தங்கங்கொண்டு
செத்துநீ பிறக்காமலுபாயஞ் சொல்வோம்
செயமான காரீயஞ் சேர்பத்தையா
கைத்தபொரு ளொருவருக்குங் கருதவேண்டாங்
காரீயத் தங்கமடர் யதீதமாற்று
வைத்துமனக் கருத்திலெண்ணி யறிவையொட்டு
மனக்கருத்தைக் குருவொழிய வேறில்லைதானே. 413

குருவான காரீயஞ் சேர்பத்தையா
கொண்டுவந்து ரோமசெய நீரிற்றாக்கி
மருவான நாள்முழுது மூறவைத்து
மறுநாள்தா னதையெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
பருவான மூசையதற் குள்ளேவைத்து
பருத்ததொரு துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
சருவான கரிநடுவில் மூசைவைத்துச்
சாடுவாய் துருத்தியாற் சாமந்தானே. 414

சாடயிலே நீறதுபோ லுருகியாடும்
சமயமதைக் கண்டுநீ சமர்த்தாய்த்தானும்
ஆடயிலே சாதிலிங்க மெழுதானையா
ஆறுபணவிடை யதுதா னடவாய்ப்போட்டால்
நாடயிலே சாதிலிங்க மெழுகுதானும்
நலமாக விரண்டுமொன்றாய்ச் சேர்ந்துஆடும்
வாடவேண்டாஞ் சுந்தரமே யொருநாளுந்தான்
மகத்தான பூசைகொண்டு யிறக்கிவையே. 415

வைத்து அண்டயச்சுதனில் சாய்த்தாயானால்
வளமான கம்பியது போலேயோடும்
அத்துமணி யருவியது பெருகிப்பாயும்
அருளினதோர் காரீயத் தங்கமாகும்
சித்துயிதிற் கோடாகோடி செணத்திலாடும்
செப்பினோம் காரீயத் தங்கந்தன்னை
கைத்துயிதின் பொருளதனை யொருவருக்குங்
கருதாதே புலத்தியனே களிகூர்வாயே. 416

களிகூறச் சிவயோகஞ் செய்யும்போது
கண்மணியே யுனக்கெளிமை வருகுங்காலம்
களிகூறக் காரீயத் தங்கமதிலையா
கணக்காக விராகனெடை மூன்றுக்கொன்று
களிகூறக் கடைபசார் தன்னிற்சென்று
கருத்தாக யித்தங்க மதித்தாயானால்
களிகூர் வாரனேகம்பேர் கோடாகோடி
காரீயத் தங்கமிது கணக்கில்லைத்தானே. 417

தானான தங்கமிதை மாறிக்கொண்டு
சதாகோடி கனயோகஞ் செய்தாயானால்
பேனான புராணாய மொடிங்கிப்போச்சு
பிலத்துதடா கற்போலக் காயந்தானும்
மானான பிதிர்க்களெல்லா மொடிங்கிப்போச்சு
மாயாசத்தி கிரியாசத்தி மயக்கம்போச்சு
நானான வல்லமையாற் சொல்லிப்போட்டே
னாடதிலே தேறும்பேர் நவிலக்கேளே. 418

தேசிசெயநீர்

நவிலக்கேள் ராசானந்த யோகவானே
நலமான தேசிசெய நீரைக்கேளும்
வெவிலக்கேள் வேகாத வுப்பதனைக்கொண்டு
விளங்கியதோர் பீங்கானி லுப்பதனைவிட்டு
அவிலக்கேள் சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு
அடவான கரமதுவாற் கூட்டிமத்தி
மவிலக்கே ளுண்டைசெய்து ரவியில்வைத்தால்
மகத்தான தேசிசெய நீரிறங்கும்பாரே. 419

பாரடா தேசிசெயநீர் சீசாகொண்டு
பரிவான பனிநீரை யதனிலிட்டு
காரடா சிவபூசை குருபூசைசெய்து
களங்கமற வாலையுட பூசைசெய்து
நேரடா பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி
நீமகனே யடியில்நின்ற குழம்பைக்கொண்டு
சேரடா ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
தேசிமெழு காகுமிது தெளிந்துபாரே. 420

துருசுமெழுகு

பாரப்பா சுந்தரமே புலத்தியனேகேளு
பாடினோ மெழுவழித்துப் பரண்டில்வைத்து
காரப்பா கன்னிசிவ காமிபூசை
களங்கமரத் தியானஞ்செய்து பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா வறிவார் களையாகேளு
அருளினோம் தேசிமெழு கழகாய்த்தானும்
தூரப்பா சகியாதே துஜசின்மெழுகப்பா
சொல்லுகிறேன் காயாதீத வித்தைகாணே. 421

காணுகின்ற துருசினிட போக்கைத்தானுங்
காணார்க ளுலகமதிற் கட்டுவாதி
நாணுகின்ற துருசினிட வதீதப்போக்கு
நாம்சொல்வோம் ராசபூபதி யைக்கேளு
ஆணுகின்ற துருசதிலே சேர்பத்தையா
அருளினோ மெடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து
வாணுகின்ற தேசிசெய நீரிற்றானும்
வளமாகப் பத்துவிசை தோய்த்துவாட்டே. 422

வாட்டியே சுருக்கிடவே துருசுமெழுகாகு
மாணாக்காள் செல்வதரி தாகுமாகும்
ஆட்டியே யம்மெழுகைப் பரண்டிதன்னில்
அடக்கமதாய் வைத்துநீ பதனமாக
கூட்டியே சிவயோகப் பூசைசெய்து
குருபூசை மானதமாம் பூசைசெய்து
நாட்டிலே யிந்தப்படி யார்தான்செய்வார்
நாம்செய்த துரிசினிட மெழுகதாச்சே. 423

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பா துருசினிட மெழுகைச்சொன்னோம்
ஆரறிவா ரதில்வேதை யாடக்கேளு
பாச்சப்பா யைம்பத்து சேர்தான்கொண்டு
பரிவான தேசிசெய நீரிற்றாக்கு
மாச்சப்பா நாள்முழுது மூறிற்றானால்
மறுநாள் தானதையெடுத்துப் பார்த்தாலையா
காச்சப்பா யயத்தகடு யற்றுப்போகுங்
கசடற்ற போதேயையா செம்பதாச்சே. 424

செம்பான யச்செம்பு யார்தான்செய்வார்
செகத்திலுள்ள வாதிகளோ செய்யப்போறார்
செம்பான செம்பெடுத்து சொல்லக்கேளு
சிற்பரையை மனதிலெண்ணித் தியானஞ்செய்து
நம்பான செம்பதுவை மூசைக்குள்வைத்து
நலமான துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
விம்பான கரிநடுவில் மூசையதைவைத்து
விளங்கவே யக்கினியை மூட்டுவாயே. 425

மூட்டியே துருத்தியால் சாமமைந்தாடு
மூர்க்கமுடன் சாடிவர வுருகும்பாரு
நாட்டியே யுருகினதோர் பதந்தான்கண்டு
நலமான துரிசினிட மெழுகிற்கேளு
பாட்டியே பணவிடைதான் மூன்றுக்கொன்று
பராபரியை மனதிலெண்ணிப் பாகமாக
ஊட்டியே யுருகுமுக மதிலேயையா
வொன்றான துரிசினுட மெழுகைப்போடே. 426

மெழுகான மெழுகதனைப் போட்டாயானால்
மேலாக வுருகிவரு மயச்செம்பிற்றான்
கழுகாமற் கலந்தேபேர் மெழுகிதாம்பார்
கலந்ததொரு பதம்பார்த்து மூசையைக்கேளு
எழுகான மூசையதை யெடுத்தாறவைத்து
என்னசொல்வே னண்டயச்சில் சாய்த்துப்பாரு
வழுகான வருவியது போலேபாய்ந்து
மகத்தான கம்பியைப்போல்நீ கண்டவாறே. 427

வாறான வயத்தங்க மிதுபோலுண்டோ
வசனித்தோஞ் சிவயோகஞ் செய்யும்போது
ஊறான வுனக்கெளிமை வருங்காலத்தில்
ஓகோகோ வயத்தங்க விராகனாற்கொண்டு
பாறான மகாராச பட்டணமேயேகிப்
பரிவான கடைபசார் தன்னிற்சென்று
மாறான மாறியிதைப் பேரஞ்செய்தால்
மைந்தனே கோடாகோடி யீவார்பொன்னே. 428

ஈவார்கள் திரவியந்தா னனந்தங்கோடி
யீய்ந்ததொரு திரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு
சேய்வார்கள் சிவயோகச் செலவுசெய்து
செல்காலம் வருங்காலம் பாருபாரு
மூய்வார்கள் மூன்றினுட காலங்கண்டு
மும்மூலச் சுழியில்நின்று மனக்கண்ணோட்டி
மாய்வார்கள் வாசிகொண்டு பிராணாயத்தொட்டி
மனமறிவால் நிலக்கண்ணாடி மகிழ்ந்துபூட்டே. 429

மதியமுர்த மெய்ஞ்ஞானப்பதி

பூட்டியே மெஞ்ஞான வாசல்தாண்டி
பூரணமாந் துரியங்கண்டப் பாற்போனால்
மாட்டிருக்குஞ் சுழியதுவு மங்கேகாணும்
மவுனபிற சோதியு மங்கேகாணும்
ஆட்டியே யப்பதியே சென்றுபோனால்
அருவியென்ற மதியமுர்த மங்கேபாயும்
சாட்டியே யவ்வமுர்தங் கொண்டாயானால்
சாவேது சதாகோடி காலம்வாழ்வே. 430

ஊசிசெயநீர்

வாழ்கவென்று அயத்தங்க மைந்தாசொன்னேன்
மகத்தான வூசிசெய நீரைக்கேளு
காழ்கவென்று கல்லுப்புப் பீங்கானிலிட்டுக்
கருவான பனிநீரு பலமஞ்சிட்டு
தாழ்கவென்று கரமதுவாற் கூட்டிமத்தி
தருவான வுண்டைசெய்து பீங்கான்றன்னை
நாழ்கவென்றால் ரவிதனிலே யிருநாழிவைத்தால்
நலமான வூசிசெய நீரிறங்கும்பாரே. 431

ஊசிசெயநீர்மெழுகு

இறங்கினதோர் செயநீரைச் சீசாதன்னி
லெடுத்துவிட்டு வெகு பதனமாகச்செய்து
இறங்கினதோ ரடியில்நின்ற குழம்புதானும்
யென்னசொல்வோம் ரவிதனிலே யெடுத்துவைத்தால்
இறங்கினதோ ருசிமெழு காகும்பாரு
மியம்பின தோர்மெழுவழித்துப் பரண்டில்வைத்து
இறங்கினதோர் வஸ்துவடா வாமிபூசை
இயல்பான வாலையுட தியானஞ்செய்யே. 432

சவ்வீரமெழுகு

செய்யப்பா வூசிசெயநீர் மெழுகைச்சொன்னோம்
செயலான சவ்வீர மெழுகைக்கேளு
சையப்பா சவ்வீரஞ் சேர்பத்தையா
சமர்த்தாகக் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
உய்யப்பா வூசியெ நீரிற்றாக்கி
யோர்சாமஞ் சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும்
பையப்பா மெழுகெடுத்து வாலைபூசை
பைரவா தன்பூசைசெய்து பதனம்பண்ணே. 433

வெள்ளிவித்தை

பண்ணியே சுந்தரமே சொல்லக்கேளு
பாடினோஞ் சவ்வீர மெழுகைச்சொன்னோம்
அண்ணியே யதில்வேதை சொல்லக்கேளு
அருளுகிறேன் வெங்கலத்தில தீதவெள்ளி
உண்ணியே வெங்கலந்தான் சேர்பத்தையா
யொருமையதாய்க் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
கண்ணியே மயேஸ்வரியின் றியானஞ்செய்து
கருவான வூசிசெய நீரிற்றாக்கே. 434

தாக்கியே யூறவைப்பா யோர்நாளுந்தான்
தனதாக வூறினபின் மறுநாள்தன்னில்
ஏக்கியே யெடுத்ததனை பார்த்தாயானால்
யென்சொல்வேன் வெள்ளிசொக்க நிறம்போற்காணும்
மூக்கியே மூசையதற் குள்ளேவைத்து
மூர்க்கமென்ற துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
ஆக்கியே யக்கரிக்குள் மூசைவைத்து
வனல்சிதறாத் தீமூட்டிச் சாடுசாடே. 435

சாடுவாய் சுந்தரமே சாமந்தானுஞ்
சாடினா லுருகியது யருவிபாயும்
ஏடுவா யுருக்குமுகம் கண்டாயானா
லியல்பான சவ்வீர மெழுகுதானும்
மேடுவாய் விராகனெடை மூன்றுகொண்டு
மெழுகதனை யுருக்குமுகம் விட்டுத்தாக்கு
நாடுவாய் வெங்கலமு மெழுகுஞ் சேர்த்து
நலமான வெள்ளிசொக்கம் நவிலதாமே. 436

பாகங்கள் கிளிஞ்சிசெயநீர்

நவிலக்கேள் புலத்தியனே சுந்தரமேயையா
நலமான வப்பாகங் கண்டாயானால்
முவிலக்கேள் மூசையதை யெடுத்துநீயு
மூலமென்ற யண்டயச்சில் சாய்த்துப்பாரு
அவிலக்கேள் சாய்த்திடவே யருவிபாயு
மருளினோங் கம்பியது போலேநீயும்
மவிலக்கேளக் கம்பியெடுத்து மைந்தா
வாலைதிரி புவனையுட தியானஞ்செய்யே. 437

செய்துநீ வெள்ளியதைத்தான் பதனஞ்செய்து
சிவயோகஞ் செய்யுமந்தக் காலந்தன்னில்
செய்துநீ யுனக்கெளிமை வருதலாகில்
தெளிவான வெள்ளியதை மாற்றிக்கொள்ளு
மைதுநீ திரியாதே பிராணாயயோக
மதன்பிறகு கனயோக மடவாய்ச்செய்யும்
நைதுயிந்த வெள்ளிவேதை சொல்லிப்போட்டோம்
நாடதிலே வாதிகளே நண்பாய்த்தேறே. 438

தேறும்பேர் கம்பியுப்புத் திறத்தைக்கேளுந்
தெளிவான வுப்பெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு
கேறுமிதின் கிளிஞ்சிநீர் வகையைக்கேளுங்
கிருபையென்ற பனிநீரு பலமாற்கொண்டு
ஊறுமுப்பில் பனிநீரை நன்றாய்த்தாக்கி
யுசிதமுடன் கரமதுவாற் கூட்டிமத்தி
வீறுமுண்டை செய்துநீ ரவியில்மைந்தா
விளங்கவே யிருநாழி வைத்திடீரே. 439

வைதிடவே கிளிஞ்சிசெயநீ ரிறங்கும்பாரு
வளமாகச் சீசாவிலந் நீரைக்கொண்டு
எய்திடவே யெடுத்ததனைச் சீசாவிலிட்டு
என்மகனே பதனமதாய் வைத்துநீயும்
கைத்திடவே சிவயோகக் குகைக்குட்சென்று
காமிய பிராமியைத்தான் றியானஞ்செய்து
முத்திபெறப் பிராணாய வாசியொட்டி
மூலசுழி முனையருகே கும்பிப்பாயே. 440

சுழிமுனையில் வாசியொட்டி தம்பிக்கமவுனம்

கும்பித்துச் சுழிமுனையில் வாசியொட்டி
குமுறவே பிராணாயத் தங்கிநாட்டி
வம்பித்து யிடைகலையால் தம்பித்தாக்கால்
வருஷிக்கு மதியமுர்த முண்ணாக்காலே
வெம்பித்து மதமியமுர்த ருசினைக்கண்டு
விளங்கவே யவ்வமுர்த முண்டாலையா
கம்பித்த பிதிர்க்க ளெல்லாமோடிப்போச்சு
கழன்றிடுங் காண்தொண்ணூற்றாற் சட்டைபோச்சே. 441

கழன்றுபோம் சட்டையெல்லா மதியமுர்தத்தாலே
கழன்றுதென்றாற் காயம்பலப் பட்டுப்போச்சு
வழன்றுபோம் வச்சிரம்போல் தேகமாச்சு
மதியமுர்த மதனாலே சித்தியாச்சு
நழன்றுபோம் சிதம்பரமு மப்போசித்தி
நாற்பத்து முக்கோண வாலைசித்தி
அழன்றுபோம் மவுனம்பிலப் பட்டுப்போச்சு
ஆதார மேலாதார மடங்கிப்போச்சே. 442

போச்சென்ற கிளிஞ்சிசெய நீரைச்சொன்னேம்
புகழான வாயிரத்திரு நூறுபீடம்
வாச்சுதப்பா புலத்தியனே யிந்நூல்பீடம்
வசனிப்போம் சௌமியசாக ரந்தான்பாரு
நாச்சுதென்ற நாற்றிசையுந் திரிந்தாலென்ன
நலமான யிந்நூலுக் கெதிர்நூலுண்டோ
தேச்சுதென்ற சிவயோகிக் கிந்நூல்கிட்டுந்
தேசத்தில் பீசத்தோர் கிட்டாதென்றே. 443

கெந்தக மெழுகு

என்றான கெந்தகத்தின் மெழுகுகேளு
எடுத்ததுறை யதீதமெல்ல மிதற்கீடுண்டோ
அன்றான கெந்தகந்தா னெட்டுச்சேர்வாங்கி
யடவாகச் சுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு
நன்றாகவே யெடுத்துக் கிளிஞ்சிச்செயநீர்
நலமான செயநீரில் சுருக்குத்தாக்க
சென்றாடுங் கெந்தகத்தைத் தாக்கினாக்கால்
செயநீரின் வேகம்பட்டு மெழுகதாச்சே. 444

பொதியையகம் கும்பமெழுகு

ஆச்சப்பா கெந்தகத்தின் மெழுகுதானும்
மாரறியப் போறார் களார்தான்செய்வார்
நாச்சப்பா நாம்செய்தோம் பொதியைக்கண்டோம்
நலமான வேழுநிலைக் கும்பம்பாய்ந்தோம்
வாச்சப்பா வுந்தனுக்குக் கெந்தகத்தின்மெழுகு
மகத்தான கோடாகோடி வேதையாடும்
பாச்சப்பா வெள்ளிசெம்பி லரைகடுகுமீய்ந்தால்
பதினாயிர மாற்றுப்பரி யேமமாமென்றே. 445

ஏமமென்ற யேமமெல்லா மிதிலேசொல்வோ
மியல்பான சித்தர்களே யின்னங்கேளு
ஏமமென்ற பரியேம மிந்நூலிற்சொல்வோம்
யெடுத்ததொரு மூலமெல்லா மிதிலேசொல்வோம்
வாமமென்ற வாலையடா வாலைப்பெண்தான்
வாமியடா பத்துவய தானகன்னி
சேமமென்ற சேமமதி லிருந்தாலையா
செகமுழுது மவளுக்குத் தெளிந்தவாரே. 446

வாரான வாமியைத்தான் மவுனங்கொண்டு
மவள்பதமே யருள்பெற்றோ மனந்தகாலம்
சீராக மவுனமிதிலெனைக் கண்டாளப்பா
சிரஞ்சீவி சாயுச்சிய பதமேதந்தான்
பேராக வவள்பதத்தைப் பூசித்தோம்பார்
பிரபல்ய மாகவல்லோ வாழ்ந்தோநாமும்
ஆரான பிராணா யமதீதஞ்சொன்னா
ளாயிரத்தெட் டிதழதனில் யமுதுண்டோமே. 447

உண்டதொரு வழுர்தென்ன வென்றாற்கேளு
வுத்தமர் மனமல்லோ சித்தமாகில்
கண்டதொரு காட்சியெல்லா மனதாற்கண்டோம்
கருவிகர ணாதியெல்லா மறிவாற்கண்டோம்
தொண்டனென்று பேருபெற்றோ மனதாலையா
தொல்லுலகில் சித்தருக் குருவேயானோம்
அண்டமெல்லாம் நிறைந்துநின்ற குண்டலியைக்கண்டோ
மவர்பதமே பூசித்து வடிபணிந்துபாரே. 448

பாஷாணமெழுகு

பாரப்பா புலத்தியனே மகாராசியோடு
பாடுகிறேன் பாஷாண மெழுகுகேளு
நேரப்பா வெகுசூட்ச மெழுகிதாம்பார்
நேரறிந்த சிவயோகி செய்வாரையா
ஆரப்பா வறிவார்கள் பாஷாணஞ்சேரெட்டு
அடவான பாஷாண மதைக்கொண்டுநீயும்
வேரப்பா சுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு
விளங்கவே மெழுகுசெய்யும் வித்தைகாணே. 449

காணுகின்ற பாஷாணந் தன்னைவாங்கி
கருவான கிளிஞ்சி செயநீரிற்றாக்கி
வாணுகின்ற செயநீரில் சுருக்கினாக்கால்
வஸ்துபோல மெழுகாகு மருவிடாய்நீ
ஒணுமென்று பாடுபட்டா லெல்லாமெய்தும்
ஒன்றான கழுவிதுபா ரோகோபாரு
வேணுமென்று பாஷாண மெழுகைக்கொண்டு
மேன்மைபெறப் பரண்டில்வைத்துப் பதனஞ்செய்யே. 450

செய்யப்பா வெள்ளிசே ரெட்டுவாங்கி
செயலான பீங்கானில் வெள்ளியதைவிட்டு
உய்யப்பா வூசிசெயநீர் பலந்தானைந்து
ஓகோகோ கிளிஞ்சிசெயநீரிற் பலந்தான்மூன்று
நையப்பா விட்டுவதில் ரவியிற்சாமம்வைத்தால்
நலமான வெள்ளிநிறம்போய் பொன்னிறமேயாகும்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வெள்ளியதைக்கொண்டு
பூரணசெந்தூரம் வைக்கு முறையைக்கேளே. 451

பூரணசெந்தூரம்

கேளப்பா பூரணசெந் தூரநேர்மை
கெடியாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
நாளப்பா செல்லாதுவெள்ளி யதைக்கொண்டு
நவிலுவோ மூசையதில் நண்பாய்வைத்து
தூளப்பா துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி
துதிபெறவே யிதுநடுவில் மூசையதைவைத்து
கோளப்பா வாராது சாம்மதுசாடு
குருவின் செயலருள்பெறவே யுருகும்பாரே. 452

வெள்ளிபொன் வெட்டு

உருகினதோர் மூசையதையெடுத்துப் பார்த்தால்
ஓகோகோ வெள்ளிபொன் வட்டதாகும்
முருகினதோர் மூசையதை யுடைத்துநீயு
மேலான பூரணத்தின் வட்டைக்கொண்டு
அருகினதோர் வட்டுஅதின் மேலேகேளு
அருளினோம் பாஷாணமெழுகிற் பலமொன்று
கருகினதோர் கிளிஞ் செய நீரிற்பலமொன்று
நலமாக மெழுகில்விட்டுக் குழைத்திடாயே. 453

பூரணாதிகற்பம் பிராணாயபூரணம்

குழைத்துப்பொன் வட்டுமேற் பூசிநீயும்
குணமாக விந்ததினாற் சீலையேழுசெய்து
அழைத்து ரவிதனில் நாழியுலரவைத்து
அதன்பிறகு யெடுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு
புழைத்துவொரு காடையென்ற புடத்திற்போட்டால்
பொருமியே நீறியது செந்தூரமாகும்
வழைத்து மனஞ்சகியாதே யெடுத்துச்சீலை
வளமாக வாங்கியே பாருபாரே. 454

பார்த்திடவே யதனிறந்தான் வெகுசேர்கோடி
பதினாறு கலையுமிதுக் கீடுண்டோ
பூர்த்திடவே பூரணமாஞ் செந்தூரமிதுபோற்
புகழ்பெறலாம் வாதியோர்க்குக் குருவிதாகும்
நார்த்திசையும் வென்றுவரும் செந்தூரமிதுபார்
நவலோக மனேகமெல்லாம் நீற்றும்நீற்றும்
பார்த்திபனே சரக்குவறு பத்துநான்கும்
பண்மைபெறக் கட்டுமடா பூரணத்தினாலே. 455

பூரணமாஞ் செந்தூர மார்தான்செய்வார்
பூவிலுள்ள மனிதர்செய்யார் சித்தர்செய்வார்
வாரணமாம் முலையாள் சொன்னகுருவிதுதான்
வசனித்தோஞ் செந்தூர மதிகமாகும்
காரணத்தா லெபியிருந்தாற் பூரணமேயெய்தும்
கனகமென்ற பாளங்க ளிதனாலாகும்
சீரணமா யிராதுசெந் தூரங்கொண்டு
சிமிளான சுரைப்பரண்டி லடைத்திடீரே. 456

அடைத்துநீ சிவயோகக் குகைக்குள்ளேகி
யருளான செந்தூர மருகேவைத்து
புடைத்துநீ பூரணசெந் தூரந்தன்னை
புகழாக விராகனிடை கரத்திலேந்தி
மடைத்தன மாயிராதேநீ கிளிச்செயநீர்
பணவிடைதான் ரண்டு மார்க்கமதாய்க்
குழைத்தனைக் கொண்டிடாய்நீ துரைத்தினராசபூபதி
போலாவாய் துதிபெறலாம் பூரணத்தின் கற்பமாமே. 457

கற்பமெல்லா மிதற்கீ டுண்டோசொல்
கருவாக மண்டலந்தான் கொண்டுநீயும்
அற்பமென்று நினையாதே மும்மூலமேவி
யருளான பிராணாயத் தங்கிபூட்டி
விகற்பமொன்று மெண்ணாதே சுழிகண்ணாடி
விளங்கவே வாசிபூட்டிக் கும்பித்தாயானால்
நிகற்பமென்ற மறிங்கென்று தம்பித்தாக்கால்
நிலைத்துதையா வாசியது பூரணத்தாச்சே. 458

ஆச்சென்ற பூரணந்தா னெங்கேயென்றா
லருளினோம் பிராணாயமருள் கண்டாக்கால்
வாச்சென்ற சோதிசுடர் பிரபைதோற்று
மச்சுடரில் தீபமென்ற மதிபோற்காணும்
சூச்சுமனஞ் சகியாதேயச் சுடரிற்றானுங்
குருவிருப்பாரவர் பெருமை கூறப்போமோ
காச்சுதென்ற வக்கருவைக் கண்டாயானால்
கைலாச முத்திதந்து களிகூர்வாரே. 459

அயச்சுத்தில் அயவெட்டு

கூறுகிறேன் அயச்செந் தூரங்கேளு
குருவான அயமதுவில் சேர்பத்தப்பா
வாறுகிறேன் அயமதனை வாங்கிக்கொண்டு
வளமான கிளிநீரி லடவாய்த்தாக்கி

சேருகிறேன் வோர்நாள்முழுது மூறவைத்து
செயமாக மறுநாளில் தானெடுத்து
ஆறுகிறேன் மூறையதற் குள்ளேவைத்து
அடவான துருத்திகொண்டு சரியைக்கொட்டே. 460

கொட்டியே கரிநடுவில் மூசையதைவைத்துக்
குமுறவே சாமமது சாடினாக்கால்
ஊட்டியே யச்சுத்தி யதீதமாகும்
ஓகோகோ மூசையதை யெடுத்துக்கொண்டு
வாட்டியே யாறவைத்து மூசையதையுடைத்து
வளமாகப் பார்த்தாக்கால் வட்டதாகும்
பேட்டியாய்த் திரியாதே யயவட்டங்கொண்டு
பேணியே கிளிச்செயநீர்பல மூன்றுவாங்கே. 461

வாங்கியே பாஷாண மெழுகதாகில்
வளமாக மெழுகதனில் விராகனெடையொன்று
தாங்கியே கரமதுவால் நடுவில்வைத்து
தருவான கிளிசெயநீர் தருவாய்விட்டு
தூங்கியே திரியாதே குழைத்துக்கொண்டு
துதிபெறவே யவ்வட்டு மேலேதாக்கி
ஆங்கியே ரவியுலர்த்தி யதன்மேற்கேளு
அடிவாக விந்ததினாற்சீலை யேழுசெய்யே. 462

செய்துநீ ரவியுலர்த்தி நூறெருவிற்புடம்போட்டால்
செயமாக வயச்செந்தூர நீறியாடும்
பைதுநீ யப்பாகங் கண்டாலையா
பண்மைபெறப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
கைதுநீ யெடுத்தனைச் சீலையேழும்வாங்கி
கருணைபெறச் சுரைச்சிமிளில் பதனஞ்செய்து
நைதுநீ பிராணாய பூசைசெய்து
நன்றாகச் சிவயோகக் குகைக்குச்செல்லே. 463

மெய்ஞ்ஞானப்பதி

செல்லெனவே மகாராசசிவ யோகியிதைக்கேளு
செயமான செந்தூர மருகேவைத்து
துல்லெனவே சிவயோகம் பிலக்கச்செய்து
சிங்கென்று துரியதீதங் கடந்தயோகி

மெல்லெனவே பிராணாயவாசி கொண்டிமுத்து
மெய்ஞ்ஞானபதி கடந்து சென்றாய்னால்
துள்ளெனவே பளிச்சென்று சோதிகாணுந்
துதிபெறவே யங்குநின்று பூசிப்பாய். 464

மெய்ஞ்ஞானக்கரு

பூசித்து வடிபணிந்து தெரிசித்தாயானால்
புகழ்பெறவே குருசெயல்தா னங்கேதோற்றும்
ஆசித்து யாக்கினையைத் தொழுதுபோற்றி
யருள்சதாசிவத் தினருளன்பாய்க் காணும்
வாசிப்பார் சகலகலைக் கியானமெல்லாம்
வதீதகணேச தீட்சைபதி னொன்றுமீவார்
மாசிப்பார் கெவனயோக பீடமாவார்
மதீரசக் குளிகையீவா ரட்டசத்துமீவார்பாரே. 465

பாராய்நீ புலத்தியனே சுந்தரமேகேளு
பாடினோ மெய்ஞ்ஞானபதி யறிதலாகும்
வாராய்நீ பதியறிவோ ரிதற்குமதுபாரு
வாசிநிலை பிராணாய மதீதங்கண்டோர்
தேராய்நீ மெய்ஞ்ஞான பதியைக்காணு
சிவயோகி தலமறிவார் செய்வினையாலே
பூராய்ச்சிவ யோகமுத்தி யதைப்பாரு
பூரணாதி கற்பமதை யுண்டுதேறே. 466

உண்டுபா ரதனுடைய மகிமைதனைக்கேளு
உலுத்தமென்ற காயமெல்லா மமுத்தமாச்சு
கண்டுபார் சிவயோகி யவர்தானுண்பார்
கருதுமனக் கசடதனைக் கருதுவார்பார்
அண்டுவொரு வருஷமுந்தா னுண்டாலையா
ஆயிசுக்கோ யழிவில்லை பயமோயில்லை
கொண்டனப் பாயிந்தகற்ப மாண்டொன்றையா
கோடாகோடி வெகுகால யுகங்கண்டோமே. 467

கண்டோம்நாம் புலத்தியனே மெய்ஞ்ஞானத்தால்
கரைகாணா வெகுபோக்கு கருக்கள்கண்டோம்
விண்டோமே மெய்ஞ்ஞானம் காணாவிட்டால்
விருதாகுஞ் சகலசித்தி யெய்தாதையா

உண்டோமே மனக்கருத்தால் மெய்ஞ்ஞானங்கண்டோம்
உலகத்து விர்த்தாந்தந் தள்ளிப்போட்டோம்
நிண்டோமே யொருநிலையாய் மனதையுண்ணி
நிலையறிந்தோங் குருசெயலி னறிவாற்றானே. 468

சௌமியத்திற் கருக்காணவும்

தானென்ற பலகலையும் பார்த்துத்தேறிச்
சௌமியத்திற் கோடாகோடி கருக்களெல்லாம்
நானென்ற சித்தருக்கும் ஞானத்தோர்க்கும்
நலமான மவுனத்தோர் யோகத்தோர்க்கு
பானென்ற றேறும்பேர் தேராதோர்க்கும்
பயனறிந்து மொழியெனவே யுரையாய்ச்செய்தோம்
தெனென்ற விந்நூல்தான் சாகரந்தான்பாரு
தெளிவதற்குச் சௌமியந்தான் தெளிந்துபாரே. 469

காந்தசுத்தி

தெளியலாந் தெளிவதற்குப புலத்தியனேகேளு
செயலறிந்து காந்தத்தின் மெழுகுசொல்வேன்
தெளியலாங் காந்தமது சேர்பத்தையா
செயமாகக் காந்தமதை யெடுத்துக்கொண்டு
தெளியலாம் பீங்கானில் கிளிசெயநீர்பலமஞ்சு
தெளிவாக விட்டுநீ காந்தமதைவிட்டு
தெளியுங்காண் காந்தசுத்தி யதீதமாகுஞ்
செயநீரி லூறவொரு நாழிவையே. 470

காந்தமெழுகு

வைத்துஅதை யூறவொருநாள் முழுதும்வைத்து
வாகாக யதையெடுப்பாய் மறுநாள்தன்னில்
சத்துமதைத் தானெடுத்துக் கிளிமெழுகுமேற்றாக்கி
சைதன்னிய மாகவும்நீ ரவியிலொருநாழி
உத்திநீ யுலரவைத்து யெடுத்துப்பாரு
ஒகோகோ காந்தம்வெடிப்பாகு மதையறிந்து
கர்த்தனருள் வேணுமென்று பீங்கானிலிட்டுக்
கருவான செயநீ ரோமநீரென்றே. 471

காந்தம் சுருக்குத் தாக்குதல் சிவயோகதீட்சை

என்றான யிருசெயநீர் மும்மூன்றாறுபலங்கூட்டி
யியம்பினதோர் காந்தமதைச் சுருக்குத்தாக்க
நன்றாகப் பத்துவிசை சுருக்கிட்டாக்கால்
நற்காந்த மெழுகாகு மெழுகுதன்னை
ஒன்றாகவே யெடுத்துச் சுரைப்பரண்டிலிட்டு
ஒருமை பரிபூரணத்தை மனதிலெண்ணி
சென்றாகச் சிவயோகக் குகைக்குட்சென்று
சிங்கிலி ஓம்மென்றுநீ பிராணாயமொட்டே. 472

ஓட்டியே சிவயோக தீட்சையிதினாலே
வோங்கார மும்மூலத் தங்கிநாட்டி
யாட்டியே காந்தமெழுவிராக னொன்றுவாங்கி
நலம்பெறவே குருசெயநீ ருள்ளங்கைநடுவில்
வாட்டியே மெழுகதுவுஞ் செயநீருங் கூட்டி
மத்தித்துவுண்ணாவில் பிரளயேற்றி
காட்டியே காந்த பற்பமென்றுபெரிதுதான்
கைலாச முத்திதனைக் காணுவாயே. 473

காணுவாய் வேதாந்தி பதியேகாணுங்
கசடறவே மனக்கண்ணால் கருத்துபூதி
வேணுறவாய் பிறமலபி யெழுத்தைக்காணு
விளங்குகின்ற சுழியிதழின் றலத்தைக்காணு
பாணுவென்ற யத்தலத்தைக் கண்டாயானால்
பலகோடி ரவிமதியு மங்கேகாணும்
பூணுறவு கொண்டுமனங் களித்துநில்லு
பூரணத்தை யெந்நாளு மனதாலூணே. 474

இரசபாகம்

மனமான வேதாந்த பதியேசொன்னோம்
மகத்தான ரசமெழுகின் மார்க்கங்கேளு
வனமாக ரசசூதஞ் சேர்தான்பத்து
வாங்கியே பீங்கானில் வைத்துநீயும்
கனமான பனிநீருங் குருசெயநீர்காணும்
கலங்கமற வாறுபலம் பீங்கானிலிட்டு
அனமான ரவிதனிலே யோர்நாள்முழுதும்
அதைவைத்து வருளினோம் ரசசுத்திசூதமதுவாமே. 475

இரசமணிபதினாறு

ஆமென்ற பீங்கானில் ரசக்களங்கந்தானும்
அருவிபோ லடியில்நிற்கு மதுதான்பாரு
நாமென்ற ரசக்கலகம் கழன்றுதானால்
நாடெல்லாம் ரசவேதை யாகுமாகும்
ஓமென்று அச்சூதம் வாலைரசமாகு
மொன்றான ரசச்சுத்தி யார்தான்காண்பார்
வாமென்ற சூதமதி சுத்தியாகு
மகத்தான சுத்திசெய்த ரசத்தைவாங்கே. 476

முடுகுவிருத்தம்

வாங்குவாய் ரசமெழுகு செய்யும்வகைகேளு
வரிபெறச் சுத்திசெய்த சூதந்தன்னைவாங்கி
பாங்குபெறப் பீங்கானில் சூதந்தன்னையிட்டுப்
பரிவான குருசெயநீர் பலமுமைந்திட்டு
தூங்குறவே கெந்திமெழு பணவிடைதானப்பா
துதிபெறவே பீங்கானி லருள்பெறவேவிட்டு
தேங்கி மனஞ்சலியாதே சுந்தரமேயிதைக்கேள்
தென்பாக ரவியிலொரு நாழிவைத்துப்பாரே. 477

வைத்துப்பா ரொருநாழி வைத்தெடுத்தேயிதைக்கேளும்
வளமாகப் பார்த்தையென்றால் சூதமதுகட்டும்
சித்துவறுபத்து மிதின்ரச மணிதானாடும்
செகவசியம் ஸ்திரீவசியஞ் செனவசியமாடும்
நைத்துமுனை ராசபூபதி வசியமாகு
நவிலுவோம் புருஷரிட நல்லவசியமாகும்
முத்து ரசமணியினுட பெருமைதனைக்கண்டோம்
மூவுலகும் வசியமென முணர்வததின்மொழியே. 478

முணர்வதிதின் ரசமதுவும் நாரதுபோல்நீளும்
முனையாகவதை யெடுத்துவுள்ளங் கையிலிட்டு
உணர்வதிதி னுருட்டிப்பதி னாறுமணியாக்கி
யொருமை பெரும்ரோம செயநீரிலதைத்தைக்க
துணர்வதென யிருநாழிசெயநீரி லதைத்தாக்கி
துருவமதா யெடுத்திதனைப் பார்த்திடினுமாகில்
கணுர்பெறவே செகமுழுது மெச்சுமிதைப்பாருங்
கற்போலக் கட்டுமணி சூதமணியாமே. 479

மணியிதுபார் செகமதுவில் மனிதர்செய்யார்பாரு
மவுனபதி யோகிகள்தான் ஞானிசெய்வாராகில்
செணியான சிவனுமைக்கு மணியிதனைச்சொன்னார்
செயமானத் தேவியுமே நந்திக்கிதைச்சொன்னாள்
உணியிதுபார் நந்திவரச மணியைச்செய்து
வொருமையதாய்த் தன்வந்திரிபக வானுக்குச்சொன்னார்
அணியாகத் தன்வந்திரி மணிப்பெருமைகண்டு
அசுவனிக்கு மகிழ்பெறவே யருளினார்பாரே. 480

பதினெட்டுலட்சங்காப்பு பதினாறுலட்சங்காப்பு

பாரும் புலத்தியனே ரசமணியாகில்
பருவந்தனைக் கண்டுமவ ரார்பாடினாலும்
ஏறும்வரை யாரினுட பெருமைதனைக்கண்டு
யெடுத்துரைத்தார் பதினெட்டு லட்சங்காப்பில்
கோறுமவர் பாடினதோர் நூலதனைக்கண்டு
கூறாகப் பத்துமணங் கதிகமதாய்ச்சொன்னோம்
தேருமதி முன்னோர்கள் பஞ்சவர்களாகில்
தேனமுர்த மைவருமே யெனக்கருளினாரே. 481

அருளினதோ ரென்னவென்றால் சுந்தரமேகேளு
ஐவரிட நூலிதுவி னறிவதனைக்கண்டு
பருளினதோர் பதினாறுலட்சம் கவிசொன்னோம்
பாடினோம் பஞ்சகாவியந் தனைப்பாரு
தெருளினதோ ரதனுடைய நிகண்டதனைப்பாரு
தெளிவான சூத்திரங்கள் கோர்வைகாணு
சருளினதோர் சௌமிய சாகரந்தனைப்பாடி
சம்பிரமதாய்ச் சிவனருகே யலங்கிருதமாமே. 482

நவகோடிசித்தர் மதியமுர்தம்

ஆமேபுலத்தியனே யிதையறிவாய்க் கேளு
ஆதிசிவன் குகையிலிதை யலங்கிருதஞ்செய்தோம்
நாமேயிதன் பொருளறிந்து நன்றாய்ச்சொன்னோம்
நவகோடி சித்தரென் னருகதனைச்சூழ
வாமேபுலத்தியனே யிந்நூல்விருத் தாந்தங்கேளீர்
வசனித்தோம் சிவனருகே வாவென்றழைத்தார்
தேமேதென் பொதியைவளர் நாயனெனைமகிழ்ந்து
தெளிவதனால் மதியமுர்தந் திகட்டினாரே. 483

மவுனகுருபேர்கொடுக்கல்

திகட்டினா ரைவருமே சூதரசங்கண்டு
தேவியுமெழுத்தாறுந் தெளிவாய்ச் சொன்னாள்
அகட்டினார் சிவனுமையை யவருக்குமதிக
அகத்தியனென்றும் பேரிட்டுச் சகஸ்திரத்தைக்கேட்டார்
புகட்டினார் சௌமிய சாகரந்தன்னைப்
பூலோக மனிதர்களில் தேருஞ்சித்தருக்கும்
மகட்டினார் சகலகுருவுக்கு மதிகமெனக்கூர்ந்து
மவுனகுரு நீயென்று பேரீய்ந்தார்பாரே. 484

இரசமெழுகு

ஈய்ந்ததொரு விர்த்தாந்த மென்னவென்றாற்கேளு
மியம்பினோம் ரசமணியின் பெருமைதனைச்சொன்னோம்
மாய்ந்ததொரு ரசமெழுகின் மகிமைதனைக்கேளு
மைவர்சொல்லு மெழுகதற் கதிகமிதுவாகும்
முயம்பினதோர் முன்சொன்ன ரசமணிபோற்கட்டி
முழுக்கட்டுச் சேர்பத்து வொருகட்டாய்க்கண்டு
நாய்ந்ததொரு பனிநீருங் குருசெயநீர்தானும்
நவிலுவோங் கிளிசெயநீர் முச்செயநீராமே. 485

முச்செயநீர்

ஆமேயிது முச்செயநீர டவதனைக்கேளும்
அருளினோ மொவ்வொன்று செயநீர்பலமஞ்சே
ஊமேநீர் பதினைந்து பலந்தான்
ஒன்றாகக்கூட்டி யொருபீங்கா னிலிட்டு
பாமேமுறை பத்துவிசை ரசமணியைத்தோய்த்து
பரிவாகச் சுருக்கிடவே ரசமெழுகதாகும்
நாமேயிதன் பருவமதை நண்பாகச்சொன்னோம்
நவராச பூபதியை நளினமதாய்ச்செய்யே. 486

செய்ததொரு ரசமெழுகைச் சுரைப்பரண்டிலிட்டு
சிவயோகக் குகைதேடி ரவியோகஞ்செய்தால்
பைததொரு பிராணாய வாசியது கேளும்
அங்கென்று சிங்குதனில் நங்கென்றுகூட்டி
மைததொரு மவுனசிவ யோகமதுவாகில்
வாசிதனைச் சுழிமுனையில் தம்பித்துநின்றால்
கொய்தமல ராக்கிராணம் பீடமதுகாணும்
கும்பித்துவொரு நிலையாய்த் தம்பித்துநில்லே. 487

நிற்கவே முனைசுழியில் தற்பிராணாபீடம்
நிராமயச் சோதியொளி குருவினிலைகாணும்
வற்கவே மகாராஜ பூபதியைக்கேளு
மவுனகுரு பிரசன்ன மாயிடுவார்பாரு
அற்கவே யவரொளியை மவுனமதிற்கண்டால்
ஆயிசுகோடா கோடி யதீதமென்னலாகும்
கற்கவே குருவினடி தெரிசித்தாயானால்
கைலாச முத்திபரகதி வருகும்பாரே. 488

அசுவனிதேவரருளிச் செய்த கருக்கிடைநூல் ஆறும்பார்க்கவும்

பாரும்புலத்தியனே ரசமெழுகின் போக்கு
பாடினோம் குருவின்செயல் பதம்பெறவேதானும்
ஆருமறியார் களிந்நூல் சௌமியத்தைக்காணார்
அருளினா ரசுவனியா யிரத்தெண்ணூறும்
தேறுமதி சகலகலைக் ஞானங்குருபீடம்
தெளியலா மந்நூலுக் கருக்கிடையைப்பாரு
மாறுபடச் சொல்லவில்லை யவருக்குமதிக
மகத்தான நிகண்டாயிரத்தைந் நூறுபாரே. 489

பார்க்குங் கலைக்கியானமாயிரத் தெண்ணூறும்பாரு
பரிவான நிகண்டாயிரத்தைந் நூறும்பாரு
சேர்க்கு முன்னூறது தெண்டகத்தைப்பாரு
சிவயோக மிருநூறு கற்பமதைப்பாரு
ஆர்க்குங் கிடையாதரிதாகு மசுவனியிந்நூ
லருளினார் பட்சணிநூற் றைம்பதுக்குள்
பூர்க்குமதி தெளிவாக வசுவனிதான்கேளு
புகட்டினார் காவியமா யிரத்திருநூரே. 490

நூரான யிவ்வளவுங் கருக்கிடையாய்ச்சொன்னார்
நுண்மையாய்ப் பாரும் புலத்தியனேயிதுவாகும்
தேரான முன்னோர்கள் பாடியதோர்நூலில்
தெளியலா மசுவனி லதனைப்பாரும்
ஆரான யந்நூலின்மகிமை தனைக்கண்டு
மருளினோஞ் சௌமிய சாகரமிதாகும்
வேரான கருக்கிடைகளதீதப் பொருள்கண்டு 491
விளங்கினோங் கங்குநதி தேசக்கருக்காணே.

கங்குநதிதேசம் பொதிகைசித்தர்

காணுகின்ற கங்குநதி தேசமதின்வளமை
கருவாகச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளு
காணுகின்ற பொதிகை ராச்சியமதுவாகுங்
கருவான பருதங்கிரி மேருவுண்டு
காணுகின்ற பொதியைச் சித்தராயிரம்பேரையா
கருவாகக் கூட்டமிட்டுக் கூடியேசென்று
ஓணுமென்று சிறுமைவருங் காலத்திற்கேளு
ஓகோகோ கங்குநதி தேடிவருவாரே. 492

பதினைந்துநாள் பனியில்லை

வாரான மலைச்சார்வு யடிவாரந்தன்னில்
மகத்தான சதுரம்போல் நிலப்பூமியுண்டு
வேரான வப்பூமிவெளுமை நிறங்காணும்
விளங்கினோம் யோஜனை தூரமதுவாகும்
காரான மாசிபங்குனி சித்திரையாகில்
கருவான வைசிநாள் தனிற்கேளு
நீரான சத்தமேகங் களுஞ்சூழ்ந்து
நிலையாகப் பனிபெய்யு நாள்பதினைந்தே. 493

பதினைந்துநாள்பனியுண்டு நாலுமாதம்பனிபெய்தல்

அஞ்சான பதினைந்துநா ளருவிவிட்டு
மதுபனியும் பேயும்பதி னைந்துநாளில்லை
வஞ்சான நால்மாத மப்படியேபெயு
மகத்தான வப்பூமிமகிமை தனைக்கேளும்
பஞ்சான பனிபெய்யுங் காலங்கள்தனில்
படருவெளிர் கல்லுப்புமணி மணியைப்போல
கஞ்சமலைச் சித்தர்கள் கல்லுப்பெடுப்பார்
கல்லான சதுரகிரிசித்தர் கல்லுப்பே. 494

கல்லான காசிக்கு மேற்கேயிருநூறு
காதவழிக் கப்பாலே யஸ்தகிரியுண்டு
அல்லான யக்கிரியில் வாழுஞ்சித்தர்கள்தான்
ஐயாயிரம் பேர்கள் சித்தர்தானுண்டு
வல்லான சித்தரவர் கூட்டங்கள்கூடி
வருவார்கள் கங்குந்திதே யவர்தானும்
மல்லான வொருபக்கங் கல்லதனைக்கொண்டு
வருவார்கள் கல்லினுட மகிமைதனைக்காணே. 495

கண்டிகதிர்காமதேசம் தன்வந்திரிசீஷர்பதினாயிரம்பேர்

காணும்புலத்தியனே கண்டிகதிர் காமதேசம்
கடந்ததொரு நூறுகாத வழிபோனாயானால்
சாணுமது சமுத்திர மிரைச்சல தற்கப்பால்
தாண்டியோ ரைங்காதவழி கடந்தாக்கால்
ஏணுமே யேமகிரி பர்வதமுமுண்டு
இருப்பார்கள் சோதிரிஷிசித்தரவர் பெருமை
நாணுமிப்படி சொன்னோ மெண்ணாயிரம்பேர்
நடந்து கங்குநதி தேடிவருவாரே. 496

கல்லுப்புநாலுதிசைசித்தர்

வருவார்கள் வெள்ளைக் கல்லுப்பதனைக்கொண்டு
வருவா ரொருபக்க மெண்ணாயிரம்பேர்
அருவார்கள் காசிதேச மதற்கப்பாலே
அன்னூறு காதவழி நடந்துஅப்பால்
மருவார்கள் வடபூமி யுத்தராதிதேசம்
வடமேரு கிரிசாரல் பருவதமுண்டு
பருவார்கள் பர்வதகிரி வாழுஞ்சித்தர்
பண்மை பெறுந்தன்வந்திரி சீஷருடபெருமை. 497

பெருமையென்ற சித்தர்பதி னாயிரம்பேர்கள்
பேராகக் கூட்டங்கள் கூடிக்கொண்டு
அருமையென்ற கங்குநதி சாரலதுதேடி
அடவான வெள்ளைக் கல்லுப்பதனையெடுக்க
ஒருமையென்ற வொருபக்க மவர்கூட்டமிட்டு
ஓகோகோ வாருவார் கல்லுப்பிநேர்மை
வருமைவந் தணுகாது வெள்ளைகல்லுப்பின்
வசனிப்போம் நாலுதிசை சித்தரெடுப்பாரே. 498

சாபநிவர்த்தி

எடுத்துமே யவரவர்கள் குகையதற்குப்போவா
ரிதன்பெருமை மகத்துவங்களென்னால் சொல்லவெளிதோ
அடுத்து யெனைக்காத்தாய் புலத்தியனேயிதைக்கேளும்
அவ்வுப்பின் மகிமையுட வருடனையேபரவும்
நடுத்து கங்குமலைச் சாரலருகிலேகி
நம்முடைய தியானமதைச் செபிப்பாய்தானும்
கடுத்து ஓம்ஸ்ரீம் அரிகலிங்கிரியுமென்று
கருவாக ஓம்ஐயும்சவ்வும் சிறிம்மென்னே. 499

என்னவே வெகுகோடி சாபங்களிதனா
லியம்பிடு லெட்சமுரு சுக்கிரவாரந்தன்னில்
சொன்னவே குருவினடி செயலதனைக்கண்டு
சேவித்துத் தூபதீபங்கள் செய்து
கன்னவே வெள்ளைக் கல்லுப்பருகேசென்று
கருணைபெற வுனக்குவேண மட்டுமெடுப்பாய்
உன்னவே யுப்பதனை யெடுத்துநீமைந்தா
யொருமைபெறக் குகைச்சார்பு தேடிவையே. 500

குகைச்சார்பு பிராமணஸ்திரீ கடுஞ்சூல்

தேடிநீ குகையதற்குட் சென்றுநீயும்
செயலான பதினாறுவயது தானாகில்
பேடியாய்த் திரியாதே பிரமகுலமாகில்
பிரமாணஸ்தீரி யீன்றகடுஞ் சூலாகில்
ஆடிநீ யவளீன்ற முதற்பாலன்றா
னன்பிறக்கும் பனிக்கு டந்தானதீதம் வாங்கி
சாடிநீ பாண்டமதி லிட்டுத்தாக்கிச்
சமர்த்தான அண்டோட்டின் சுண்ணங்கேளே. 501

கடுக்காய்த்தூள்

கேளப்பா யண்டோட்டின் சுண்ணம்பலம்பத்து
கிருபையென்ற கடுக்காயைத் தூளதாக்கி
ஆளப்பா பொடித்து வடிகட்டிநீயும்
அச்சுண்ண மித்தூளுமொன்றாய்த் தாக்கி
தாளப்பா பனிநீரிற் போட்டுவொருசாமம்
சைதன்னிய மாகவல்லோ ரவியில்வைத்தால்
கோளப்பா வாராது தெளிந்தசலமாகுங்
கூறினோங் குருவாணை யுண்மையிதுதானே. 502

பனிநீர்-வெள்ளைக்கல்நீறு

உண்மையென்ற சலமதனைச் சீசாவிற்கொண்டு
வொருமைபெறப் பதனமதாய் வைத்துநீயும்
வண்மையென்ற பாண்டமதிற் சீசாவிலிட்டு
மகத்தான பனிநீரிலிரண்டு படிவாங்கி
தன்மைபெறப் பாண்டமதிற் பனிநீரிட்டுச்
சம்பிரமதாய் வெள்ளைக் கல்லுப்புசேரிட்டு
துண்மையது வாராமற் பனிநீரதிலிட்டுத்
துதிபெறவே ரவிதனிலே சாமமதுவையே. 503

வைத்ததனைச் சாமஞ்சென்றெடுத்துப் பார்த்தால்
மகத்தான வெள்ளைக்கல் நீராய்ப்போகும்
பத்துமிதி லில்லையையா பனிநீருங்கல்லும்
பருத்தசுத்த சலமதுபோ லருவிபாயும்
செத்ததனைப் பாண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு
செயல்பெறவே மறுபாண்டங் கொண்டிடித்துப்போடு
ஐத்தனையப் பாண்டமதிலிறுத்த சலமதனை
அடுப்புமேலேற்றி யக்கனியை மூட்டே. 504

நிலத்தும்பப்பூண்டு பீங்கான் வெள்ளைக்கல்லுப்பு

மூட்டியே நிலத்தும்பைப் பூண்டதனைப்பிடுங்கி
மூர்க்கமுடன் ரவியுலர்த்தி யுலருமதுவானால்
காட்டியே யுலர்ந்தவே ரெடுத்துமைந்தா
கருணைபெற வடுப்பிலிட்டு யெரித்தாயானால்
தாட்டிகமா யிடியிடித்து மின்னலதுபோலத்
தான்சிதறும் பாவனைபோல் கொதிகொதிக்கும்பாரு
பேட்டியாய்த் திரியாதே யப்பாசமதுகண்டால்
பேரான பீங்கானாற் கொண்டதனைவாரே. 505

வார்த்து ரவிபத்துநாள் முழுதுமதைவைத்தால்
வாங்கிடுங்கா ணெண்ணெ சிவப்பாயிறங்கும்பாரு
நாற்றிசையும் புகழ்பெறவே யெண்ணெயதைகழட்டி
நலமாக யிறுத்துவிடு நளினமதாய்த்தானும்
சேர்த்து வதினீரெல்லாஞ் சுண்டியதுபோகுந்
தேனருவி பாயுமது லுப்புகட்டும்
கார்த்து பத்துநாள்முழுதும் பாகமதுவானால்
கல்லான வெள்ளைக்கல்லுப் பதுவுமாமே. 506

மதியுப்பு

உப்பான வுப்பதனை வைத்தெடுத்துப்பார்த்தா
லுறுதிபெறும் வெள்ளைக்கல்லுப் பதனையாகும்
செப்பான நிறமதுவு மென்னாற் சொல்லத்
தெரியாது எடுத்தெல்லாஞ் சீஷாதனிலிட்டு
முப்பாகுஞ் சேதிதனைச் சொல்லக்கேளு
மூர்க்கமுடன் பீங்கானி லுப்பதனையிட்டு
அப்பான மதியுப்பு அருளதனைக்கேளு
அடவான சுத்தசலம் பலமைந்துவாரே. 507

வார்த்துநன்றாய்க் கூட்டியதை மதியிலிதைவைத்து
வளமாக வாரமட்டும் சுத்தசலமதன்மேல்
தேர்த்துநன்றாய்த் தெளித்து சலமதியிலிதைவைத்தால்
தெளிவான தும்பைப்பூ நிறந்தான்போல
பூர்த்துநன்றா யிதழதுபோல் பரிமளிக்கும்
புகழான பீங்கானில் நிறையத்தானும்
கார்த்துஅதைத் தானெடுத்துப் பீங்கான்றன்னைக்
சரிவான மதிமுப்பைச் சீசாதனிற்போடே. 508

வாலைதியானம் கைபாகம்

போட்டுநீ முப்பூவைச் சிவயோகக்குகையில்
போய்நின்று வாலையுட தியானமதுலட்சம்
சேட்டுநீ பலிக்கும்படி செகதேவிதாயே
செயமாக வெந்தனுக்கு வரமேதாராய்
நாட்டிலே யுள்ளசித்தர் ஞானத்தோர்க்கும்
நலமான மவுனத்தோர் சிவயோகத்தோர்க்கும்
காட்டிகைப் பாகமதாய்ச் சொன்னோம்பாரு
கருணைதரு மனோன்மணியின் கருத்தாலாச்சே. 509

இரவிமுப்பு

ஆச்சப்பா புலத்தியனே மதியினுப்பு
அருளினமின்ன மொருமுப்பு வதைகேளு
பாச்சப்பா ரவிமுப்புப் புருவமதைச்சொல்வோம்
பண்மைபெற சேர்மூன்றுவுப் பதனைக்கொண்டு
காச்சப்பா பீங்கானிலுப் பதனையிட்டுக்
கருணைபெருங் கிளிசெயநீர் பலமாறுவாரு
வாச்சப்பா வார்த்ததனைக் கரமதுவாற்கூட்டி
மகத்தான ரவிதனிலே வாரமதுவையே. 510

எண்ணெய்கழட்ட

வைத்துரவி வாரஞ்சென் றெண்ணெயதைவாங்கு
வளமாக நல்லெண்ணெய்போ லதுதானிறங்கும்
பைத்துபெற யெண்ணெயதை வாங்கியதைவிட்டால்
பரிவான ரவிமுப்பு பீங்கானதிற்படரும்
கைத்துமே பூபூர்க்கும் கண்ணொளிவுமெத்த
கடினமாம் வெகுகோடி வேதையாமே
கைத்துமல்லிப் பூவதுபோல் ரவியில்முப்புபூர்க்கும்
கருவாக வதைக்கண்டு பீங்கானதைவாங்கே. 511

முப்பூவுக்குச் சிவயோகபூசை

வாங்கியே பீங்கானை யெடுத்துக்கொண்டு
வளமாக வதிலிருக்கு முப்பைத்தானும்
தூங்கியே திரியாதே சீசாவதுகொண்டு
துதிபெறவே ரவிமுப்பை யதிலேயிட்டு
தாங்கியே யந்தமுப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
தருவான சிவயோக பூசையதுசெய்து
பாங்குபெறப் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி
பரிசுடைய ரவிமுப்பைப் பணிந்துபோற்றே. 512

மதிசெயநீர்

போற்றுவதற் கின்னமொரு சேதிகேளு
புகழான மதிசெயநீர் புகலக்கேளு
வேற்றுமைக ளில்லையப்பா மதிமுப்பைவாங்கி
விளங்கியதோர் சோறொன்று பீங்கானிலிட்டு
சாற்றுவது தேசிசெய நீர்பலமூன்றிட்டு
சமர்த்தாகக் கூட்டிமத்தி யுண்டையதுவாங்கி
பார்த்துரவி முகந்தனிலே சாமமதுவைத்தால்
பரிசுடைய மதிசெயநீ ரிறங்கும்பாரே. 513

மதிமெழுகு

இறங்கினதோர் மதிசெயநீ ரென்னசொல்வே
னியல்பான சந்திரன்போல் நிறந்தான்காணும்
மறங்கமழு மதிசெயநீர் சீசாகொண்டு
வளமாகப் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி
அறங்கினதோ ரதனடியில் நின்றதொருகுழம்பை
அழகான பீங்கானிலிட்டுத் தாக்கி
நறங்கினதோ ரவிமுப்பில் பணவிடைதான்கொண்டு
நலமான குழம்பதனி லிட்டுத்தாக்கே. 514

தாக்கியே மதியிலொரு நாழிவைத்தால்
தருவான மதிமெழுகு தனதாயாகும்
ஆக்கியே யப்பாகங் கண்டாயானால்
அம்மெழுகை யெடுத்துவொரு பரண்டிலிட்டு
வாக்கிலே நின்றாடும் வாலைதேவியென்று
மனோன்மணித்தாய் பூசைசெய்து பதனம்பண்ணி
நோக்கியே சிவயோகக் குகையிற்சென்று
பிராணாய மோட்டிருசியவங்கென்று வாசிபூட்டே. 515

பூட்டியே வாசியொட்டி மவுனகுருபீடம்
போதரவாயங்கு நின்று தம்பித்தாயானால்
சாட்டியதும் நாராசமணி போலையா
சதாசிவத்தி னாக்கினையிலடி படரும்பாரு
தாட்டிகமா யவ்வோசை கண்டபோது
சதாகோடி பிதிர்களெல்லா மற்றுப்போச்சு
பேட்டியாய்த் திரியாதே பரப்பிரமந்தான்
பிராணாய கொலுவினிட தெரிசனமாமென்றே. 516

என்றாகத் தெரிசித்து யர்ச்சித்தாக்கால்
இயல்பான சோதிசுடர் பிரபைதோற்றும்
நன்றான பிரபையிலே வாசியொட்டி
நலமான மனக்கண்ணாற் பார்த்தாயானால்
பன்றான வைம்பூதநிலையுங் காணும்
பரமிருக்குந் தலங்காணும் பிரமங்காணும்
பொன்றான பூசித்து தெரிசித்துநீயும்
புகழாக யைவரையும் பூசைசெய்யே. 517

இரவிசெயநீர்

செய்யப்பா புலத்தியனே மதிசெயநீர்சொன்னோம்
செயலான ரவிசெயநீர் செப்பக்கேளும்
உய்யப்பா ரவியின்முப்பு சேர்தானொன்று
வுபாயமதாய்ப் பீங்கானி லிட்டுநீயும்
மெய்யப்பா சுத்தசல மூகிசெயநீர்
விபரமதாய் விதமொன்று பலந்தான்மூன்று
வையப்பா பீங்கானில் செயநீர்விட்டு
வளமாகக் கூட்டிமத்தி யுண்டையாக்கே. 518

சிவயோகபூசை

ஆக்கியே ரவிதனிலே வைத்துச்சாமம்
அருளாகப் பார்த்தையானா லிறங்கும்பாரு
வாக்கியே ரவிசெயநீரெடுத்துப் பார்த்தால்
மகத்தான யிந்திரகோப மதுபோற்காணும்
தாக்கியே சீசாவி லெடுத்துவிட்டுச்
சம்பிரமதாய்ச் சிவயோகக் குகைக்குட்சென்று
தூக்கியே தூபதீப நைவேத்தியஞ்செய்து
துதிபெறவே பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. 519

இரவிமெழுகு

போற்றியே ரவிசெய நீரிறங்கும்பீங்கான்
புகழாகப் பூச்சானிலடி யில்நின்ற
கோற்றியே குழம்பதுவாய் நிற்குமூலக்
குருவதனைத் தானெடுத்து ரவிமுப்பு பணவிடைதான்
தூற்றியே குழம்பதுவி லிட்டுத்தாக்கி
துதிபெறவே ரவிதனிலே யிருநாழிவைத்தால்
நாற்றியே ரவிமெழுகு யாகும்பாரு
நலமான மெழுகெடுத்துப் பரண்டில்வையே. 520

வையப்பா சுந்தரமே யின்னங்கேளு
வசனிப்போ மெழுகினுட வதீதஞ்சொன்னோம்
நையப்பா நானுமிந்தப் படியேசொன்னே
நருள்பெறவே யகத்தியனென்று பேரும்பெற்றோம்
செய்யப்பா ரவிமெழுகின் பெருமைதனைச்சொன்னோம்
செயலறிந்து சித்தர்களே செய்துபாரீர்
மெய்யப்பா சொல்லிவிட்டோ மிந்தப்படியாக
மேலான திராவகத்தின் விதஞ்சொல்லக்கேளே. 521

பஞ்சகாவியச் சூத்திர நூற்றொகையில் சௌமியசாகரச் சூத்திரத்தொகுப்பு

சொல்லுகிறோம் சௌமியசாகரமிதாகும்
சொல்லொண்ணா பொருள்களெல்லாஞ் சொல்வேநாமும்
வெல்லுவார் சித்தர்கள் தானிதனுடையகருவை
வெகுவிதமாய்ச் சொல்லிவிட்டோ மெய்ஞ்ஞானமிதுவாகும்
கல்லுவார் கங்குநதிதேச மதின்வண்மை
கருதவே கருவையெல்லாங் கருதினோம்பார்
அல்லவே வெள்ளைக்கல் திராவகத்தின்வண்மை
அருளுகிறோ மதீதமெல்லா மறிந்துப்பாரே. 522

அறிந்துபார் வாதகாவியத்தைப் பாரு
அருளினோம் வயித்திய காவியத்தைப்பாரு
வறிந்துபார் மாந்திரீகக் காவியத்தைப்பாரு
மகத்தான ஞான காவியத்தைப்பாரு
வெறிந்துபார் லட்சண காவியத்தைப்பாரு
விதின்கோர்வை சூத்திரங்களாய் பாரு
மறிந்துபா ரின்னூலு சௌமியந்தான்
மகத்தான நூலினிட மகிமைகாணே. 523

மகிமையப்பா வாயிரத்திரு நூறுபீட
மாலயந்தான் சௌமியசா கரத்தினேர்மை
குவிந்ததொரு மூலமெல்லாங் கருவாய்ச்சொல்வோங்
கூறினோ மிந்நூலிற் சுருக்கங்கேளு
அகிமையென்ற விதைச்சுருக்கி யெண்ணூற்சொன்னோம்
ஆடலா மகாகோடாகோடி வித்தை
தெகிமையென்ற திரட்டைஞ்ஞூற்றீத சூட்சந்
தெளிவான முன்னூரு திருவாம்பாரே. 524

வியாதிவிபரம் இதற்கு இருநூற்றைம்பது

திருவான யிருநூற்று வைம்பதுக்குள்
செய்வினை நோயதர்க்கெல்லா மதீதஞ்சொன்னோம்
மருவான மயேந்திர பூபதிசெந்தூர
மாலைக் கண்ணேத்திரத்தின் மையைச்சொன்னோம்
வெருவான வெடிசூலை கண்டமாலை
விற்புருதி சிலைபுண்கள் வழுவன்கட்டி
வருவான வாய்ப்புற்று கன்னப்புற்று
மதிகணுக்கால் குதிக்கள்ளன் வாழையறையாப்பே. 525

நன்றான நரிக்கள்ளன் சத்துக்கள்ளன்
நடுவிரலினக் கள்ளன் தூமைக்கள்ளன்
கன்றான துடைவாழை சந்துவாழை
கருவான லிங்கப்புழு கள்ளன்குத்து
அன்றான புண்புரைகள் மேகக்கட்டி
யருளான வெடிசூலை கண்டக்கட்டி
குன்றான நீகேளு குன்மக்கட்டி
குறல்கட்டி முதுபுண்கள் மாந்தக்கட்டியாமே. 526

சௌமியசாகரம் சிவனுமையுங்கேட்டது

ஆமென்ற வாதத்தாற் பித்தக்கட்டி
அங்கத்தி லெங்குவரும் பித்தச்சூட்டால்
சேமென்ற சிலேட்டுமத் தினதீதக்கட்டி
தீராத கருமத்தால் வருநோய்க்கெல்லாம்
பேமென்ற பிளாஸ்திரி யெண்ணெய்சீலைதான்
பேராக நான்குவித யெண்ணெய்சொன்னோம்
தாமென்ற கத்தியது யேழுக்குந்
திசையாகஞ் செய்யுகிற வித்தைசொன்னோம். 527

விதமான யிதற்கெல்லா மவிழ்தஞ்சொன்னோம்
விளங்கவே கியாழமதாய் நசியஞ்சொன்னோம்
சதமான கலிக்கங்கள் சன்னிக்கெல்லாஞ்
சாற்றினோ மிருநூற்று வைம்பதுக்குள்
சதமான லோக பண்டிதர்க்காகத்தான்
சொல்லிவிட்டோம் சௌமியத்தின் சுருக்கங்காணும்
புதமான வதைக்குறுக்கி நூறுஞ்சொன்னோம்
புதைப்பொருளா யதீதமெல்லாம் புகட்டினோமே. 528

புகட்டினோ மைம்பதுக்குள முப்புத்தானும்
பூரணமாய் முப்பதுக்குள் சுத்திசொன்னோம்
நகட்டினோ மிவ்வளவுஞ் சொல்லிவிட்டோம்
நரசெம்பீசத் தோர்க்கேற காதையா
வகட்டினோ மனமொன்று புத்தியொன்று
வாழ்வித்தோர்க் கெய்துமென்று வகுத்தோநாமும்
திகட்டினோம் திரைகடலி னமுர்தத்தைத்தான்
தெளிவதனாலுண் பதற்குட் செப்பினோமே. 529

செப்பினோம் சௌமியத்தை நன்றாய்ப்பாடி
சிவனுமைக்கு யெதிர்நின்று தெளிவாய்ச்சொன்னோம்
ஒப்பிதமாய்க் கேட்டு வவருரை சொன்னார்பாரு
உலகசாகர மென்றும் பேருமீய்ந்தார்
இப்புவியி லறிவோர்க ளாருமில்லை
யேகவுபனறிந்த படியுமையுங் கண்டாள்
துப்பறவாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் சிவயோகிக்கு
தூண்டினுட வருமையைத் தான்சொல்லொணாதே. 530

துன்மார்க்கருக்கு நூலீயாதே

சொல்லொணாச் சௌமியத்தை வெளிவிடாதே
துன்மார்க்கப் பிசாசரோடு றவாகாதே
கல்லொணாப் பொருளதனை மனதில்வைத்துக்
கன்மவினை மனமறிந்து செய்திடாதே
புல்லொணா வென்றமன மொன்றாய்க்கொண்டு
பூச்சக்கரவில் வளைத்து நாணியேற்றி
வில்லொணா மனமதனை யுண்டையாக்கி
விட்டுவிடு ரேசகத்தில் வாசிபூட்டே. 531

ரவிமனம் ரேசகம்

பூட்டியே ரவியில்நின்று மனதையுன்னிப்
புனிதமாய்ச் சிங்கென்று ரேசகம்விட்டப்பால்
பாட்டியே கும்பித்து மங்கென்றெழும்பி
பாய்ந்துவிடு பூரகத்தில் தூரிநீயும்
சாட்டிவிடு சந்திரயோக பூபதிதான்பீடம்
சதுர்முகந்தான் பலகோடி நிறமாய்க்காண்பார்
நாட்டியே கைகுவித்துத் தெரிசித்தாக்கால்
கைலாச முத்திபரகெய்தும் பாரே. 532

பூரகம் கும்பம்

எய்துகின்ற சிங்கென்று வாசிபூட்டி
யெழும்பியே பூரகம் விட்டப்பாற்பாய்ந்தால்
கொய்துகின்ற கும்பகந்தா னங்கேதோன்றுங்
கும்பித்து வங்கென்று தம்பித்தாக்கால்
நைதுகின்ற பிராணாயஞ் சுவாதிட்டானம்
நல்லமணி பூரகத்துக் கப்பாற்றாண்டி
ஐதுகின்ற வநாகதந்தான் விசுத்திதாண்டி
ஆக்கினையின் பீடநடுக்க மலங்காணே. 533

நவகோடிசித்தி

காணவே சதாசிவந்தா னங்கேகாணுங்
கனயோக கோடாகோடி பிரபைதோற்றும்
நாணவே யங்குநின்று தெரிசித்தாக்கால்
நவகோடி சித்திகள்தா னெய்தும்பாரு
ஓணுவென்று வொறுமனதாயறி வையொட்டி
யோனிவாய்ச் சடலமதைக் கழட்டிப்போட்டு
தோணவே மவுனகுரு நிலையைக்கண்டு
துதிபெறவே குளிகைகொண்டு கெவுனம்பாயே. 534

தெளிவு அறிவு பருவம்

பாயுகின்ற தெளிவினுட வறிவுஞ்சொன்னோம்
பாடினோம் நூலினுட தொகுப்புஞ்சொன்னோம்
ஆயுகின்ற திராவகத்தின் கருவைக்கேளு
அருளுகிறேன் மதனுடைய போக்கைத்தானும்

வேயுகின்ற வதன்கூர்கே ளதீதவேகம்
வெட்டவெளி யாகவுநான் விளக்குவோம்பார்
தேயுகின்ற தேயுவப்பா மதியைக்கேளு
தேறுவோர்க் கதீதமடா சித்திதானே. 535

புணர்ச்சி

தானென்ற சித்திரைநாள் பருவந்தன்னில்
தனித்துவருங் சுக்கிரவார வருக்கனாகில்
ஏனென்ற யிருவாரந் தனிலேமைந்தா
யிப்புவியி லெச்சாதி யானாலையா
நானென்ற ரவிகாலம் பூரமாகும்
ராகுகாலம் வருமுன்பு புணர்ச்சிகேளு
தேனென்ற ஸ்திரீபுருஷாள் கூடினாக்கால்
தேய்வினிட பார்வைவந்து யெய்தும்பாரே. 536

வைகாசி

பாரப்பா புலத்தியனே மகிபதியேகேளு
பட்சத்தில் ஞாயிருதா னருக்கனாகும்
ஆரப்பா புணர்ச்சிசெய்தால் ரவியாணுதிக்கு
மருளினோம் வைகாசி யந்நாள்கேளு
தேரப்பா சுவாதிகுரு யிந்திரன்பார்வை
தேயு விருப்பான் பதினாறிடத்திலாகும்
சாரப்பா பதினைந்துக் குள்ளேபுத்திரன்
சாயுச்சிய நிலைகண்டு வுற்பவிப்பாராமே. 537

தலைப்பிள்ளை நாமம்

ஆமென்ற தலைப்பிள்ளை யவர்க்குநாமம்
அப்பிள்ளை யுற்பவிக்கு முன்பதாக
தாமென்ற பனிக்குடந்தான் விழுகுநேரந்
தரைதனிலே தட்டாமல் குடத்தில்வாங்கி
நாமென்ற பனிநீரு சேரொன்றிருந்தால்
நாலுபங்கு கடுக்காய் தானலமாய்க்கொண்டு
வாமென்ற மாசமஞ்சுக்குள் காடிவாங்கி
வசனிப்போங் காடிதனி லூறப்போடே. 538

கடுக்காய்த்தூள்

போட்டுரவி முகந்தனிலே முச்சாமம்வைத்து
புகழ்பெறவே கடுக்காயை யெடுத்துக்கொண்டு
சாட்டுநீ கல்லுரலில் கடுக்காயிட்டுச்
சார்பான யிருப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு
ஆட்டுநீ சாடியதைத் தூளதாக்கி
யாத்தூளை வடித்தெடுத்து யிருபலந்தானாக்கி
வாட்டுநீ பனிநீரில் தாக்குநாற்சாமம்
வளமான சுத்தபனி நீரதாச்சே. 539

ஆண்பனிநீர் சிவகங்கை

நீரான வாண்பனிநீர் சிவகங்கையாகும்
நேராக பூநீறு நாதங்கட்டும்
ஆரான யண்டக்கல் லதில்சுத்தியாகும்
ஆதிமுதல் திராவகங்க ளிதனாலாகும்
தேரான சரக்குசுத்தி திராவகத்தாலாடும்
சிவகங்கை யிதனாலே முப்புவாகும்
நாரான யின்னீருத் தெளிவைவாங்கி
நலமான சீசாவிற் பதனஞ்செய்யே. 540

செய்து சிவயோகமப் பூசைதனில்வைத்து
செயல்தரவே பிராணாய வாசியொட்டி
நைது சிங்கென்றுலட்சம் தம்பித்தாக்கால்
நல்ல சிவகங்கையடா சாமம்போச்சு
பைது சிவகெங்கையிதுப் பதனஞ்செய்து
பனிக்குடத்தினீ ரெனவே பகிர்ந்துநீயும்
கைது ரேசகந்தாண்டி பூரகத்தில்நின்று
கைலாசபதி யறிந்து கும்பகத்தில்நில்லே. 541

சிவசத்தி கங்கை மாசியிரவையிடம்

கும்பகந்தான் சித்தித்தால் குளிகைசித்தியாகுங்
கூறினோ மதன்பிறகு கெவுனசித்தியாகும்
நம்பகந்தான் பனிநீரு நன்றாய்ச்சொன்னோம்
நல்லசிவ சத்தியுடநீ ரதனைக்கேளும்
வம்பகந்தான் மதிகால மாசியாகு
மதியில்நிற் பானிந்திரனும் பார்வையிடங்கேளு
உம்பகந்தா னுந்திதனில் பிரசோற்பதிதான்மைந்தா
வுறுதிபடு மொன்பதாம் விடந்தானாமே. 542

உத்திராடம் திங்கள்

ஆகுமே நாழிகைதா னிருபத்திரண்டு
அருளினோ முத்திரந்தான் றிங்களாகும்
யேகுமே யிதின்பட்சம் சூரியனாகும்
இயம்பினோம் சதிபுருஷ னொன்றாய்ச்சேர்வார்
நாகுமே நாதவிந்து சிவவிந்திற்சேரும்
நாதசத்தி விந்ததற்கு நாமமாகும்
வாகுமே யதுதலைச்சன் கடுஞ்சூலாகு
மதிற்பிறவி பெண்ணிந்து வுற்பவித்தநாளே. 543

தலைச்சன் பெண் பனிக்குடம் நாதநீர் பரவுதல்

நாளான பங்குனிதான் பட்சமாகும்
நலத்தசந்திரன் பார்வைவரும் நலமாய்க்கேளு
தேளடா பதினைந்தா மிடமதாகும்
தெசமிநாள் புதன்கிழமை திருவோணமாகும்
கோளேதும் வாராது குருவுநிலைகாணுங்
கூறினோ மதிகால மேகாதசியாகும்
தாளான பதினென்று நாழிக்குள்ளே
தலைச்சனுற் பவிக்குமைந்தா தண்மைபாரே. 544

பாரப்பா யென்பிள்ளை யுற்பவிக்குமுன்பு
பனிக்குடந்தா னாதநீர் பரவும்பாரு
தாரப்பா தரைதட்டாப் பாண்டங்கொண்டு
தருவான நாதசத்தி கங்கையிதைப்பிடித்து
காரப்பா முன்சொன்ன பாகமதுவாகக்
கடுக்காய்த் தூளிரண்டுபலம் சேரொன்றுக்கு
வாரப்பா நாதசத்தி சிவகையிற்போட்டு
வளமாக வொருநாள்முழுதும் வைத்திடீரே. 545

மதிபனிநீர்

வைத்துவொரு நாட்சென்று யெடுத்தாயானால்
மதிபனிநீர் கங்கையமுர்த மதுவாகும்
ஐந்ததனை யந்நீரை யெடுத்துப்பார்த்தால்
அதீத வெளிவாகுமிது சீசாதன்னில்
நைந்து அந்நீரைவிட்டுப் பிரடைபோட்டு
நாதசத்தி கங்கையென்று நாமமதுவைத்து
கைத்து சிவயோகஞ் செய்யுமருகேவைத்து
கண்ணாடிச் சுழிதனிலே வாசியோட்டே. 546

சலகங்கையமுர்தம் நாதசத்திநீர்

ஒட்டியே பிராணாயம் ஸ்திரீங்கென்றையா
ஒருலட்ச மவுனமதில் தம்பித்தாயானால்
நாட்டியே நாதநீர் சாபமதுபோச்சு
நாடதிலே வாதிகளே நண்பாய்ச்சொல்வீர்
தேட்டியே நாதசத்தி கெங்கையிதனாலே
தேகசித்தி வாசிசித்தி காயசித்தி
பாட்டிலே சொன்னதென்று மெண்ணவேண்டாம்
பாவிகட்கு யிந்நூலைக் காட்டிடாதே. 547

சாபநிவர்த்தி

காட்டிட வேண்டாமையா புலத்தியனேகேளு
கருவாகச் சொல்லிவிட்டோம் சிவமுப்புச்சத்தி
பாட்டிடப் பருவமதைப் பாகமாய்க்கேளு
பருகுடைய பாலகனைப் பண்மையாக
பூட்டினிட திறவறிந்து நிற்கவேணும்
பூரணத்தில் மனதைவைத்து நிற்கவேணும்
நாட்டிலே யிப்படியார் சொல்லுவாரோ
நாம்சொன்னோம் நாதசத்தி நீரைத்தானே. 548

பூநீரெடுக்கும்பூமி

தானான பூநீறு யெடுக்கச்சொல்வோம்
சார்வான நிலப்பூமி தண்மைகேளு
மானான வசந்தகாலங்க டன்னில்
மாசிபங் குனிசித்திரை வைகாசியாகில்
நாலான மாதமதில் சத்தமேகம்
நலமாத மொன்று பதினைந்துநாள்
தேனான பனிபெய்யுங் காலந்தன்னில்
தேசமதில் வைகையாற் கரையிற்றானே. 549

சிவசத்தி பூநீறு

கரையான வாறங்கே யிருக்கும்பூமி
காசினியில் மெத்தவுண்டு கண்டுபார்த்து
நரையான சவடதுதான் பூமிமேற்பொங்கி
நளினமென்ற சந்திரன்போல் வெளுமையாகி
வரையான நாதநீர்பூநீ றிதற்குப்பேரு
மதனருகே சிவப்புனீ றதர்ப்பிற்காணும்
அரையான வாற்றோர மொருபக்கத்தில்
அரிதாகுங் கிடைக்கிறது பூநீறாமே. 550

சாபநிவர்த்தி

நீறான யந்நீரைச் சுக்கிரவாரம்
நீமகனே யாற்றோரஞ் சென்றுதானும்
ஓரான ஓம்கிலியும் கிறிமென்றையா
வுருலட்சந் தம்பித்து மவுனமாக
சாறான வொருவார மங்கிருந்து
சமர்த்தாகச் செபித்திடவே சாபம்போச்சு
வேறான சிவஞ்சத்தி யிரண்டுநீரும்
வெவ்வேறே சுரைக்குடுக்கை யடைந்திடீரே. 551

அடைத்திடீர் வேணமட்டு மெடுத்துநீயும்
அருளாக நீயிருக்கு மில்லறமேயேகி
படைத்திடீர் பாண்டமதில் சேரண்டையா
பண்மைபெற யிட்டுமே சொல்லக்கேளு
நடைத்திடீர் சிவகங்கை படிசேரண்டு
நவிலுவோம் பூநீறில் வார்த்திடீர்தான்
வடைத்திடீர் கரமதுவால் கரைத்தாயானால்
மகத்தான மேல்வெள்ளம் வருதலாமே. 552

நாதசத்திப்பூநீர் சுத்தசலம் வல்லாரைகம்பு

வருகலா மோர்நாளு முழுதுமதைவைத்து
மறுநாளிற் பாண்டமதை யெடுத்தாயானால்
அருகலா மத்தெளிவு சுத்தசலமாகும்
அச்சலத்தைச் சீசாவிற் பதனம்பண்ணி
கருதலா மச்சலத்தை வேணமட்டுங்கொண்டு
கண்மணியே பாண்டமதி லெடுத்ததனைவிட்டு
வருகலா மடுப்பேற்றிப் பாண்டமிதையா
வல்லாரைக் கம்பதனா லக்கினியைமூட்டே. 553

இரவியில் வைக்கவும்

மூட்டியே யேழுச்சாம மெரித்தாயானால்
மோசமொன்றும் வாராது பூநீர்சலமாகும்
நாட்டியே சாமமொன்றுக்கெட்டுக் கொதிகொதிக்கும்
நலத்தமுச்சாமங் கொதி கொதித்துதானால்
வாட்டியே பாண்டமதை யிறக்கிவைத்து
வசனித்தோம் பீங்கானில் வார்த்திடீர்தான்
பூட்டியே வார்த்துப்பூநீர் சலத்தைக்கொண்டு
புனிதமென்ற ரவிதனிலே வைத்திடீரே. 554

பூநீரெண்ணெய்கழட்ட பூநீருப்பு

வைத்திடீர் நாள்பத்து முழுதுமதைவைத்தால்
வளமான பூநீறிலெண் ணெயதுகழலும்
எத்திடீரெடுத் தெடுத்துப்பத்து பத்துநாள்வீத
மென்மகனே யிறுத்திடுவா யெண்ணெயதுகழலும்
ஆர்த்திடீ ரதுகழன்றால் சலசலப்பையாகும்
அப்பீங்கா னிறையப்பூநீ ருப்பதாகும்
பேத்திடீர் பூநீறுப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
புகழ்பெறவே பிராணாய மூலமதையோதே. 555

பிராணாயமூலம் பூநீர்சாபம் நிவர்த்தி

ஓதடா பிராணாய மூலமதைக்கேளு
ஓங்சிங்கு கிறியுமென்று வாசியதுவொட்டி
வாதமடா கும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால்
மகத்தான பூநீரு சாபமதுபோச்சு
ஆதடா யச்சாபம் நிவர்த்திசெய்து
அருளான பூநீறுப்பு சீசாவிலிட்டு
நாதசடா தாரகுருபூசை வாலைபூசைசெய்து
நலமான பூநீருப்பில் சேரிரண்டுவாங்கே. 556

பூநீர்திராவகம்

வாங்கியே பூநீறு திராவகத்தைச்சொல்வோம்
வளமான பூநீருப்பு மண்கரகமதிலிட்டு
ஆங்கியே பூநீரு சலஞ்சேரொன்றிட்டு
அருளான துருசினிட மெழுகுபணவிடைதான்
தாங்கியே தாளகத்தின் மெழுகுபணவிடைதான்
தருவான கரகமதி லிட்டுத்தாக்கி
நாங்கியேகூட்டி யுண்டை யாக்கியேதான்
நலமான கரகத்துக் கவசஞ்செய்யே. 557

செய்தந்தக் கரகமதைப் பீங்கானில்வைத்து
செயமாக ரவியிருசாம மதைவைத்தால்
பெய்தந்தக் கரகமதின் மூக்கிலையா
பேறாக வூரிட்டோடிப் பாயும்பாரு
பொய்தந்தப் பூநீறு திராவகந்தானிறங்கும்
புனிதமதாய்ச் சீஷாவில்நீ பதனஞ்செய்து
நைதுமும் மூலமதில் வாசியொட்டி
நலமான பிராணாயங் கும்பித்துப்பாரே. 558

சாபநிவர்த்தி

கும்பித்துப் பூநீறுதிராவகத்தின் சாபம்
கூறுகிறோம் ஓம்ஐயும்கிலியும் சவ்வுமென்று
தம்பித்து மவுனமதா யருக்கன்றன்னில்
சாற்றுவாய் லட்சமுறு தம்பித்தாக்கால்
அம்பித்து திராவகத்தின் சாபம்போச்சு
அருளினதோர் திராவகத்தா லனந்தமாடும்
நம்பித்தால் நவநீதங் களங்கமாகும்
நல்லபூநீர் திராவகத்தா லுருக்கினங்களாமே. 559

சிவமுப்பு

ஆமப்பா சரக்குவறுபத்து நான்கும்
அருளினோ மெழுகாகும் வைப்புமாகும்
வாமப்பா வாலைரச மெழுகதாகு
மகத்தான திராவகத்தாற் சுன்னமாகும்
போமப்பா வேதையிதி லனந்தமாடு
மோகோகோ குளிகை சாரணைகளாகும்
நாமப்பா சிவமுப்பு திராவகத்தினாலே
நாடெல்லாம் பொன்னாகும் நவகோடிசித்தே. 560

நாதசத்தியுப்பு

சித்தான சித்தெல்லாம் மிதனாலாகும்
திராவகத்தின் மகிமையதை திறமாய்ச்சொன்னோம்
சித்தான சிவமுப்பு திராவகத்தைச்சொன்னோம்
செப்புகிறோம் நாதசத்தி யுப்பைக்கேளும்
சித்தான நாதசத்தி பூநீர்சேரிரண்டு
செயமான பாண்டமதி லிட்டுத்தாக்கி
நத்தான நாதசத்திப் பனிநீரையா
நலமாகச் சேரிரண்டு பாண்டத்தில்வாரே. 561

சத்திப்பூநீர்சலம்

வார்த்துமுன் போலேயல்லோ கரமதுவாற்கரைத்து
மன்னாள்தான் முழுதும்வைத்து மறுநாள்தன்னில்
பார்த்துஅதை யெடுத்துயென்றால் பூநீர்சலமாகும்
பண்மைபெறு மத்தெளிவை மறுபாண்டத்தில்
ஏர்த்துவதை யெடுத்துநன்றா யதனில்வார்த்து
இயம்புவாய் பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
நார்த்துகரு நொச்சிலைதன் கொம்பாலையா
நாள்முழுது மக்கினியை மூட்டுவாயே. 562

நாதசத்தியுப்பின் சாபநிவர்த்தி

மூட்டியே யெரித்தையென்றால் புலத்தியனேஐயா
மூர்க்கமதாய்க் கொதியெழும்பும் சாமம்நாலு
ஏட்டியே யொருஜாமத்துக் கெட்டுதரங்கேளு
இடைவிடா கொதிக்குமப்பா யந்நீர்தானும்
தாட்டியே யப்பாகங் கண்டாயானால்
தருவாகப் பாண்டமதை யிறக்கிவைத்து
காட்டியே கைபாகஞ் சிதறாமற்றான்
கண்மணியே யாறவைத்துப் பீங்கானில்வாரே. 563

வார்த்துரவி முகந்தனிலே பத்துநாள்வீதம்
வசனித்தோம் வைத்துஅதி னெண்ணையதையிறுத்து
பார்த்துபத்து நாள்முழுது மெண்ணையதுபோனால்
பண்மைபெறு நாதசத்தி யுப்பதனிலாகும்
நாத்துமிந்தப் பீங்கானில்நிறைய வுப்புப்படரும்
நலமான வுப்பெடுத்துச் சீசாவிலிட்டு
கார்த்தந்த பிராணாயம் வாசியதுவொட்டி
கருவாகக் கும்பித்து தம்பிப்பாயே. 564

தம்பிப்பாய் வாசியதை ரேசகத்தில்மாட்டி
தருவாக யங்குநின்று பூரகத்தையொட்டி
நம்பித்துக் கும்பகந்தான் வங்கென்றெழும்பி
நமசிவய ஓம்றீம்யங்கு ஷாயாவென்று
அம்பித்து மவுனமதி லட்சரமுஞ்செபித்தால்
அதீத நாதசப்பின் சாபம்போச்சு
கம்பித்துப் பூசைசெய்து பதனம்பண்ணிக்
கடைத்தேற வொருமனதாய்க் கருதுவாயே. 565

நாதசத்தியுப்புத் திராவகம்

கருதுவாய் நாதசத்தியுப்பைச் சொன்னோம்
கருவாகச் சத்தியுப்பிற் றிராவகத்தைச்சொல்வோம்
மருதுவாய் மண்கரக மதிலேகேளு
மருளின தோருப்பில்சே ரிரண்டுதாக்கி
வருதுவாய் நாதசத்தி பனிநீர்சேரிரண்டு
வளமாகக் காகமதில் வார்த்துநீயும்
கருதுவாய் காந்தமெழு விராகனிடைகொண்டு
கருவான ரோமசெயநீரிற் பலமொன்றுவாரே. 566

மதுசலம்

வாரப்பா வார்த்ததனைக் கரமதுவாய்பிசைந்து
மத்தித்துக் கூட்டிமத்தி யுண்டையாக்கி
காரப்பா கரகமதி லுண்டைவைத்துக்
கருவான விந்ததனாற் சீலையேழுசெய்து
ஆரப்பா யதையெடுத்துப் பீங்கானில்வைத்து
அடவாக ரவிமுகத்தி லிருசாமமையா
கோரப்பா வைத்ததனைப் பார்த்தாயானால்
குபுகுபென்று மதுசலம் போலிறங்கும்பாரே. 567

இறங்கினதோர் திராவகந்தா னென்னசொல்வேன்
ஏகவுபநிட தேவி யுப்பினாலே
இறங்கினதோ ரிதற்குப் பேர்சொல்லக்கேளு
என்னசொல்வோம் நாதசத்திற் திராவகந்தான்பாரு
அறங்கினதோர் சீஷாவில் திராவகத்தைவிட்டு
அடவாக யதற்குமைந்தா பிரபைபோட்டு
நறங்கினதோ ருனதருகே வைத்துநன்றாய்
நற்சாப நிவர்த்திதனை நவிலுவோமே. 568

திராவகத்துக்குச் சாபநிவர்த்தி

நவிலுவோம் சாபமதி னிவர்த்திகேளு
நயவசிம் ஓம்ஐயு மங்குஷாயா
அவிலுவோ மாக்கினையில் மனக்கண்ணோட்டி
யங்குநின்று பிராணாயம் வாசிபூட்டி
எவிலுவோ மிடைகலையி லட்சுமுருகச்சேபி
யெய்தும் பாயதீதசித்தி சாபம்போச்சு
மவிலுவோம் நாதசத்தி திராவகத்தாலையா
மாண்டுபோம் சரக்குவது பத்துநாலே. 569

சிவமுப்பு

நாலான சிவசத்தி திராவகத்தைச்சொன்னோம்
நவிலுவோம் சிவமுப்பு நேர்மையெல்லாம்
வேலான சிவவுப்பிலிரண்டு சேர்வாங்கி
விளங்கவே பீங்கானி லிட்டுத்தாக்கி
வாலான சிவகங்கை யொன்றரைசேர்விட்டு
மைந்தனே மத்தித்துக் கூட்டிமத்தித்து
மாலான மதிதனிலே வாரங்கொண்டையா
மகக்கான சிவயோககங்கை தெளித்திடாயே. 570

மும்மூலரேசகம்

தெளித்துமே வாரமது சென்றாலையா
சிவமுப்பு பீங்கானில் நிறையப்பூக்கும்
நளித்துமே முப்பூவை யெடுத்துநீயும்
நலமான சீஷாவில் பதனஞ்செய்து .
களித்துமே கால்கொண்டு கலையிலொட்டி
கண்ணாடி சுழிதனிலே மனதைவைத்து
முனித்துமே பிராணாய வாசிபூட்டி
மும்மூல ரேசகம்விட் டப்பாற்பாயே. 571

சிவமுப்பு சாபநிவர்த்தி

பாய்ந்திடவே சிவமுப்பு நிவர்த்திமைந்தா
பாடுகிறோம் சாமமெல்லாம் பறந்துபோக
ஆய்ந்திடவே-யநம்-சிவ-யரிவோமென்று
அங்குஷாயா ஐயுமென்று மவுனமேவி
நாய்ந்திடவே கும்பகத்தில் நிலைக்கண்ணாட்டி
நலமாகப் பூட்டி லட்சமுருத்தான்சேபி
தாய்ந்திடவே சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு
சதாசிவத்தி னுப்பதற்கு வுயிர்தானாச்சே. 572

சிவமுப்புத் திராவகம்

ஆச்சப்பா சிவமுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு
ஆச்சரிய மாச்சரியமார் தான்செய்வார்
வாச்சப்பா சிவமுப்பு யிரண்டுசேர்வாங்கி
வளமான பீங்கானி லடவாயிட்டு
தேச்சப்பா சிவகங்கை யொன்றரைசேர்விட்டுத்
தேசிசெய நீரதிலே பலமஞ்சிட்டு
நாச்சப்பா லிங்கமெழு விராகனெடையிட்டு
நலமாக மத்தித்து அக்கரத்தாற்கூட்டே. 573

கூட்டியே யுண்டைசெய்து கரகமதிலிட்டுக்
கூறாகவிந் ததனாற்சீலை யேழுஞ்செய்து
நாட்டியே பீங்கானில் நடுவேவைத்து
நலமாக யெடுத்ததனை ரவியிற்றாலும்
வாடியே யிருசாம மடவாய்வைத்தால்
வசனித்தோங் குபுகுபென்று வருவிபாயும்
சாட்டியே யப்பாகங் கண்டாயானால்
சாதுரிய மாகவல்லோ யெடுத்திடீரே. 574

எடுத்துநீ சீஷாவில் வார்த்தையையா
யின்பமுடன் பிரடையதைப் போட்டுநீயும்
அடுத்துநீ யருகுவைத்துப் பிராணாயமொட்டி
யரகரா ரேசகத்தில் யங்கென்றுநாட்டி
தடுத்து மனக்கண்ணாலே சுழிக்கண்ணொட்டி
சம்பிரமதாய்க் கும்பகத்தில் பாய்ந்தாயானால்
நடுத்துநீ யகோரசிவம் தெரிசனமுமாகும்
நவகோடி சாபமதி னிவர்த்திகேளே. 575

சிவமுப்புத் திராவகத்துக்குச் சாபநிவர்த்தி

கேளென்ற சிவமுப்பு திராவகத்தின்சாபங்
கிருபையதாச் சொல்லுகிறேன் நிவர்த்திதானும்
ஆளென்ற சிமநயவசிறியும் கிறியுமென்று
ஐயும்மங்கிஷா யாவென்று மவுனமேவி
வேளென்ற தம்பித்து லட்சமுருசாதி
வெகுகோடி சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு
நாளொன்றுஞ் சொல்லாது வாதியோர்க்கு
நலமான சிவமுப்பு திராவகஞ்சொன்னோமே. 576

நாதசத்தி முப்பு

சொல்லுகிறேன் நாதசத்தி முப்புவதுகேளு
துடியான சத்தியுப்பில் சேர்தான்ரெண்டு
அல்லுகிறேன் பீங்கானி லுப்பையிட்டு
அருளான நாதகங்கை யொன்றரைதான்சேரு
வல்லுகிறேன் வார்த்துநன்றாய்க் கிளிசெயநீர்பலமாம்
வளமாக மத்தித்துக் கரத்தாற்கூட்டி
நல்லுகிறேன் ரவிதனிலே பீங்கான்வைத்து
நலமாக வாரமது சத்திகங்கைதெளிவே. 577

கும்பகசித்தி

தெளித்துநன்றாய்ப் பாகமதாய் வாரஞ்சென்றெடுத்தால்
திருவான பீங்கானில் முப்புபூர்க்கும்
நளித்துநன்றா யதினிறையச் சத்திமுப்பு
நவிலுவோம் பூபூர்த்து யிருக்குமாகில்
வழித்துநன்றா யப்பூவை யெடுத்துநீயு
மகத்தான சீஷாவிற் பதனஞ்செய்து
களித்துநீ கருவிதொண்ணூற் றாறுமைந்தா
கருதவே யொருமித்துப் பிராணாயமோட்டே. 578

ஓட்டியே வங்கென்று ரேசகந்தான்செய்து
ஓகோகோ கும்பகத்தி லங்கிபூட்டி
நாட்டியே பூரகத்தில் சிங்கென்றுநிறுத்தி
நலமாக யங்குநின்று வாசியொட்டி
மூட்டியே மூலமதில் வடகலையினாலே
மும்மூலச் சுழிமுனையில் குளிகைநாட்டி
ஆட்டியே நாதசத்தி முப்பூவுக்கு
அங்குநின்று சாபமதி னிவர்த்திசெய்தே. 579

சத்திமுப்பு சாபநிவர்த்தி

செய்யப்பா நாதசத்தி முப்புசாபம்
செப்புவோ நிவர்த்தியுட திறத்தைக்கேளு
நையப்பா நவசியஓம் ரீயும்ஸ்ரீயும்
நவிலுவோம் யங்கென்று லட்சமுருவையா
மையப்பா மவுனமதில் தம்பித்துநீயு
மகத்தான சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்வாய்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யகத்தின்வாக்கு
புகட்டினோம் புலத்தியனே நிவர்த்தியாச்சே. 580

சத்திமுப்புத் திராவகம்

ஆச்சென்ற முப்பினுட நிவர்த்திசொன்னோம்
அடவான சத்திமுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு
நாச்சென்ற சத்திமுப்பு யிரண்டுசேர்வாங்கி
நலமான முப்பதனைப் பீங்கானிலிட்டு
வாச்சென்ற சத்திகங்கை யொன்றரைதான்சேரு
வார்த்து அதிலிங்கமெழுகு விராகனெடைபோடு
நோச்சென்ற ரோமசெயநீர் பலமுமொன்று
நுண்மையதாய் மத்தித்துக் கரத்தாற்கூட்டே. 581

கூட்டியே கரகமதி லிட்டுத்தாக்கிக்
குருவான விந்ததனாற் சீலையேழுசெய்து
சாட்டியே பீங்கானிற் கரகமதுவைத்து
சமர்த்தாக ரவிமுகத்தி லிருசாமம்வைத்தால்
நாட்டிலே நவசித்தர்செய்யு முறைக்கெல்லாம்
நாதசத்தி திராவகத்துக் கீடுண்டாமோ
போட்டியாய்த் திரியாதே புலத்தியனேயையா
பேரான சீஷாவில் திராவகத்தைவாரே. 582

முப்புத்திராவகச் சாபநிவர்த்தி

வார்த்துமே பிரடையது நன்றாய்ச்செய்து
மைந்தனே நீயிருக்கும் சாகைதன்னில்
நார்த்துமே யருகேவைத்து மவுனமேவி
நவிலுவோம் விசுத்திரதில் வாசிகொண்டு
போர்த்துமே பூரகம்விட்டு ரேசகத்தையொட்டி
புனிதமாய் வடகலையில் வங்கென்றுகும்பி
பூர்த்தமலர் கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி
பூரணமாம் நிலைகண்டு தம்பிப்பாயே. 583

தம்பிக்கச் சத்திமுப்புத் திராவகத்தின்சாபம்
சார்பாக நிவர்த்தியு நேர்மைசொல்வோம்
கும்பிப்பாய் மசிவயந குறோமயிறோமென்று
கூறுவாய் அங்அங்ஐஓ மங்குஷாயா
அம்பிப்பாய்ச் சக்கரத்தில் மவுனங்கொண்டு
அடவான கும்பகத்தி லறிவைநாட்டி
நம்பிப்பாய் பூரகத்தில் கும்பிப்பாய்நீ
நலமான ரேசகங்கொண் டோடுதானே. 584

தானாக யங்குநின்று மவுனமாகித்
தம்பிப்பாய் லட்சமுரு செபித்தாயானால்
வேனாகப் பரந்துவிடு மதிகசாபம்
வெகுகோடா கோடிபிதிர் நிவர்த்தியாகும்
தேனாகச் சொல்லிவிட்டோம் சௌமியத்தில்
திசைசித்தர் நவசித்தர் சாபம்போச்சு
மானாகச் சொல்லிவிட்டோ மறையோர்சாப
மகாகோடி சாபமெல்லாம் நிவர்த்தயாச்சே. 585

சிவமுப்புச் சுண்ணம்

நிவர்த்தியென்ற சத்திமுப்புத் திராவகத்தைச்சொன்னோம்
நேர்மைபெறுஞ் சாபமதி னிவர்த்திச்சொன்னோம்
அவர்த்தி யென்றசிவத்தின்முப்பு அருளக்கேளு
அடவாகச் சொல்லுகிறேன் மதீதச்சுண்ணம்
பவர்த்தியென்ற வாயிரத் திருநூறுக்குள்
பாடுகிறேன் கோடாகோடி கருக்களெல்லாம்
வவர்த்தியென்ற புலத்தியனே ராசயோகி
மகத்தான சுண்ணஞ்செய்யும் வகையைக்கேளே. 586

கேளப்பா சிவமுப்புச் சுண்ணந்தன்னைக் .
கெடியான முன்னோர்கள் மறைத்தாரையா
நாளப்பா செல்லாது சௌமியத்தில்
ஞானிகள் தானனேகம்பேர் தேறினார்கள்
வாளப்பா சிவயோகிக் கிந்நூல்வேண்டும்
மவுனிகட்குந் தவசிகட்கு மிந்நூல்வேணும்
கோளப்பா வாராது சித்தர்க்கெல்லாம்
குறுநூலு சௌமியத்தை வெளியிடாதே. 587

குருசெய நீர்மெழுகு

வெளியாகச் சொல்லுகிறேன் சிவமுப்புச்சுண்ணம்
வேதாந்த ஞானிகளே விளம்பக்கேளு
அளியாத முப்பதிலேசே ரிரண்டில்வாங்கி
யடவாக னருகுசெயநீர் மெழுகுபலமாறு
சுழியாத பீங்கானில் மெழுகதனையிட்டு
சுத்தசல மூன்றுபலம் கருக்காயிட்டு
பெளியாகு மெழுகதனைப் பிசைந்துருட்டிப்
பேரான குகையதுபோல் செய்திடீரே. 588

குகையை ரவியில் வைக்கவும்

செய்திடீர் குகையதனை ரவியில்வைத்து
செயமாகக் குகையுணர்ந்தால் செப்பக்கேளும்
ஐதிடீரக் குகையில் சிவமுப்பிட்டு
அதன்மேலே கிளிசெயநீர் மெழுகாலையா
நைத்திடீர் கவசமது நன்றாய்ச்செய்து
நலமான விந்ததனாற் சீலையேழுஞ்செய்து
பைதிட ரவிதனிலே யிருநாழிவைத்துப்
· பானுமுக மலர்ந்துதென்றால் பகரக்கேளே. 589

புடபாகம்

பகரக்கேள் முசற்புழுக்கைப் பெருங்கூடைகொண்டு
பண்மைபெறக் கெசபுடம்போல் பரிவாய்ச்செய்து
அகரக்கே ளதுநடுவில் குகையைவைத்து
அக்கினியை மூட்டிபுடம் போட்டாயானால்
நகரக்கேள் புடமாறி யெடுத்துமைந்தா
நல்லகுகைக் கவசமதைச் சீலையேழும்வாங்கி
தகரக்கேள் பார்த்தையென்றால் புஷ்பமதுபோலாம்
தன்சுரூபங் கோடாகோடி களைதானாமே. 590

வஸ்து தெளிவு

ஆமப்பா யச்சுண்ணம் பரிட்சையதுபாரு
அடவான வஸ்துவதில் கடுகுவீதமிட்டால்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோ மமுர்தமதுவாகும்
நாடதிலே யிதுவதிக நாம்சொன்னோம்பாரு
காமப்பால் திரையகற்று மிந்தச்சுண்ணங்
காயசித்தி ஞானசித்தி மிதனாலாகும்
தேமப்பா தேகசித்தி யோகசித்தி
தெளியலாம் வாசிசித்தித் தேறலாமே. 591

அமுர்தம்

தேறுவோர்க் கிந்தசுண்ணஞ் செய்தாரானால்
செணத்திலே கோடாகோடி வேதையாடும்
ஆறுவோஞ் சரக்கறு பத்துநான்கும்
அரைநொடியில் மெழுகாகுங் களங்கமாகும்
தாறுவோம் நவரத்ன மிதனாலையா
தருவாகச் சுண்ணமுமாஞ் செந்தூரமாகும்
பாருமிது சுண்ணமிதைச் செய்துக்கொண்டு
பலகோடி ரவிமதியி லமுர்தமுண்ணே. 592

அமுர்தமாஞ் சுண்ணமிதைச் சீஷாவிலிட்டு
ஆக்கினையி லங்கிதனை யடவாய்ப்பூட்டி
மமுர்தமா மவுனமதி லறிவைக்கொண்டு
மகத்தான பிராணாய வாசியோட்டி
வமுர்தமா மங்குநின்று ரேசகத்திற்பாய்ந்து
வளமான கும்பகத்தில் சிங்கென்றுபூட்டி
திமிர்தமாங் கும்பகத்திலொரு மனதாய்நின்று
தெளிவாக வர்ச்சித்துப் பூசிப்பாயே. 593

சாபநிவர்த்தி

பூசித்து ரேசகத்தில் மவுனகுருபீடம்
பிராணாய சித்திபெற நிவர்த்திக்கேளு
ஆசித்து யவசிமந அரிஓம்ஐயும்
அடவாக ஓம்கிலியும் சிறியுமென்று
தேசித்துச் சிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்கு
தியானமூல சாபமதி னிவர்த்திதன்னை
நாசித்துத் தம்பித்து லட்சமுருச்செபித்தால்
நவகோடி சித்தியெய்துஞ் சாபமதுபோச்சே. 594

வாலைதியானம்

போச்சென்ற சிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்குப்
புனிதமதாய்ப் பூசித்துப் பதனஞ்செய்து
வாச்சென்ற யிந்தசுண்ண மார்தான்செய்வார்
வாசிசிவ யோகஞ்செய்வோ ரவரேசெய்வார்
ஆச்சென்ற சுண்ணமடா மகத்தானசுண்ணம்
ஆச்சரியம் வாலையுட தியானந்தன்னை
பாச்சென்ற சவ்வுங் கிலியுஐயுமென்று
பண்மைபெற கிலியும்கிறியும் சிறிஓமென்னே. 595

என்னவே பிராணாய மூலத்தேகி
மியம்புவாய் மவுனமதிலச் சுண்ணத்திற்கு
வென்னவே லட்சமுருத் தியானஞ்செய்தால்
விவேகமதில் வாலைபிர சன்னமாவாள்
உன்னவே யடிபணிந்து தெரிசித்தாக்கால்
உனதுசெடக் காயசித்தி யகந்தேசொல்வாள்
நன்னவே நாம்சொன்னோம் வாலைதியானம்
நாடதிலே வாதிகட்கு நவிலுவோமே. 596

நாதசத்தி முப்புச்சுண்ணம்

நவிலுவோம் புலத்தியனே நாதசத்திமுப்பு
நலமான முப்பினுட சுண்ணமதுகேளும்
அவிலுவோங் கிளிச்செயநீர் மெழுகுபலமாறு
அன்பான மெழுகதனைப் பீங்கானிலிட்டு
பவிலுவோ நாதசத்தி பலமைந்துசங்கை
பரிவான மெழுகதனிற் பண்பாயிட்டு
குவிலுவோ மத்தித்துக்கூட்டிக் கரமதுவால்
கூறாகப் பிசைந்துருட்டிக் குகையதுவாய்ச்செய்யே. 597

புடபாகம்

செய்துகுகை ரவியுலர்த்திச் சாமமதுவைத்துச்
செயலான குகையதனிற் செப்பக்கேளு
முய்துசத்தி முப்பூவிலிரண்டு சேர்கொண்டு
மூர்க்கமதாய்க் குகையதனில் முப்பூவைவிட்டு
நைதுவிந்த தனாலேசீலை யேழுசெய்து
ரவியிலிரு சாமமதை நன்றாகவைத்து
மைதுமான புழுக்கையது கூடைகொண்டையா
வசனித்தோங் கெசபுடம் போடுவாய்த்தானே. 598

சுண்ணநீறும்

தானென்ற புடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக்கால்
தனதாக நாதசத்திச் சுண்ணமதுவாகும்
கோனென்ற குகையதனை யாறியெடுத்தப்பா
கூரான சீலையதை யேழுமதைவாங்கி
நானென்ற பீங்கானிற் சுண்ணமிதையிட்டு
நலமாகப் புலத்தியனே பாருமதன்வண்ணம்
தேனென்ற பாலசந்திர னுதித்தாற்போலத்
தெளிவான சத்திமுப்புச் சுண்ணமிதுதானே. 599

ரேசகம்

இதுவான சுண்ணமிதைச் சீஷாவிலிட்டு
இயலான வாய்பிரட்டை மூடிநன்றாய்
இதுவான முனதருகே வைத்துநீயப்பா
யியல்பான பிரணாயபீடஞ் சென்றையா
வதுவான வாசியதுனாலே கும்பிப்பாய்
வளமான ரேசகம் விட்டப்பாற் கும்பகத்தில்
அதுவான பூரகம்பாய்ந் தப்பாற்சென்று
அங்கென்று கும்பித்துத் தம்பித்துநில்லே. 600

சாபநிவர்த்தி

நில்லெனவே சிவசத்தி சுண்ணமதற்கப்பா
நிவர்த்தி சாபமதினேர்மை யதனைக்கேளும்
அல்லெனவே சிவநய ஓங்கிறாங்கிறியும்
ஐயுஞ் சவ்வும்கிலியும் அறிங்அர்ஷாயா
மல்லெனவே பிராணாய பீடஞ்சென்றையா
விளங்கவே தம்பித்து மவுனநிலைகொண்டு
மல்லெனவே மங்கென்று ரேசகம்பாய்ந்து
வாசியதைப் பூட்டிநீவங் கென்றுநில்லே. 601

நீங்கவே மவுனமதிலித் தியானங்கொண்டு
நிராமயப் பூரணமே சுழிமுனையில்நாட்டி
கற்கவே தம்பித்து வொருநிலையாய்நின்று
கருதவே லட்சமுருச் செபித்துநின்றாக்கால்
நற்கவே நலசாபம் திசைசாபம்போச்சு
நவகோடி சித்தியது யெய்தும்பாரு
அற்கவே யித்தியான மூட்டினாலையா
அளவில்லாச் சாபங்க ணிவர்த்தியதுவாமே. 602

கைலாசசித்திமுத்தி பொதியை

ஆச்சுதே சிவசத்தி சுண்ணமதின்சாபம்
அருளினோ மின்னமொரு வடவதனைக்கேளும்
வாச்சுதே யிச்சுண்ணமார் செய்யப்போறார்
வசனித்தோ மகத்தியனு நாம்செய்தோம்பாரு
காச்சுதே சுண்ண கருவதுவினாலே
கைலாச முத்தியது சித்திபெறலாகும்
வேச்சுதே சரக்கறு பத்துநான்குந்தான்
விளங்கவே செந்தூர சுண்ணமதுவாமே. 603

ஆமப்பா மெழுகோடி களங்கங்கள்கோடி
அளவில்லாத் தயிலங்கள் திராவகங்கள்கோடி
தேமப்பா வெள்ளிபொன் வேதையில்கோடி
தெளிவான கற்பங்கள் செயநீர்கள்கோடி
நாமப்பா யிச்சுண்ணங் கடுகளவுபட்டால்
நாடெல்லாம் வைப்புமுறை நளினமிதுவாகும்
வாமப்பா சிவசத்தி சுண்ணமிதைச்செய்து
வாழ்ந்தோமே பொதிகைதனில் வெகுயுகந்தானே. 604

சிவமுப்புச் செந்தூரம்

தானான சிவமுப்புச் செந்தூரஞ்சொல்வோம்
தருவாக நீகேளு புலத்தியனேயையா
மானான சிவமுப்புச்சே ரிரண்டுகொண்டு
வளமான பீங்கானில் முப்பதனையிட்டு
தேனான சிவகங்கை பலமைந்துசேர்த்து
செயலான குருச்செயநீர் பலமூன்றுவாரு
வானான மதிசெயநீர் பலமிரண்டிட்டு
மத்தித்துக் கூட்டியே யுண்டையதுசெய்யே. 605

சிவமுப்புச் செந்தூரவுண்டை

செய்துநீ ரவிமுகமுதலா யதைச்செய்து
செயமாக யெடுத்துநீ செப்பக்கேளு
ஐதுநீ கிளிச்செயநீர் மெழுகுபலமாறு
அம்மெழுகு பீங்கானி லடவாய்நீவைத்து
நைதுமே ரவிதனிலே நல்லதேங்கா
யதுபோலகுகை தான்செய்து வைத்து
மைதுநீ ரவிதனிலே யொருசாமம்வைத்து
மகத்தான குகையதனை யெடுத்துக்கொள்ளென்றே. 606

திரிஞ்சலெரு

கொள்ளென்ற சிவமுப்புச் செந்தூரவுண்டை
குகைதனிலே வைத்துநீ குருமெழுககவசம்
தெள்ளென்ற விந்ததனாற் சீலையேமுசெய்து
செயமாக ரவிமுகமுதலாய் வைப்பாய்நீ
அள்ளென்ற விருசாமம் ரவியுலறவைத்தால்
அருளினோம் செழுமையது யதீதமதுவாகும்
கள்ளமே யில்லையது வப்பாகங்கண்டு
கைபாகமாகவுநீ யெடுத்துக் கொள்ளே. 607

செந்தூரவர்ணம்

கொள்ளுவாய் திரிஞ்சலுட வெருங்கூடைகொண்டு
குமுறவே கசபுடங் குகையதனைவைத்து
அள்ளுவா யக்கினியை மூட்டியிருசாமம்
ஆலகால விஷம்போலத்தீ மூட்டுவாய்நீ
புள்ளுவாய் புடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக்கால்
புதுமையென்ன வதனுடைய புகழதனைக்கேளு
கள்ளுவாய் குகைக்கவசஞ் சீலையதைவாங்கிக்
கருவான பீங்கானிற் செந்தூரங்கொட்டே. 608

கொட்டியே செந்தூரக் குருவதனைக்கேளு
கூறினோ மிந்திரகோப மதுபோலாகும்
நாட்டிலிந்த செந்தூர மார்தான்செய்வார்
நாம்செய்தோம் ஞானிகள் மவுனிசெய்வார்கள்
காட்டினோ மிந்தசெந்தூரம் புலத்தியனே
கைபாகந் தவறாமற் பாகமதாய்ச்சொன்னோம்
ஏட்டிலே சொன்னதென்று மலையாதே
யெடுத்துச் செந்தூரமிதைச் சீஷாவிற்போடே. 609

பூரணசித்தி சாபநிவர்த்தி

போடப்பா மேல்பிரடை போட்டுநீமைந்தா
பூரணமாகவே பிராணாய பீடம்
சாடப்பா சுழிமுனை மனக்கண்ணாலொட்டித்
தம்பித்து அங்கென்றும் கும்பிப்பாய்நீயும்
நாடப்பா கும்பித்து ரேசமும்நாட்டி
நலமான கும்பகம் பாய்ந்திடீர்தானும்
ஆடப்பா யாக்கினை சதாசிவஞ்சத்தி
அங்கென்று தம்பித்துப் பூசிப்பாய்த்தானே. 610

தானென்ற சிவமுப்புச் செந்தூரசாபந்
தருவான நிவர்த்தியுட தியானமதைக்கேளு
வானென்று வயநசி ஓமென்றுநீயும்
வளமான பிராணாயம் வாசிகொண்டையா
மானென்ற ரேசகமவுனங் கொண்டப்பா
வளமாகத் தம்பிப்பாய் லட்சமுருவாக
ஆமென்று கும்பித்துப் பூரகம்பாய்ந்தால்
அஷ்டசாபங் கனிவர்த் தியதுவாச்சே. 611

ஆச்சென்ற சாபங்க னிவர்த்தியாக
அருளினோந் தியானமிது யார்சொல்வாரையா
நாச்சென்ற செந்தூரஞ் சாபமதுபோச்சு
நாடெல்லாம் பொன்வெள்ளி வேதையிதிலாச்சு
பாய்ச்சுயரை கடுகுவீதங் கல்மலைகளெல்லாம்
பரித்தங்கங் கோடிகளை மாற்றதிகமாகும்
ஏச்சென்ற செந்தூரமிதை விட்டாலையா
எய்தாது வேதையினி சொல்லக்கேளே. 612

சிவசத்தி முப்புசெந்தூரம்

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே யின்னங்குருகேள்
சொல்லுகிறேன் சிவசத்தி யுப்புசெந்தூரம்
வெல்லக்கேள் சிவசத்தி முப்பிரண்டு
விளங்கவே பீங்கானி லிட்டுநீயப்பா
மெல்லக்கேள் தேசிசெயநீரு பலமாறு
மேலான சிவசத்தி கங்கைபலம்ரண்டு
அல்லக்கே ளிவ்வகைக ளிட்டுநீயப்பா
அருளினோ மத்தித்துக் கரமதனாற்கூட்டே. 613

மெழுகுவகை

கூட்டியே யுண்டையது செய்துநீஜயா
கூறாக ரவிமுக மிருசாமம்வைத்து
காட்டியே கிளிசெயநீர் மெழுகுபலமாறு
கருணைபெற பீங்கானிலிட்டுநீ மைந்தா
தேட்டியே சிவசத்தி கெங்கையிருபலந்தான்
தெளிவாக விட்டுஅதை மத்தித்தானும்
ஆட்டியே குகையதுபோற் சீலைசெய்திடீர்தானும்
அக்குகையை ரவியுலர வைத்திடீர்தானே. 614

வைத்திடீர் குகையதனை யுலரவைத்தெடுத்து
வளமாகச் செந்தூர வுண்டையதைக்கொண்டு
கொத்திடீர் குகைதனிலே யுண்டையதனைவைத்துக்
கூறினோங் கிளிமெழுகு கலசமதுசெய்து
ஐத்திடீர் விந்துயதின் சீலையேழுசெய்து
அழகான ரவிமுக முலரவைசாமம்
நைத்திட ரவியுலர வைத்தகுகைதன்னை
நவிலுவோம் பசுஞ்சாணங் கெசபுடம்போடே. 615

புடநிறம்

புடமான கெஜபுடம் போட்டுநீயப்பா
புனிதமதாய்ப் புடமாறி யெடுத்துநீபாரு
அடமான குகைக்கவசஞ் சீலைவாங்கி
யருளினோம் பீங்கானிற் செந்தூரத்தையிட்டு
சடமாக னிறைந்தனையே சம்பிரமதாய்ப்பாரு
சார்வாகுங் கஸ்தூரி யருணைவால்போலே
நிடமான வதனிறந்தான் செந்தூரமாகும்
நீநினைத்தபடி வேதை யிதனாலாமே. 616

சாபநிவர்த்தி

ஆமெனவே செந்தூரம் சீஷாவிலிட்டு
அருளான சிவயோகக் குகையருகேசென்று
வாமெனவே செந்தூர மருந்ததனைவைத்து
வசனித்தோம் பிராணாய வாசிதனையொட்டி
கும்மெனவே யெழும்பி ரேசகந்தாண்டியப்பா
கும்பித்து அங்கென்று தம்பித்துப்பாரு
நம்மெனவே கும்பகம்கொண்ட டோடிவாசி
நல்லமவுனப் பதிதாண்டி நீபோகே. 617

போகவே யப்பதி தெரிசனமாகும்
பூசித்துச் செந்தூரம் புகழ்பெறவேதானும்
ஆகவே சிவசத்தி பிரசன்னமாவாள்
அடிபணிந் தங்கனேகனக சபைகாணுஞ்
சாகவே யொருநாளு மிறப்பதுவுமில்லை
சாயுச்சிய பதவுயுண்டாகு மிதுபாரு
வேகமாஞ் செந்தூரம் பூசித்தையாகு
மெஞ்ஞான சாபமதி னிவர்த்தியதுசெய்யே. 618

செய்யவே சிவசத்தி செந்தூரமாடச்
செப்புகிறோஞ் சாபமதி னிவர்த்திதனைக்கேளு
ஐயவே நவசிம்ஓம்றீங் அறிங்கென்று
அவ்வுமங் குஷாயாவென்றுரு லட்சஞ்செபிப்பாய்
தப்பு தவறில்லாமல் மவுனங்கொண்டையா
தமர்த்துச் செந்தூரசேர்வை யதைக்காணும்
நப்புகிறோஞ் சிவசத்தி சாபமதுபோச்சு
நவசித்தாள் சாபமது நிவர்த்தியதுவாச்சே. 619

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பூசித்துவைத்து
அனைவரு மறியக்கோடா கோடிவேதை
வாச்சப்பா யிந்தசெந் தூரமிதனாலே
வைக்கலாம் வெகுகோடி வைப்புமுறைமைந்தா
நாச்சப்பா சிவசத்தி முப்புசெந்தூரம்
நாம்செய்தோம் நாடதிலே மனிதர்செய்யார்கள்
பாச்சப்பா யரைக்கடுகு செந்தூரந்தன்னைப்
பாய்ச்சிறை பரியேமங்கோடி மாற்றென்றே. 620

சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம்

மாற்றான சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம்
மாட்டுகிறோ மார்சொன்னார் சௌமியத்தைப்போல
காற்றான சிவசத்தி முப்புசேரிரண்டு
கருணைபெறும் பீங்கானில் முப்பதனையிட்டு
சேர்த்தாகில் சிவசத்தி கங்கைபலமைஞ்சு
சிதறாமற் பீங்கானில் பதறாமல்வார்த்து
மூத்தான குருசெயநீர் கிளிசெயநீரையா
முனையாக வொவ்வொன்று பலமிரண்டுவாரே. 621

புறாவெச்சம் புடம்போடவும்

வார்த்துநீ மத்தித்து கரமதனாற்கூட்டி
வசனித்தோ முளங்கை பலமதுபோலே
சேர்த்துநீ வில்லையது அகலமதாய்ச்செய்து
தேசிமெமு கதனாலேகவ சமதுசெய்து
பார்த்துநீ விந்ததினாலேமு சீலைசெய்து
பரிவான சித்திரை முன்னேமுரவியில்
கார்த்துநீ வில்லையதை யுலரநீசெய்து
கருதுவோம் புறாயெச்சம் புடம்போடுவாயே. 622

போடுவாய்ப் பெருங்கூடை யெச்சமதைக்கொண்டு
புகழான கெசபுடம் போட்டுவில்லை
ஆடுவா யதனடுவில்வில்லை யதைவைத்து
ஆலகால மதுபோலே யக்கினியைமூட்டி
நாடுவாய் புடம்போட்டு மாறியெடுத்ததனை
நற்கவச மதின்சீலை யேழும்வாங்கி
சாடுவாய் சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம்
சமர்த்தான பீங்கானி லெடுத்துநீபோடே. 623

சிவகேந்திர பூபதிகற்பம்

எடுத்துநீ கெந்துருவைப் பார்த்திடீரையா
யென்ன சொல்வேனதி னிறமதனைக்கேளு
அடுத்துநீ பார்த்திடீர் மாற்றதிகங்கோடி
அருளினோஞ் சந்திரனிற மதுவுங்காணும்
தடுத்துவொரு பணவிடை சிவகங்கைதன்னில்
தானுமதை யெடுத்துமண்டலங் கொண்டிட்டால்
கடுத்துக் கொள்ளாதேயிது பரமபதஞ்சேர்வாய்
கைலாசமுத்தி தனைச்சேர்க்கு மிதுவாமே. 624

சேர்க்குஞ் சிவகேந்திர பூபதிகற்பஞ்
செகத்திலே தேறும்பேர் கொண்டிட்டாலையா
ஆர்க்குங் கிடையாதரிதா குமிதுபாரு
அருளினோம் சட்டைதொண்ணூற்றாறு மதைக்கழட்டும்
பூர்க்குமிது கற்போலாஞ் சடலமதின்வாழ்க்கை
பொன்னிறமது போலாம் பூபதியிதாகும்
சார்க்குங் காயாதி கற்பமிதற்கீடோ
கனயுக யுகாந்தரங் கடத்தேறலாமே. 625

ஏறலாஞ் சிவசத்தி சுண்ணமதைச்சொன்னோம்
என்போலே யார்சொன்னா ரசுவனிதான்சொன்னார்
தேறலா மசுவனிதன்னூலதனைப் பாரும்
திரட்டாயிரத் தைந்நூறதி சயத்தைக்காணும்
பாறெலாந் திரிந்தாலு மகத்தியனூல்போல
பாடல் கிடையாதரிதா குமிதுபாரு
சேறேநீ பெண்மாய்கை யோனிதனைவிட்டால்
செய்வினை யணுகாது தீவினைதான்போமே. 626

போமப்பா புலத்தியனே சிவகேந்திரம்
பூபதிகற்ப மதைப்புகட்டி னோம்பார்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் சௌமியம்போலுண்டோ
நவசித்தர் பாடியதோர் நூல்களுக்கெல்லாம்
காமப்பா யென்னூலு கரைகாணாது
கருவெல்லாந் திறந்தயின்னூல் குருவாய்ச்சொன்னோம்
ஏமப்பா யிந்நூலு மரிதையாகே
கெடுத்தோ மேயாயிரத் துயிருநூறாமே. 627

அகோரகாலாக்கினையின் கற்பம்

ஆமேதா னின்னமொரு குருவைக்கேளு
அகாரகாலாக் கினையின் கற்பங்கேளு
நாமேதான் சொல்லுகிறோம் சிவமுப்பிருபலந்தான்
நாதசத்தி சிவமுப்பு யிருபலந்தானையா
தேமப்பா பீங்கானிலிரு முப்புபுடமிட்டு
விளங்கவே சிவகங்கை சத்திகங்கை
ஓமேதா னொவ்வொன்று யிருபலந்தானிட்டு
உசிதமென்ற சிவசுண்ணஞ் சத்திசுண்ணங்காணே. 628

காணுகின்ற வொவ்வொன்று பணவிடைதானிட்டுக்
கருவான குருசெயநீர் தேசிசெயநீர்
தோணுகின்ற கிளிசெயநீ ருசிசெயநீர்
செயலான ரோமசெயநீர் விதம்பணவிடைதான்
ஆணுகின்ற சிவமுப்பு செந்தூரம்பணவிடைதான்
அருளான சத்திசெந்தூரம் பணவிடைதான்
நாணுகின்ற யிதுவெல்லா மொன்றாயிட்டு
நல்லகர மதுவாலே மத்திப்பாயே. 629

மதனப்பால்

மத்திக்க வயணமென்ன சொல்லக்கேளு
மைந்தனே கரம்பட்டால் வெந்துபோகும்
கெத்தித்துச் செவ்வாமணக்கிலைச் சார்பிழிந்து
கிருபைபெற முழங்கைதூரம் பூசிநீயும்
அத்தித்து அச்சாற்றில் மூன்றுபலங்கண்டு
அருளினதோர் வகையதனி லொன்றாய்ச்சேர்த்து
கத்தித்துக் கூட்டி நீ மத்தித்தாக்கால்
கருநாகப் பழமதுபோற் கற்பமாமே. 630

கற்பலேகியம்

ஆமப்பா கற்பமென்ற கருவைக்கொண்டு
அருளினதோ ரவிதனிலே யரைச்சாமம்வைத்தால்
வாமப்பா லருவியது கசிந்துபாயும்
மகத்தான வருவியடா மதனப்பாலு
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோ மப்பாலைத்தான்
நலமான சீஷாவிற் பதனஞ்செய்து
சேமப்பா லடியில்நின்று வகோரகாலாக்கினைதான்
செயகற்பந் தனையே மதியில்வையே. 631

சிவயோகவாசி

வைத்துநீ மதிதனிலே யிருநாழியானால்
மகத்தான லேகியம்போல் வருதலாகும்
பைத்துமே யப்பாகங் கண்டாயானால்
பரிவான சுரைப்பரண்டில் பதனஞ்செய்து
நைத்துமே சிவயோகக் குகைக்குள்ளேகி
நலமான பிரணாயபீடஞ் சென்று
கைத்துமே கற்பமதை யருகில்வைத்துக்
கண்ணாடிச் சுழிமுனையில் மவுனங்கொள்ளே. 632

மகேசுரதெரிசனம்

கொள்ளவே வாசியதனா லேயையா
கும்பித்து அங்கென்று கும்பித்தாக்கால்
அள்ளவே ரேசகத்திற் பாய்ந்தாயானால்
அறுகோண மயேஸ்வரத்தின் பீடங்காணும்
வள்ளவே மனதிலெண்ணி மவுனங்கொண்டு
மகத்தான மகேஸ்வரனைத் தெரிசிப்பாய்நீ
கள்ளமே சொல்லவில்லை கற்பபூசை
கருணைபெற மெய்ஞ்ஞான பூசைசெய்யே. 633

மவுனபூசை சாபநிவர்த்தி

செய்யப்பா பளிச்சென்று சோதிகாணுஞ்
செகச்சோதி யொளிவில்நின்று தெரிசிப்பாய்நீ
மையவே மவுனப்பால் பூசையாச்சு
மகத்தான கற்பசாப நிவர்த்திகேளு
ஐயவே-அறிம்-கிறிம்-கிலியும்-சவ்வும்-
ஐயும்-யங்குஷாயாவென்று மவுனமேவி
தையவே பிராணாயம் கும்பத்திலேகித்
தம்பித்து லட்சமுருச் செபித்துப்பாரே. 634

பாரப்பா செபித்தையென்றால் சொல்லக்கேளு
பரிவான சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு
காரப்பா கற்பங்கள் பலிதமாகுங்
கைலாச முத்தியருள் பெறுவாய்நீயும்
ஆரப்பா வறிவார்க ளிந்தகற்பம்
அருளினோ முன்னோர்கள் சாபம்போச்சு
வேரப்பா யிந்தகற்பஞ் சடலத்திற்கு
வெகுகோடி யுகாயுகந் திரங்கள்காணே. 635

காணப்பா யகோரகாலாக் கினையின்கற்பங்
கருவான கற்பமதிற் பணவிடைதான்கொண்டு
ஆணப்பா மதனப்பால் பணவிடைதான்கொண்டு
அடவாக மத்தித்து நாவிலேற்றி
கோணப்பா வாராமல் மண்டலந்தான்கொண்டால்
கூறினோம் வாசியதை யிழுத்துக்கட்டும்
தோணப்பா தொண்ணூற்றாற் சட்டைதள்ளுந்
தேகவச்ர காயமதா யாக்குந்தானே. 636

ஆக்குமப்பா வாதாரம் நிலைத்துப்போகும்
ஆயுசுதான் வளர்ந்தேபோ மவுனியாவாய்
தாக்குமப்பா தராதரங்கள் கடந்தேபோவாய்
சதாகோடி யுகமளவும் யோகஞ்செய்வாய்
நாக்குமப்பா யிக்கற்பங் கொண்டாலையா
நமனேது நாடதிலே சித்தனாவாய்
வாக்கமுர்தஞ் செயசித்தி கற்பத்தாலே
வாழலாங் கோடாகோடி யுகங்கடானே. 637

தானென்ற கற்பத்தா லட்டசித்துமாடுந்
தாக்கான வறுபத்துநான்கு சரக்காடும்
வேனென்ற வேதையிலே யனந்தமாடும்
வெள்ளி பொன்னாடதிலே காடாகப்போகும்
நானென்ற ஞானசித்தி யிதனாலாகும்
நலமான சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
வானென்ற செந்தூர மெழுகுமாகும்
வாதமெல்லா மிதனாலே செயமாமென்றே. 638

செயமான யோகிகட்கு மின்னூல்வேணுஞ்
செயலான ஞானிகட்கு மின்னூல்வேணும்
மயமான மவுனிகட்கு மின்னூல்வேணு
மகத்தான சித்தருக்கு மின்னூல்வேணும்

தயமான தவசிகட்கு மின்னூல்வேணுந்
தபோதனர்க்கு முனிகளுக்கு மின்னூல்வேணும்
வியமான ரிஷிகளுக்கு மிந்நூல்வேணும்
வேதாந்தி யாவோர்க்கு மிந்நூல்தானே. 639

தானான வாதிகட்கு மின்னூல்வேணுந்
தருவான பண்டிதற்கு மின்னூல்வேணும்
கானான காரியக் குருவுக்குத்தான்
காரணக் குருவுக்கு மின்னூல்வேணும்
தேனான தேறும்போ தேறாதோர்க்குந்
தெளிவோர்க்கு யின்னூலு வேணும்பாரு
கோனான குருவின்மொழி சௌமியந்தான்
குவலயத்தில் சாகரமென் றிதற்குப்பேரே. 640

அண்டகாயாதிகற்பம்

பேரான யகோர காலாக்கினையின்கற்பம்
பேசினோ மின்னமொரு செய்திகேளும்
ஆரான யண்டகாயாதி கற்பம்
அருளுகிறேன் புலத்தியனே யடவாய்நாமும்
தேரான தெளிவுள்ளோ ரறிந்துபாரு
தேகமதின் சட்டையெல்லாங் கழட்டுங்கற்பம்
பாராய்நீ புலத்தியனே யிந்தகற்பம்
பாடுகிறேன் கருக்கிடையாய்ப் பாடக்கேளே. 641

கேளப்பா யத்தினியினண்ட மதுபத்து
கிருபையென்ற சங்கினியி னண்டமதுபத்து
தேளப்பா சித்தினியி னண்டமதுபத்து
தெளிவான பத்மினியி னண்டம்பதினொன்று
நாளப்பா நாற்பத்தொன் றண்டங்கொண்டு
நலமான பீங்கானில் நாதம்விந்துவாங்கி
கோளப்பா யண்டமதின் சவ்வதனைப்போக்கி
கூறினோ மண்டமதின் கோரைதனைப்போக்கே. 642

அண்டசவ்வு அண்டகோரைபோக்கவும்

போக்கியே கல்லுரலி லண்டமதுவிட்டுப்
புகழாக நாதவிந்தை யெடுத்ததனிலிட்டு
ஏக்கியே யிருப்புலக்கை கொண்டுநாட்டி
இணைவிடா யிருசாமஞ் சாடினாலையா

ஆக்கியே கடுஞ்சூலுமா வழிபோலாகும்
அம்மாவைத் தோண்டியொரு பாண்டமதிலிட்டு
சேக்கியே சிவகங்கை படியொன்றிட்டுச்
சிவசத்தி சுத்தசலம் படியொன்றுவாரே. 643

வார்த்து கரமதனாலே கரைத்தம்மாவை
வடிகட்டி மறுபாண்ட மதனிலிட்டு
மார்த்து மந்நாள்முழுதும் வைத்ததனைமைந்தா
மறுநாளில் பாண்டமதை யெடுத்துநீபார்த்தால்
சேர்த்தப்பா பாண்டமதில் தெளிவதுவுநீராம்
செயமான நீரதனை மறுபாண்டந்தன்னில்
கார்த்து சலம்விட்டதிலே யடுப்புமேலேற்றிக்
கருங்காலி விறகதனால் தீமூட்டுவாயே. 644

மூட்டியே முச்சாம மக்கினியைமூட்டி
முனைவிடா ரவிசிதறா தெரித்தாயானர்ல்
வாட்டியே நீரெல்லாம் வற்றிப்போகு
மாமெழுகாகு மதுபாவது போல்காணீர்
ஏட்டிலே யிவ்வண்ணஞ் சொல்வாரோதான்
இறக்கியே பாண்டமதைச் சருகாமலையா
நாட்டியே பாண்டமதை யாறவைத்து
நலமான பீங்கானிற் கலையாமற்போடே. 645

காயாதியமுர்தம்

போடப்பா யம்மாவுமெழு கதனையையா
புகழாக பீங்கானிற் போட்டுநீமைந்தா
சூடப்பா சிவகங்கை சிவசத்திகங்கை
சொல்லுவோ மொவ்வொன்று பலம்வீதமாய்வாரு
நாடப்பா வூசிசெயநீர் பணவிடைதான்
நலமான ரோமசெயநீர் பணவிடைதான்
வாடப்பா குருசெயநீர் கிளிசெயநீரையா
வசனிப்போம் பணவிடைதான் வார்த்திடீரே. 646

வார்த்திடீர் தேசிசெயநீர் பணவிடைதான்
மதிசெயநீ ரவிசெயநீ ரதுவுமிப்படிதான்
சேர்த்திடீர் சிவமுப்புச்சுண்ணம் பணவிடைதான்
சிவசத்தி முப்புசுண்ணம் பணவிடைதான்சேரு

ஆர்த்திடீர் சிவசெந்தூரம் பணவிடைதான்
அருளான சத்திசெந்தூரம் பணவிடைதான்
கார்த்திடீர் பீங்கானிலிவ்வித மெல்லாஞ்சேர்த்து
கரமதனால் முன்போலே மத்திப்பாய்த்தானே. 647

மத்தித்துக் கூட்டிபத மாக்கியையா
மகத்தான ரவிமுகம் சாமம்வைத்திட்டால்
கத்தித்துக் காயாதி யமுர்தமிறங்குங்
கருவான சீஷாவி லெடுத்துவிட்டு
கொத்தித்துக் குருவினடி போற்றிப்பூசித்துக்
குருவான வமுர்தமதைப் பதனஞ்செய்து
பெத்தித்துப் பீங்கானி லடியில்நின்ற
பேரான காயாதி கற்பமதுகேளே. 648

சிவன்சொல்ல உமைகேட்க உபதேசம்

கேளப்பா யவ்வடியில் பீங்கானில்நின்ற
கெவுனமெழு காயாதி யண்டலேகியமாம்
காளப்பா கருநாகப் பழமதுபோற்காணும்
காயாதிகற்பமதை மதிதனிலே வைப்பாய்
ஆளப்பா யரைச்சாமஞ் சென்றதனையெடுத்தால்
அதுவென்ன வெகுபெருமை யாருஞ்சொல்லார்
கேளப்பா முப்புற மெரித்தசிவன்சொல்ல
வெகுவிசுத்தி யுமையவளும் விளங்கினாள்பாரே. 649

விளங்கினாள் நந்தியவர்க் குபதேசஞ்சொன்னாள்
விபரமதாய் நந்தீசர் தன்வந்திரிக்கருள
வழங்கினார் தன்வந்திரி பகவானுமையா
வசனித்தா ரசுவனி தேவருக்கருள
உளங்கினா ரசுவனி தேவர்தானு
முபதேச மெந்தனக் கருளினார்பார்
புளங்கினோ மென்பெய ரகத்தியன்றானையா
புலத்தியனே யுந்தனுக்குப் புகட்டினோம்நாமே. 650

கற்பூசை யமுர்தபூசை மவுனபூசை

புகட்டினோ மென்னவென்றால் புலத்தியனேயையா
பூதலந்தன் னிலேதேறும் பேர்க்கெல்லாம்
புகட் டினோங் காயாதி லேகியந்தன்னைப்
புகழான சுரைப்பரண்டில் பதனஞ்செய்து

புகட்டினோஞ் சிவயோகம் செய்யும்குகைதன்னில்
பேரான வமுர்தலேகிய மிரண்டுமையா
புகட்டினோம் பிராணாய பீடஞ்சென்று
பேரான வாசிகொண்டிழுத்துத் தம்பிப்பாயே. 651

கொண்டுநீ வங்கென்று ரேசகமொட்டி
கூறுஞ்சுழி யருகேமனக் கண்ணைநாட்டி
கொண்டுநீ யங்கென்று தம்பித்தாயானால்
குருவினடி தெரிசனமாகும் புலத்தியனே
கொண்டுநீ கும்பகம் பூரகம்பாய்ந்து
குருபூசை பரபூசை சிவபூசைசெய்தால்
கொண்டுநீ யமுர்தலேகிய மதற்கையா
கூறினோ மவுனபூசை யதுசெய்யே. 652

சாபநிவர்த்தி

செய்துநீ யகண்டகா யாதிகற்பம்
செயசித்தி யாவதற் கருளுவோம்பார்
செய்துநீ யச்சாப நிவர்த்தியைக்கேளு
செப்புகிறேன் ஓம்சிறிம்கிறியும் மூன்றெழுத்தை
முய்துநீ மும்மூலம் வாசியதையொட்டி
மூர்க்கமதாய்ப் பிராணாயங் கொண்டுநீயப்பா
நைதுநீ யித்தியானம் லட்சமுருச்செபி
நவசித்தாள் சாபமது நிவர்த்தியாச்சே. 653

மண்டல முண்ணவும்

ஆச்சுதே காயாதி கற்பமதற்கையா
அருளினோம் சாபங் கனிவர்த்தியாச்சு
பேச்சுதே சிவயோகஞ் செய்யுங்காலம்
பேரான காயாதிகற்பம் பணவிடைதான்
வாச்சுதே காயாதி யமுர்தம் பணவிடைதான்
மத்தித்துக் கரமதனாற் கூட்டியேசென்று
ஓச்சுதே யோங்கார மூலசுழியேகி
யொருமித்து மண்டல மிருபோதுண்ணே. 654

உண்ணயிலே ரவிமதி யிருபோதுண்டா
லுடற்கூடு புறச்கூடு மூலச்கூடையா
அண்ணயிலே செய்வினை கன்மச்கூடுந்தான்
அற்றுப்போ மொருபோது அன்னமுண்டு

கண்ணயிலே கனயோகஞ் சிவயோகஞ்சித்தி
கருதவே ஞானமெஞ்ஞான மதுசித்தி
மண்ணயிலே மண்டலமு முண்டபோதையா
மகத்தான தோற்சட்டை கழன்றிடுந்தானே. 655

நமனுக்கு நமனாவாய்

ஏறலா மண்டலமிரு பதுகொண்டால்
யெமன் பார்வை யற்றுபோம்நமனுநீயாவாய்
ஏறலா மிந்தக்காயாதி யுண்டோர்கள்
இயல்செல்வ பூபதியென் றறையலாம்பார்
கோறலா மண்டலங்கொண்ட போதையா
கொடியவய தாகிலுங்காயம் பிலப்படுங்காண்
பாரெலாந் திரிந்தலையாதே யிந்நூலைப்
பார்பாடி னோம்சௌமிய சாகரமிதாமே. 656

குன்றின்மணிப் பிரமாணம் கொண்டபோதே சட்டைகழட்டும்

ஆமென்ற குன்றின்மணிப் பிரமாணங்கொண்ட
லதீதரென்ற போதையாவோர் சட்டைகழலும்
தூமென்ற குன்றிமணி தொண்ணூற்றாறுகண்டால்
தோற்கருவி தொண்ணூற்றாறு முறியும்பாரு
நூமென்ற குன்றிமணிநூறு மணியுண்டால்
நுண்மையதுவாகிலும் நூறுகோடி வயதாம்
பாமென்ற பத்துநூறு குன்றிமணியுண்டால்
பாடினோம் லோகாதி கர்த்தநீடாமே. 657

ஆமே புலத்தியனே நாமாயிரமணிதான்
அடவாகக் கொண்டுநாம் பொதியையகஞ்சேர்ந்தோம்
தேமே தெட்சணப் புறங்கர்த்தனாமானோம்
திசையுகா யுகாந்தாம் புவனங்கள்பாய்ந்தோம்
நாமே புலத்தியனே கேள்நந்தீசர்கற்பம்
நன்றாக முந்நூறுமணி யுண்டார்பார்
தாமே தன்வந்திரி பகவானுமையா
தனதாக வதிற்பாதி யுண்டார்கள்பாரே. 658

பஞ்சநாதாக்கள் தொகுப்பறியவும்

பாரப்பா யசுவனிதே வரையாகேள்
பண்மைபெற வதிற்பாதி யுண்டார்களையா
ஆரப்பா வவர்களுட தபோபலத்தாலே
ஆயுசுமிகப் பெருகவளர்த் தினாரையா

நாரப்பா கற்பத்தால் கனயோகஞ்செய்தோம்
நவகோடி யென்னுடைய சீஷர்தானையா
காமப்பால் மாய்கைதனை விட்டாலையா
கருதவே வெகுகாலம் வாழ்ந்தார்கள்பாரே. 659

சிவன்கொண்ட கற்பம் பாஷாணகற்பம்

வாழ்ந்தார்கள் சிவன்கொண்ட கற்பமதைக்கேளு
வசனிப்போம் ரவிசெயநீர் மூன்றுவாங்கி
நாழ்ந்தார்கள் பீங்கானிற் செயநீர்விட்டு
நலமான பாஷாண மெழுகுசேரண்டு
சாழ்ந்தார்கள் சிவகெங்கை பலமஞ்சிட்டு
சரக்கொன்றை சாரதிலே மூன்றுபலமிட்டு
கேழ்ந்தார்கள் குருசெயநீர் பலமைந்துவாங்கி
கெடியான கடுக்காய்தான் பலமாறுபோடே. 660

போட்டதிலே சாமமொன்றூற வைத்தாக்கால்
பொடியாகு மதனுடைய வேகம்பட்டையா
நாட்டிநீ யப்பொடியைப் பீங்கானிலிட்டு
நாதசத்தி முப்புசுண்ணம் பணவிடைதான்போட்டு
காட்டதிலே போட்டு நீமத்தித்தாயானால்
கருநாகப் பழமதுபோ லாகும்பாரு
சாட்டுநீ ரவிதனிலே வைத்துநீசாமம்
சைதன்னியப் பாஷாணகற் பமெடுத்தாடே. 661

மண்டலமிருபோதுண்ண

ஆடுவாய் சீஷாவிற் பதனமதாய்வைத்து
அடவான கனயோகஞ் செயுங்காலந்தன்னில்
தேடுவாய் பிராணாய பீடஞ்சென்ற்யா
தெளிவாக வங்கென்று தம்பித்துப்பூசி
நாடுவாய் குன்றிமணிப் பாஷாணகற்பம்
நலமான சிவகெங்கை கலசந்தன்னிற்குழைத்து
சாடுவாய் நாவினிலே யெத்தியுட்கொள்வாய்
சார்பாக மண்டலமிரு போதுகொள்ளே. 662

கொள்ளவே சிவன்கொண்ட பாஷாணகற்பங்
குருவான கற்பமதைக் கொண்டிடும்போது
துள்ளவே தொண்ணூற்றாற் கருவிகளுந்தோன்றும்
துதிபெறவே கட்டிடும் வாசியதைக்கட்டும்

நள்ளவே தேகமதிற் சட்டைதனைப்போக்கும்
நவநீத மதுபோலே தேகநிறமாகும்
மள்ளவே மண்டலமிருபோது கொண்டால்
மகத்தான யுகாயுகங் கடந்தேறலாமே. 663

சிவசத்தி கொண்ட கற்பம்

ஏறலா மீறாறு பனிரண்டுவரையு
மியல்பான பாஷாண கற்பமிதனாலே
தேறலாஞ் சிவன்கொண்ட கற்பமிதாகுஞ்
செயலான வுமைதேவி கொண்டகற்பங்கேள்
சேரலாம் பரமபதஞ் செயசித்தியாகுஞ்
சிவசத்தி கற்பமதைச் சொல்லக்கேளையா
பாறெலாந் திரிந்தலையாதே நீகேளும்
பண்மைபெறும் பெரியோர்கள் சொல்லுமொழிவாக்கே. 664

வாலை ரசம்

வாக்கா யுமைதேவி கொண்டகற்பங்கேள்
வசனிப்போம் வாலைரச மெழுகுசேரிரண்டு
நாக்கான வாலைரசகற்ப மதாற்செய்வார்
நாம்செய் வோம்புலத்தியனே நன்றாகக்கேளும்
சாக்கான ரசமெழுகு பீங்கானிலிட்டுச்
சார்வான சிவசத்தி கங்கைபலமஞ்சு
ஆக்கான வாணகெங்கை பலமூன்றிட்டு
அருளினோம் ரோமசெயநீர் பலமொன்றே. 665

குருசெயநீர் ஊசிசெயநீர்

ஒன்றான குருசெயநீர் பலமொன்றுவாறு
ஊசிசெயநீர் பலமேகோ கோவாறு
அன்றான கிளிநீர் பலமொன்றுவாறு
அடவான மதிசெயநீர் பலமொன்றுவாறு
சென்றான ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாறு
தேசிசெயநீர் பலந்தெளி வாகவாறு
முன்றான வமுர்தமதி சேர்கொண்டுபீங்கான்
முளகுசே ரதிலிட்டு வூறவைப்பாயே. 666

ஊறநீ மிளவதனை வைத்தீராகில்
ஓர்சாம மதற்குள்ளே பொடியாகும்பார்
ஆறவைத் ததனையே யெடுத்துநீயப்பா
அருளினதோர் முன்சொன்ன பீங்கானிலிட்டு

ஏறவைத் தெழுத்தாணி பச்சிலைச்சாறு
இயல்பாகப் பலமூன்று பீங்கானிலிட்டு
கூறவைத் ததனையே மத்தித்துக்கூட்டி
குருவான ரவிதனிலே வைத்திடீர்தானே. 667

வைத்திட ரொருசாமம் வைத்தீராகில்
மலைமஞ்ச னிறமது போலேயாகும்
ஐத்திட ரவிதனையே யெடுத்துநீயப்பா
அடவான சீஷாவிற் பதனஞ்செய்தையா
கைத்திடீர் பிராணாய பீடஞ்சென்றையா
நவிலுவோம் அங்கென்று கும்பிப்பாய்நீயும்
செத்திட ரேசகங்கொண் டங்கேயோடுஞ்
செயலான வாசியைச் சிங்கென்றுநாட்டே. 668

சாயுச்சியபதவி

நாட்டியே சிவயோகஞ் செயுங்காலந்தன்னிலே
ரசமெழுகு வாலையுட கற்பமதைக்கொண்டு
பூட்டிடு குன்றுமணி மண்டலமிருபோது
துறுதிபெறுஞ் சிவசத்திகெங்கை பணவிடையில்
சாட்டிடு மத்தித்து நாவதனிலேற்ற
சட்டையது தொண்ணூற்றாறு மதுகழட்டும்
மீட்டியே நாளொன்று மிருபோதுண்டால்
மேலான சாயுச்சிய பதவிபெறுவாயே. 669

நந்தீசர் கொண்டகற்பம்

பெறுவதற் கின்னமொருகற் பமதைக்கேளும்
பேரான நந்தீசர்கொண்ட கற்பங்கேள்
அறிவதற் கின்னமொன்று சொல்வோமையா
அவர்கொண்ட கற்பமது யார்கொண்டார்பார்
நறுவதற் கருளுவோம் நந்தீசர்கற்பம்
நாம்சொல்வோம் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு
வெறுவதற் கருளுவோம் வீரமெழுகையா
விளங்கவே யிரண்டு சேர்கொண்டுபாரே. 670

கொண்டுநீ வீரமெழு கற்பமதைக்கேளுங்
குருவான நந்தீசரவர் மகிமைமெத்த
கண்டுநீ பீங்கானில் வீரமெழுகிட்டுக்
கருவான சிவகெங்கை பலமாறுவிட்டு

அண்டுநீ சிவசத்தி கெங்கைபலமஞ்சு
அடவான குருசெயநீர் பலந்தான்மெழுகோர்பலந்தான்
துண்டுநீ போகாமலே யச்செயநீர்
துருவான ரோமசெய நீருபலமொன்றே. 671

நந்தீசர்கற்பம் சாமீபம்பெறுதல்

ஒன்றான யன்னீரு மெழுகுபலமொன்று
ஓகோகோ கிளிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
நன்றான யன்னீரு மெழுகுபலமொன்று
நலமான கெந்திசெயநீர் பலமொன்றுவாறு
குன்றாம லன்னீரு மெழுகுபலமொன்று
கூறினோம் ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாறு
சென்றான யன்னீரு மெழுகுபலமொன்று
செயலான மதிசெயநீர் பலமொன்றுவாரே. 672

வாரப்பா ரவிமெழுகு பலமொன்றுபோடு
வசனிப்போம் மூசிநீர்பல மொன்றுவாரு
ஆரப்பா யதன்மெழுகு வொன்றுபோடு
அடவான முப்புசுண்ணம் பணவிடைதான்
பாரப்பா சிவசத்திசுண்ணம் பணவிடைதான்
பரிவான சிவசெந்தூரம் பணவிடைதான்
நாரப்பா சிவசத்தி செந்தூரமப்படிதான்
நவிலுவோஞ் சீதேவி சாறுபலமூன்றே. 673

மூன்றான யச்சாறு பீங்கானில்வார்த்து
மூசிநீர் பலமஞ்சில் சேங்கொட்டைகேளு
ஆன்றான யக்கொட்டை பலமெட்டுவாங்கி
அந்நீரில் நாள்முழுது மூறினாலையா
தூன்றான பொடியாகு மப்பொடியைத்தானும்
துதிபெறவே யவ்வகையி லொன்றாகச்சேர்த்து
கன்றாக மத்தித்துக் கரமதுவாற்கூட்டி
கருதவே ரவிமுக மிருசாமம்வையே. 674

தன்வந்திரியுண்டகற்பம்

வையப்பா யிருசாமம் வைத்தீரேயாகில்
வளமாக சங்குநிற மதுபோலாகும்
பொய்யப்பா புலத்தியனே சொல்லவில்லைபாரு
புகழான லேகியம்போ லதுவும்பாரு

;

ஐயப்பா நீபாகங் காண்பீரேயாகில்
அப்பீங்கான் லேகியத் தடவதனைக்கொண்டு
மெய்யப்பா சீஷாவி லேகியமிட்டு
மேல்பிரடை போட்டுநீ மேவிநிற்பாயே. 675

மேவுவாய் வீரமெழு கற்பமதைக்கொண்டு
மேலான சிவயோகஞ் செயுங்காலத்தில்
பேவுவாய் பிராணாய பீடமேசென்று
பேரான சுழிமுனையில் வாசிகொண்டிழுத்து
ஆவுவா யங்கென்று ரேசகமொட்டி
அதுகடந் தப்பாலே பூரகம்பாய்ந்து
நாவுவாய் கும்பக மூலமருகேகி
நண்பாக மவுனகுரு பீடமதுகாணே. 676

காணவே சிங்கென்று கும்பகம்பாய்ந்தால்
கருதவே குருவினடிகாணும் புலத்தியனே
தேணவே தெரிசித்துப் பூசித்தாயானால்
தெளிவாக செயசித்தி யாகும்புலத்தியனே
தேணவே வீரமெழு கற்பமதைக்கொண்டு
விளங்கவே மண்டல மிருபோதுமை
கூணவே குன்றிமணிப் பிரமாணமையா
குருவான சிவகெங்கையதனில் குழைத்திடீரே. 677

குழைத்ததை நாவதனி லேற்றிவையையா
கூராக மண்டல முண்டீரேயாகில்
தழைத்த சடமேற்றோலு சட்டைதொண்ணூற்றாறு
தருவாகக் கழட்டிடுந் தங்கம்போற்றிரேகம்
அழைத்ததொரு பிராணாய வாசியதுதானும்
அடங்கியே யொருமித்து வொடுங்கியதுபோச்சு
பழைத்த வாதாரமே லாதாரமாகில்
பனிரண்டு மொடுங்கியே பண்மைபெறுந்தானே. 678

பண்மைபெறு மண்டலமிருபோதுங் கொண்டால்
பரிவான வாயுளுக்கழி வில்லைமைந்தா
தண்மையிது கொண்டு தபோபலமாகில்
தருவிக்கும் யுகாயுகந்திரங்கள் நிலைகாண்பாய்
வண்மையிது வீரமெழு கற்பமுண்டாக்கால்
வாதசித்தி கைகூடுமிது மிகவும்பாரு
நண்மைபெறும் நந்தீசருண்ட கற்பந்தான்
நாம்சொன்னோம் சாமீப நளினமிதுவாமே. 679

சாதிலிங்கமெழுகு

வாமென்ற தன்வந்திரி யுண்டகற்பங்கேளும்
வசனிப்போம் புலத்தியனே வண்மையிதுபாரீர்
நாமென்ற சாதிலிங்க மெழுகுகற்பம்
நவிலுவோம் நன்றாக நளினமிதுவாகும்
பேமென்ற பீங்கானி லிங்கமெழுகுகேளு
பேராக ரெண்டுசேர் கொண்டுயையாகேளீர்
ஆமென்ற பீங்கானி லிங்கமெழுகிட்டு
அடவான சிவகெங்கை பலமஞ்சுவாரே. 680

அஞ்சான சிவசத்திகெங்கை பலமஞ்சு
அருளினோம் ரோமசெயநீரு பலமொன்று
வஞ்சான யதன்மெழுகு பலமொன்றுவாரு
வகையான குருசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
கஞ்சான வதன்மெழுகு பலமொன்றுவாரு
கருவான கிளிசெயநீர் பலமொன்றுவாரே
நஞ்சான தேசிசெயநீர் பலமொன்று
நவிலுவோ மிதின்மெழுகு பலமொன்றுபோடே. 681

பலமான வூசிசெயநீர் பலமொன்று
பரிவானவதன் மெழுகு பலமொன்றுபோடு
சலமான ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
சார்வான வதன்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
அலமான திதிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
அதன்மெழுகு பலமொன்று வளமாயதிற்போடு
வலமான மதியமுர்தம் ரவியமுர்தமப்பா
மடவாக யொவ்வொன்று பலம்போடுவாயே. 682

போடுவாய் சிவசுண்ணம் சிவசத்திசுண்ணம்
புகழான செந்தூரஞ் சிவசெந்தூரம்
ஆடுவா யொவ்வொன்றுவீதம் பணவிடைதான்
அடவான சிறியானின் நங்கையின்சாறு
சாடுவாய் முப்பலஞ் சாற்பிழிந்தையா
சைதன்னிய மாகவேபீங் கானிலிட்டு
வேடுவா யிவ்வீத மொன்றாகச்சேர்த்து
விளங்கவே லிஞ்சிசேர் விசிதமாய்க்கொள்ளே. 683

கொள்ளவே யிஞ்சிதனை ரவியுலரவைத்துக்
கூறாகக் கல்லுரலிற் குணமாகயிட்டு
வள்ளவே யிருப்புலக்கை கொண்டுமேயையா
மாசிதற யிடித்துமே தூளதாக்கிமைந்தா

முள்ளவே முன்சொன்ன பீங்கானிலிட்டு
மூதண்டமாகவே மத்தித்துக் கூட்டி
கள்ளவே யில்லையிது ரவிசாமம்வைத்தால்
கருதவே செமுமைநிற கற்பமிதுவாமே. 684

இதுவான சாதிலிங்க மெழுகுகற்ப
மியம்பினோஞ் சீசாவிற் பதனஞ்செய்து
அதுவான சிவயோகஞ் செயுங்காலத்தில்
அடவான பிராணாய வாசிதனையொட்டி
சதுவான ரேசகஞ்சிங் கென்றுநாட்டிச்
சம்பிரமதாகவே மவுன குருபீடம்
ததுவாகத் தம்பித்துக் கும்பித்தாயானால்
தருவாக மவுனகுரு தெரிசனமாமென்றே. 685

சிவயோகம்பூசித் தடிபணிதல்

தெரிசித்து யங்கென்று கும்பகமேவித்
தெளிவாக லிங்கமெழு கற்பத்துக்கையா
அரிசித்துப் பூசித்து அடிபணிந்தால்
அடவான சித்திமுத்தி யங்கேயெய்தும்
பரிசித்துச் சாதிலிங்க மெழுகுகற்பம்
பரிவாகக் குன்றிமணிப் பிரமாணங்கொண்டு
தெரிசித்துச் சிவகெங்கை பணவிடைதன்னில்
கிருபையதாய்க் குழைத்துநீ மண்டலங்கொள்ளே. 686

கொள்ளவே மண்டலமிரு போதுங்கொண்டால்
கூரான சடலமிதற் கழிவோயில்லை
துள்ளவே தொண்ணூற் றாற்சட்டையுந்தான்
தொகுதிபெற மண்டலத் துரித்தங்கேபோகும்
வள்ளவே வாசியதையிழுத் தங்கேகட்டும்
வசனித்தோம் தேகமது கற்போலாகும்
தெள்ளவே தேகவச்சிர காயமாகும்
செணப்போதிற் காயசித்து வதுவாமே. 687

வாகுமே மண்டலமிரு போதுண்டால்
வாழலாம் யுகாயுகாந்திரங் களிதுவாகும்
சாகுமே பிதுர்க்கஎெல்லா மோடிப்போகுஞ்
சாயுச்சிய பதவிவந் தெய்துமிதுபாரு
நாகுமே நவநீதமமுர்த மதுபாயும்
நலமான குளிகையது சித்திக்கும்பாரு
ஆகுமே தன்வந்திரி கொண்டகற்பந்தான்
ஆர்செய்தார் நாம்செய்தோ மவர்செய்தார்பாரே. 688

செய்ததொரு தபோபல மிருந்ததேயாகில்
சித்திக்குஞ் சாதிலிங்க மெழுகுகற்பம்
நைததொரு கற்பத்தால் நவகோடிசித்தர்
நலம்பெறவே காயசித்தி யதுவானார்
எய்ததொரு யிக்கற்பம் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
யென்குரு வசுவனிதேவருட கற்பம்
பொய்ததொரு பூமலர் வாசமதுபோலப்
புகழாக வசனிப்போம் புலத்தியனேகேளே. 689

அசுவனிதேவருண்ட கற்பம் கெந்திமெழுகு கற்பம்

கேளென்ற வசுவனிதே வருண்டகற்பம்
கெடியான கற்பமதைக் கிருபையதாய்க்கொய்வேன்
நாளொன்றுஞ் செல்லாது நாம்செய்தோம்பாரு
நலமான வசுவனிதே வருடமகிமை
தேளொன்ற கொட்டுதல் போலேயிக்கற்பம்
செயகற்ப மகிமைதனைச் செப்புவோமையா
பாழொன்றும் வாராது கெந்திமெழுகற்பம்
பாடுகிறேன் நன்றாகப் பரிவாய்க்கேளே. 690

பரிவான கெந்திமெழு கிரண்டுசேர்கொண்டு
பண்மைபெறும் பீங்கானில் மெழுகதனையிட்டு
வரிவான காந்தமெழு சேரதுதானிட்டு
வளமான துரிசினுட மெழுகுசேரிட்டு
வரிவான தாளகமெழுகு சேரிட்டு
விதமான குருசெயநீர் பலமொன்றிட்டு
அறிவான யதன்மெழுகு பலமொன்றுபோட்டு
அருளினோங் கிளிசெயநீர் பலமெழுகுவாரே. 691

ஒன்றான யம்மெழுகு பலமொன்றுபோல
ஓகோகோ ரோமசெயநீரு பலமொன்று
அன்றான மெழுகு பலமொன்றுபோடு
அடவான கிளிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
வன்றான வம்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
வசனிப்போ மூசிசெயநீரு பலமொன்று
குன்றாம லதன்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
கூறினோம் தேசிசெயநீரு பலமொன்றே. 692

நீரான வம்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
நீமகனே ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு
மாரான வம்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
மதிசெயநீர் பலமொன்று வம்மெழுகுபலந்தான்

வாரான ரவியமுர்தம் பலமொன்றுவாரு
வசனிப்போ மதியமுர்தம் பலமொன்றுவாரு
சேரான சிவகங்கை சிவசத்திகங்கை
செப்புவோ மிரண்டு பலஞ்சேர்த்தங்குவாரே. 693

சாதிக்காய்த்தூள்

வாரப்பா சிவமுப்புச் சுண்ணம்பணவிடைதான்
வசனிப்போம் சிவசத்திசுண்ணம் பணவிடைதான்
சேரப்பா சிவசெந்தூரம் பணவிடைதான்
சிவசத்தி செந்தூரஞ்செப்பும் பணவிடைதான்
காரப்பா யமுகண்ணிச் சாறுபலமஞ்சு
கருதவே வகையெல்லா மொன்றாகச்சேர்த்து
சாரப்பா சாதிக்காய் பலமாறுவாங்கி
சார்வான கல்லுரலிற் போட்டங்குகாணே. 694

காணவே சொல்லுகிறேன் மிருப்புலக்கைகொண்டு
கருதவே மாவதுபோல் தூளதாயிடித்து
வாணவே வடிகட்டித் தூள்கொண்டுநீயும்
மகத்தான முன்சொன்ன முறையதனிற்போடு
சாணவே மத்தித்துக் கூட்டியேயப்பா
சார்பான ரவிமுகஞ் சாமம்வைத்தாக்கால்
நாணவே கருநீலி வண்ணமதுபோலாம்
நலமான லேகியம் வருதலதுகாணே. 695

சிவயோகபூசை

வருதலது கண்டுநீ பீங்கானெடுத்து
வளமான சீஷாவிற் பதனமதாய்ச்செய்து
அருதலது போகாமல் பிராணாயமேவி
யங்கென்று ரேசகம் கும்பித்தாயானால்
குருதலது காணுமது சிவயோகந்தன்னில்
கும்பித்துக் குருவினடி போற்றிநீசெய்து
நருதலது வாகவே மவுனங்கொண்டையா
நந்திபதம் பணிந்துநீ பூசிப்பாய்த்தானே. 696

பூசித்துச் சிவபூசை செய்யுங்காலத்தில்
புகழாகக் கெந்தியுட கற்பமதைக்கொண்டு
வாசித்து யிருபோது மண்டலமுமையா
வசனித்தோங் குன்றுமணிப் பிரமாணங்கொண்டால்

நாசித்து நந்தியொளி பிரசன்னங்காண்பாய்
நரைதிரையு மற்றுப்போ மண்டலந்தன்னில்
பாசித்துப் பரமபத மரைநொடியிற்காண்பாய்
பசுபதி பாசவுபநிட மதனைக்காணே. 697

மதுவான கற்பமதை யுண்டுநீயப்பா
மகத்தான சிவயோகம் பிராணாயமொட்டி
வதுவான ரேசகம் வாசியதைக்கொண்டு
வங்கென்று யிழுத்துநீ கும்பித்தாயானால்
கதுவான முத்தியது காயம்பெலப்படும்
காயசித்தி யாகுமது தேகசித்தியாகும்
அதுவான சடலமது கற்போலேகட்டும்
ஆயுசுக் கழிவில்லையெமன் பார்வைபோச்சே. 698

போச்சென்ற கெந்திமெழு கற்பமேயுண்டால்
பொன்னிறம் போலே தேகமதுவாகும்
வாச்சுதே வாதமே சித்தியதுவாகும்
வாசிசித்தி காயசித்தி தானுமதுவாகும்
ஏச்சென்ற யெழுகு வச்சிரகாயமாகும்
என்னசொல்வேன் கோடா கோடிவயதாகும்
தூச்சுதே தொண்ணூற்றாறு சட்டையதுதள்ளும்
தொகுதிபெறக் கழட்டிவிடுஞ் சுருதிசொன்னோமே. 699

சொன்னோமே கெந்திமெழு கற்பமதையா
சொல்லுமசு வனிதேவருண்ட கற்பந்தான்
அன்னோமே யவர்கொண்ட கற்பமதனாலே
அதீத முறைகற்பங்க ளகத்தினர்கொண்டோம்
முன்னோமே கொண்டதொரு முன்னோர்கள்கற்ப
முறையாகச் சொல்லிவிட்டோம் பாருநீமைந்தா
வன்னோமே யின்னூலு சௌமியந்தன்னில்
வசனிப்போம் வாதமுறை சவர்க்காரப்போக்கே. 700

சவர்க்காரம் பசுமைநிறப்பூமி ஏலகிரிதேசம்

போக்கான சவர்க்கார வைப்பைக்கேளு
பூதலந்தன்னிலே பசுமை நிறப்பூமி
வாக்கான யப்பூமிதேச மதிலுண்டு
வளமான தேசமடா யேலகிரிராச்சியம்

தாக்கான யக்கிரி சாரலடிவாரந்
தருவான குளமேரி மடுவுகளிலையா
சாக்கான கிளியூற லேரியெதிர்வாயில்
.தன்மொழி போல்பரவும்கிளி யானையாமே. 701

ஆனகிளி நீளஞ்சாணஞ் சாறுகொண்டு
அருளுவோ மதனோடு கத்திகொண்டெடுத்து
வானமதி னானையுட சவ்வதனைப்போக்கி
வளமான கோரையது நஞ்சதுவும்வாங்கி
கானகிளி யானையைநீ கல்லுரலிற்போட்டுக்
கருதவே யிருப்புலக்கைநீ கொண்டுமேதான்
மானமுடன் சாடியொரு பாண்டத்திலிட்டு
மகத்தான சிவசத்தி கங்கையதில்வாரே. 702

வார்த்துகர மதனாலே கரைத்தீரேயாகில்
மாக்குழம்பது போலே பாகமதுவாகும்
மூர்த்துமுன் சொன்னதொரு சிவசத்தியுப்பு
மூதண்ட வுப்பதனிற் சேர்கொண்டுநீயும்
கார்த்துமுன் கரைத்தகுழம் பதுவுலுப்பிட்டுக்
கருதவே குருசெயநீ ராறுபலம்விட்டு
சேர்த்து வெட்பாலை விறகுகொண்டையா
செயமாக வடுப்பேற்றி யவித்திடாய்தானே. 703

தானாக வவித்திட்டுச் சாமமதுவானால்
தருவான பாண்டமதை யிறக்கியேநீயும்
ஆனாக வப்பாண்டமாற வைத்ததனை
அதுவாகப் பார்த்ததையே யாமாகிற்கேளு
பானாகப் பாறையது போலேயதுகட்டும்
பரிவாக வதனையே கல்லுரலிலிட்டு
ஏனாகக் கிளிசெயநீர் சேர்கொண்டுநீயும்
இயம்புவோ முரல்தனி வின்னீருவாரே. 704

ஐந்துமாதக் கடுஞ்சூல பனிக்குடம்

வாரப்பா யன்னீரு வார்த்துக்கல்லுரலில்
வளமாக யிருப்புலகை கொண்டுமேநீதான்
ஏரப்பா சாமமது யிடித்ததனைக்கேளு
இயல்பாகக் குமிறியது பிசினிபோலாகும்
ஆரப்பா யப்பாகங் கண்டபோதையா
அதைத் தோண்டிப் பாண்டமதிலடவாகயிட்டு
மாரப்பா மாதகஞ்ச மதனிற்கேளு
மகத்தான் கடுஞ்சூலு பாலன்பனிக்குடமே. 705

குடமான பனிநீரைச் சுத்தசலமாக்கிக்
கூறுவோம் சவர்க்காரம் பாண்டமதிலிட்டு
மடமாக மத்தித்துக் கூட்டியேஜயா
மலையாமற் பிசைந்ததனை யுண்டைசெய்வாய்நீ
படமான பசுமைநிற சவர்க்காரமாச்சு
பரப்பிரம வஸ்தனைப் பணிந்துபூசித்து
திடமாகச் சிவபூசை யோகஞ்சாதித்துத்
தீபவொளி சோதிதனில் நேமஞ்செய்திடீரே. 706

பிராணாயபூசை ஞானமூலம்

செய்திடீர் வாசியைநீ பிராணாயமொட்டி
செயகும்ப ரேசகம்பூர கமும்பாய்ந்து
கைதிடீர் கருணைபெறக் கமலவிதழ்தனிலே
கைகுவித்தடி பணிந்தருள் பெறவேமூட்டி
சைதன்னிய நிலைகண்டு கும்பமலர்சாற்றி
தாயான மனோன்மணி பாதமர்ச்சித்து
முய்திடீர் சவர்க்காரஞ் செயசித்திபெறவே
மூலமுதலாறு வரைஞானப் பொருளோதே. 707

ஓதவே சிவநயவ ஓம்நீயுமென்று
பூட்டுவாய் லட்சமுரு செபித்தாலையா
வாதவே சித்தியது முத்தியதுவாகும்
மவுனமெஞ்ஞான முதல்செய சித்தியாகும்
சேதமொரு நாளுமிது வாராதையா
செயமான சவர்க்காரஞ் செப்பினோம்பாரு
பூதமே வைம்பூத பிரிதிவியினாலே
பூநீரைக் கைவிட லாகாதுபாரே. 708

பிண்டசவர்க்காரம் சகதேவிதுருவம்

பூநீரே குருவொழிய வேறொன்றில்லை
பூதலந்தன்னிலே சகதேவி துருவம்
காணீரோ யத்தேசம் வெளுமைநிறப்பூமி
கருதவே யத்திரி சாரலடிவாரம்
தேன்மாரி பொழியும் வெகுதூரமையா
செயமான சவர்க்காரஞ் செப்பினோம்பாரு
போநீரே யாமாகில் சாரலடிவாரம்
புகழான சித்தராறா யிரம்பேரே. 709

அடிவாரசித்தர் ஆறாயிரம்பேர்

பேரான சித்தராறாயிரம் பேரும்
பெருமையதாய்க் கிரியைவிட்டி றங்கும்பாரு
வாரான நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்தங்குகூட்டி
வாருவார் பூநீரை வசனித்தோரு
ஆரான யச்சார்புமலை யடிவாரம்
ஆறுகுள மேரியெதிர் வாயலதுகேளு
பேரான பூநீறுமெத்த வுண்டங்கே
புகழாகப் புலத்தியனே வேணமட்டையா
சூரான சுரக்குடுக்கை கொண்டுநீபோய்
சுயம்பெறவே பூ நீறையெடுத் தங்குவாயே. 710

பூநீறு ஆறுமாதப்பிண்டமாக்கரு

எடுத்துஅதை நீயிருக்கு மில்லஞ்சென்று
இசைவான பிண்டத்தி லிட்டுநீதாக்கி
தடுத்தவாறா மாதங்கடுஞ் சூலுபாலன்
தருவான பனிக்குடஞ் சலகங்கைவாங்கி
கடுத்துநீ கடுக்கா கடுஞ்சுத்திசெய்து
கருதவே பூநீறில்படி மூன்றுகங்கை
வெடுத்துக் கொள்ளாதே யதில்விட்டுநீகரைத்து
விளங்கவே முழுதுமொருநாள் தெளியவையே. 711

பிண்டக்கரு சவர்க்காரவுண்டை

வைத்து மறுநாள்தனிலே தெளிவைவாங்கி
மறுபாண்டங் கொண்டுநீ வார்த்துநீஐயா
தைத்து மடுப்பேற்றியே பாண்டமதையும்
தருவாக வைத்துமே யெரித்திடுவாய்சாமம்
பைத்துவதில் வாராது பாகமதுபோலாகும்
பாகமதைக் கண்டுநீ பாண்டமதையிறக்கி
ஐத்து மாறாமாதங்கடுஞ் சூலபாலன்
அடவாக வுருக்குலையா தெடுத்துகுடல்வாங்கே. 712

வாங்குவா யுள்மூலமூத்திரப் பையை
மகத்தான பெருக்குடல் மலப்பையைவாங்கு
தாங்குவாய் பிச்சதின் சலப்பையைவாங்கு
தருவான மண்ணீரல் கவிச்சதனைப்போக்கு

பாங்குபெறக் கோரையதின் சவ்வதனைப்போக்கி
பானுவென்ற ரவிதனிலே சரகதுவாயுலர்த்தி
காங்குவாய் கல்லுரலில் மாவதுபோலிடித்து
கருவான மாத்தோண்டி வடித்துக்கொள்வாயே. 713

கொள்ளவே சீஷாவில் மாவதனையிட்டுக்
கூறாக வம்மாவில் சேர்கொண்டுநீயும்
முள்ளவே முன்சொன்ன பூநீறுபாகை
மூதண்டமா கவேகல் லுரலிலிட்டு
தெள்ளவே யிம்மாவைக் கூடநீசேர்த்துத்
தேசிசெயநீ ரதிலேசேர் கொண்டுவார்த்து
எள்ளவே யிருப்புலக்கை யிற்கொண்டையா
யிருசாம மிடித்திடவே பிண்டக்கருவாமே. 714

ஆமென்ற பிண்டக்கரு பிசின்போலாகும்
அக்கருசீஷாவில் பதனமதாய்ச் செய்து
சேமென்ற கருவதனில் சேரெட்டு கொண்டு
சிவகங்கை மூன்றுசேர் கருவதனிலிட்டு
மாமென்று மத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்தால்
மகத்தான பிண்டசவர்க் காரமதுவாகும்
ஊமென்று சவர்க்கார முண்டையதாய்ச்செய்து
உருட்டியே யுண்டைதனைப் பதனஞ்செய்வாயே. 715

மூலதியானம்

பதனமது செய்துநீ சிவயோகமேவிப்
பண்பான பிராணாய வாசிதனையொட்டி
சதனமது ரேசகத்தில் சிங்கென்றுநாட்டி
சதுர்முகப் பரப்பிரம வொளிதனிலேகி
வதனமது வாய்வுயபான மேலேறி
வருஷித்துக் கும்பித்துப்பூ ரகம்பாய்ந்தால்
மதனமது லேகியரிபோல் வருஷிக்கும்பாரு
வயநமவி ஓம்ஸ்ரீரிமடவாய்ச் செபிலட்சம். 716

அடவாக மேவுமிது பூவைப்போல்தோற்றும்
அழகாக யங்கென்று தெரிசிப்பாய்த்தானே
அடவான பூமலர் கமலயிதழ்காணும்
அறிமென்று பூசித்துயர்ச் சிப்பாய்நீயும்

தடமான மனோன்மணித்தாய் பிரசன்னமாம்
ழுங்கென்று சவர்க்காரப் பிண்டமதைவைத்து
நடமாடுந் தேவியைத் தியானமதாலோத
ஞானசித்தி கைக்குள்ளாகு மிதன்குறியே. 717

குறியான பிரிதிவியின் கூறினாலே
குறிப்படு மண்டபிண்ட மதின்கூறாகும்
சிறியான சிவவிந்து ஆரறியப்போறார்
சிறப்பான வாச்சரிய நாதவிந்ததன்னால்
பிறியாது வொருக்காலு மதியிதனைவிட்டால்
பிரியுமோ ரவிபீசம் பேசொண்ணாது
தறியான மடமட்டை யுலகப்பேய்காணார்
தசைவிந்து சுக்கிலத்தின் தண்மையறிவாயே. 718

அண்டசவர்க்காரம் எட்டுத்திங்கள் பிண்டம்

அறிவோர்க்கு யின்னமொரு சவர்க்காரங்கேளு
அண்டசவர்க் காரமதினறி வதனைப்பாரு
பிரியாத மாதமது யெட்டுதனிற்கேளு
பேசவொண்ணாக் கருவதனைப் பேசுவோநாமும்
தெரியாத கருவப்பா வறியாருலகோர்கள்
தெரியும்படி யகத்தியனுந் தெளிவதனாற்சொல்வோம்
குறியாக முன்சொன்ன துருசுமெழுகையா
கூறினோம் பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்வாயே. 719

கொள்ளுவாய் குருசெயநீர் பணவிடைதான்வாங்கி
குருவான மெழுகதனைக் குழைத்துநீயப்பா
தள்ளுவாய் கருப்பற்றும் ஸ்திரீசாதிகெற்பந்
தனைக்கழட்ட வுபாயமதாய்த் தருவிப்போம்பாரு
மெள்ளவே பேரீச்சம் பழத்துள்வைத்து
விளங்கவே யுள்ளுக்குக் கொடுத்திடுமைந்தா
கள்ளமே யில்லையிது குருவாணைசொன்னோங்
கைப்பாகம் பிசகாமல் கருவதனைவாங்கே. 720

கெற்பம் கழட்ட மருந்துகியாழம்

வாங்கவே யொருநாழி சென்றதுவுமானால்
வசனிப்போம் சிவகங்கை சேர்கொண்டுநீயும்
தூங்கவே சட்டிதனிற் சலகங்கைவிட்டுத்
துதிபெறவே சுக்குவகைப் பலம்நறுக்கிப்போட்டு

ஆங்கவே யடுப்பேற்றி யதன்மேற்சட்டிவைத்து
அரைச்சேரு சிவகங்கை யாகுமட்டுமெரிப்பாய்
ஏங்கவே யெரித்ததனை யிறக்கிவைத்து
இயலான ஸ்திரீசாதிக் குட்கொடுத்தே. 721

சல்லியவித்தை

கொடுத்து வரைநாழிகைக்குள் கடுஞ்சூலபாலன்
கூறினோம் வீறிட்டுப் பூமிதனில்வீழும்
அடுத்ததன் மேல்மாக்கரு வென்னசொல்வோம்
அதைவழித்துச் சுரைப்பரண்டில் பதனஞ்செய்து
இடத்தன மாய்த்திரியாதே சல்லியவித்தை
யிதனாலே யாடுமடா யியம்பினோம்பார்
கடுத்துநீ நில்லாதே குருசெயநீர்பலந்தான்
கருவான மாக்கருவில் விட்டுமத்தித்தே. 722

மத்தித்து யெக்கலா தேவியுடதியானம்
மண்டல மிருபோதும் வசனிக்கக்கேளு
அத்தித்து அங்சிங் அறிங்உங்ஐஓய
வசிமந கிலியும்சவ்வும் வாவாதேவி
எத்தித்து யெக்கலாதேவியைத் தான்றொழுது
இயம்பினோ மிருபத்தை யாயிரஞ்செபித்து
வத்தித்து வந்துமுன் பூவைப்போற்றோன்றும்
வாவாவாதேவி யெனவசியங் கொள்வாயே. 723

எட்டாந்திங்கள்

கொள்ளுவா யெட்டாமாதக் கடுஞ்சூலபாலன்
கூறுவோ மதைக்கொண்டு சொல்லக்கேள்மைந்தா
நள்ளுவா யொருநாழிக் குள்ளேதான்கேளு
நாவறண்டு வுயிரதுவும் போய்விடும்பாரு
அள்ளுவா யதைக்கொண்டு கத்தியினாற்கீறி
அதன்குடல் மூத்திரப்பையை நீவாங்கி
மள்ளுவாய் மலப்பையும் பிச்சுசவ்வும்போக்கி
மகத்தான கோரையதினஞ் சதுவும்வாங்கே. 724

நாட்டுசலசுத்தி

வாங்கியே நாட்டுசலங்கொண்டு சுத்திசெய்து
வளமான பொட்டிலுப்பு படிகாரவுப்பு
தாங்கியே கறியுப்பு மூன்றுப்புங்கொண்டு
தருவாகத் தூளாக்கி மஞ்சள்தூக்கி

ஆங்கியே யதன்வாயி லுப்புத்தூளிட்டு
அடவான வயிறதனிற் றூளுமிட்டு
நாங்கியே கதம்பகஸ்தூரி கந்தகம்
நவிலுவோ முட்கொண்டு பூசிட்டாயே. 725

பரிமளவாடை

பூசியே மனிதருட அரவம்படாத
பூமிதனில் வைத்துரவி சரகூலரச்செய்து
பாசியே கல்லுரலிலிட்டு மைந்தா
பருத்த யிருப்புலக்கை யதனாற்சாடு
தாசியே முச்சாமஞ் சாடினாலையா
சம்பிரமதாகவே யண்டமாத் தூளாம்
வாசியே வடிகட்டி மாவதனையெடுத்து
வளமான சீஷாவிற் பதனஞ்செய்யே. 726

அண்டமாக்கரு

பதனமதாய்ச் செய்துநீ யண்டமாத்தூளில்
பண்மைபெறச் சேர்கொண்டு மாவதனையெடுத்து
விதனமதா யிராதேமுன் சொன்னபாகில்
விளங்குவோ மூன்றுசேர் விபரமதாய்க்கொண்டு
கதனமென்ற கல்லுரலி லதனையிட்டுக்
கைப்பாகவே குருசெயநீர் சேர்தான்
அதனமதாய் முச்சாமஞ் சாடினாலையா
அண்டசவர்க் காரமெனும் பிசின்போலாமே. 727

அண்டப்பிசின் அண்டசவர்க்காரம்

ஆமென்ற சவர்க்காரப் பிசினதனைத்தானும்
அருளுவோஞ் சீசாவிற் பதனஞ்செய்தையா
வாமென்ற அண்டக்கருவிதற் கெதிருண்டோ
வசனிப்போ மிக்கருவில் மூன்றுசேர்கொண்டு
போமென்ற பாண்டத்தில் கருவதனையிட்டுப்
பெருமைபெற வூசிசெயநீரு சேர்வார்த்து
கோமென்று கரமதனாற் கூட்டிமத்தித்தால்
கூறுவோ மண்டசவர்க் காரமிதுவாமே. 728

பிண்டசவர்க்காரவைப்பு

மிதுவான சவர்க்காரப் பிசினைத்தானும்
மேலான வுண்டையது விளங்காய்ப்போலச்
சிதறாமற் செய்துநீ யுடையதாய்ச்செய்து
சிவயோக வாசிகொண்டிமுத்துப் பூசிப்பாய்

வதுவான ரேசகமுனை சுழியிலையா
வங்கென்று பரப்பிரம வொளிவதனிலேகி
நதுவான கும்பகம் பிராணாயமொட்டி
நங்கென்று பூசித்து யர்ச்சிப்பாய்தானே. 729

அர்ச்சித்து அண்டசவர்க்கார வைப்பை
அனுதினமு மாயிபதமவள் பதமேவைத்து
யர்ச்சித்து வவள்பதமே பணிந்திட்டாலையா
பரமபத முனக்களிப்பா லவள்தான்பாரு
துர்ச்சின வுலகதுற்மாற் கரறிவாரோ
துதிபெற லாமண்டசவர்க் காரமதனாலே
வர்ச்சித்துச் சவர்க்கார வுண்டையதைத்தானும்
வசனித்தோம் பதனமதாய்ச் செய்திடீரே. 730

மலைப்பாடி துருகம்

செய்திடீர் புலத்தியனே யின்னமொருகாரஞ்
செயலான பிண்டமதின் சவர்க்காரவைப்பை
நைதிடீர் நாம்சொல்வோம் நாடதிலேகேளு
நலமான கிரியொன்று மலைப்பாடிதுருகம்
மைதிட ரதில்வாழுஞ்சித் தரவர்கேளு
மக்களே யவர்பெருமை மனிதரறிவாரோ
எய்திட ரேழாயிரம் பேர்களையா
இறங்குவார் கிரிவிட்டு யின்னஞ்சொல்வோமே. 731

மஞ்சள்நிறப்பூமி

சொல்வோம் நாமக்கிரி மலையடிவாரஞ்
சொற்பெரிய குளமடுக்கள் தானுண்டு
அல்வோம் நாம்குளமெரி யெதிர்வாயில்
அலர்ந்த செந்தாமரையது மகிமைத்த
நல்வோம் நாம்புலத்தியனே யம்மலைராச்சியம்
நலமான மஞ்சணிறப் பூமியதுவாகும்
சொல்வோமே யம்மலை ராச்சியந்தன்னில்
செயலான கருவேங்கை யதுமகிமைகாணே. 732

பூநீறுநாதம்

காணுநீ கருவேங்கைப் புலியதுவுமாகில்
காணார்க ளுலகமதில் மானிடர்காணும்
சேணுநீ சித்தரவர் காணுமவராகில்
செயலான யக்கிரிச் சாரலடிவாரம்

தோணுநீ சிறியாநங்கை யதனேகம்
தேவி நாதசத்திப் பூநீறுவிளையும்
ஆணுநீ யந்நீறுபூநீறு நாதம்
அப்பூமி நாதமதி னருடனைப்பாரே. 733

பாருநீ சித்தரேழாயிரம் பேரும்
பண்மைபெறுஞ் சித்தரையில் கிரிவிட்டிழிவார்
ஏருநீ கிரிவிட்டுப் பூநீறுநாத
மெடுப்பார்கள் நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்தங்கேமைந்தா
சூருநீ சுரைக்குடுக்கை யதனிற்பூநீரை
சோரவதிற் பூநீறடைத்துக் கொண்டையா
வாரிநீ யெடுத்தங்கனே மலைப்பாடிதுருகம்
வசனித்தோங் குகையேகிச் சொல்லுவார்பாரே. 734

மூன்றுதிங்கள் பனிக்கும்

பாரப்பா புலத்தியனே யின்னங்கேளையா
பரிசுடைய பூநீற்றை வேணமட்டுங்கொண்டு
சூரப்பா சுரைக்குடுக்கை யதனில்ரெப்பி
சிவயோகக் குகைக்குநீ சென்றங்குயேகி
மாரப்பா பாண்டமதிற் பூநீற்றையிட்டு
மகத்தான மூன்றுதிங்கள் பனிக்குடங்கேளு
மூரப்பா முன்சொன்ன துருசுமெழுகூட்டி
முலைமாதர்க் கீயாமற் பனிநீரைவாங்கே. 735

வாங்கியே பாண்டத்தி லன்னீரையிட்டு
மத்தித்துக் கூட்டிகரவள மாய்க்கரைத்து
ஆங்கியே யந்நாள்முழுதுந் தெளியவைத்ததனை
அருளினோ மறுநாளில் பாண்டமதையெடுத்துநீ
தூங்கிநீ திரியாதே யத்தெளிவைத்தானுந்
துதிபெறவே மறுபாண்டந் தெளிவிறுத்துநீ
தாங்கியே யடுப்பேற்றி யதுமேற்பாண்டம்வைத்து
தணல்மூட்டி முச்சாம மெரித்திடுவாய்நீயே. 736

எரித்து யப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்ததனை
இயல்பாக வாறினாலது பாறையாகும்
மறுத்துநீ யெடுத்ததனைக் கல்லுரலிலிட்டு
மகத்தாக முன்சொன்னமாக் கருவையா
தரித்துநீ யிரண்டுசே ருரல்தனிலிட்டு
தளமாகத் தேசிசெயநீரு சேரொன்று
குறித்துநீ விட்டதிலே யுலக்கைகொண்டையா
கூறாக முச்சாமஞ் சாடுவாய்த்தானே. 737

சாடவே பிசின்போல வருதலாகும்
சார்பாக வதைக்கண்டு தோண்டியெடுத்ததனை
ஆடுவா யண்டமதிலிட்டு நீயப்பா
அருளினோங் குருசெயநீ ரூசிசெயநீர்தான்
வாடவே யொவ்வொன்று செயநீர்பலமாறு
வசனித்தோம் பாண்டமதில் வளமாகவிட்டு
நாடவே மத்தித்து பிசைந்ததனையையா
ரவியி லரைச்சாமம் வைத்திடீர்தானே. 738

ஆறாதாரபூசை அட்டமாசித்திமூலசுழிவாசிபதம்

வைத்திடவே கற்போலாம் பிண்டசவர்க்கார
மதையெடுத்து வுண்டையதாய்ச் செய்திடீரையா
ஐத்திடவே பிண்டசவர்க்கார மதுவாச்சு
அருளினோம் பதனமதாய் வைத்துநீர்பாரீர்
சைத்திடவே பிராணாய வாசிதனையொட்டி
கருணைபெற ரேசகமங் கென்றுநாட்டி
முத்திபெற மூலசுழிமுனை யருகுநின்று
மூலமுத லாறுவரை பூசிப்பாய்தானே. 739

பூசித்த நயனமிரு மனக்கண்ணாலொட்டிப்
பூரணமாம் வாலைமனோன் மணிபாதம்
ஆசித்து வவள்பதமே தெரிசித்தாயானால்
அட்டமா சித்தியுனக் கருளுவாள்பாரு
பேசித்துத் தவப்பொருளி ருந்தாயாகில்
பிண்டசவர்க் காரமது சித்தியதுவாகும்
மூசித்து யதுசாரூப முனக்கெய்தும்பாரு
மூலசுழி முனையருகில் வாசியதுகாணே. 740

காணுநீ பிண்டசவர்க் காரஞ்சொன்னோம்
கருணைபெருஞ் சித்தர்களே கைலாசமுத்தி
நாணுநீ வாசிபதங் கண்டதேயாகில்
நால்மறையின் கருவினுட குருவினருள்காண்பாய்
ஆணுநீ புலத்தியனே யதுவப்படியென்றால்
அருளுவோ மின்னமொரு சவர்க்காரங்கேளு
வாணுநீ பிறிதிவியின் வலுமையினாலே
வஸ்துவுட மகிமைதனை வசனிப்போங்கேளே. 741

பத்மினிசாதியில் நாதம்வாங்க

வசனிப்போம் பிரமகுல வங்கிஷந்தன்னில்
வடிவான பதிவிருதா பத்மினிசாதி
அசனிப்போம் சாதிதலைச் சனதுவாகும்
அடவாகப் பத்தானாள் மெத்தநன்று
கசனிப்போங் கன்னியுட நாதமதைக்கழட்ட
கருதுவோம் வீரமெழு பணவிடைதான்கொண்டு
நசனிப்போம் புளியாரைத் துவரைப்பலந்தா
னதற்குள்ளே மெழுகதனை நவிலுவோங்கேளே. 742

கேளப்பா புலத்தியனே மெழுகதனைக்கொண்டு
கெடியாக வதிகாலை மூட்டியையா
வாளப்பா யவ்வுண்டை யுண்டுவரைநாழி
வளமாகக் கெடுவீத மானாலதுகேளு
சூளப்பா முன்சொன்ன சுக்குக்கியாழம்
துடியாக வுள்ளுக்குக் கொடுத்திட்டுநீயும்
ஆளப்பா வதன்பிறகு புலத்தியனேகேளு
அருளுவோங் குய்யபீடம் பீங்கான்வைக்கச்சொல்லே. 743

புவனை மும்மூலத்தியானம் நாதக்குரு

சொல்லவே பீங்கான் வைத்திட்டாலையா
சொரியு மதுவருவிபோல் நாதவிந்தையா
அல்லவே யவ்விந்து சொரியுமதன்பிறகு
அப்பீங்கான் வாங்கியொரு சீஷாவிற்கேளு
நல்லவே நாதமதை சீஷாவிலிட்டு
நவிலுவோம் புவனையுட மும்மூலத்தியானம்
உல்லவே ஓம்றீயும் அவ்வும்உவ்வும்
நவ்வென்று வுருலட்சஞ் செபிப்பாயே. 744

செபித்துநீ புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா
செப்புவோம் பற்பிணிகளை வந்துஎய்தும்
அபித்து முன்சொன்னதொரு சிவகங்கையதனி
லாறுபலங் கொண்டுபசும் பாலரைப்படிதான்
ஒபித்து அதையொன்றாகக் கலந்துவுள்ளுக்கு
ஓகோ பார்கொடுத்துவிடக் களைதெளியும்பாரு
தபித்ததொரு முன்சொன்ன மாக்கருசேரண்டு
தருவான பாகுசேர் சரிவிதமாய்த்தானே. 745

சவர்க்காரவுண்டை

தானான கல்லுரலி லிரண்டையுமிட்டுத்
தருவான பத்மினி நாதமதுசேர்தான்
வேனாக விட்டதிலே யிருப்புலக்கைகொண்டு
விசிதமதாய் முச்சாமம் விளங்குவாய்பாரு
கானாகக் கருப்போலா மப்பாகங்கண்டு
கருணைபெற நாதகரு சீஷாவிலிட்டு
தூனான தூபதீப மதுகொடுத்து
துதிபெறவே யதில்சே ரிரண்டுவாங்கே. 746

வாங்கியே பாண்டமதிலிக் கருவையிட்டு
வளமாகக் கிளிசெயநீர் பனிரண்டுபலந்தான்
ஆங்கியே யக்கருவி லின்னீரைவிட்டு
அருள்பெறவே மத்தித்துக் கூட்டிநீவாங்கி
நாங்கியே ரவிமுக மிருநாழிவைத்தால்
நவிலுவோ மதன்கசிவு ரத்தம்போலிறங்கும்
தாங்கியே பாண்டமதிற் கசிவையிறுத்துத்
தருவாக வுண்டையதாய்ச் செய்திடீராமே. 747

ஆமப்பா புலத்தியனே நாதசவர்க்காரம்
அதனுடைய மகிமைதனை யாரறிவார்பாரு
ஓமப்பா சொல்லிவிட்டோம் சிவயோகஞ்சென்று
ஒருமித்து வாசியதைப் பிராணாயமொட்டி
வாமப்பா வங்கென்று கும்பகம்காட்டி
வசனித்தோங் கும்பித்துத் தம்பித்தாயானால்
கோமப்பா வாமப்பால் வழிந்தருவிபாயுங்
குருபூசை யங்கென்று தெரிசிப்பாய்தானே. 748

தானென்று குருவினடி கண்டதேயாகில்
சவர்க்கார சித்தியதற் கெய்துமதுபாரு
நானென்ற குருமொழிதான் யோகிகட்கையா
நளினமதாய்ச் சௌமியமாய் நண்பாகச்சொன்னோம்
ஏனென்ற விந்தமொழியாக வெய்தும்பாரு
என்போல மனமுடையோர்க் கெய்துமின்னூல்தான்
மானென்ற மொழியுடையோ ரறிவாளியாகில்
மவர்க்கெய்து மொன்றான சேதியிதுபாரே. 749

வைசியகுலம் மீனராசி சுவாதி புருஷர் விந்துவாங்கயிடுமருந்து

பாருமிதி நூலுடைய பெருமைதனைக்கண்டோம்
பாடினோம் நாதசவர்க்காரமதைச் சொன்னோம்
ஆருமறியார் களிந்நூல் பொருடனையேகாணார்
அசடர் மெத்தவுலகமதி லனேகம்பேருண்டு
கூறுமவரோ டேயொரு நாளுஞ்சேராதே
குரும்பர் சண்டாளருட பேச்சுங்கேளாதே
தேறுஞ் சிவயோகியுட மறுமமதையறியுந்
தெளிவதற் கவருடைய திறத்தையறிவாயே. 750

திறமான காரமிது சாரமிதுபோலச்
செகத்திலே மனிதரறி யார்களிதுபாரு
வறமான வைசியகுல மீனமதின்ராசி
வசனித்தோஞ் சோதிசுக்கிர வியாழமாகும்
பரமான பங்குனி சோமசூரியனாம்
பண்மைபெறு யிந்திரனுடை பார்வையதுகேளு
சரமான வந்நாளில் வைசியகுலபாலன்
சம்பிரமதா யுற்பவிக்குஞ் சைதன்னியங்கேளே. 751

சைதன்னிய மென்றபதி னாறுவயதானால்
தருவாக யவரைநீ நல்லகுணமாக
சைதன்னிய குருபீடங் கொண்டுமேயேகித்
தாயான மனோன்மணி பூசையதனில்தான்
கொன்னிய மென்றவரைநீ கொண்டுசென்று
கூறினோ மானதமாம் பூசைதனிலே
கன்னியமாம் பூரணாதி செந்தூரங்
கருதவே பணவிடை கொண்டுநீகேளே. 752

கொண்டு செந்தூரமதை முன்சொன்னமெழுகு
குருவான மெழுகதனில் பணவிடைவாங்கி
செண்டு செந்தூரமதை மெழுகினில்வைத்துச்
செயலான புளியாரைத் துண்டையதற்குள்
கண்டு கைபாகமாயவரைநீ யழைத்துக்
கருதவே யுள்ளுக்கு மெள்ளக்கொடுப்பாய்
வண்டுநீ கொடுத்தவரை முன்சொன்னகியாழம்
மைந்தனே கொடுத்துவிடு வளமாகத்தானே. 753

சலவிந்து

கொடுத்து அரைநாழியது சென்றதேயானால்
கூறுவோ மரையுட்கார வைத்துப்பீங்கான்
அடுத்த பீங்கான் வைத்துஅடுத்தடவாககேள்
அருவியது மலசலம்போல் குபுகுபெனப்பாயும்
வெடுத்ததொரு விந்ததுவும் வீறிட்டுப்பாயும்
விளங்கினோம் விந்ததனில் சிவமுப்புச்சுண்ணம்
தடுத்து அரைபணவிடை தானிட்டீரானால்
சைதன்னிய சுத்தசலம் விந்துவாமே. 754

ஆமென்ற விந்ததனைச் சீஷாவிலிட்டு
அடவான தேவியுட பூசைசெய்தப்பா
மூமென்ற முன்சொன்ன மாக்கருவையா
மூர்க்கமதாய்ச் சேரெண்டு கல்லுரலிலிட்டு
பாமென்ற பூநீறுபாகு சேரண்டு
பண்மை பெறக்கூடநீ சேர்த்துமேவையே
வேமென்ற விந்துசேர் விட்டதிலேநீயும்
விளங்கவே யிருப்புலக்கை யதுவுமாமே. 755

கசிவிறுக்க

அதுவாக முச்சாமஞ் சாடியதைத்தோண்டி
அன்பான பாண்டமதி லிட்டுக்கேளு
விதுவான குருசெயநீர் தேசிசெயநீர்
வீதம் பலமஞ்சு வொவ்வொன்றாய்க்கொண்டு
பதுவான பாண்டத்தி லிட்டுநீயப்பா
பண்மைபெற மத்தித்துக் கூட்டிடப்பிசைந்து
நதுவாக ரவியிலரை சாமம்வைத்ததனை
நல்லகசி விறங்கிவிடும் நவிலுவோங்காணே. 756

காணுநீ கசிவதனை யிறுத்துவிட்டையா
கருணைபெற வுண்டையது செய்திடீர்தானும்
நாணுமிந்தப் படியாகவிந்து சவர்க்காரம்
நண்பாகச் சொல்லிவிட்டோம் பாருமிதுமைந்தா
தோணுமது சிவயோகஞ் செயுங்காலத்தில்
துதிபெறவே விந்துசவர்க் காரமதைவைத்து
பேணுநீ பிராணாய வாசியதையொட்டிப்
பெருமைபெறச் சிங்கென்று கும்பிப்பாய்தானே. 757

தானென்ற ரேசகந் தம்பித்தாயானால்
தாயான மனோன்மணிதவ நிலையைக்காண்பாய்
நானென்ற பெருமையதனா லிதைச்சொன்னோம்
நாடதிலே ஞானிகளே நண்பாகச்செய்வீர்
தேனென்ற மொழியதனாற் சொல்லிநாம்விட்டோம்
தேசமதி மவுனிகளே செயமாகப் பாரும்
வானென்ற விந்துசவர்க்கார மதற்கையா
வாலைமனோ மணியினுடை பூசையதுசெய்யே. 758

வாலைபூசை மிதுனராசி

செய்துபார் சென்மராசி பலனிருந்தால்
சித்திக்கு மித்தொழில்கள் செயசித்தியாகும்
நைந்துபார் விட்டகுறை தொட்டகுறையாகில்
நவிலுவோ மிந்தப்படி யிருந்ததேயாகில்
சைதுஞ் சைதன்னியப் பொருளிதுவேயாகும்
சாமீப சாரூபசாயுச்சியம் பெறுவாய்
பெய்து மிதுசாலேப மிதுனமிதின்ராசி
யியம்பினோம் விந்துசவர்க் காரமிதுவாச்சே. 759

ஆச்சென்ற விதன்பெருமை யாரறிவார்மைந்தா
யவனிதனில் சிவயோகி யவரறிவார்பாரு
கோச்சென்ற மிருசெயலி னனுக்கிரகத்தினாலே
கூறினோம் சௌமிய சாகரமிதாகும்
வேச்சென்ற திந்நூலையார்க்கு மீயாதே
விவேகவா னறிவாளியவர்க் கீயுமிந்நூல்
வாச்சென்ற கழுதைமாந் தருக்கீந்தால்
வருகுமண்டை யிடியுந்தலை சிதறுமதுவென்றே. 760

சரக்குவைப்புமுறை சீனக்காரவைப்பு

அன்றான யஞ்சுவிதசவர்க் காரஞ்சொன்னோம்
அருளுகிறோம் வைப்புமுறை யதீதமிதுவாகும்
சென்றான சீனக்கார மதின்வைப்பு
செகத்திலே யாரறிவார் சிவயோகிகாண்பார்
தென்றான யிவ்வைப்பு நானுமிதைச்செய்தேன்
தெளிவான புலத்தியனே செப்பும்வகைகேளும்
பன்றான பாறையுப்பு படிக்காரவுப்பு
பருங்கம்பி பொட்டிலுப்பு விதுநாலுஞ்சேரே. 761

சேர்த்துயிதைக் கல்லுரலிலிட்டுச் சிவகங்கை
செப்பும்வகை சேரொன்று வார்த்துநீயப்பா
கார்த்துநீ யிருசாமஞ் சாடினாலையா
கருப்பற்றுமதின் சீனக்கைபா கங்காண்பாய்
நார்த்து சலமதனாலேசாம மிகமாட்டி
நலமான குருசெயநீர் சேர்கொண்டுவையா
வார்த்துநீ கல்வமதில் மறுதரமுஞ்சாமம்
மைந்தனே யாட்டிவழித் திடுவீரதுபாரே. 762

பாருமிதனொரு பாண்டமதனி விதைவைத்து
பண்மைபெறு மேற்கவசச் சீலையேழுஞ்செய்து
ஆருமிதை யறியாமற் குழிதோண்டியெருவை
யதற்குள்ளே பாண்டமதை யருள்பெறவேவைத்து
மேருபதி னெருவடிக்கி சமாதியக்குகையில்
மேன்மைபெற வாலையுட தியானமதைச்செய்வாய்
மாறுமதின் மண்டலம் பாண்டமதுவிருந்தால்
மகத்தான சீனக்கார வைப்பதுதானாச்சே. 763

வைப்பான சீனமது பூர்த்துவைப்பாகும்
மப்பாகங் கண்டுநீ பாண்டமதையெடுத்து
கைப்பான கவசமது சீலையேழும்வாங்கிக்
கருணைதருஞ் சீனமதைச் சீஷாவிலிட்டு
செப்பான சிறிஅறிமென்று வுருலட்சம்
செபித்ததனைச் சித்திபெற முத்தியுண்டாக்கி
மப்பான பிராணாய வாசியதையொட்டி
வங்கென்று யிழுத்துநீ தெரிசிப்பாய்த்தானே. 764

வெண்கார வைப்புவகை

தானென்ற வெண்கார வைப்பதனைக்கேளு
தாரணியி லாரறிவார் தவசிகள்தான்காண்பார்
வேனென்ற பிரிதிவுதான் பூமியுடநாதம்
விளங்குகின்ற நாதமடா பூநீராகும்
கானென்ற காரமது சாரமதுவாகும்
கருவாகுங் குருவாகு முருவதுவுமாகும்
தேனென்ற தெளிவாகு மத்தெளிவினாலே
தேறினதோர் கல்லுப்பு தேசியதுவாமே. 765

வெண்காரப்பலகை

வதுவான கல்லுப்பு நிலவுப்புகேளு
மகத்தான வழலையடா மதியுப்புமூன்று
ஒதுவான வொவ்வொன்று சேரதுதான்கொண்டு
ஒருமித்துக் கல்லுரலி லிட்டுநீஐயா
சதுவான சிவகங்கை தேசிசெயநீரு
சார்வாக வொவ்வொன்று பலமாறுவாங்கி
கதுவான வுரல்தனி லிருநீரும்விட்டுக்
கருணைபெற முச்சாம மிடித்துநீசாடே. 766

சாடயிலே கருப்போலமாக் கருவைத்தோண்டி
சம்பிரமதாய்ப் பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி
ஆடயிலே சிவசத்தி யிருசேருவிட்டு
அப்பாண்ட மதிலிட்டுக் கரைத்துநீயப்பா
மாடயிலே யடுப்பேற்றி யக்கினியைமூட்டி
வளமாக யிருசாம மெரித்திடாய்பாரு
வேடயிலே யோர்கொதி கொதிக்குமதுபாரு
விளங்கினோம் பாண்டமதை யிறக்கிநீவையே 767

வைத்ததனை யண்டச்சில் சாய்த்தீரேயானால்
மருவிப்பாய்ந்தது போலே யருவியதுபாயும்
பைத்ததனை யிருநாழி சென்றெடுத்தாக்கால்
பண்மைபெறும் வெண்காரப் பலகையதுவாகும்
நைத்ததனை யிப்பலகை கொண்டுநீயையா
நலமான சிவபூசை செய்திடீர்தானும்
கைத்துவதின் வெண்காரப் பலகைதனைக்கொண்டு
கருதவே பதனமதாய் வைத்திடீர்காணே. 768

பூரவைப்பு

காணப்பா வெண்கார வைப்பதனைச்சொன்னோம்
கருதவே பூரமதின் வைப்பதனைக்கேளும்
நாணப்பா சொல்லுகிறேன் நாம்வெளியதாக
நலமான சௌமிய சாகரமின்னூலில்
சேணப்பா சீனகாரஞ் சேரொன்றுதானும்
செயலான வெண்காரஞ் சேர்கொண்டுநீயும்
வாணப்பா சிவவுப்புபல மாறுகொண்டு
வசனித்தோ மிதுமூன்றுங் கல்லுரலிற்றாங்கே. 769

மாவைபிரமகுலநாதம்

தாக்கியே பிரமகுல நாதவிந்தையா
சைதன்னிய நீரதிலே சேர்கொண்டுவார்த்து
ஆக்கியே மாவதுபோல் தூளதாயிடித்து
அம்மாவைக் கொண்டுவொரு பாண்டத்திலிட்டு
நாக்கியே குருசெயநீர் சிவகெங்கையிரண்டும்
நவிலுவோ மொவ்வொன்றுக் காறுபலந்தூக்கி
பாக்கியே பாண்டமதிலிந் நீரைவிட்டுப்
பண்மைபெற மத்தித்துக் கூட்டியதைக்காணே. 770

கலசம் தாளிபம்

காணவே யதைக்கொண்டு கலசமதிலிட்டுக்
கருவான யண்டமெழு கவசமதுசெய்து
சேணவே சீலையதுநீ யேழுஞ்செய்து
செயலாக மறுபாண்டஞ் செயமாகக்கொண்டு
மாணவே மணக்கத்தை நெல்லதுதான்கேளு
வளமாக யிருபத்தைந்து படிநெல்லு
ஏணவே யிட்டதனில் சலமாறுபடிதான்
இயல்பாக வார்த்ததனிற் கலசமதைவையே. 771

மாவிற்கு

வைத்துமே வடுப்பின்மேற் பாண்டமதைவைத்து
மாவிற்கு கொண்டுநீ யிருசாமமாகில்
எத்துபட யெரித்துதண விருசாமமூட்டி
என்னசொல் வேன்பூர வைப்பதுவுமாகும்
மத்துபெற வித்ததனைப் பாண்டமதையிறக்கி
மடவான கலசமதின் சீலையதைவாங்கி
புத்துபெறப் பார்த்தீரே யாமாகிலையா
பூரவைப் பிதற்கீடோ புனிதமிதுவாமே. 772

பூரவைப்பின் பெருமை

புனிதமென்றும் பூரமதை சீஷாவிலிட்டுப்
பூரகந்தட்டநீ வாசியதைக் கொண்டு
உனிதமெனும் உங்கென்று தம்பித்தாயானால்
உறுதிபெறப் பூரமது சித்தியதுவாகும்
வனிதமெனும் வங்கென்று ரேசகமொட்டி
வாலைமனோன் மணியினுட பூசையதுசெய்து
கணிதமெனுங் கருணைபெறப் பூரணமதற்கையா
கைதொழு தருற்பெறவே கருதுவாய்த்தானே. 773

கருதுமதின் பூரகத்தின் வைப்பின்பெருமை
காணார்க ளுலகமதிற் கவசடரவர்கேளும்
விருதுபெறும் பூரமிதை விட் டாலென்றுமாகா
விசையான வேதைக்குப் பூரமிதுவேணும்
வருதுமிது வழலைக்குயிப் பூரம்வேணும்
வளமான முப்பூவுக்கிப் பூரம்வேணும்
சருதுமிதின் சாரத்துக் கிப்பூரம்
சவர்க்கார மிதற்குப் பூரந்தானே. 774

தானென்ற முப்பூவுக்கிப் பூரம்வேணும்
சார்வான செயநீருக்கிப் பூரம்வேணும்
மூனென்ற வாசியதற் கிப்பூரம்வேணும்
மூலவரை யாருக்குமிப் பூரம்வேணும்
தேனென்ற திராவகத்துக்கிப் பூரம்வேணும்
செயலான சுண்ணமதற்கிப் பூரம்வேணும்
சேனென்ற கற்பமதற்கிப் பூரம்வேணும்
செந்தூர மிதற்கெல்லா மிப்பூரந்தானே. 775

தானான தொழிலெல்லா மிப்பூரத்தாலே
தருவான சித்துகளு மிப்பூரத்தாலே
நானான ஞானமது மிப்பூரத்தாலே
நலமான மவுனமது மிப்பூரத்தாலே
கோனான யோகமது மிப்பூரத்தாலே
குருவெல்லா மிதனாலே கூறினோம்பாரு
கானான காயசித்தியித னாலேதானாம்
கனயோக மிதனாலே கருவுமிதனாலே. 776

நாலான சதாகோடி வித்தையிதனாலே
நவகோடி சித்துகளும் பூரமிதனாலே
வேலான வேதமறை பூரத்தினாலே
விளங்கினோ மந்திரசித்து மிதனாலே
கோலான பூரமிதைக் கைவிடலாகாது
கூறினோங் கைவிட்டால் குருசித்தியில்லை
மாலான மப்பூவுமுப் பூமதனாலே
வசனித்தோம் பூரகத்தின் வைப்பிதுவுமாச்சே. 777

ஆச்சப்பா பூரமதின் வைப்பிதோசொன்னோம்
ஆரறிவார் வையகத்தி லாருமறியார்கள்
பேச்சப்பா வெறும்பேச்சு பேணியேதிரிவார்
பேரின்ப சாத்திரமிதின் மகிமையறியார்

வேச்சப்பா வெறும்பேச்சாய் வேடங்கள்பூண்டு
வேதாந்தி யவர்போல விளங்குவாரையா
வாச்சப்பா யனேகம்பே ருலகமதிலுண்டு
மயங்கியே திரிவார்கள் வைப்பையறியாரே. 778

குருவின்மகிமை மவுனகேசரக்குளிகை

அறிவான குருவதனைச் சொல்லக்கேளையா
ஆரணியி லெளியோர்போல தீதமாய்த்திரிவார்
வறிவான வுலகமதில் பிச்சையுண்டெடுப்பார்
மாய்கையிலே யதீதமாய் மாராட்டஞ்செய்வார்
குறிவான குருவர்தானவர் மகிமைமெத்த
கூறினோங் காணரிது கண்டதேயாகில்
மறிவான மையதனைத் திலர்தங்கொண்டையா
மவுனகேசரக் குளிகை பாய்வாரவர்தானே. 779

கருநாய்மை

அவரான யவர்மகிமைகாண வொருமைதான்
அருளுகிறேன் புலத்தியனே யன்பாகக்கேளும்
சவரான தலச்சனுட கபாலவோட்டையா
சைதன்னிய மாகவேபெரும் நாடாய்க்கொண்டு
கவரான கருநாயின் பிச்சதின்கண்ணும்
கருதவே யதனுடைய கொழுப்பைமிகக்கொண்டு
பவ்ரான நாலுகன சட்டிதனிலிட்டுப்
பனிநீரு பலஞ்சட்டிதனில் மிகவும்வாரே. 780

வார்த்ததை யடுப்பேற்றி சட்டிதனைவைத்து
வளமாக யேரழிஞ்சிக் கம்பதனாலையா
ஆர்த்துவதி னக்கினியை மூட்டியொருசாமம்
அடவாகப் புலத்தியனே யதைநன்றாய்க்கருக்கி
நீர்த்துஅதை நீறாக்கிப் பாகமதாய்க்கொண்டு
நிமிஷத்தி லெடுத்ததனைப் பீங்கானிலிட்டு
சேர்த்துநீ சிவசெந்தூர பூபதியே
செணத்திலே விராகனெடை பீங்கானில்தாக்கே. 781

தாக்கியே குருசெயநீர் சேர்கொண்டுமிட்டுத்
தருவாக மத்தித்துக்கூட்டிக் கரமதுவால்
ஆக்கியே யயச்செம்பு வகல்தனிலேவார்த்து
அடவான .செந்தாமரை நூலைத்திரியாக்கி

மாக்கியே யக்கருவில் தோய்த்துநன்றாய்
வசனித்தோஞ் செப்பகலில் திரியதனையிட்டு
நாக்கியே தீபமதையேற்றி மிகநன்றாய்
நவிலுவோங் கபால்வோடத னின்மேற்கவிழே. 782

கவிழ்த்துநீ யிருசாமந் தீபமதையையா
கருணைபெற வேற்றியே யெரித்தாயேயானால்
அவிழ்த்துமே யவ்வோடு அதன்மேலேவைதான்
அருளினோம் பற்றுமதுமையி னுடபெருமை
தவிழ்த்து யதைவழித்துமாங் கொம்புபரண்டியில்தான்
தருவாகப் பதனமதாய் வைத்துநீகேளு
பெவிழ்த்துநீ பிராணாயவாசி யதையொட்டிப்
பேறாகஓங் சிங்அறியும் ஐயுமென்னே. 783

மை

என்னவே யிவ்வெழுத்தோ தவேநாலு
மியம்பினோம் லட்சமுருரே சகமுமொட்டி
நன்னவே கும்பித்துச் செபித்துமிகப்பாரு
நலமான கருநாயின் மைசித்தியாகும்
புன்னவே பூவைப்போலங் கணேதோற்றும்
பூசித்துவா லையைத்தெரி சிப்பாய்நீயும்
கன்னமொழி மாதுசிரோன் மணிவாலைதானும்
கனவசிய மாய்விடுவள் கண்டுநீபாரே. 784

கண்டுநீ தூபதீபமது கொடுத்துக்கருணைபெறக்
கருநாயின் மையதனைக் கொண்டு
செண்டுநீ சிவகெங்கை பணவிடைதான்வாங்கிச்
செயலான மையதனையுளுந்தின் வீதமெடுத்து
துண்டு போகாமலே மத்தித்துக்குழைத்து
துதிபெறவே ஸ்ரீயுமென்று நூற்றெட்டோதி
வண்டுநீ நெற்றிதனில் திலர்தங்கொண்டையா
வளமான நகரேகியேநீ செண்டே. 785

செண்டுநீ போவதற்கின்ன மொன்றுகேளு
சித்தருட மறைப்பெல்லாஞ் சணத்திலேகாண்பாய்
மண்டுதற் கின்னமொரு மையெதிருமுண்டோ
மாற்றமா மென்றதொரு மைகளுக்கெல்லாம்

அண்டுமேநீ மாற்றமை யதனையிட்டு
அனேகம்பேர் திரிவார்கள் சித்தரவரையா
தொண்டுசெய்ய வேண்டாங் குருமையிதாகுந்
தொகுப்பாகக் கோடாகோடி கண்பாரே. 786

வாசிசித்தி

காண்பார்கள் சித்தர்வுனைக் கண்டுகைதொழுவார்
கருநாயின் மையினுட பொருள்தனையேகேட்பார்
வீண்பாகச் சொல்லாதே தலைதெறிக்குமப்பா
விருதான சித்தரவருனக் கடுமையாவார்
சாண்பார்க ளிம்மையாற் சகலமைசித்து
தறிக்கலாம் வெள்ளரிக் காய்கள்போல
ஆண்பார்க ளவருடைய பொருளெல்லாங்கேளு
அருளுவார் வாசிசித்தி யதுதானே. 787

தானென்ற வாதசித்தி யதைச்சொல்வார்
தருவான ஞானசித்தின் கருவதனைச்சொல்வார்
பேனென்ற பெருமையா யதனைச்சொல்ல
பேரானமவுன குருநிலையதனைச் சொல்வார்
வானென்ற முக்கருவுவக் கருவிலாச்சு
மகத்தான கோடிவித்தை யிதிலேதோன்றும்
கானென்ற கருக்குருவுங் கைபாகஞ்சொல்லிக்
கனயோகஞ் செய்யும்விதங் காண்பிப்பாரே. 788

பாரப்பா வாதத்தின் குருவதனைச்சொல்வார்
பண்மைபெறுந் தெச தீட்சை பகருவார்மைந்தா
பேரப்பா யவர்பெருமை மகிமைதனைச் சொல்வார்
பேரான கெவுனகேசர குளிகைசொல்வார்
தேரப்பா ரசகுளிகை காயாதிகற்பந்
தெளிவான யட்டமாஞ் சித்துமவரளிப்பார்
பாரப்பா வறுபத்து நான்குகலைசொல்வார்
பண்பாக யாதாரமே வாதாரஞ்சொல்வார். 789

மறைப்பு மை

சொல்லுவார் சகலசித்து முனக்களிப்பார்
சொல்லவொண்ணாக் கருவெல்லாஞ் .சொல்லுவாரையா
அல்லுவார் யுகாயுகாந்தரங்கள் மிகவாழ்வார்
அருளுவார் சாயுச்சிய மென்றும்பதினாறாய்

நல்லுவா ரவருடைய கருவெல்லாஞ்சொல்லி
நவிலுவார் கருநாயின் மையதனைக்கேட்பார்
சொல்லொணாப் போறாய்நீ யின்னமொருசேதி
சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாகத்தானே. 790

நன்றாகக் கருநாயின் மையிலெள்ளிடைதான்
நலமான தேசிசெயநீரு முளுந்திடைதான்
கன்றான வுள்ளங்கர மதுவில்வைத்துக்
கருதவே மத்தித்துக் குழைத்துநீமைந்தா
நென்றான நெற்றிதனில் திலர்தங்கொண்டையா
நீமகனே குளிகை டேறுவாய்கேசரம்
வன்றான வன்போக மாகவேயேகி
வசனிப்போம் பொதிகைதனில் வந்துவிடுவாயே. 791

பொதியை கிரிச்சாரல் கருவேங்கைமரம் தியானம்

வந்துநீ பொதியைகிரிச் சாரலடிவாரம்
வசனிப்போங் கருவேங்கை மரமாறுவுண்டு
அந்துநீ யம்மாமடி வாரந்தன்னில்
அடவான யாசனமாந் தோலின்மீதில்
குந்தியுட் கார்ந்துநீயென் னுடையதியானங்
கூறுவீர் ஓம்வசியநம வென்றுதானும்
அந்துநீ அறிம்ஜயும் கிலியும்திறிசவ்வும்
அருளுவாய் கிலியும்அங்கு ஷாயாவென்றுருவே. 792

நவகோடிசித்து

உருவான தியானமது நூற்றெட்டாக
உச்சரிப்பாய் நீயும்புலத்தி யனேகேளும்
கருவான கரடிபுலி சிங்கம்வெகுயாளி
கண்டபேரண்ட மிருகமெல் லாந்தான்
குருவான யென்னுடைய தியானஞ்செபித்தால்
கூறினோ மிருகங்க ளோடிவிடும்பாரு
சருவான யென்னுடைய பொதியையகபீடஞ்
சார்வாக வாரும்புலத்தியனே நீகேளே. 793

கேளப்பா யென்னிடம் வந்தையாவென்றாக்கால்
கிருபைபெருஞ் சாயுச்சியப் பதவியுனக்கீய்வேன்
சாளப்பா செள்மியசா கரத்தின்பொருள்ளைச்
சார்வாக வெளியரங்கமாகவு நாம்சொல்வோம்

ஏளப்பா குருவாணை யென்மீதிலாணை
யேறும் பிராணாயபட்ட கருசொல்வேன்
நாளப்பா செல்லாது நவகோடிசித்து
நவதீட்சை குருதீட்சை நாமளிப்போமே. 794

அளிப்போமே யாதாரம்நிரா தாரஞ்சொல்வோம்
அதனுடைய வுபதேச மருளுவோம்பாரு
நளிப்போம் நாம்ஞான கருமவுனக்கருசொல்வோம்
நவகோடி யுகாந்திரங்கள் நிலைகள்மிகச்சொல்வோம்
களிப்போமே சாகரத்திலனேக விதப்பேறு
கருவிதொண் ணூற்றாறு தத்துவமுஞ்சொல்வோம்
அளிப்போமே மகத்தான பொருள்களெல்லாந்தா
னகத்தியனை போலேநாம் வாழ்விப்போங்காணே. 795

காணப்பா கருநாயின் மைபெருமைமெத்த
கண்டாகக் காலவன்யோகி சித்தனவனாகும்
நாணப்பா நாம்சொன்னோம் கருநாயின்மையை
நாடதிலே மனிதர்செய்வா ரறிதாகுமையா
வீணப்பா மற்றொருமை யெல்லாமைந்தா
விருதாகு மிம்மைபோ லொருமைமிகயுண்டோ
ஆணப்பா யிம்மையைச் செய்வரேயாகில்
அவர்காண் பார்சித்தருட மாய்கையறிவாரே. 796

வெண்காரவைப்பு சந்திரன்வாளம்

அறிவதற் கின்னமொரு கருவதனைக்கேளு
அருளுவோம் வெண்காரஞ் சந்திரன்போல்வர்ணம்
அறிவதற் கருளுவோம் வெண்காரவைப்பு
அறைகிறேன் புலத்தியனே வண்மையிதுபாரீர்
தரிவதோ ராருமறியார் களிதுபாருஞ்
சைதன்னிய மாகவே சொல்லக்கேளையா
நறிவதிது வெடியுப்பு மாக்கருவையா
நலமாக முன்சொன்ன பாகுவதுவாமே. 797

ஆமேதா னொவ்வொன்று சேர்கொண்டுநீயும்
அருளான கல்லுரலி லிட்டுமிகதாக்கி
நாமேதான் முன்சொன்ன வெண்காரஞ்சேரு
நவிலுவோ மதுகூடயிட்டு நீதாக்கி

சேமேதான் சிவகெங்கை யிரண்டுசேர்விட்டுச்
செயமாக விருப்புலக்கை கொண்டுயையா
வாமேதா னிடித்ததனை மாத்தூள்போல
வசனித்தோம் தோண்டியொரு பாண்டமதிற்போடே. 798

போடப்பா புலத்தியனே சிவசத்திகெங்கை
புகழான யூசிசெயநீர் குருசெயநீரு
சேடப்பா வொவ்வொன்று பலம்நாலுவாங்கிச்
செயமான பாண்டமதி லிட்டுநீகேளு
நாடப்பா மத்தித்துக் கூட்டிகரமதனால்
நவிலுவோங் கரைத்துநீ நண்பாகக்கேளும்
ஆடப்பா யடுப்பின்மேல் பாண்டம்வைத்து
அருளுவோங் குறிசல் விறகுதீயெரியே. 799

எரித்துநீ முச்சாமமிவ் விதமானால்
யென்சொல்வே னப்பாகொதி கொதிக்கும்பாரு
அரித்துநீ யப்பாண்ட மிறக்கிநீவைத்து
அண்ட யச்சிலிதைச்சாய்த் திடாய்மைந்தா
சரித்துநீ யப்பாண்டஞ் சாய்த்ததேயாகில்
சலநீருவற்றி யொருபாறை போலாகும்
மரித்துநீ யப்பாறை யாரினதோர்பிறகு
மகத்தான வெண்காரவைப்பை யெடுத்திடாயே. 800

வாலைபூசை காயசித்தி

திடமான யிப்பாறை வெண்காரவைப்புச்
செகத்திலே யார்வைப்பார் செப்பினோமைந்தா
மடமாது தேவிமனோன்மணி வாலையையா
மவள்பதம் வைத்துநீ பூசிப்பாய்பாரு
நடமாடுஞ் செகமாயி யவளுடையகிருபை
நாள்தோறுமவள் பதந்தெரிசிப்பாய் மைந்தா
செடமான திரேகமது செணப்போதிலையா
செயலான காயசித்தி யதுவாமே. 801

மெய்ஞ்ஞான பரகெதி

சித்திக்க யின்னமொரு வயணமொன்றுகேளு
செப்பியதோர் வெண்காரப்பலகை தனைக்கொண்டு
முத்திதரு மெய்ஞ்ஞானப் பிராணாயபீடம்
மூலமுத லாறுவரை சிமநயவென்று

சித்திதரும் ரேசகம் பிராணாயத்தோட்டி
சரமாகத் தம்பித்துக் கும்பித்தாயானால்
வெத்திதரு சகலசித்தி யுனக்கெய்தும்
மெய்ஞ்ஞான பரகதியு மிகவெய்தும்பாரே. 802

பாரப்பா புலத்தியனே யங்கென்றேகிப்
பரபூசை குருபூசை பணிந்திட்டுநீயும்
காரப்பா பதனமதாய்க் காரவைப்பதனைக்
கருணைதரப் பூசித்துக் கனிந்துபாரையா
நாரப்பா காரவைப்பதனைச் சொன்னோம்
நாடதிலே ஞானிகளே செய்துபாரிதனை
வேரப்பா வேதைக்கு வேகமிதுபாரு
வெட்டவெளி யாகவும்நாம் விளம்பினோங்காணே. 807

சாரவைப்பு

காணடா சரவைப்பதனைச் சொல்வோம்
காரஞ்சேர் கல்லுப்புச் சேரொன்றுவாங்கி
வேணடா வெடியுப்புச் சேர்கொண்டுநீயும்
விளம்புவோங் கம்பியுப்பு சேரொன்றுகொண்டு
நாணடா யிவ்வகைகள் கல்லுரலிலிட்டு
நாதநீர் சேரொன்று நண்பாகவார்த்து
கோணடா வார்த்துமே யிருப்புலக்கைகொண்டு
குமுறவே முச்சாம மிடித்துத்தூளாக்கே. 808

ஆக்கியே யத்தூளை தோண்டியொருபாண்டம்
அடவாகத் தூளதனைப் பாண்டத்திலிட்டு
தேக்கியே தேசிசெயநீரு சேரண்டு
தெளிவாகப் பாண்டமதில் தென்பாகவிட்டு
வாக்கியே கரைத்ததனைக் குழம்புபோலாக்கி
வடுப்புமே லிப்பாண்டம் வளமாகயேற்றி
நாக்கியே யக்கினியைமூட்டி நீநன்றாய்
நலம்பெறவே முச்சாம மெரித்திடாய்தானே. 809

எரித்திட்டுப் பாண்டமதை யிறக்கியேநீதான்
இயல்பெறவே யண்டச்சில் சாய்த்துநீபாரு
அரித்திட்டு வாறினபின் னெடுத்ததனைப்பார்த்தால்
அதன்பெருமை மெத்தவுண்டு யாருமிதைச்சொல்வார்

குறித்திட்ட சாரமதின் வைப்பதனைக்கொண்டு
குருபூசை பரபூசை செய்துநீயப்பா
பறித்திடவே வைப்பதனைப் பதனமதாய்ச்செய்து
பணிந்துநீ வாலையைத் தெரிசிப்பாய்த்தானே. 810

காரவைப்பு

பாருமிது வெண்காரப் பலகைதனைக்கொண்டு
பதனமதாய் வைத்துநீ பணிந்துபூசித்து
தேறுநீ காரவைப்பதனைக் கேளு
செகத்திலே யார்செய்வார் செப்புகிறேன்பாரு
சேருநீ சிவவுப்பு சிவசத்தியுப்புச்
செயலான யிரண்டுப்பு மொவ்வொன்றுசேர்தான்
பாருநீ சவர்க்கார யுண்டையதிற்சேர்தான்
பரிவாக யிவ்வகைகள் கல்லுரலிற்றாக்கே. 803

தாக்கியே சுத்தசலம் படியொன்றிட்டுத்
தருவான விருப்புலக்கை கொண்டையா
சாக்கியே முச்சாமஞ் சாடினாலதுவுஞ்
சார்வாகப் பிசினது போலதுவுமாகும்
வாக்கியே யதைக்கொண்டிப் பாண்டத்திலிட்டு
வளமான ரோமசெயநீர் சேரொன்று
ஆக்கியே கிளிசெயநீர் சேரொன்றுவார்த்து
அதைக்கூட்டி மத்தித்துக் கரமதனாற்வாரே. 804

கரைத்துநீ கரைத்ததொரு பாண்டமதைக்கொண்டு
கருதவே யடுப்பின்மே லேற்றியப்பா
நிரைத்துநீ யக்கினியைமூட்டிநீ நன்றாய்
நிலைபெறவே தணல்மூட்டி யெரித்திடாய்பாரு
வரைத்து அந்நீர்வற்றி மாக்குழம்புபோலா
மடவாகச் செய்வோர் கொதிக்குமதுபாரு
இரைத்துநீ யப்பாண்ட மெடுத்துநீயையா
இயலான யண்டச்சில் சாய்த்திடீரே. 805

சாய்த்திடீர் சாய்த்திடு மப்போதுமையா
சார்வாகக் காரமது பலகைபோல்பாயும்
ஆய்த்திடீ ராறினதோர் பிறகெடுத்ததனை
யருளான சிவயோகக் குகைக்குட்சென்றையா

பார்த்திடீர் பிராணாய பீடமேசென்று
பருவாசியரை ரேசகம்வங் கென்றுநாட்டி
ஏர்த்திடீ ரெழுத்துக்கும் கும்பித்தால்தானும்
யேகவுப தெரிசனமாமிது தான்பாரே. 806

தெரிசித்து வாலையை யர்ச்சித்தவள்பாதம்
தினமவள் கமலபதம் பணிந்துநீபோற்றி
வரிசித்துப் பிராணாய வாசிகொண்டையா
வசனித்தோம் ரேசகம் வங்கென்றுநாட்டி
தரிசித்துக் கும்பித்துத் தம்பித்தாயானால்
தலமாறு தெரிசனமுந்தான் காணும்பாரு
உரிசித்து வுள்மூல தெரிசனமேயாச்சு
ஓகோகோ காரத்தின் வைப்பதுவுமாச்சே. 811

முப்பூவின் மார்க்கம்

ஆச்சென்ற யின்னமொரு கருவதனைக்கேளும்
ஆச்சரிய மாரறிவா ருப்பினுடநேர்மை
மூச்சென்ற முப்பூவின் மார்க்கமிதைபாரு
முறையாகக் காணார்கள் காணக்கருச்சொல்வோம்
வாச்சென்ற வெள்ளைக்கல் கல்லினேர்மை
வளமான பிரமகற்பமது தான்பாரு
மூச்சென்ற மூலமது வுருளையாகும்
முறுதிபெருங் கோசபீச மதுதான்பாரே. 812

பாரப்பா யிப்பீசம் அகாரமதுவாகும்
பண்மைபெறுங் கோசமது உகாரமதுவாகும்
தேரப்பா கருவுருவோங் காரமதுவாகும்
திருவான நகாரமது வுயிரதுதானாகும்
பேருமது பிண்டமது வகாரமதுவாகும்
பேரொளி போல்நின்றதொரு மகாரமதுவாகும்
ஆருமறியார் களிதுபிரம வொளிகாணார்
அகாரமது அண்டக்கல் லடிமுடிநடுவாமே. 813

ஆமென்ற விந்ததுவும் அகாரபீசந்தான்
ஆனைரச விந்ததுவு மதற்குட்பீசந்தான்
நாமென்ற நாதமது வுகாரபீசந்தான்
நாதவிந்து மூலமதற்குட் பீசந்தான்

ஓமென்ற வோங்கார பிண்டபீசந்தான்
உட்காரு நகாரமெனு முருள்பீசந்தான்
பேமென்ற சுரூபமதுயெங்கு நிலைகாணார்
பேரான யண்டக்கல் பேசாவுயிராமே. 814

உயிரான கல்லுக்குப் பேர்தானுமென்ன
உடன்சேர்ந்த கருவுக்குப் பேர்தானுமென்ன
உயிரான கல்லதுவும் அண்டக்கல்லாகும்
உடன்சேர்ந்த கருவதுவும் நாதவிந்தாகும்
உயிரான வடிவென்ன வுப்புக்கருவென்ன
வுறுதிபெறு முடியென்ன மூலநடுமென்ன
உயிரான முடிவிந்து வென்னநிறமாகும்
ஓகோகோ நாதமது மஞ்சளதுவாமே. 815

கோழிமுட்டை மனிதர்கருபூமி பூநீறு

அதுவான அண்டமென்றுஞ் செனனமெடுத்த
அத்வாறு யென்குருவே யருவீர்தானும்
பதுவான புலத்தியனே பாகமாய்க்கேளு
பாடுகிறேன் சௌமியசா கரமிந்நூலில்
நதுவான வெண்கருக் கோழிமுட்டைப்பார்
நாதவிந் ததுவுமனித ருடகருபார்
சதுவான பிறிதிவுதான் பூமியதுவாகும்
சார்வான பூநீறிதுதான் படருமென்றே. 816

மேலகவி முறையாவன

என்றான யிதுமூன்றால் முப்பூவுமாச்சு
யேமென்ற பரியேம மதுவுமாச்சு
கொன்றான கோழிமுட்டை யென்பார்சிலபேர்
குருடர்களே வயித்தியக் குருவதுவுமாச்சு
உன்றான வுன்னாணை யென்னாணையதுதான்
ஓகோகோ பாரதினாலே வயித்தியஞ்சித்தி
கன்றான பனிநீரு சுத்தசலங்கேளு
கருவி தொண்ணூற்றாறில் பனிநீருமாச்சே. 817

ஆச்சப்பா மனிதருட சடலமதிலுண்டு
அருளினோம் பனிக்குடம் பெண்ணுடலிலாகும்
பேச்சப்பா குருவாணை யிதைவிடப்பனிநீர்
பேரான வுலகதனி லில்லைபாரு

போச்சப்பா பூநீறுபூமி தனிலுண்டு
பிறிதிவியின் சாரமது பூமிநாதந்தான்
வாச்சப்பா யிதுமூன்றால் சகலசித்துமாச்சு
மாராட்ட மாய்ச்சொன்னார் முன்னோர்களாமே. 818

முன்னோர்கள் பாடியதோர் நூலெல்லாந்தான்
முறையதனைச் சொன்னார்கள் கருவதனைமறைத்தார்
வன்னோர்கள் பாடியதோர் நூன்முறைக்கெல்லாம்
வசனித்தோம் சௌமிய சாகரமிதாகும்
நின்னோர்கள் கருவதனைக் கண்டுநாமையா
நீடுலகு சித்தருக்குநிலை பெறசொன்னோம்
அன்னோர்க ளிம்முறை மூன்றதுவினாலே
அருளுவோங் கோடாகோடி யுப்புமுறையாமே. 819

உப்புப் பீங்கானெட்டு

முறையான திங்களெட்டி னிலையாகேளு
முன்சொன்ன பனிநீரு மூன்றுபடிகொண்டு
அறையான விந்துசேரது தான்கொண்டு
அடவான பெண்விந்து நாதஞ்சேர்கொண்டு
பறையான யிந்நீரு விதமெல்லாந்தான்
பண்மைபெறும் பாண்டத்திலிட்டு நீதாக்கி
வெறையான வெண்கோழி யஸ்தியாகும்
விளங்குவோ மதினண்டம் பதினாறுவாங்கே. 820

வாங்கியிரு பீங்கானில் விந்துநாதத்தை
வளமாக வெவ்வேறு வாங்கிதாக்கி
ஆங்கியே யண்டோட்டின் சவ்வதனைப்போக்கி
அடவான கல்லுரலிலிட்டு நீதாக்கி
மூங்கியே முன்சொன்ன பூநீர்சேரண்டு
மூர்க்கமதா யண்டோட்டில் கூடநீசேர்த்து
நாங்கியே மூன்றுதிங்கள் பனிநீரிருசேரு
நலமாக வதன்கூட வார்த்துநீதாக்கே. 821

தாக்கியே முச்சாமமிருப்பு லக்கைகொண்டு
தருவாக யிடித்துமாத் தூள்போற்சாடி
ஆக்கியே முன்சொன்ன பாண்டப்பனிநீரில்
அடவான யித்தூளைத் தோண்டியதிலிட்டு

சாக்கியே கரமதனாற்கரைத் தததனைமைந்தா
சார்வாக வந்நாள்முழுதும் வைத்துமறுநாளில்
தேக்கியே பார்த்தாக் காலையாகேளு
தெளிவாகு மத்தெளிவை மறுபாண்டத்தில்வாரே. 822

வார்த்ததனைப் பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
வளமான கிச்சிலி விறகதனாலே
ஏர்த்ததனை யிருசாமமெரித்து நீயப்பா
மியம்பினோங் கொதிகொ தித்தானபிறகையா
பார்த்ததனைப் பாண்டமதை யிறக்கிவைத்தந்தப்
பரிவாக வாறியது சமயமிதுகண்டு
வேர்த்ததனைப் பத்துபீங்கா னதனிலிட்டு
விசிதமாய் ரவிமுகமெட்டு நாள்வையே. 823

வைத்திடவே நாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்து
வசனித்தோ மதைக்கொண்டு பார்த்தாயாகில்
முத்துப்போ லெண்ணெய் கசிவதுதானிறங்கும்
முறையாக யிவ்வீதம் பத்துமுறையையா
சத்துமதை யிறுத்துப்போ டொத்தவுப்பாகுஞ்
சார்வாக வாரமது யிவ்விதமாய்ச்செய்தால்
உத்துப்பீங் கானைப்பார்த்து நிறையப்பா
மோகோகோ பீங்கானெட்டு மெடுத்திடே. 824

சதுர்முகசித்து

எடுத்திட்டுப் பீங்கானதையெட்டுங் கொண்டையா
யியம்புவோம் மசிவயந-கிலியுங்-கிலிரிம்ஓமென்று
தடுத்திடாய் பிராணாயம் வாசியதைநாட்டி
தனையேறி கும்பகம்பூர கம்பாய்ந்து
நடுத்துநீ யித்தியானம் நூற்றெட்டோதி
நவப்பிரம சதுர்முகனைப் பணிந்துபூசிப்பாய்
அடுத்து அவர்பிரசன்ன மாவார்சதுர்முகனும்
அதிதசித்தி யுனக்களிப்பா ரவர்தான்பாரே. 825

வெடியுப்பு வைப்பு

பாரும் புலத்தியனேநீயின் னங்கேளையா
பரிசுடைய வுப்புமுறை வைப்பதனைக்கேளும்
ஆருமிதை யறிவார்கள் வெடியுப்புனேர்மை
அடவாக முன்சொன்ன யெட்டுப்பீங்கானில்

ஊருமொரு பீங்கானது யெடுத்தையாகேளு
ஓகோகோ பார்கல்லுரலிலுப் பதனையிட்டு
வாருபெற முன்சொன்ன மாக்கருவுசேர்தான்
வாங்கியே யுப்பதனிற் கூடவதைச்சேரே. 826

சேர்த்துநீ சிவகங்கை குருசெயநீரையா
செயலாக வொவ்வொன்றுவைந்து பலம்வாங்கி
ஊர்த்துநீ யுரலிலிட்டு அந்நீரைவார்த்து
ஓகோகோ பாரிருப்புலக்கை யதனிலிருசாமம்
வார்த்துநீ சாடுவாய் சாடையிற்கேளு
மகத்தான தூளாமாவது போல்மைந்தா
கார்த்துநீ யம்மாவைத் தோண்டியொருபாண்டங்
கைபாகந் தவறாமல திலிட்டுநீபாரே. 827

இட்டுநீ சிவகங்கை நாதநீரொவ்வொன்று
இன்பமுடன் சேருவீத மாகவதிலிட்டு
செட்டுநீ செயசித்தியது பலிதமதுவாகச்
செயலான கரமதனால் கரைத்ததனைமைந்தா
வட்டுமது பாண்டமதை யடுப்புமேலேற்றி
வசனித்தோ மிருசாம தணல்மூட்டிட்டு
எட்டுநீ யெரித்திடுவா யோர்கொதிகொதிக்கும்
இயல்பாக வப்பாகங் கண்டுமிதையிறக்கே. 828

ஐங்கோல நீர்

இறக்கியே யாறவைத்ததனை யேகேளு
இயலான பீங்கானிலிட்டுநீ தாக்கி
வறக்கியே வார்த்ததனை ரவிபத்துநாளும்
வளமாக யிருசாமம் வைத்தீரானால்
புறக்கியே வைங்கோல ரவிநீரிறங்கும்
புனிதமதாய்ப் பாண்டமதி லருவியதையிருப்பாய்
நறக்கியே யிவ்விதம் பத்துநாளுந்தான்
நலமாக வைங்கோலநீ ரிறக்கிடீர்பாரே. 829

இறக்கிட்டுப் பார்த்திடவே பத்துநாளானால்
இயல்பான வெடியுப்பு மல்லிகைப்பூப்போலே
பிறக்கிடவே பூபூர்க்கும் பூவைத்தானும்
புனிதமதாய்ச் சீஷாவில்பதன மதாய்ச்செய்வீர்

அறக்கிட்டு மூலாதார மேபுக்கி
யருளான வெடியுப்பை யருகுநீவைத்து
வறக்கிட்டு ஓங்கென்று வாசியதைக்கொண்டு
வருஷிப்பாய் ரேசகம் தம்பிப்பாய்தானே. 830.

தானான தமர்வாசல் மூலமேபுக்கித்
தம்பித்து வொருநிலை யாய்க்கும்பித்தாயானால்
ஆனான குண்டலிதாய் பிரசன்னமாவாள்
அவள்பதமே பூசித்தா லெல்லாஞ்சித்தி
ஒணுமென்ற சித்திதனை யுனக்கீவாள்பாரு
ஓகோகோ வெடியுப்பின்மர்மங் கள்செய்வாள்
வேணுமென்ற பொருடந்துரட்சிப் பாளப்பா
விளம்பினோம் வெடியுப்பின் வைப்பிதுவுமாச்சே. 831

பொட்லுப்பு வைப்பு

ஆச்சப்பா வெடியுப்பின் வைப்புமுறைசொன்னோம்
யருளுவோம் பெட்லுப்பு வைப்பிதைக்கேளும்
பேச்சப்பா பின்னுமொரு பீங்கானிலுப்பைப்
பேராகிக் கொண்டுநீ கல்லுரலிலிட்டு
மூச்சப்பா முன்சொன்ன மாக்கருசேர்தான்
மூதண்டமா கவேயுப்ப தனிலிட்டு
பாச்சப்பா சிவசத்தி கங்கையதிற்சேரு
பண்பாக வூசிசெய நீருசேர்வாரே. 832

வார்த்துநீ யிருப்புலக்கை கொண்டாலையா
வளமாக யிருசாமஞ் சாடினாலப்பா
மார்த்ததுவு மாப்போலா மம்மாவைத்தோண்டி
வசனித்தோம் பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி
சேர்த்துநீ யெட்டுதிங்கள் பனிநீருசேரு
செயலான நாதவிந்துவொவ் வொன்றுசேர்தான்
கார்த்துநீ மாட்டாட பாண்டமதிலிட்டுக்
கருணைபெறக் கரமதனாற் கலக்கியடுப்பேற்றே. 833

ஏற்றியே யிருசாமம் விறகிட்டையா
யெரித்தீரே யாமாகிலோர் கொதிகொதிக்கும்
வாற்றியே யப்பாகங் கண்டுநீமைந்தா
வளமாகப் பாண்ட்மதை யிறக்கியாறவ்வைத்து

நாற்றிசையும் புகழ்பெறவே பீங்கானில்வார்த்து
நல்லரவி பத்துநாள் வைத்துயிருசாமம்
பூர்த்து மலருப்பாகு மைங்கோலநீரு
புகழ்பெற வேயிருக்குமது யிறுத்திடீர்தானே. 834

தானென்ற முன்பாண்ட நீரதிலேயையா
சைதன்னிய மாகவேபத்து விசையிருப்பாய்
பானென்ற பத்துவிசை யிருத்தீராகில்
படருமது பொட்லுப்பு பீங்கானிறையத்தான்
வானென்ற யப்பூவையெடுத் துமேசீஷா
வளமாக வதிலிட்டு பிரடையதுபோடு
நானென்ற பிராணாய கொண்டையா
நல்லசுவா திட்டானம் நங்கென்றுயேகே. 835

ஏகியே ஓம்நமசிவாய மென்றிருநூறு
இயம்பினோம் ரேசகம்கொண்டு செபித்தால்
பாகியே பரப்பிரமம் பிரசன்னமாவார்
பணியுமவர் கமலபதந் தெரிசிப்பாய்நீயும்
தேகியே தெரிசித்து யர்ச்சித்தாயானால்
தெளிவாக மவுனசித்தி யதுதருவார்
நாகியே கெவுனகுளிகை யதுமீவார்
நலமான வாதசித்தி தான்தருவாயே. 836

படிகாரவைப்பு

தருகவே யின்னமொரு .வைப்பைக்கேளு
சைதன்னிய மாகவே படிகாரவைப்பு
நருகவே நாம்சொல்வோம் புலத்தியனேயையா
நாடதிலே யிவ்வைப்பு யெவர்செய்வார்பாரு
புருகவே பின்னுமொரு பீங்கானிலுப்பை
புனிதமதாய்க் கொண்டுநீ கல்லுரலிலிட்டு
சருகவே முன்சொன்ன மாக்கருமைந்தா
சார்வாகச் சேர்கொண்டு கல்லுரலிற்றாக்கே. 837

தாக்கடா ரோமசெய நீருசேரொன்று
தருமான நாதவிந்து பலமுமஞ்சு
சேக்கடா சிவகங்கை சேரொன்றிட்டு
செயலான யீருப்புலக்கை யதனினாலே

நாக்கடா யிருசாபந் தாக்கினாலையா
நல்லமாத் தூளதுபோ லாகுமிதுபாரு
வாக்கினா லமுர்தமதாய்நாம் சொன்னோம்பாரு
மம்மாவைத் தோண்டியொரு பாண்டமதிற்போடே. 838

போட்டுநீ மாசமெட்டில் பனிநீரையா
புனிதமதாய்ச் சேரண்டு பாண்டமதில்வார்த்து
நாட்டிநீ சிவசத்தி கெங்கைபலமாறு
நலமாக விருநீரும்விட்டுக் கரைத்திட்டு
தீட்டமதாய்ப் பாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றி
தீயெரிப்பா யிருசாமம் நீயுமதுவாக
நாட்டுநீ யத்தணலெரித் ததேயாகில்
நல்லகொதி கொதிக்கும்பார் பாண்டமதையிறக்கே. 839

இறக்கியே யாறவைத் ததனையையா
இயலான பீங்கானிலதை யெடுத்துவார்த்து
நறக்கியே ரவிமுகம் நாள்பத்துவீதம்
நல்லவொரு நாளுமிரு சாமமதுவைத்தால்
அறக்கியே பீங்கானி லைங்கோலநீ
ரருவிபோ லிறங்குமது முன்பாண்டந்தனிலே
நிறக்கியே நீரோடே நீரதனைவார்த்து
நிலையாக பத்துமுறை யிப்படியேநிறுத்திடே. 840

இறுத்திட்டு நாள்பத்துஞ் சென்றதேயாகில்
என்னசொல்வே னதிற்பீங் கான்றனிலே
பறுத்திட்ட படிகாரவுப் பதுவும்பூர்க்கும்
பளிச்சென்று சந்திரன்போல் வர்ணமாகும்
அறுத்திட்டு வப்பாகங் கண்டீரானால்
அருளான படிகாரவுப்பதனைக் கொண்டு
செறுத்திட்டச் சீசாவிலுப் பதனையிட்டுச்
செயலான மேல்பிரடை செப்புவீராமே. 841

செப்புவோம் புலத்தியனே மணிபூரஞ்சென்று
சிவநயஓம் மென்றுவாசி யதையொட்டி
நப்புவோம் பிராணாய பீடமேசென்று
நலமாக மங்கென்று ரேசகம்பாய்ந்து
அப்புவோ மங்குநின்று தம்பித்தாயானால்
அருளான விஷ்ணுவும் பிரசன்னமாவார்
கப்புவோ மவருடைய கமலபதமேவிக்
கைதொழு தர்ச்சித்துப் பூசிப்பாய்த்தானே. 842

பூசித்தால் விஷ்ணுவும் வேணதுமளிப்பார்
புகழான படிகாரசித்தி யுமளிப்பார்
ஆசித்தா லாதாரமுத்தி யுங்கொடுப்பார்
அடவான வாதமேசத்தி யுங்கெடுப்பார்
காசித்தால் காயாதிகற்ப முமளிப்பார்
காயசித்தி கைகூடும்பொ ருளதுவுஞ்சொல்வார்
வாசித்தால் வாதசித் தியுமளிப்பார்
வாசிசித்தி கெவுனகுளிகை யதைக்கொடுப்பாரே. 843

இந்துப்புவைப்பு

பாரப்பா புலத்தியனே படிகாரவைப்பு
பண்மைபெறச் சொல்லிவிட்டோ மின்னமொன்று
வாரப்பா யிந்துப்புவைப்ப தனைக்கேளும்
வசனிப்போ மின்னமொரு பீங்கானிலுப்பை
தேரப்பா யவ்வுப்பைக்கொண்டுநீ மைந்தா
தெளிவான கல்லுரலி லிட்டுநீதாக்கி
சேரப்பா யெட்டுதிங்கள் மாக்கருத்தான்
செயலாகச் சேர்கொண்டு வுப்பதனிற்சேரே. 844

சேர்த்துநீ கிளிசெயநீர் சேர்கொண்டுவார்த்து
செயலான நாதவிந்து சேர்வார்த்து
பார்த்துநீ யிருப்புலக்கை கொண்டிருசாமஞ்சாடு
பரிவான மாத்தூளு போலதுவாகும்
கார்த்துநீ யம்மாவைப் பாண்டத்திலிட்டுக்
கருவான வைந்துதிங்கள் பனிநீருமேதான்
வார்த்துநீ ரதிசெயநீர் கொண்டுதாக்கி
வளமான கரமதனாற் கரைத்திடீர்பாரே. 845

கரைத்த தம்மாவிருந்த பாண்டமேகொண்டு
கருணைபெற வடுப்பேற்றித் தீபமிடுமையா
தெரைத்த தீமூட்டியே யெரிப்பாயிருசாமந்
தெளிவாக ஓர்கொதிகொ திக்குமதுபாரு
அரைத்ததீ கொதித்ததே யாமாகிலையா
அப்பாண்ட மிறக்கியே யாறவைத்ததனை
பொரைத்த பீங்கானிலேவார்த் ததனையையா
போராகநாள் பத்துரவி முகமேவையே. 846

வைத்துநீ நாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்தால்
வளமாக வைங்கோலநீ ரவிபாயும்
பைத்தநீ முன்பாண்ட நீரிலிந்நீரைப்
பரிவாக யிறுத்துவிடு பண்மையதுவாக

னைத்துநீ நாள்பத்துமிவ் விதமாயிருத்தால்
நலமான யிந்துப்பு பூர்க்குமிதுபாரு
கைத்துநீ யிவ்வுப்பு பீங்கானிறையத்தான்
கருணைபெறப் பூர்க்குமது கைபாகமறியே. 847

அறியவே யப்பீங்கானெ டுத்துமேவையா
அருளான யிந்துப்பைச் சீஷாவிலிட்டு
மறியவே யச்சீஷா யருகுநீவைத்து
மகத்தான வாசியை யனாகதமொட்டி
நெறியவே சிவயநம வென்றுவுருநூறு
நேரான ரேசகங்கொண்டு நீயொட்டி
வறியவே யங்குமேநின்று கும்பித்து
வளமாகச் செபிப்பாய் ருத்திரனைத்தானே. 848

செபிக்கவே ருத்திரனும் பிரசன்னமாவார்
தெரிசிப்பா யவரைநீ பூசிப்பாய்மைந்தா
செபிக்கவே யவரொளிவு நன்றாகக்காணுந்
தேகசித்தி காயசித்தி யளிப்பார்மிகபாரு
நபிக்கவே யிந்துப்பு மகாசித்தியாகும்
நவகோடி சித்தியுமுனக் களிப்பார்பாரு
கபிக்கவே யவரைநீகை தொழுதுமைந்தா
கருணைபெற யிந்துப்பைக் கைதொழுவாயே. 849

வளைகிலுப்பு வைப்பு

கைதொழுவா யிந்துப்பின் வைப்பதனைச்சொன்னோம்
கருதுவோம் வளைகிலுப் பினதுவைப்பு
கைதொழு வாய்புலத்தியனே யின்னமொருபீங்கான்
கருவான பீங்கானிலுப் பதனைக்கொண்டு
கைதொழு வாய்கல்லுரலி லுப்பதனையிட்டுக்
கருணைபெறுஞ் சாரஞ்சேர் கூடச்சேர்த்து
கைதொழுவாய் நாதவிந்து பலமாறுவிட்டுக்
கைபாகமாக வேகுத்த சலஞ்சேரே. 850

சேரான ரவிசெயநீர் கொண்டுவார்த்து
செயமான மாக்கருசேர் கொண்டுவிட்டு
ஏரான யிருப்புலக்கை யதனாலேதான்
யிருசாம மாவதுபோல் சாடுவாய்மைந்தா

சாரான சாடயிலே மாத்தூள்போலாஞ்
சமர்த்தான வம்மாவைத் தோண்டிநீயையா
வாரான பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி
வளமான சிவகங்கை வார்த்துச்சேர்கரையே. 851

கரைத்திட்டு வடுப்பின்மேற் பாண்டமேற்றிக்
கனலான தீமூட்டியிரு சாமமெரித்தால்
அரைத்திட்ட குழம்பாகுமோர் கொதிகொதிக்கும்
அப்பாகங் கண்டுநீ பாண்டமதையிறக்கி
வரைத்திட்ட வாறினபின் பிறகதனைக்கேளு
வளமான பீங்கானில் வார்த்துநீமைந்தா
நரைத்திட்ட ரவிபத்துநாள் மூன்றுமுறைதான்
நண்பாக வைத்ததனை யைங்கோல்நீரே. 852

நீரான நாளொன்றுக்கிரு சாமம்வைத்தால்
நேர்கை பெறுமைங்கோல்நீ ரிறங்கும்பாரு
ஆரான யந்நீரைமுன் பாண்டநீரில்
அருளினோம் நாள்பத்துமுறை யிவ்விதமாயிறுத்தால்
சேரான வுப்பதுவு மிதுக்குள்ளேயாச்சு
செப்புவோம் வளையலுப்பு விதிற்படரும்
வேரான யவ்வுப்புப் பூர்த்துப்பீங்கானில்
மேல்நிறைய நின்றுவிடும் வளையிலுப்பாமே. 853

உப்பான வுப்பதனை யெடுத்துசீஷாவில்
ஓகோகோ யிட்டுநீ சொல்லக்கேளையா
அப்பான யிவ்வுப்பை யருகினில்வைத்து
அருளுவோம் நயவசிஓம் சவ்வும்ஐயும்
செப்புநீ யிருநூறு விசுத்தியதுயேகிச்
செயலான பிராணாய பீடமதிற்சென்று
வப்பான வாசியதை விசுத்தியதிலொட்டி
வங்கென்று ரேசகமேகிச் செபிப்பாயே. 854

செபித்துநீ கும்பித்தா லங்குநின்றையா
செயலான மகேசுரனும் பிரசன்னமாவார்
கபித்தவரைக் கைதொழுது தெரிசிப்பாய்மைந்தா
கருணையவர் கூர்ந்துனக்கருள் செய்வார்பாரு
குபித்தவரை பூசித்துத் தெரிசித்தாயானால்
கூறுவா ரதீதசித்தி யதுபாரு
பபித்துநீ வளைகிலுப் பதனையப்பா
பணிந்துநீ பதனமதாய் வைத்துநீபோற்றே. 855

ஐங்கோலத் தயிலம்

போற்றியே வளைகிலுப்பி னிடவைப்பு
புனிதமதாய்ச் சொல்லிவிட் டோம்நாம்பாரு
ஏற்றியே யின்னமொரு கருவதனைக்கேளு
மியல்பான வைங்கோலத் தயிலமதையையா
நீகாத்து முன்சொன்ன பாண்டமதிநீரைக்
கருவான பீங்கானி லெடுத்துநீவிட்டு
ஆத்தியே மாக்கருசேர் கொண்டுயிட்டு
அருளான பிண்டக்கரு சோதிற்றாக்கே. 856

தாக்கியே பத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து
தருவான கல்லுரலி லிட்டுநீயப்பா
மூக்கியே முன்சொன்ன பொட்டுலுப்புசேரு
முறையான படிகார வுப்புசேரையா
நாக்கியே வெடியுப்பு யதிலொருசேரு
நலமான விந்துப்பு வதிலொருசேர்
வாக்கியே வளைகிலுப் பதியொருசேர்
வளமான முப்பூவு மாறுபலமாமே. 857

பலமான சிலவுப்பு வதிற்பலமைந்து
பண்மைபெறுஞ் சிவசத்தி யுப்புபலமஞ்சு
சலமான சிவகங்கை யாறுபலமாகுஞ்
சார்வான சிவசத்தி கங்கைபலமாறு
புலமான பூநீறுபாகு பலஞ்சேர்தான்
புனிதமென்ற நாதவிந்து பலமிகுமேவைத்து
அவமான வாணவிந்து பலம்பத்துமாகும்
அருளினோ முப்புசுண்ணம் பலமொன்றுசேரே. 858

ஒன்றான முப்புசெந்தூரம் பலந்தானூறு
உறுதிபடுஞ் சிவசெந்தூரம் பலந்தான்
நன்றான ரவிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும்
நலமான மதிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும்
வன்றான நஞ்சுக்கொடி சுன்னம்பலந்தான்
வசனித்தோ மாகவகை யிருபத்தொன்றையா
குன்றாமற் கல்லுரலி லிட்டுநீதாக்கி
கூறுவோ மிருப்புலக்கை யதுதானே. 859

ஐங்கோலமெழுகு

தானான வுலக்கைகொண் டிருசாமஞ்சாடச்
சாதுரியமாக வேமாத்தூளு போலாம்
தேனான வம்மாவைத் தோண்டியொருபீங்கான்
செயலாக விட்டதனில்குரு செயநீரையா
மானான முச்சேருவார்த் ததிலேதான்
வளமாக மத்தித்துக் கூட்டிட்டுபிசைந்து
ஆனான ரவிதனிலே முச்சாமம்வைத்தால்
அருளுவோம் வீறிட்டுப் பாயுமதுதானே. 860

ஐங்கோலமெழுகு

பாயுமது வருவிபோலத் தயிலமதுயிறங்கும்
பரிவாக யெடுத்ததன்னை யேஐயா
சேயுமதின் சீஷாவிற் றயிலமதையிட்டுச்
செயமாக வடியில்நின்ற குழம்பதனைக்கொண்டு
தேயுமதின் தேசிசெயநீ ரதனிற்சேர்தான்
செயலான மதியமுர்த மாறுபல்மாகும்
பேயுமதின் பீங்கானிலிவ் வகைகளிட்டுப்
பெலமாக மத்தித்து ரவியில்வைத்திடீரே. 861

வைத்ததனை யிருநாழி சென்றதேயாகில்
வளமான வைங்காய மெழுகதுவாகும்
செத்ததனைச் செப்புப் பரண்டில்வைத்துச்
செயலான வைங்கோலத் தயிலமிதிரண்டும்
எத்ததனைநீ யுமிருக்கு மில்லத்தில்
என்மகனே சென்றுநீ யருகிதைவைத்து
மைத்ததனை யறுபத்துநான்கு சித்துமாட
மநயவசிசி ஐயும்கிலியும் சவ்வென்னே. 862

என்னப்பா புலத்தியனே பிராணாயபீடம்
யேகியே வாசிகொண்டிமுத் ததனையையா
கன்னப்பா ரேசகங்கொண் டறிவதனைக்
கருதுவா யித்தியான மவுனங்கொண்டையா
தன்னப்பா தம்பித்துச் சுடரொளியில்நின்று
தருவாக நூறுச் செபித்தாயானால்
பொன்னப்பா யாக்கினையில் சதாசிவஞ்சித்தி
புரிவாரவர் பிரசன்னம் பூசிப்பாய்தானே. 863

பூசித்தா லென்மகனே புலத்தியனேகேளும்
புரியட்டம் நீக்கியேயுப தேசஞ்சொல்வார்
ஆசித்து வுபதேசமருள் தருவார்பாரு
அறுபத்து நான்குசித்து மாடத்தான்
வாசித்து வுபதேசம் வாங்கிநீமைந்தா
வளமாக யவர்பதமே பணிந்துநீபோற்றி
தெரிசித்து வவருடைய கமலபதந்தன்னில்
தினந்தோறு மவர்பதமே பூசிப்பாய்தானே. 864

பதமான வைங்கோலத் தயிலமிதைச்சொன்னோம்
பரிவான வைங்காயமெழு கதனைச்சொன்னோம்
அதமான வைங்காய மெழுகதனாலே
ஆடலா மட்டமாசித்து முதற்கொண்டு
மதமான மாரணமித னாலேயாகும்
மவுனகேசரம் பாய்வாரு மிதனாலேதான்
சதமான வைங்கோலத் தயிலமதனாலே
சதாகோடி சித்துவிளை யாடலாம்பாரே. 865

நந்தீசர் கலைக்ஞானம் பார்க்கவும் தன்வந்திரி காவியம் பார்க்கவும்

ஆடினார் சிவன்சொல்ல வுமையவள்கேட்டு
அருளினாள் நந்தீசர்க் குபதேசஞ்சொன்னாள்
சாடினார் நந்தீசர்சகல கலைக்கியானம்
சரமாகத் தொந்தங்கொண் டேரினார்பாரு
வாடினா ரன்னூலுக்கின் னூலும்பாரு
மகத்தான வன்னூலின்பூட் டெல்லாந்தோற்றும்
நாடினார் நந்தீசு ரருளினார்பாரு
நலமான தன்வந்திரிக் கருளினார்பாரே. 866

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா
பாடினார் தன்வந்திரிகா வியநன்னூலு
ஆரப்பா யன்னூலுக் கென்னூல்காவியம்
ஆயிரத்த றுநூற்றுச் சொச்சமுநீரறிவீர்
ஏரப்பா மகாநூலு தொந்தங்கள்கோடி
யென்னுடைய வாதகாவிய மறிவீரே
தேரப்பா மகாகருதல் வெளிச்சொல்லுமல்ல
தேறுவோ மவுனச்சொல் தெளியலாம்பாரே. 867

தெளியவே மவுனச்சொல் லறியவேண்டும்
    தியானமந் திரசித்தி மவுனமாலாச்சு
களியவே பொருளெல்லா மவுனமதாலாச்சு
    கருவுகுரு வுருவுமுதல் மவுனமதாலாச்சு
சளியவே சிவயோக ஞானசித்திமுதல்
    சைதன்னியப் பொருள்களெல்லா மவுனமதாலாச்சு
பொருளியவே பொதியை தெட்சணாயனென்பேர்
    புனிதமென்ற தமிழ்க்குடை யவனானே. 868

என்னூலாகிய வாதகாவியம் ஞானகாவியம் பார்க்கவும்

நானென்ற போதினா லுலகமாச்சு
    நல்லபதி னெண்பேருமென் பேராலாச்சு
வானென்ற மறைநாலு வேதமாச்சு
    வளமான பதினெட்டுப் பாஷையதுவாச்சு
ஏனென்ற அறிமென்றுமென் குருவாலாச்சு
    யெடுத்தவுரை யருத்தமுத லென்குருவாலாச்சு
கோனென்ற குருவின்மொழி யிறிவின்மொழியாலே
    குலமொன்று யின்னமொன்று சாதியொன்றாச்சே. 869

ஆச்சென்ற காரணகுரு வென்றும்பேரு
    அசுவனி தேவருட வனுக்கிரகமதனாலே
வாச்சென்ற தன்வந்தி யசுவனிக்கருள
    வசனித்தோ ரசுவனிபதி னெட்டுலட்சம்
காச்சென்ற வவருடைய காவியம்பார்த்துக்
    கரையில்லாத் தொந்தங்கள் கோடாகோடியாக
பாச்சென்ற பொதியைகிரி யகத்தியனென்பேர்
    பாடினோம் சௌமிய சாகரமிதாமே. 870

ஆமென்ற யென்பே ரகத்தியனாகும்
    அருளினோ மென்னுடைய சீஷர்பதினெண்பேர்
தேமென்ற தென்பொதிகை தென்கயிலைசீஷர்
    தேறினார் பெருமை தேசமதிற்செல்லார்
வாமென்ற யவர்சித்தர் நவசித்தராகு
    மருளினோ மதில்மூன்று யென்னுடையசீஷர்
பாமென்ற பதினெட்டுபே ருக்குமவர்தான்
    பண்மைகுரு மூன்றுபேர் பதினெண்பேர்க்கென்றே. 871

கைலாச சட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்தி பிரிஷி

பேரான பதினெண்பேர் பிரபலியங்கேளு
பேசுகிறோங் கைலாச சட்டைமுனியாகும்
காரான கைலாசபரு வதந்தன்னில்
காயாச முதற்கொண்டு வேடமுதலெல்லாம்
மூரான முபதேசநாம் சொன்னோம்பாரு
முபநிடதம் பதிபாசமுறுதி யவர்பெற்றார்
பாரான பதினேழுசித்த ருக்குந்தான்
பரிபாஷை முதலானகுரு வவர்தானன்றே. 872

குருவான சட்டைமுனி சீஷரவர்கேளுங்
கூர்மைபெருஞ் சுந்தரமூர்த்தி யவராகும்
கருவான பரிவெல்லா மவர்சொன்னார்பாரு
கைவல்லிய மென்னூறுநூல் பெருமைமெத்த
மருவான கமலமலர் வாசமதுபோல
வசனித்தார் காவியமா யிரமதாகும்
அருவான யன்னூலிலனேகம் பேர்சித்தர்
அருளினார் வெகுநூலு தேறினார்பாரே. 873

பாரப்பா சுந்தரமூர்த் தியுடசீஷர்
பரிவான பிரமரிஷி யவர்பெருமைமெத்த
தேரப்பா யாயிரத்தைந்நூறு சொன்னார்
திரட்டியோ ராயிரமி ரண்டாயிரந்தான்
மூரப்பா யின்னூலு மூன்றுங்கருவிளங்க
மூதண்ட மாகவே யவருடையநூலில்
ஆரப்பா வறிவார்கள் சித்தர்வெகுபேரு
அறிவாகத் தேறினாரவர் பெருமைதானே. 874

சொரூபானந்தரிஷி

தானென்ற பிரமரிஷியவ ருடையசீஷர்
தாசியடா சொரூபானந்த ருடபெருமை
ஆமென்ற சகலகலைக் ஞானமாயிரந்தான்
அருளினார் காவியமெண் ணூறுமாகும்
ஏனென்ற யிருநூலுக் கருவிடையமாகும்
யேறினா ரனந்தம்பேர் தேறினர்வெகுபேர்
வானென்ற மொழிபெருமை யதிதமதுவாகும்
வசனித்த நூல்களில் மறைவில்லைதானே. 875

சோதிரிஷி

மறைவில்லா மொழிசொன்னார் நூல்பெருமைகேளு
மகத்தான சொரூபானந்த சீஷர்கள்தான்
கறைவில்லாச் சோதிரிஷி யாயிரந்தான்
கருவான சோசியமா யிரமதாகும்
திறவில்லா யன்னூறு கற்பமுறைசொன்னார்
திரட்டாகக் குறுக்கியொரு முன்னூறுசொன்னார்
பறவிலாப் பொருளாகு மின்னூலுதானும்
பாடினார் கருவிடையந் தேறினார்கோடி. 876

வேதரிஷி

தேறினார் சோதிரிஷி சீஷரவர்கேளுந்
தெளிவான வேதரிஷி யவர்பெருமைமெத்த
வாறினா ரஞ்சாறு கருவதனாலே
வசனித்தா ரெண்ணூறு மகாபூட்டெல்லாம்
ஏறினாரா யிரத்தெண் ணூறுபீடம்
இயல்பான காவியமதித மன்னூறு
சாறினார் நானூறு முன்னூறிலையா
சாடினார் கருக்குருவுஞ் சமர்த்தாககாணே. 877

காணப்பா யவர்தந்தை வேதவியாசர்
கருதினா ரவருடைய பிள்ளையென்கிட்ட
வேணப்பா வித்தையது நான்குங்கற்பித்தேன்
வேதமுனி யென்றும்பேர் விளங்கினோம்பாரு
ஆணப்பா யவருடைய நூலதனிற்கேளு
அதிதமெய்ஞ் ஞானிகடான் றேறினார்பாரு
நாணப்பா வுபதேசமவர்க்குச் சொன்னோர்பார்
நலமான வேதரிஷி சீஷரவர்கேளே. 878

கேளப்பா யின்னமொரு சித்தருடமகிமை
கெணிதமென்ற பராசரவர் மகிமைதானும்
ஆளப்பா வசனித்தா ரையாயிரந்தான்
அதைக் குறுக்கிமூவாயிர மதுவுஞ்சொன்னார்
ஏளப்பா யிரண்டாயிரத் தைந்நூறு
இயம்பினார் கருவிடையமின் னூல்போலுண்டோ
நாளப்பா செல்லாது வவருடையநூலில்
நவகோடி சித்தரவர் தேறினார்பாரே. 879

திருமூலர்

பாருமிது பராசருட சீஷரவர்கேளும்
பரிவான திருமூல ரவருடையநேர்மை
ஆருமவர் பெருமைதனை யறிவாரோமைந்தா
அவருடைய வர்க்கமதில் தேறுமறிவுள்ளோர்
வாருமிது திருமூலர் பாடியதோர்நூல்கேள்
வசனித்தார் திருமந்திர மெண்ணாயிரந்தான்
காருமிது நாலாயிரம் வாதக்கரடு
நளினமதாய்க் கருவிடையம் நன்னூலதுவாமே. 880

போகரிஷி

அதுவான நூலதனில் தேறும்நவகோடி
யார்சொன்னா ரவருடைய பெருமைதனைமைந்தா
மதுவான பூமலரின் வாசமதுபோல
வசனித்தோ மவருடைய நேர்மையதுபாரீர்
பதுவான வவருடைய சீஷரவர்கேளும்
பண்மைபெறும் போகரிஷி மார்க்கமதுமெத்த
ஏதுவான யவர்பெருமை பாடியதோர்நூல்கே
ளிருபத்தோராயிர மியம்பினார் பாரே. 881

கொங்கணர்

இயம்பினார் கருவிடைய மேழாயிரந்தான்
இயலான திரட்டொன்று யெழுநூரதுசொன்னார்
இயம்பினா ரம்மூன்றுநூலின் பெருமை
மூன்றுகோடி சித்தரவர் தேறினார்கள்பாரு
அயம்பினா ரன்னூலதீத கருவாகும்
அறிவார் களதினறிவ தனைக்காணார்
செயம்பினார் கணப்போதில் சதாகோடிஸ்திரீகள்
செப்பினோ மனுபோகஞ் செய்துவருவாரே. 882

வருவான திருமூலரவர் கிருபையதனாலே
வைப்பெல்லாஞ் சீனாவில் வைத்தாரவரையா
துருவான வவர்துறை யாருமறியார்கள்
சொல்லி னாருபதேசங் கொங்கணர்க்கையா
புருவான போகருட சீஷரவராகும்
புகட்டினார் கொங்கணர் முப்பத்தோராயிரம்
அருவான வதைக்குறுக்கி யருளினார்நூலும்
அடவான பதினெண் ணாயிரந்தானே. 883

அடவான பதினாயிரந் தானுமைந்தா
அருளினா ரதுவெல்லாம் வைப்புமுறையாகும்
படவான பலமாய் வைப்பெல்லாஞ்சொன்னார்
பாடினா ரொவ்வொன்றாய் மூவாயிரந்தான்
முடவான மூன்றைந்நூறிட்ட மதாய்ச்சொன்னார்
மூலமதிலோ ரைந்நூற் கடைக்காண்டப்பொருள்தான்
நடவான ஞானத்துத் ததீதபீடம்
நால்மறையு மதற்குள்ளே யொடுக்கமதுவாமே. 884

ஆமென்ற கொங்கணர்சொல்ல தீதமுறைவாக்கியம்
அவருடைய நூல்தனிலே யனேகம்பேர்சித்தர்
தேமென்ற திசைகோடி தேறினாரையா
திருவுருவாய்க் கருக்குருவுந் தெளிவாகச்சொன்னோம்
நாமென்ற நேர்மையதால் நால்வருடபெருமை
நளினமதாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் புலத்தியனேகேளு
வாமென்ற கொங்கணரவர் சீஷருடநேர்மை
வசனிப்போம் புலத்தியனே வண்மையதுபாரே. 885

பிண்ணாக்கீசர்

பாரப்பா யின்னமொரு சித்தருடபெருமை
பாடினார் பிண்ணாக்கீ சருடநேர்மை
ஆரப்பா வறிவார்கள வருடையநூலு
அதீதமையா யென்னாலே சொல்லப்போமேதான்
வேரப்பா வெகுவித பன்னீராயிரந்தான்
விசித்மையா வேதைக்கு விஷமதுதானாகும்
காரப்பா கருதுமாரா யிரஞ்சொன்னார்
காணீரோ யிருநூலுங் கருவிடையமாமே. 886

மச்சமுனியார்

ஆமேதா னன்னூலி லனேகம்பேர்சித்தர்
அதீதகோடா கோடி தேறினார்பாரு
தேமேதான் கோடியண்டம் வரையாறுமேறி
திசையுகா யுகாந்திரங்கள் சிவயோகஞ்செய்தார்
மாமேதா னவருடையதவ பலத்தைக்கண்டார்
மச்சமுனி யெட்டெண்ணூற் பாடினாரையா
ஏமேதான் சமுத்திரத்தில் கடலலையப்போல
யெண்ணாயிரம் வைப்புமுறை யியம்பினார்காணே. 887

காணுமிரு நூறுதெச தீட்சையதுசொன்னார்
கருவிடைய மின்னில லனந்தம்பேர்சித்தர்
ஒணுமிது யுகாயுகாந்திரங் கடானு
முறுதிபெறுஞ் சித்தரவர் வெகுகோடிதேறினார்
பேணும் பிண்ணாக்கீச ரவருடையநேர்மை
பிரபல்லிய மச்சமுனி யவருடையநூல்தான்
தாணுந் தவரில்லாநூல் குருபீடமாகும்
தலமாறு மச்சமுனி தான்கண்டார்பாரே. 888

கருவூரார்

கண்டபொ ருளேதென்றால் மச்சமுனிசீஷர்
கருவூரார் பெருமையதைக் காணாரொருவர்
விண்டபொ ருளேதென்றா லாயிரத்தைந்நூறு
விளங்கினார் நால்மறையும் வெளியாகச்சொன்னார்
கொண்டர வர்க்கீடுயெவ ராருமில்லை
சொன்னார்கள் திரட்டைந்நூற் நொண்டிமுந்நூறு
சண்டமாரு தம்போலா மந்நூற்கருவாகும்
சதாகோடி சித்தரவர் தேறினார்பாரே. 889

இடைக்காடர்

தேறியதோ ரென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
தெளிவான கருவூரார்சீஷ ரவர்கேளும்
ஏறினார் வரைபன்னிரண்டு தொண்ணூற்றார்
இடைக்காடர் பெருமையை நாமெளிதல்லசொல்ல
மாறினார் கருக்குரு கருதலதுவாக
மாட்டினார் நாலாயிரத்து யெண்ணூறு
தூறினா ரிரண்டாயி ரத்திருநூறு
சொன்னார் களாயிரமதிற் பாதிதிரட்டே. 890

திரட்டான யிவ்வளவுஞ் சொல்லவெளியாகத்
தேசமதில் தேறும்பேர் களுக்கையா
பொட்டாகப் போட்டார்க ளந்நூலதீதம்
புவனசா கரங்களுட மகிமையெல்லாந்தான்
சொட்டான வன்னூலில் தேறினாரனேகஞ்
செயலான யிடைக்காடர் செப்புநூல்மார்க்கம்
கரட்டாகப் போகாது கடந்தபண்போர்கள்
கருவாகச் சொல்லியதோர் நூல்பெருமைதானே. 891

அழுகண்ணர்

தானான வவர்பெருமைகோடா கோடியுகங்கள்
சதாகோடி யுகாந்திரம் வாழ்ந்தார்களையா
நானான நேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்பார்
நல்லயிடைக் காடர்சீஷ ரவர்கேளும்
மானான யழுகண்ணரவ ருடையபெருமை
மானிலத்தி லாரறியப் போறார்களையா
நேனான களிப்பாய்கள் நெட்டைமட்டிகள்
நேர்மையுறும் வெகுசிந்து நூலதுவுமாமே. 892

சிந்தான பன்னீராயிரத் திருநூறு
செப்பினார் வாதவயித்திய முதலாக
அந்தான யெண்ணாயிரந் தானுஞ்செப்பினார்
அதீத நூலாயிரத் திருநூறு
பந்துபோல் செந்துவைப் பாடினாரையா
பண்மைபெரும் வைப்புமுறை மூவாயிரந்தான்
கந்தான சந்தானங்கள் வெவ்வேறுபாடிச்
சாடினா ராயிரத்தைந் நூற்றிரட்டே. 893

திரட்டான யெண்ணூறு மகாசாலபீடஞ்
செப்பினார் சோசிய முந்நூறுமைந்தா
சரட்டான வூசிமுனைநூல் கோர்த்ததுபோல்
சாடினார் பஞ்சபட்சி யிருநூறுதான்
வரட்டான மெஞ்ஞானம் நூறுக்குட்சொன்னார்
மகத்தான நூற்பெருமை கருவிடையமாகும்
அரட்டான யழுகண்ணர் பாடியதோர் நூலில்
அனந்தங்கோடாகோடி தேறினார் பாரே. 894

தொழுகண்ணர்

தேறினா ரழுகண்ணர் சீஷரவர்கேளுஞ்
செப்பினார் தொழுகண்ண ரதீதநூல்மைந்தா
பாடினார் பதினெண் ணாயிரந்தானும்
பரிபாஷை முதலாகப் பண்மைபெறச்சொன்னார்
ஏறினார் பேரண்டங் கெவுனகேசரந்தான்
யெண்ணவொண்ணா குளிகைகொண் டேறினார்பாரு
மூறினா ரவருடைய நூல்பெருமையதுதான்
மூதண்டக் கருவிடைய முண்மையதுபாரே. 895

எமநாட்டுச்சித்தர்

பாரேநீ புலத்தியனே யின்னஞ்சித்தர்பெருமை
பரிவாகச் சொல்லுகிறேன் பண்மையதுவாக
தேரேநீ தொழுகண்ணர் சீஷரேகேளுந்
தொந்தங்க ளாகவே சிந்துகளாய்ச்சொன்னார்
ஏரேநீ யெமனாட்டுச் சித்தருடபெருமை
யெவரறிவா ருலகமதி லெவருங்காணார்கள்
நேரேநீ யெழுநூறு வாதவயித்தியமும்
நேரான மந்திர ஞானமதுவாமே. 896

மதுவான நூலதுதான் கருவிடையமாகு
மானிலந் தன்னில் வெகுகோடிசித்தர்
செதுவான சித்தர்கோடா கோடிதேறினார்கள்
செப்பினோ ரவருடைய செய்கையதுமெத்த
அதுவான வறிவதனாற் சொல்லிவிட்டோம்பார்
அவருடைய பெருமைதனை யாருங்காணார்கள்
வதுபாரு சித்தர்களே யந்நூலுசித்தம்
வசனித்தோ மெமனாட்டுச் சித்தரவர்பாரே. 897

கோரக்கர் சகல சித்தர்களுக்கு முதன்மையானவர்

பாரேது பூமிதனில் வெகுசித்தன்பாரு
பண்மைபெறு மெமனாட்டுச் சித்தர்சீஷர்கேளு
வேரேது மூலிகைக் கோரக்கராலே
வெகுயுகாந் திரம்வாழ்ந் தார்களையா
ஆரேது மவர்சொல்லும் நூலதனைக்கேளு
ஆயிரந்தா னொருகரு விடையமதுவாகும்
நேரதுதா னைந்நூறுநால் மறைகளதீதம்
நெறியுள்ள நூல்தனிலே தேறும்வெகுபேரே. 898

கும்பமுனி

பேரான யிவ்வளவுஞ் சட்டைமுனிபின்தான்
பேர்பெரிய பதினெண்பேர் சித்தருடமகிமை
ஆரான யாரறிவார்தென் கயிலைசித்தர்
அருளினோ மாகதுகை யிவ்வளவுமாகும்
காரான கரைகாணா கோடாகோடிசித்தர்
கருதினோ மதன்பிறகு தேறினார்பாரு
கோரான கும்பமுனி சகலருக்குந்தான்
குருவா னோந்தெட்ச ணவைத்தியனாமே. 899

ஆமேதான் கைலாச பருவதந்தன்னில்
அனந்தமா யுகாகோடிதவ சிருந்தோம்பாரு
நாமேதா னவசித்தர் வடமேருகிரியில்
நவகோடி காலங்களுந் தேறினோம்பாரு
கோமேதா னென்னுடைய குருவினருளினாலே
குருமுனியென்றும் பேர்சிவன் றந்தார்பாரு
மூமென்ற மூன்றுபேர் புலத்தியனேதேரன்
முதன்மை பெறும்யூகிமுனி யென்சீஷனாமே. 900

ஆமென்ற யூகிமுனிதூத சித்தனென்பார்
அருளினோ மவுனதேவனென்றும்பேர்பாரு
மூமென்ற மூன்றுபேரு யுகாயுகாந்திரம்
மூதண்ட வரைகடந் தேகினாரையா
நாமென்ற நேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்பார்
நாதாக்க ளிவர்மகிமை யார்காண்பாரையா
ஏமென்ற விந்தநூல் சௌமியசாகரந்தான்
எவர்சொன் னாரிந்நூல்போ லியம்பினார்பாரே. 901

வசுதேவர்

பாரப்பா வாசிதுகை யிருபத்தொன்றாச்சு
பண்பெறு மிவர்களுக் கேத்தகுருகேளு
வாரப்பா வாசுதேவ ருட்பெருமை
வசனிப்போ மானாலும் தீததுசொன்னார்
மாரப்பா வாசியதனாலே யவர்கேளு
மளவிலாச் சதகோடி யுகாயுகந்திரங்கள்
ஆரப்பா சிவயோகஞ் செய்தாருமையா
அருளினா ராறுலட்சமுந் தான்காணே. 902

காணப்பா பதினாயிரந் தானுமையா
கருவிடைய மன்னூல்போ லொருநூலுண்டோ
தோணப்பா வன்னூலிற் றொந்தங்கள்கோடி
சொல்லினார் வசுதேவ ருடமகிமை
ஏணப்பா யென்னுடைய சீஷன்றான்பாரு
இருபத்திரண்டு பேர் முதன்மையதாகும்
சாணப்பா சௌமிய சாகரந்தன்னில்
சாயுச்சிய பதவியவர்பேர் பெற்றார்காணே. 903

காணப்பா யிவ்வளவுஞ் சொல்லிவிட்டோங்
கனமாக வாயிரத்திரு நூற்பீடமாகும்
தோணப்பா யிந்நூல்போ லொருநூலுமுண்டோ
தொல்லுலகில் சித்தரவர் தேறுமிந்நூல்தான்
காணப்பா யிவ்வளவுநூல் பார்த்தையா
கைலாசமூர்த்தி யவர்க்கெய்து மிகப்பாரு
வீணப்பா வெறும்பேச்சால் நூல்பாராதலைந்து
விருதாவாய்ப் பொய்யென்பார் வீணரவர்தானே. 904

வேறு-வீணருக்கருவு அறிய

வீணருக் கென்னசொன்னா லுந்தானறிவு
விதியில்லா விட்டகுறை யதனாலே
வாணருக் கொருநாளும் வாயாதுவையா
வாயாதினா லவர்பேய் போலுமலைவார்
காணாத கனாப்போலுந் தோணுமவர்க்கென்ன
காரணக் கருவினுடையமைப் பதுவிருந்தால்
ஓணுமவுனிக் கெய்துமது சகலசித்தி
ஓகோகோ வுலுத்தரைநீ யடுத்திடாதேபாரே. 905

சட்டமுனிநாதர் சொன்ன துருசுவைப்பு

பாரப்பா கைலாச சட்டமுனிநாதர்
பண்மைபெற வவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளும்
தூரப்பா வைப்பதனைச் சொல்வோம்நாமுந்
துதிபெறவே யகத்தியனாம் சொல்லும்விபரந்தான்
ஆரப்பா வறிவார்களவ ருடையனேர்மை
அருளுகிறேன் முனிக்குகந்த வன்பானசீஷன்
வாரப்பா வையகத்தில் தேறினார்பாரு
வசனித்த துருசினிட மார்க்கமதைக்கேளே. 906

கேளப்பா புலத்தியனே மகாராசயோகி
கெணிதமென்ற துருசினுட வைப்பதனைக்கேளு
காளப்பா கம்பியுப்புச் சேரதுதானொன்று
கருவான கல்லுப்பு சேரதுதானொன்று
சேளப்பா சீனக்காரஞ் சேருதானொன்று
செயலான குருசெயநீர் சேர்தொனொன்று
வாளப்பா பழச்சாறு சேரதிற்பாதி
மகத்தான நாதவிந்து நான்குபலமாமே. 907

ஆமேதான முரிசேர் மாக்கருசேரொன்று
அருளான கலசமது செம்பதினாற்செய்து
ஏமேதா னிவையெல்லாங் கலசத்திட்டு
என்மகனே யண்டமெழு கவசமுஞ்செய்து
சேமேதான் சீலையேழுஞ் செயமாகச்செய்து
செப்பு ரவிதனில்வைத்து வுலரவதையெடுத்து
கோமேதான் செழுமைநிலப் பூமியதிலேதான்
குழிமுழங் காலாழமதில் குதிரையெருகொட்டே. 908

கொட்டியே யெருவதன்மேல் கலசமதைவைத்துக்
குமுறவே யதன்மேலே யெருவதனைக்கொட்டி
மட்டியே குழிமூடிப் ப்தனமதாய்ச்செய்து
மயேஸ்வரனைத் தியானமதால் மண்டலஞ்சேவி
அட்டியொன்றும் வாராது மண்டலஞ்சென்றால்
அக்குழியைத் தோண்டியருள் கலசமதையெடுத்து
ஒட்டியே யோர்நாளுமதை யாறவைத்து
வுறுதிபெற மறுநாளிற் கலசமதைவாங்கே. 909

வாங்கியே கலசமதைத் திறந்துபாரையா
மகத்தான துரிசினிட மகத்துவந்தான்மெத்த
தேங்கியே திரியாதேபுளி யுப்புஞ்சேர்த்து
செம்பு களிம்பதனோடே சேர்ந்துவிதுபோச்சு
ஊங்கியே யுப்புகளிம் பதுவுமொன்றாக
யொருமை யென்னசாதிகுல மூன்றுமொன்றாம்
தூங்கியே திரியாதேயிது மகத்தானவைப்பு
துரிசினிட மார்க்கமிது சொல்லிவிட்டோமே. 910

துருசியின்பெயர்

விட்டோநாம் துருசினிட வேகமேற்பாடு
வேதைக்கு யிதுஆதி அயத்துக்காதி
சுட்டோமே சுண்ண மதுவாகும்
துருசான ரசகுளிகைக்கிது வாதியாகும்
செட்டோமே செந்தூரத்துக்கிது கட்டுக்குமாதி
செப்புந் துடியானைக்கு யிதுவாதியாகும்
முட்டோமே துரிசைவிட்டால் வேதையிதுபோச்சு
மூலமுத லாறுவரைக் கிதுவாதிதானே. 911

ஆதியிது துருசினிட மகிமையெவர்காண்பார்
அறுபத்து நான்குசித்து மாடலாமென்பார்
வாதியிது ரசவாதிமெய் கண்டேனென்பார்
வழலைக் கருக்குருவென்பார் நாகவிஷமென்பார்
சேதியிது மதயானை வெல்லுக்குருவென்பார்
சிவாசிவா யதியந்த மென்பார்கள்
வேதிபர சிவசத்தி யென்பார்சிலபேர்கள்
வேகமென்ற சத்தமேக மென்பாரே. 912

என்பாரே மன்மதக்காம னென்பார்சிலர்
யெமனுக்குச் சத்துருநவ னென்பார்சிலபேர்
முன்பாரே முப்புரத்தை யெரித்தசுண்ணமென்பார்
மூலசுழி முனையென்பார் நாதரசமென்பார்
அன்பாரே யடிமுடிநடு முதலென்பார்சிலர்
அண்டமெல்லா மிதில்முகிந்து தென்பார்சிலர்
உண்பாரே யமுர்தசஞ்சீவி யென்பார்சிலர்
ஒடுக்கமுதல் துருசினுட வுறுதியாரே. 913

அறியாத துரிசினுட வைப்புமுதல்காணார்
அருளினார் கைலாசசட்டை முனிநாதர்
புரியாத துரிசினிட வைப்பிதைச்சொன்னார்
புகட்டினோ மவர்வைத்த வைப்பைந்நூலில்
எறியாதே யிவ்விதமாய்ச் சொல்லிவிட்டார்பார்
இயம்பினோம் சௌமிய சாகரமிந்நூலில்
பிறியாரே யின்னமொருவைப் பதனைச்சொல்வோம்
பேரான சுந்தரமூர்த்தி யவர்தானே. 914

சுந்தரானந்தர்வைப்பு வெள்ளைப்பாஷாணம்

தானென்ற சுந்தரமூர்த்தி யவர்வைத்த
தருவான வெள்ளைப் பாஷாணவைப்பை
ஆனென்ற வகத்தியனான் சொல்லுவோமையா
அருளினோம் வெள்ளைப் பாஷாணங்கேளு
நானென்ற நாதவிந்து சேர்தானொன்று
நலமான வெடியுப்பு நவிலுவோம்சேரு
சேனென்ற சீனக்காரஞ் சேர்தானொன்று
செப்புவோம் பாறையுப்பு சேர்தானொன்றே. 915

ஒன்றான வைந்ததுவு முன்சொன்னகலசம்
ஓகோகோ செப்புக் கலசத்திலிட்டு
நன்றான கிளிசெயநீர் சேரொன்றுவார்த்து
நல்லகுதிரை நெய்சேரொன்று வார்த்து
ஆன்றான கலச்செப்பு யதன்மேலூற்று
அண்டமெழு கவசமது யடவாய்ச்செய்து
குன்றான சீலைதான் யேழுஞ்செய்து
கூறினோம் பாண்டமதிற் குதிரையெருபோடே. 916

போடப்பா யவ்வெருமேல் கலசமதைவைத்துப்
பூநீறு வதன்மேலே புகழாகக்கொட்டி
ஆடப்பா வதன்மேலே யண்டோடுபோட்டு
அப்பாண்டம் சீலையேழு மடவாய்ச்செய்து
வாடப்பா வடுப்பேற்றி யனலைமூட்டி
வதன்மேலே பாண்டமதை வளமாய்வைத்து
சேடப்பா யிருசாம மெரித்தாயானால்
செயலாக வஞ்சமது வுருகிப்போமே. 917

போமென்ற சுண்ணநிற மதுவின்போலோம்
புனிதமென்ற மெழுகுபோ லதுவுருகும்
ஆமென்ற வஞ்சமுருகி யதுவொன்றாம்
அப்பாகங் கண்டுநீ பாண்டமதையிறக்கி
மேமென்ற மேற்கவசஞ் சீலையேழும்வாங்கி
மேலான கவசமதை மேன்மைபெறவெடுத்து
நாமென்ற வதன்கவச மெடுத்துநீயப்பா
நலமான வெள்ளை பாஷாணமென்றேனே. 918

என்றான பாஷாண மெவரறிவார்பாரு
யென்ன சொல்வே னதினிறம் வெளுமையாகும்
பன்றான வெள்ளை பாஷாணந்தன்னைப்
பரிபூசை சிவபூசை பணிந்துபோற்றி
உன்றான வுலகமதில் பாஷாணங்காணார்
உலகத்தோர் சொல்லுவாரு வருப்புவென்பார்
நின்றான நிலவுப்பு மருப்பென்பார்
நீலகண்ட னென்பார் மதிமென்பாரே. 919

நிலமான நாகசர்ப்ப மென்பார்சிலர்
நிலைசாத சரக்குமித் துருவென்பார்
குலமான வுலகத்தோர் பாஷாணத்தாலே
கொல்லுவோ மிதுவறுபத்து நான்குசரக்கென்பார்

மலையாதே பேய்பிடித் தாடினாற்போலே
மதிகெட்டுத் திரிவார்க ளூலுத்தரவர்கோடி
சலமான பன்னீருமறி யாதமாண்பர்
சவம்போல கண்கெட்டு நிலையார்கள்பாரே. 920

பிரமரிஷிவைத்த கெந்திபாஷாணவைப்பு

நிலமான வெள்ளை பாஷாணந்தன்னை
நேர்சொன்னார் சுந்தரமூர்த்தி யப்பாகேளு
அலையா நீகேளுவவர் வைத்தவைப்பு
அருளினோ மகத்தியன் சௌமியமிந்நூலில்
விலையில்லை யிவ்வைப்பு வுலகத்தோர்செய்யார்
வேதாந்தகுரு தீட்சை பெற்றவர்செய்வார்
மலையாதே நீகேளு புலத்தியனேயையா
மகத்தான பாஷாண வைப்பதுவுமாச்சே. 921

ஆச்சப்பா வெள்ளை பாஷாணவைப்பை
அருளினோ மின்னமொரு வைப்பதனைக்கேளு
ஏச்சப்பா பிரமரிஷி வைப்பைக்கேளு
யேறான கெந்தி பாஷாணமகிமை
வாச்சப்பா யாரறிவார் பண்போர்கள்மாய்கை
வசனிப்போம் வைப்பினிட மகிமைதனைக்கேளு
கோச்சப்பா கெந்திரசஞ்சேர் கொண்டுவாங்கி
குருசெயநீர் சேரதுதான் கூறினோம்பாரே. 922

கூறுவோம் பூநீறு பாகுசேரண்டு
குணமான பூமியுட நாதஞ்சேரண்டு
ஆறுவோம் நாதவிந்து சேர்தான்ரண்டு
அவ்விந்து திசைநாத மருளுஞ்சேரண்டு
பாறுவோம் பன்னீரு சேரொன்றுவாரு
பண்மைபெறுங் சிவமுப்பு சேரொன்றுவாங்கி
தேறுமைங் கோலமதுசேர் கொண்டுவிட்டு
செயலான விவையெல்லாம் பாண்டமதிற்சேரே. 923

சேர்த்துநீ யடுப்பேற்றிக் கடுந்தணல்மூட்டிச்
செயலான பாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றி
ஏர்த்திரு சாமமது யெரித்திடுவாயப்பா
யென்னசொல்வேன் நிலவேக மதுதான்பட்டு

பார்த்ததுவும் பாகுபோ லாகுமதுபாரு
பரிவாக வெழுக்கம்பாற் கிண்டிவிடுமைந்தா
நாற்றிசையும் புகழ்பெறவே பாண்டமதின்வாயை
நல்லமண் சீலையது நலமாகச்செய்யே. 924

செய்துவதைக் கடுந்தணலில் பாதியதைமூட்ட
செப்பினோங் கட்டியதுகற் போலதுவாகும்
அய்திதற் கோர்காலாக்கினி மூட்டினாக்கால்
அடவான கருவெல்லா முருகுமதுபாரு
எய்துமது வுலையது வுருகினதோர்பிறகு
யென்னசொல்வோ மதிற்பாதி யணல்மூட்டியானால்
ஒய்துமது வொன்றாக வுருகியதுமைந்தா
வோகோகோ கற்போலே கட்டுமதுபாரே. 925

கட்டுமப் பாகமதைக் கண்டதேயானால்
கருணைபெற யனலாறு யாரவைத்ததனை
பட்டுபோல் பாண்டமதின் மதையுடைத்தீராகில்
பாஷாண கெந்தியிதற் கெதுவுமிதற்கீடோ
தட்டுபெற விதனையே பதனமதாய்வைத்துத்
தாயான மகேஸ்பரியைக் கமலவிதழ்தனிலே
புட்டுமது பூசித்துப் பணிந்திடீராகில்
பூவைபெறச் சுண்ணமதாய் வசியமுனக்காமே. 926

ஆமப்பா கெந்திபா ஷாணமதுபோலே
யார்சொன்னார் பிரமரிஷி யவருடையமகிமை
பாமப்பா சுந்தரானந்த ரவரிடத்தில்
பனிரண்டு வருஷமவர் பாதமேபணிந்து
வேமப்பா வவர்க்குமனங்களி கூர்ந்தையா
வசனித்தார் கெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை
வேமப்பா வம்முறையில் கோடாகோடி
வேதைவிளங்கினார் பிரமரிஷி விசிதமிதுவாமே. 927

சுரூபானந்தர் வைத்த கெந்திபாஷாண வைப்புமுறை

மதுவான கெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை
வசனித்தோ மின்னமொரு வைப்புமுறைகேளு
தொதுவான சுரூபானந்தர் வைத்தவைப்பு
சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா

கெதுவான கெந்திபாஷாண வைப்பதனைக்கேளும்
கெடியான வைப்பிதுதா னாருஞ்செல்லார்கள்
நதுவாக நாம்சொல்வோ மகத்தியன்வாக்கியம்
நாதாக்கள் முன்சொல்லும் நூலதுகருவுரையாமே. 928

உரையான சிவமுப்பு சேரதிலேபாதி
ஒகோகோ படிகார வுப்புசேர்பாதி
சரையான சவர்க்காரம் சேரதிலேபாதி
சார்வான சாரமது சேரதிலேபாதி
கரையான காரமது சேரதிலேபாதி
கருவான பூரமது சேரதிலேபாதி
நரையான லவணமொடு சேரதிலேபாதி
நல்லகுரு வண்டதுவுஞ் சேர்பாதியாமே. 929

பதிவான யிவ்வகைகள் முன்சொன்னகலசம்
பண்மையா செப்பினிட கலசமதிலிட்டு
நதியான விந்துசேர்தா னிட்டுமேதான்
நல்லரோம செயநீருஞ் சேர்தான்விட்டு
மதியான தமூடியண்ட மெழுகவச
மகத்தான சீலையது வேழுஞ்செய்து
சதியான பாண்டமதில் தேசியெருகொட்டி
சார்வாக வதன்மேலே யண்டோடுதாக்கே. 930

தாக்குவா யதன்மேலே செப்புவதுகலசம்
சம்பிரமமாய் வைத்துநீ யதன்மேலண்டோடு
வாக்குவா யிட்டுமே வடுப்பின்மேலேற்றி
வனலான தணல்மூட்டி யகோரபதியாக
காக்குமா யக்கினிபோ லெரிப்பாய்பாரு
கனலான பாண்டமதி லனலதுதான்பட்டு
ஏக்குவாய் செம்பிடக் கலசமதிலிருக்கு
மியவான வகையுலையு மிளகுமதுபாரே. 931

பாரேநீ யுலையது வுருகியதுவப்பா
பண்மைபெறும் பாகமதுபோ லாகுமதுபாரு
காரேநீ செம்புகளிம் பெல்லாமிதுமப்பா
கருவான யிவ்வகையோ டொக்கமிகக்கலந்து
ஆரேநீ யருவியதுபோல மிதுபாய்ந்து
அரகரா கற்போலக் கட்டுமதுபாரு
மாரேநீ யப்பாகங் கண்டீரேயாகில்
மகத்தான பாண்டமதை யிறக்கிடுவாய்தானே. 932

இறக்கியே செப்புகலச மதையெடுத்து
இயலான கலசமதைக் கழட்டியேயப்பா
செறக்கியது போகாமல் சீலையதுவாங்கி
செப்புவோம் கலசமதைப் பார்த்தீரேயாகில்
கெறக்கியே கெளரிபா ஷாணமதுமைந்தா
கெணிதமென்ற நிறமது யென்னமிகசொல்வார்
உறக்கியது போகாமல் சீஷாவிலிட்டு
வுபநிடதம் பதிபாச மதைப்போற்றே. 933

போற்றியே பூரணமு மிதற்கீடல்ல
புனிதமென்ற நாதசத்தி யிதற்கீடுண்டோ
தேற்றியே கெம்பீர பூபதியுமீடோ
கெவுனசரா சரங்களிது குளிகையதுயீடோ
மூர்த்தியே மூதண்டம் பிரசண்டமீடோ
மும்மூல பிறமூல மிதற்கீடுண்டோ
வார்த்தியே வச்சிரபாலையிதற் கீடுமுண்டோ
வசனித்து கெளரியது மஞ்சநிறமாமே. 934

நிறமான நிகரில்லா கெளரிபாஷாணம்
நினைத்ததொரு கோடிவேதை யிதனிலாடும்
வறமான சுரூபானந்தரை கேளும்
வசனித்த வைப்புமுறை யிதுபோலுண்டோ
திறமாக விவர்வைத்த வைப்பையிதிற்சொன்னோம்
செப்பினோஞ் சௌமிய சாகரமின்னூலில்
புறமான முப்புறமெரித்த சிவன்சொன்னார்
பூதலமெங்கு மிதுபடர்ந்த விதிவாரே. 935

சோதிரிஷி வைத்த சவ்வீரவைப்பு

வாரான சுரூபானந்தர் வைத்தவைப்பு
வசனித்தோம் புலத்தியனே யின்னமொருவைப்பு
கூரான சோதிரிஷி வைத்தவைப்பைக்கேள்
கூறுகிறேன் சவ்வீர வைப்பினேர்மை
ஆறான வவர்வைத்தவைப் பிதனைச்சொல்வோம்
அறிவுள்ளோன் சோதிரிஷி யவர்க்கீடுண்டோ
சாரான சவ்வீரம் வைக்கும்வகைகேளு
சௌமிய சாகரமிது சாதுரியமாமே. 936

ஆமேதான் சவ்வீரம்வைக்கும் வகையைக்கேளு
அருளான சீனக்காரஞ் சேரொன்று
வேமேதான் கல்லுப்பு மதுசேரொன்று
வெடியுப்பு சேரொன்று நவாச்சாரமொன்று
வாமேதா னகாரஞ்சேர் சாரஞ்சேரொன்று
வசனித்தோஞ் சவர்க்காரஞ் சேரொன்றாகும்
நாமேதான் வெள்ளைபாஷாண மொருசேரு
நலமான கெந்திசேர் துரிசுசேரொன்றே. 937

ஒன்றான சாஸ்திரபேதி சேரொன்றுமேதான்
வொருமையென்ற பொரிக்காரஞ் சேருமொன்று
மூன்றான சிவன்முப்பு பலமூன்றுமாகும்
மூதண்ட நாதவிந்து சேரொன்றுமாகும்
அன்றான வைங்கோலத் தயிலஞ்சேரொன்று
அருளாக விவையெல்லாஞ் கல்லுரலிலிட்டு
சென்றான செயரச மிரண்டுசேர்விட்டு
செயம்பெறவே யிருப்புலக்கை யதனாற்சாடே. 938

சாடியே நீமகனே பார்த்தீரேயாகில்
சலமெல்லாங் கழன்றுவொறு மாப்போலேயாகும்
ஆடியே யம்மாவைத் தோண்டியேயப்பா
அடவான குருசெயநீ ரதனாலையா
தேடியே பிசைந்ததனை யெடுத்துமிகவப்பா
தெளிவான குப்பியிலே யிம்மாவைத்தாக்கி
வாடியே திரியாதே சீலைமண்ணேழும்
வசனித்தோம் செய்துரவி முகத்தில்வையே. 939

வைத்துநீ யொருநாழி சென்றபிறகையா
வசனித்தோங் குப்பிதனைப் பாண்டமதிற்றாக்கி
அத்துநீ யண்டோட்டின் தூளதனைச்செய்து
அதன்மேலே யிரண்டுவிரற் கடைதூளுமிட்டு
கைத்துநீ கருணைபெற வதற்கடிதூளிட்டு
கருதவே யப்பாண்டமேல் மூடிசெய்து
சத்திநீ மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
சைதன்னிய மாகவேசாமி பதம்போற்றே. 940

பதமான பாண்டமதை யடிப்பின்மேலேற்றி
பண்மைபெறத் தணல்மூட்டி யிருசாமமெரித்தால்
மதமான குப்பிதனிலிருக்கு மருந்தெல்லாம்
வளவாக விளங்கியது வுருகுமதுபாரு

சதமாய்நீ மகனே யுருகுபதம்பார்த்து
தணலாற வைத்துநீ பாண்டமதையிறக்கி
வளமான வெண்சீலை கவசமதைவாங்கி
வஸ்துவை தொழுதுநீ குப்பியதைவாங்கே. 941

வாங்கியே குப்பிதனைச் சில்லதுவைப்போக்கி
வளமாகப் பார்த்தாயே யாமாகிலையா
தாங்கியே சவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும்
சமர்த்தான சவ்வீர மிதுபோலுண்டோ
ஏங்கியே திரியாதே யிதன்பெருமைமெத்த
வெடுத்துநீ சவ்வீரக் கட்டியதைவாங்கி
பாங்கியே கல்வமதிலிட்டு நீமைந்தா
பண்மைபெற மாத்தூள்போல் செய்திடீர்தானே. 942

செய்துநீ கிளிசெயநீர் நாதவிந்தையா
செப்புஞ் சேர்மரத்தூளில் சேரதுபடிசேர்த்து
முய்துநீ முன்போலே குப்பிதனிற் றாக்கி
மூதண்டமாகவே கவசமது செய்து
நைதுநீ பாண்டமதி லண்டத்தூளிட்டு
நல்லதூ ளதன்மேலே வைப்பிதைவைத்து
ஐதுநீ யதன்மேலே மாவுதூளிட்டு
அடவான பாண்டமது மண்சீலைசெய்யே. 943

செய்துநீ பாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றிச்
செப்புவோ மகோரகா லாக்கினைகொண்டு
வைதுநீ தணல்மூட்டி யிருசாமமையா
வம்மாக யெரித்திடவே வாகாகயுருகும்
எய்துமே யின்பமுட னுருகும்போது
என்னசொல்வேன் தணலை யாறவைப்பாய்நீ
பைதுநீ பாண்டமதை வாங்கிநீயப்பா
பரிவான மண்சீலை பண்மைபெறவாங்கே. 944

பண்மைபெற வாங்கியே குப்பியதைக்கொண்டு
பரிவான கவசமது பாகமதாய்வாங்கி
தன்மைபெறப் பார்த்திரே யாமாகிலையா
தருவான சவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும்
வண்மையிது சவ்வீரக் கட்டிதனைக்கொண்டு
வசனித்தோம் வாலைநாயகியைப் பூசைசெய்து
துன்மையது ஆராமல் சீசாவிலிட்டுத்
துதிசெய்து பூரணமே பதிபெறத்தானே. 945

இந்தசவ்வீரத்தின் பேர்அறிய

பதியான சவ்வீரப் பதியறியவேணு
பசுபதி னாறுகலை யறியவேணும்
சுகியான புருஷதத்துவ மறியவேணும்
சத்திசிவ மித்துருவுமிதை யறியவேணும்
சதியான வப்பதியிலறி தறியவேணும்
சராசரங்கள் புவனநிலை யறியவேணும்
சதியான சவ்வீரவைப்பை யறியாவிட்டால்
சலமாகும் வேதையது கருகிப்போம்பாரே. 946

பாராண வஸ்துவென்று மிதுவின்பேரும்
பகர்ந்தோமே மதியென்றும் ரவியென்றும்பேரு
நாரான நவநீதமென்று மிதன்பேரு
நவகோடி சீவகளை யென்றுமிதன்பேரு
பாரான வயிரவனென்று மிகபேரு
பரிவான ரணவீரனென்று மிகபேரு
கூரான காலனென்று மிதற்குப்பேரு
குருவென்றுங் கருவென்றும் வுருவென்றும்பேரே. 947

பேர்ரென்றும் பேர்வந்த பெருமைதனைக்கேளும்
பேசினார் சோதிரிஷி பெருமையிதுவாகும்
சாரென்றுஞ் சவ்வீரவைப்பை யவர்வைத்து
சரமண்மாரியே சகாரம் பாய்ந்தார்
ஆரென்று 'பேரேதுசோதி யொளிகாண்பார்
அச்சோதி சுழிமுனையிலவர் சோதியானார்
நேரென்று வவர்வைத்த வைப்பிதுவாகும்
நிலைபெறவே யிந்நூலை நிகழ்த்தினோநாமே. 948

நானென்ற பேரதனாலிந் நூலைப்பாடி
நாடதிலே சிவயோகி நலமாகத்தேற
போமென்ற பொருளாகப் போட்டோநாம்பாரு
புகழ்பெறவே விட்டகுறை தொட்டகுறையிருந்தால்
ஏமென்ற விந்நூலு லபிக்கும்பார்மைந்தா
யெடுத்ததெல்லாஞ் சித்தியா யெய்துமிகபாரு
மேவமென்ற சோதிரிஷி சவ்வீரவைப்பு
வசனித்தோஞ் சௌமியசா கரமிந்நூலே. 949

வேதிரிஷிவைத்த மிருதார்சிங்கு வைப்புமுறை

நூலென்ற வேதரிஷி வைத்தவைப்பு
நுணுக்கங்கள் மெத்தவுண்டு நேர்மைநேர்மை
சேலென்ற வவர்வைத்த வைப்பைக்கேளு
செப்புகிறேன் மிருதார்சிங்கு வைப்பை
நாலென்ற நவாச்சாரஞ் சேரதுதானப்பா
நாம்சொல்வோம் துரிசுசேர் வெடியுப்புசேர்தான்
காலென்ற கெந்திசேர் சீனக்காரம்
கருதவே நாகமது வீரஞ்சேரே. 950

சேரான விவையெல்லாங் கரியுப்புக்குகைதான்
சிவசிவா யுருக்கியதைக் குகையாகச்செய்து
கூரான குகைதனிலே யிவையெல்லாமிட்டுக்
குகைநேராய் துருத்திகொண்டு வூதுவாய்நீ
சாரான சாமமது வூதினக்கால்
சத்தெல்லா முருகியது மருவிபோறப்பாயும்
ஆரான வப்பாகங் கண்டுநீயப்பா
அண்டயச்சில் குகையெடுத்துச் சாய்த்துப்பாரே. 951

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லைக்கேளையா
பண்மையிது பாய்ந்து யிருநாழியதுவானால்
காரப்பா ஆரிருக்குப் பதமதனைக்கண்டு
கருணைபெறு மிருதார்சிங்கி யதையெடுத்து
சேரப்பா சிங்கியதைச் சீசாவிலிட்டுச்
செயல்தருகும் பூரணத்தை மனதிலதையெண்ணி
பேரப்பா பூசித்துப்பதன மதாய்வைத்து
புகழு மகேஸ்பரியங்கே பூசிப்பாய்தானே. 952

மிறுதார்சிங்கிக்கு கொல்லுஞ் சத்துருசரக்கு

தானென்ற மிறுதார் சிங்கியதன்வைப்பில்
சதாகோடி வேதமுறை சணத்திலாடும்
வானென்ற சங்கியதை யெவர்தான்காண்பார்
வளமான வறுபத்து நான்குசரக்கதற்கும்
தேனென்ற சிங்கமிது யாரறிவார்மைந்தா
செணத்திலே ரசவாதஞ் செயசித்தியாகும்
நானென்ற சிங்கமிடையார் வெல்லப்போறார்
நலமான சிங்கமிதை வெல்லும்வேதரிஷியே. 953

வெல்லுதற் கீடுவொரு சரக்கெதுவுமுண்டோ
வெள்ளிபொன் செம்பிது மூன்றுமதைக்கொல்லும்
சொல்லுமிதற் கீடெதுவும் சுண்ணமிதுவாகும்
செப்பிய சுண்ணமது போலேசெந்தூரம்
மல்லுமண் பொன்னாக்கு மிதன்சூட்சங்கண்டால்
கருணைபெற வாகுமிதுக் கைலாசமூர்த்தி
அல்லுபக லனுதினமு மர்ச்சிப்பாய்மைந்தா
அருளினோ மிறுதார்சிங்கி வைப்பாச்சே. 954

ஆச்சென்ற வேதரிஷிவைத்த வைப்பிதுபார்
அருளினோஞ் சௌமிய சாகரமிந்நூலில்
வாச்சென்ற வவர்வைத்த வைப்புமுறையிதுதான்
வசனித்தோ மகத்தியனிட வாக்கியமிதுவாகும்
பூச்சென்ற பூதலந்தன்னில் சிவயோகி
பூசிப்பா ரிந்நூலை புனிதமதுவாக
வாச்சென்ற கமலமலர் வாசமதுபோலே
வசனித்தோ மாயிரத்திரு நூறிதுவாமே. 955

பராசரிஷிவைத்த தொட்டிபாஷாண வைப்புமுறை

இதுவான பராசரிஷிவைத்த வைப்புக்கேளு
இயம்புவோம் தொட்டிபாஷாண வைப்புதனை
அதுவான வவர்சொன்ன வைப்பையிந்நூலில்
அருளுவோ மகத்தியனாம் புலத்தியரேகேளும்
நதுவான நாதஞ்சேர் சூதஞ்சேரொன்று
நலமான காரஞ்சேர் சாரஞ்சேரொன்று
வெதுவான வெடியுப்பு பாறையுப்பையா
விதமது சேர்கொண்டு விந்துசேரண்டே. 956

ஒன்றான நாதவிந்து சேரொன்றுதானும்
ஓகோகோ மாக்கருசே ரொன்றுமையா
சின்றான சீனகாரஞ் சேரொன்றுமேதான்
செப்புவோம் காந்தஞ்சேர் பாகுசேரொன்று
என்றான விவையெல்லாங் கல்வத்திலிட்டு
இயம்புவோ மண்டவிந்தா லிருசாமந்தானும்
அன்றாக யாட்டிநீ வழித்துயதையப்பா
அருளான தாம்பரத் தகட்டில்மிகவையே. 957

வையப்பா மேலுமந்த கலசந்தன்னில்
வளமாக மேல்மூடி கவசமதுசெய்து
மெய்யப்பா வகலெடுத்துச் சட்டியிலிட்டு
மேன்மைபெறக் கரியுப்பைதன் மேலேகொட்டி
செய்யப்பா கீழ்மேலு முப்பதனையிட்டு
சிறுமையென்ற சட்டிமேல் சட்டிமூடி
மையப்பா மண்சீலை கவசமதுசெய்து
மகத்தான சட்டியதை யடுப்பின்மேலேற்றே. 958

ஏற்றவே யக்கினியால் தணலைமூட்டி
யிருசாம மெரித்திடவே யென்னசொல்வேன்
ஆற்றியே யவ்வனலை யவித்துநீநன்றாய்
அடுப்பின் மேற்சட்டியதை யிறக்கிக்கீழ்வைத்து
சாற்றியே யாட்டியதைத் தட்டிநீயுடைத்து
சம்பரமதாய் தாம்பரத்தின் கவசந்தனையெடுத்து
போற்றியே யவ்வகலின் கவசமதைவாங்கிப்
புகழாகப் பார்த்தாக்கால் புனிதமதுவாமே. 959

ஆமென்ற தொட்டிபா ஷாணந்தானும்
அதனுடைய பெருமையை நாமருளப்போமே
போமென்ற சீஷாவிலிட்டுப் பாஷாணந்தன்னை
பூரணத்தை மவுனத்தில் தியானஞ்செய்து
காமென்ற காமியமி காமியத்தாயே
கருணைபெறப் பூசித்துக் கனிந்தாயானால்
வாமென்ற வருஷிப்பாள் மதியமுர்தந்தானும்
மவ்வமுர்த மவுனமதில் மகிழ்ந்துகொள்ளே. 960

கொள்ளவே தொட்டிபா ஷாணந்தன்னைக்
குவலயத்தி லார்செய்வா ராருஞ்செய்யார்
வள்ளவே குருவாருமதீத வைப்புமுறைதான்
மகத்தான வேதைக்குச் சத்துருவாகும்
நள்ளவே நவநீதமெல்லாங் களங்கமாகும்
நவரசங்கள் பாலையெல்லா மெழுகுமாகு
விள்ளவே வேண்டாமப்பா பராசரவர்வைப்பு
விண்டை யென்றால் அண்டயிடிவிழுகுந்தானே. 961

விழுகுந்தலை தெரித்துப்போ முன்னோர்கள்சாபம்
விஷநஞ்சு பாஷாணமெவர் தானுஞ்செய்யார்
பழுக்கும் பராசரவர் வைத்தவைப்பிதுதான்
பண்மைபெற வகத்தியனுமிந் நூலிற்சொன்னோம்

வழுக்கு மவ்வைப்பதனைத் தெளிவாகப்பாடி
வையக மீதிலவர் சென்றபேரவர்க்கு
புழக்கதமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் புலத்தியனேமைந்தா
புவனமதி லிந்நூலிலரி திதுதான்பாரே. 962

அரிதான நூலிதுயாரறி வார்கள்மைந்தா
அறிந்தவரே யறிவுள்ளோர் சிவயோகியாகும்
விருதான வாயிரத்திரு நூறுபீடம்
விளங்கினோஞ் சௌமிய சாகரமிதாகும்
குருவான குருவின்மொழி பதினெட்டுபேர்க்கும்
கூறுவர் தொழிலெல்லா மிந்நூலிற்சொல்வோம்
எருதான விந்நூலின்முறை யதுபோல்செய்தார்
யெடுத்தோமே கோடாகோடி தொழில்முறைகாலமே. 963

தொழிலான தொழிலெல்லாமிந் நூலில்சொல்வோம்
தொந்தங்க ளில்லாமல் வெவ்வேறதாக
தொழிலான திருமூலர்மகா சித்தன்பாரு
தேறினார் கோடாகோடி யுகமும்வாழ்ந்தார்
வழிலானவரை பனிரண்டுங் கடந்தார்
வாசியதனா லேயமுர்த மதுவுண்டார்
பொழிலான பூரணாதி கற்பமதையுண்டார்
புகழான வழிசுதனாற் பேறுபெற்றாரே. 964

திருமூலர்வைத்த சாதிலிங்கவைப்பு

பேருபெற்ற திருமூலரவர் தான்வைத்த
பேரான சாதிலிங்க வைப்பைக்கேளு
வாறுபெறச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளு
மகத்தான சாதிலிங்க மதன்பெருமை
தேறுவோர்க் கிவ்வைப்பின் தேறலாம்பாரு
திருமூலர் தன்னுடைய செய்கையதனாலே
தாறுமாறாக நான்சொல்ல வில்லைபாரு
தன்மைபெறும் புலத்தியனே யுண்மையதுபாரே. 965

உண்மைபெறுஞ் சாதிலிங்க முறையைக்கேளும்
உறைக்கிறேன் குருவண்டு சேரறுதானொன்று
வண்மைபெறும் வங்கமது சேர்தானொன்று
வாலைரசஞ் சேரொன்று நாகஞ்சேரண்டு

தன்மைபெறுங் காரமொன்று சேர்தானாகும்
        தருவான சாரஞ்சேர்க் காரஞ்சேர்தான்
முண்மைபெறு முப்பூவில் சோதிபோதி
        மூலமென்ற மாக்கரு சேரொன்றுதானே. 966

ஒன்றான வகையெல்லாங் கல்வமதிலிட்டு
        ஓகோகோ கிளிசெயநீர் சேர்கொண்டுவார்த்து
வன்றான நாதவிந்து சேரொன்றிட்டு
        நவிலுவோ மாத்தூளு போலதைச்சாடி
அன்றான வத்தூளை யெடுத்ததனைஐயா
        அருளான குப்பிதனி லதற்குள்ளிட்டு
பன்றான பாண்டமதி லண்டத்தூள்
        பரிவாக யிட்டதிலே குப்பிதனைவையே. 967

வைத்துநீ யதன்மேலே யண்டத்தூளிட்டு
        வடுப்புமேற் பாண்டமதை யேற்றிநீயப்பா
தைத்துநீ யண்டமேற் சாணக்கைமூடி
        தருவாக மேற்கவச மண்சீலைசெய்து
சைத்துமே யக்கினியை மூட்டிச்சாமம்
        சார்பாக யெரியிட்டுத் தணலாறயையா
ஐந்துநீ பாண்டமதை யிறக்கிநீயப்பா
        ஆறினதேர் பிறகதனை யுடைத்தீர்தானே. 968

உடைத்திடீர் பாண்டமதை யுடைத்ததனையையா
        உள்ளிருக்கு மந்தகுப்பியதைக் கொண்டு
எடுத்ததனைப் பார்த்தீரே யாமாகிற்கேளும்
        இளகியது வுருகிவிடுஞ் சாதிலிங்கந்தான்
கடுத்திடும் லிங்கமது கம்பிபோலாகும்
        கருவாக வுருகிவிடுங்கை பாகங்கொண்டு
அடுத்ததி லண்டயச்சி யதனிற்கேளு
        அடவான சாதிலிங்க மதைவாரே. 969

வார்த்திடும் போதல்லோ வருவியதுபாயும்
        மகத்தான லிங்கமது கம்பிபோல்நீளும்
ஏர்த்திடீர் சாதிலிங்க மதைக்கொண்டு
        இயலான சீஷாவிற் பதனமதாய்வைத்து
கார்த்திடீர் கருணைபெற மயேஸ்வரியின்பூசை
        கருதியே செய்துநீ கமலந்தனிலே
சார்த்துபிர சைதன்னியவாச மலர்போலே
        தாயான வாலையைநீ தெரிசிப்பாய்த்தானே. 970

தானான சாதிலிங்க மதைச்செய்வோர்
தாரணியிலரி தாகுமிதைப் பார்நீதான்
கானான கலியுகம் வந்தணுகாதையா
கருதினோம் லிங்கவைப் பதுவினாலே
வானான வறுமை வந்தணுகாதுபாரே
வசனித்தோம் லிங்கவைப் பதனைக்கண்டால்
கோனான குறையேது வொருநாளுமில்லை
குருவான நாதநீர் விந்தாலாச்சே. 971

ஆச்சென்ற பூரணமு மிதற்கீடுண்டோ
அடவான பரம்பொருளிதற் கீடுண்டோ
வேச்சை யிதுவிந்து மிதற்கீடுண்டோ
விளங்கும் பரப்பிரமமுத லிதற்கீடுண்டோ
காச்சென்ற கருவிகரணாதி யிதற்கீடுண்டோ
காரசார முதல்சவர்க் காரமீடோ
போச்சென்ற பூநீறு பூமிநாதமீடோ
புகழான லிங்கமிதற் கீடல்லதானே. 972

ஈடான யிந்நூல்சௌமிய சாகரந்தான்
எல்லவர்க்கு மிந்நூல்தான் கிடையாதுபாரு
ஆடப்பா வாயிரத்து திறநூறாகும்
அனைவர்க்குந் தோணாப்பொரு ளெல்லாந்தோற்றும்
வேடான யிந்நூலு வெளியாகச்சொன்னோம்
விட்டகுறை யுள்ளவர்க் கெய்தும்பாரு
நாடான நாடதிலே யரிதையாயிந்நூல்
நரசென்ம பீசருக்கீயா யேபாரே. 973

பாரப்பா தினந்தோறும் பூரணமேமனதில்
பற்றியே மவுனமதில் பகர்ந்தீராகில்
கோரப்பா குருநன்றாய் பிரசன்னமாவார்
கும்பக ரேசகமூர்க்குடி கொள்ளுமறிவால்
மாரப்பா குடிகொண்டால் மதியமுர்தஞ்சொரியும்
மனதால் மதியறி வாலுண்டால்
காரப்பா காயசித்தி யதுவாகும்
கடத்தோலாந் தேகசித்தி யதுவாமே. 974

வாமென்ற திருமூலர் சொன்னதொருமார்க்கம்
வசனித்தோஞ் சாதிலிங்க வைப்பைத்தானும்
நாமென்ற வவர்வைத்த வைப்பையிதிற்சொன்னோம்
நாடதிலே தேறும்பேர் நன்றாகச்செய்வீர்

பாமென்ற யிவ்வைப்பு பலிதமிதுவாகும்
பண்புடையோர் சொல்லும் பழமையிதுபாரீர்
சேமென்ற செய்வினையைத் தீவினையையகற்றிச்
செல்காலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமறியே. 975

போகரிஷிவைத்த நாகவைப்புமுறை

அறிவான போகரிஷிவைத்த வைப்பைக்கேளும்
அருளுவோம் நாகவைப் பதுவின்முறையை
நெறியான போகரவர் நேர்மைபெறுமாகில்
நீடுலகில் மெத்தபேர் பெற்றசித்தன்
குறியான தவர்பெற்றதவப் பெருமையாலே
கோடாகோடி யுகமவர் தான்வாழ்ந்தார்
வறிவான வவர்பெருமையென்னாற் சொல்லப்போமோ
வசனிப்போம் நாகமதின் வைப்பதனைக்காணே. 976

காணரிது நாகமுறை கருதவேகேளுங்
கருநாகஞ் செந்நாகம் வெண்ணாகமதனால்
மாணரிது மஞ்சநாக மதில்நாலு
வசனித்தோ நாலினுட வண்மைதனைக்கேளும்
ஆணவே கருநாகங் கருவதுதானாகும்
அருளினோஞ் கெந்தக முருவதுவேயாகும்
வேணவே வெண்ணாகம் விந்துதானாகும்
விந்துநாத சத்திபசு மஞ்சளாமே. 977

ஆமென்ற வெண்ணாகந் தேகவுயிராச்சு
அடுத்த கருநாகமது வாசிதானாச்சு
சேமென்ற செந்நாகம் பிண்டமதுவாச்சு
செப்பினோம் பசுமஞ்சள் சடலக்கூறாகும்
நாமென்ற நால்வகையு மொன்றாலதுவாச்சு
நல்லசத்தி விந்துநாத மதனிலாச்சு
போமென்ற பிறிதிவியு மப்புமதனாலே
பெண்ணாச்சு ஆணாச்சு பிரபஞ்சமாச்சே. 978

ஆச்சென்ற நாதவைப்பினுட முறையைக்கேளும்
அருளுகிறேன் புலத்தியனே யடவாகக்கேளும்
காச்சென்ற கல்லுப்பு வெடியுப்புதானும்
கம்பியுப்பு பாறைகுரு வண்டதனால்

வாச்சென்ற சூதம்பொட்டுலுப்பு யிந்துப்பு
வளைகிலுப்பு கெவுரிசார மதுகாரம்
வேச்சென்ற வெண்குன்றி வீதமதைசேரு
விளங்கவே கல்வமெல்லாம் விரும்பிப்போடே. 979

போடப்பா நாதவிந்து சேர்தான்பாதி
புகழான கெங்கையதில் சேர்பாதி
நாடப்பா குருசெயநீர் சேரதிற்பாதி
நல்ல சிவமுப்புச் சேரதிற்பாதி
வேடப்பா யிதுநன்றாய்க் கல்வத்திலாட்டி
விளங்கவே வழித்ததனைக் குகைதனிலிட்டு
தூடப்பா துருத்திகொண்டே கரியுங்கொட்டி
துருவமுடன் கரிநடுவே குகையைவைப்பாயே. 980

வைத்துநீ துருத்தி கொண்டுசாடுமைந்தா
வசனித்தோஞ் சாடையிலே யிளகியதுவிருகும்
சைத்துநீ யுருக்கிவிடு மப்பாகங்கொண்டு
சைதன்னியப் பொருளெனவே துருசியரைப்பலந்தான்
வைத்துநீ யதுவுருகும் போதுவையா
வைத்துருக்கி யிட்டுநீதுருத்தி கொண்டுசாடு
வைத்துநீ யருவிபோலது தெளியும்பாரு
கருணைபெறப் பதங்கண்டு கருதுவாய்தானே. 981

கருதவே வயிரமதுபோலே கண்ணாடும்
கண்டுநீ குகையதனைக் குறட்டதனாலெடுத்து
அருதவே யண்டச்சத்து தன்னிற்சாய்த்தால்
அருவிபோல் பாய்ந்ததுவுமது நீராய்ப்போகும்
வருதவே யாறினதோர் பிறகெடுத்தையா
வசனித்தோம் பார்த்தீரே யாமாகிற்றானும்
கருதவே நாகமிது மகத்தானவைப்பு
நாடதிலே கல்லோர்கள் நவிலுவார்பாரே. 982

வாரான நாகமதையார் செய்தார்பாரு
மகத்தான போகரிஷி யவர்செய்தாரையா
ஆரான நாகமதைச் சீஷாவிலிட்டு
அம்பிகை வாள்மயிலைப் பூசித்தாயானால்
மாரான மவுனமதில் நின்றுவருள்புரிவாள்
மகத்தான கேசரியாள் வார்த்தையதுபுரிவாள்
தாரான பொருளெல்லா நின்றுமுனக்கீவாள்
சங்கரனுந் தேவியுமாயெங்கும் மதன்புரிவாள். 983

புரிவாளை பிராணாயவாசி பதந்தருள்வாள்
புரியஷ்டபோத மயப்பொருள தனைத்தருவாள்
திருவாளே மவுனமதில் திரேகசித்திதருவாள்
தெளியவே காயசித்தி யதுவுமேதருவாள்
நரிவாளே நவகோடிசித்து முனக்கீவாள்
நாலாம் பதமாகியதோர் சாயுச்சியம்தருவாள்
எரிவாளே வறுமைதனை யகற்றியேமைந்தா
யீவாளே பசுபதி பாசமதுதானே. 984

கொங்கணர்வைத்த வாலைரசவைப்புமுறை

மதுவான நாகவைப்பதனைச் சொன்னோம்
மகத்தான சூதமதின் வாலைரசவைப்பு
பதுவாகச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளும்
பண்புடைய கொங்கணவர்வைத்த வைப்பைக்கேளு
வதுவான வாலையடா பதினாறுகளைதான்
வாதசித்தி யறுகை கூடுமிதனாலே
நதுவான வவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளு
நலமாகச் சொல்லுகிறேன் வாலைரசந்தானே. 985

தானான துருசுசேர் கெந்திசேரையா
தருவான கம்பியுப்பு சேரொன்றுதானும்
வானான வளைகிலுப்பு சேரொன்றுவாகும்
வகையான யிந்துப்பு சேரொன்றேயாகும்
ஏனான சீனமது சேரொன்றேயாகும்
யென்னசொல்வோ மைந்தா முப்புசேரொன்று
ஆனான விவையெல்லாங் கல்வமதிலிட்டு
அருளான நாதவிந்து சேரொன்றுதானே. 986

ஒன்றான நாதவிந்து வதினாலே
ஓகோகோ சாடிருமாம் சாடினதோர்பிறகு
குன்றான குருசெயநீர் சேரொன்றுவிட்டுக்
கூறாக முச்சாமஞ் சாடுவாயப்பா
அன்றான வதன்பிறகு கிளிசெயநீர்சேரு
அதைவிட்டு விருசாமஞ் சாடுவாய்மைந்தா
வன்றாமற் சாடினதோர் பிறகதனையையா
வழித்ததனைப் பீங்கானில் வசனித்தோந்தாக்கே. 987

தூக்கியே நஞ்சுகொடி சுண்ணமரைப்பலந்தான்
தருவாக வதிலிட்டு ரவியிலிருநாழி
வாக்கியே வைத்தீரே யாமாகிற்கேளும்
வாலைபதி னாறுகளை சூதமதுயிறங்கும்
ஆக்கியே யருவிபோல் பாயுமதுவையா
அப்பாகங் கண்டுநீ வாலைரசந்தன்னை
சாக்கியே பார்த்தீரே யண்டரசந்தன்னை
சிவசிவா யதனொளிவி பளிங்கதுதான்வாரே. 988

வாரான வாலைரசமிது பாதைபாரு
வசனித்தோம் கெருனமது பாயலாம்பாரு
ஆரான யண்டகேசர மேறலாகும்
அதீதசா கரங்கள்முதல வரையேறலாகும்
மாரான யாதியந்த மிதுவாகும்
மகத்தான யகாரவுகர மிதுவாகும்
வேரான விந்தானவிதற்கு நிகருண்டோ
வேதாந்தப் பாதையிது வெகுவிசிதமாமே. 989

ஆமேதா னிதுவாதி வாலைரசங்கொண்டு
அருளினோம் சீஷாவிற் பதனமதாய்வைத்து
போமேதான் பூரணமே மவுனமதிற்கண்டு
பூமலர் வாசமது போலேபூசித்து
தாமேதான் வாலைரச மதனாற்கோடி
நவகோடி சித்துவிளை யாடலாம்பாரு
சேமேதான் செகந்தனிலே மனிதர்காண்பாராகில்
செய்வினை தீவினை செணத்திலதுபோமே. 990

போமென்ற போகரிஷி யவரிடந்தனிலே
புகழான கொங்கணவர் கோடியுகமிருந்தார்
வாமென்ற வைத்தவைப் பிதுதானப்பா
வசனித்தோம் வாலைரச மகிமைதனையப்பா
பாமென்று தெரிசித்துப் பணிந்ததனைப்போற்றி
பண்மைபெற மதியமுர்தம் பலநாளுங்கொண்டால்
தூமென்ற துண்மையது வருகாதையா
துதிபெறலாம் வச்சிரம்போல் தேகசித்தியாமே. 991

பிடிநாக்கீசர்வைத்த லிங்கரசவைப்பு

ஆமென்ற லிங்கரசம் சூளக்கேளையா
அருளினார் பிடிநாக் கீசருடமகிமை
கோமென்ற கொங்கணவர் நேர்மைதனைக்கண்டார்
கோடியுகம் ஜலத்தம்பம் செய்தாரவரையா

நாமென்று மவருடையநேர்மை யதைச்சொல்வோம்
நாவராச பூபதியே நண்பாகக்கேளு
வாமென்ற வாலையடா லிங்கரசவைப்பை
வசனிப்போம் புலத்தியனே வளமாகக்கேளே. 992

வளமான லிங்கமதில் சேரதிலேபாதி
வசனிப்போம் துருசதிலே சேரிற்பாதி
நலமான சீனமதில் சேருதான்பாதி
நவாச்சாரம் சேர்பாதி காரஞ்சேர்பாதி
பெலமான பிண்டசவர்க் காரம்சேர்பாதி
பேரான சாரமதில் சேருபாதி
அலமான கெந்தியிலே சேரதிற்பாதி
அருளுவோம் வாலைரசஞ் சேரொன்றாமே. 993

ஒன்றான சிவமுப்பு சேருதான்பாதி
ஓகோகோ கம்பியுப்பு சேர்தான்பாதி
நன்றான யிதுவகைக்கு ஓரரையாமற்கொண்டு
நலமான கலசமதி லிட்டுநீதாக்கி
சென்றான சிவவிந்து ரோமசெயநீரு
செப்புவோம் விதமரைசே ரதுதான்வாங்கி
குன்றா.மற் கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கிக்
கூறுவோ முச்சாம மரைத்துநீசாடே. 994

சாடுவாய் பிறகதனை நாதவிந்துசேரு
சமர்த்தாக விட்டதிலே யிருசாமஞ்சாடு
ஆடுவா யதன்பிறகுமதி செயநீர்விட்டு
அருளுவோ மொருசாம மடவாகச்சாடி
தேடுவாய் வழித்ததனைப் பீங்கானிலிட்டுத்
தெளிவாக ரவியிலிருநாழி வைத்தாயானால்
மாடுவா யருவிபோல் பாயுமதுபாரு
மகத்தான சாதிலிங்க ரசமுமாமே. 995

லிங்கக்கட்டு

ரசமான ரசமிதனை யார்தான்காண்பார்
நல்லமதி யமுர்தமதுவுண் டோர்காண்பார்
நிசமான சாதிலிங்க ரசமதனைக்கண்டால்
நீடுலகி லரிதுமெய்ஞ் ஞானிக்கும்
வசமான ரசமிதுவில் துருசுமெழுகிட்டால்
வாலை பதினாறுகளை லிங்கக்கட்டாகும்
அசமான அக்கட்டை யானைரசம்விட்டு
ஆட்டிகுரு செயநீரில் தோய்த்திட்டார்பாரே. 996

லிங்கசாரணை

தோய்த்திட்டு வதனையே யமுரிதனிலிட்டால்
    தோய்ந்த சாதிலிங்கஞ் சாரணையதாகும்
மாய்த்திட்டுச் சாரணையை மேருவதுக்கீய்ந்தால்
    வரகளவு கெவுனமென்ற குகையாகும்
நாய்த்திட்ட குளிகைதனை வாயிலிட்டாயால்
    நலமான வாசிதம் பனமேசெய்தால்
போய்த்திட்ட புவனபுவ ணாதிலோகம்
    புனிதம்தாய்க் கைநொடியில் சுத்திவரலாமே. 997

ஆமென்ற லிங்கரசம் சீஷாவிலிட்டு
    அருள்பெறவே ம்யேஸ்பரியின் பூசைதனைச்செய்து
பாமென்று பணிந்துநீ வைரவனைப்போற்றி
    பதனமதாய்ச் செய்துநீ தெரிசித்துநீயும்
நாமென்ற லிங்க்ரச மகிமைதனைப்பூசி
    நண்பாக ரவியமுர்தம் நாடோறுங்கெண்டால்
வேமென்ற வினையேது தீவினைதானேது
    வெகுகோடி யுகாந்திரங்கள் வாழலாமே. 998

மச்சமுனிவைத்த துருசினிட ரசவைப்பு

வாழ்கலா மின்னவொரு ரசமதனைக்கேளு
    மகத்தான மச்சமுனி வைத்தரசமார்க்கம்
ஆழ்கலா மார்செய்வா ர்ாருஞ்செய்யார்கள்
    அவர்செய்த முறையதனை யருளக்கேள்மைந்தா
வாழ்கலாம் நாம்சொல்வோ மகத்தியனுமப்பா
    நலமாகவே கேளும் புலத்தியனேயையா
தாழ்கலாந் துருசினுட ரசமதனைக்கேளும்
    சொல்லுகிறேன் மச்சமுனி நேர்மைதானாமே. 999

நாமென்ற துருசதிலே நாலுபலமாகுமே
    நல்மான கெந்தியில்லே நாலுபலமாகும்
ஏமென்ற சீனமதில் நாலுபலமாகும்
    என்னசொல்வோஞ் சிவமுப்பு பலம்நாலு
ஆமென்ற சிவசத்தி யுப்புபலம்நாலு
    அறைகிறேன் முப்பூவு பலமூன்றாகும்
வாமென்ற வளையலுப்பு பலந்தானாலு
    வசனித்தோ மிதுவெல்லாங் கல்வமதிற்றாக்கே. 1000

தாக்கியே தேசிசெயநீரு சேருவிட்டு
சாடுவா யிருசாமஞ் சாடினாலையா
ஆக்கியே பாகுபோ லாகுமிதுபாரு
அதன்பிறகு சிவகங்கை சேர்கொண்டுமையா
நாக்கியே சாடினால் மெழுகதுபோலாகும்
நாதவிந்து சேர்நல மாகவிட்டு
தூக்கியே யிருசாமஞ் சாடுவாய்மைந்தா
துதிபெறவே வழித்ததனைப் பீங்கானிலிட்டே. 1001

துருசுகட்டு

வழிக்கையிலே நின்றாடு மகமாயிதேவி
மாதுசிரோன் மணியென்று பணிந்திடாய்நீயும்
தழியிதுபார் பூரணத்தின் செந்தூரமாகும்
தருவாகப் பலமரைதான் பீங்கானிலிட்டு
கழியதுவாய்ப் போகாமல் ரவியிலிருசாமம்
கருத்வே வைத்தீரே யாமாகிக்கேளும்
நழியிதுபா ரவியதுபாயு மப்பாகேள்
நல்லருவி பாயுமதினேர் மதனைக்காணே. 1002

காணுமது வீறிட்டிறங்கு மதுபாரு
காளையிடி மேகமது சத்தமதுபொழியும்
ஆணுமது துருசினிட ரசப்பெருமைமெத்த
யாருஞ் செய் யார்களிதி னறிவதனைக்கண்டு
நாணுமிதின் பொருளதனைக் கண்டுகளிகூர்ந்து
நவசார பூபதியைநண் பாகச்சொன்னோம்
ஊணுமது வென்றாநீ பாடுபடும்போது
வுறுதிபெறுந் துருசுரச நேர்மையிதுபாரே. 1003

இதுவான துருசுரசம் சீஷாவிலிட்டு
யென்னசொல் வேன்மனோன் மணியின்பூசை
அதுவான துருசினிட வாண்மையதுமெத்த
அறுபத்துநான்கு சரக்கு முறையாய்க்கட்டும்
வதுவான துருசுரசம் பலம்நாலுகொண்டு
பண்மைபெறும் லிங்கரசம் பணவிடைதான்விட்டால்
மதுவான வரைநொடியில் துருசுரசக்கட்டாம்
மகத்தான கட்டதனைக் குருநீரிற்றாக்கே. 1004

தாக்கியே யெடுத்ததனைச் சொல்லக்கேள்மைந்தா
தருவான கல்வமதிலிட்டுத் தூளாக்கி
நாக்கியே நாதவிந்துசே ரொன்றுமேதான்
நன்றாக விட்டதிலே முச்சாமஞ்சாட
நோக்கியே மெழுகதுபோ லாகுமிதுபாரு
நுண்மையாய்ச் சிவகெங்கை யதனிலிடைதாக்க
சாக்கியே மேருவதற் கேற்றினாலையா
சாரணைக் குளிகையது வாகுமிதுபாரே. 1005

ஆகுமிது யக்குளிகை பிராணாயமேகி
யங்கென்று தம்பித்து வாயிலிதையிட்டு
நாகுமிது ரேசகங்கும் பகமேகினால்
நவசரா சரங்களிலுஞ் சுத்திவரலாகும்
பாகுமிது பனிரண்டுவரை யேறலாகும்
பவனாதி புவனமுதல் சுற்றிவரலாகும்
போகுமிது அண்டசரா சரங்கள்புவனம்
போகலா மரைநொடிக்குள் புதுமையிதுபாரே. 1006

புதுமையெனுந் துருசினிட சாரணையினாலே
போடலா மிந்திரஞான புரவியதுவையா
இதுபுதுமை துருசினிட மகிமையெவரறிவார்
இயம்பினார் மச்சமுனி யவருடையநேர்மை
அதுமகிமை துருசினிடபோக்கை யெவர்கள்காண்பார்
ஆடலா மதில்வேதை யனந்தங்கோடி
பதுமையது போலேயவர் பாடினார்நானூறு
பண்மைபெறு முதலன்னூறும் வேதைவிஷமதுவே. 1007

கருவூரார்வைத்த கெந்திரசவைப்பு

வேதையிலே வெகுவிதங் கருவூரார்நேர்மை
வெட்டவெளி போலேயவர் திட்டமதாய்ச்சொன்னார்
வேதையிலே யவர்போலே யெவர்சொன்னார்பாரு
விளம்புகிறேன் புலத்தியனே விவரமதுவாக
வேதையிலே சொன்ன பாதையிதுபாரு
விஷநாக நஞ்சதுவே றொன்றுமீடோ
வேதையிலே யவர்வைத்த கெந்திரசவைப்பை
விசிதமது வாகவேவிளம் புகிறேன்கேளே. 1008

கேளப்பா கெந்திசேர் துருசுவகைசேரு
கெணிதமென்ற லிங்கமதி லரையின்சேரு
நாளப்பா கெவுரியதில் சேரதிலேயரைதான்
நல்லசீனக் காரஞ்சே ரதிலேயரைதான்
வாளப்பா வளையலுப்பு சேரதிலரைதான்
வசனித்தோ மிந்துப்பில் சேரரைதான்
வேளப்பா வெடியுப்பு சேரதிலரைதான்
விவையெல்லாங் கல்வமதிலிட்டு நீதாக்கே. 1009

இட்டுநீ நாதவிந்து இருசேருவார்த்து
இன்பமதாய் விட்டுநீ மரத்தூள்போல
அட்டுநீ யரைத்ததனைப் பாகமானால்
அவ்விந்தி லரைசேருகுரு செயநீர்சேரு
மட்டில்லா விரண்டையுந்தா னொன்றாய்க்கலந்து
மரத்தூளில் விட்டுநீ முச்சாமஞ்சாட
கட்டுண்டு போகுமடா பாகதுபோலாகும்
கருணைபெற வழித்ததனைப் பீங்கானிற்போடே. 1010

போட்டுநீ நவகெந்தி பூபதிதான்பாரு
புனிதமாய் வராகனெடை பீங்கானிலிட்டு
நட்டுரவி முகந்தனிலே யிருநாழிவைத்தால்
நவநீத மருவியது பாயுமதுபாரு
எட்டுவகை யட்டமா தொழிலுமதிலாடு
மென்சொல் வோங்கெந்திரசமது தானிறங்கும்
செட்டுயிதிற் பலிதமடா சிவபூசைசெய்து
சீஷாவில் கெந்திரச மெடுத்ததனைவாரே. 1011

கெந்திரசக்கட்டு

வார்த்திதிற் கெந்திரசஞ் சேரொன்றுவாங்கி
வம்மான துருசுரசம் பணவிடைதான்தாக்க
ஆர்த்திது மெழுகதுபோல் கட்டுமிதுபாரு
அம்மெழுகை யெடுத்துக்கடுகு செயநீரிற்றாக்க
நார்த்திசையும் வெல்லுமடா கெந்திரசக்கட்டு
நாதசிவ சத்திகெந்தி யதிலிட்டால்
மூர்த்தி பதமிதற்கீடு மூவுலகிலுண்டோ
மூதண்ட கெந்திரசக் கட்டுக்கல்லாமே. 1012

கல்லான கல்லதுவு மிதற்கீடுண்டோ
காலக்கோட்டி விஷமுமிதற் கீடுண்டோபார்
மல்லானைக் கல்லதனை யெடுத்துநீயப்பா
மகத்தான கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கி
சொல்லான ரோமசெய நீர்சிவகங்கை
சொற்பெரிய நாதவிந்து மூன்றுமிகபாரு
நல்லான வீரமிகு பலந்தான்கொண்டு
நன்மையதாய்க் கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கே. 1013

இட்டுநீ தாக்கையிலே நாரதுபோற்றிரளும்
யென்னசொல் வேனிறமிதற் கீடுமுண்டோ
கட்டுமடா வறுபத்துநான்கு சரக்கதனைக்
கருவதற் கிதுகுருகாணி ரோயிதனை
நெட்டெல்லா மாக்கிவிடும் வட்டதுபோலே
நேரான குளிகைக்குச் சாரணையுமாகும்
கெட்டுவிட்டு மடையருக்கு யாதியந்தங்
கெணித்மென்ற பிசினாரது போலாமே. 1014

நாரான நாரதுவில் சிவகங்கைவிட்டு
நளினமென்ற கரமதுவால் மத்திமெழுகாகும்
வாரான மெழுகதனைத் திரட்டியுண்டாக்கி
வாங்கிவிடு நாதவிந்தி லிதைமைந்தா
ஏரான யிவ்வுண்டை யிருநாழியிருந்தால்
யென்னசொல்வே னதின்பெருமை தனைமைந்தா
மாரான மகத்தான குளிகையிதுவாகு
மாரறிவார் சாரணைக்கு கெவுனமிதுவாமே. 1015

மிதுவான யாதிதுறை யாறுமேலாகும்
மேலான மேருவுக்கு யந்தமிதுவாகும்
அதுவான யந்தமெல்லா மிதுவொன்றாலாகும்
ஆதாரமாறு துறையேறு மிதுவாகும்
நதுவான கெந்திரசக்குளிகை சாரணையிதாகு
மதன்மொழி போல்சோதியொளி தங்கரசக்காடாம்
விதுவான சாரணையை யமுரிதனில்விட்டு
விறங்கு மிருநாழிகை வீரம்வைத்திடீரே. 1016

வைத்திடீர் புலத்தியனே மகராசயோகி
மகத்தான சாரணையை யெடுத்துநீயையா
கைத்துநீ பிராணாய பீடமேசென்று
கருணைபெறு மம்மென்று கும்பித்துநீயும்

ஐத்திடீ ராக்கினையில் சுழினைபெறவோட்டி
யங்கென்று சாரணையை வாயிலிட்டையா
சைத்திடீர் மவுனமதில் தம்பித்தாயானால்
சராசரஞ் சாரணைகொண் டோடுமிதுபாரே. 1017

ஓடுமதி னோட்டமையார் காண்பாரையா
வோகோகோ மச்சமுனியவர் கண்டார்பாரு
நாடுமது யண்டசரா சரங்களெல்லாம்
நவிலுவோ மிதுசுத்தியரை நொடியில்வருகும்
பாடுமே கலைவிசிதமென்றால் சொல்லப்போமோ
பவனாதி மண்டலமுஞ் சுற்றிவரலாகும்
கூடுமிது மகாதெளிவு குளிகைசாரணையை
கூரான மச்சமுனி கூறுமிம்முறையே. 1018

முறையான மச்சமுனி சொன்னமுறையிதுதான்
மோசமில்லை கெந்திரச வைப்பைச்சொன்னோம்
கறையான வைப்பதனை யின்னூல்தன்னிற்
கருணைபெற வசனித்தோம் கருவிதுதான்மக்காள்
துறையான போக்கெல்லாஞ் சொல்லுமிதுநூல்தான்
துடியான நூலினிட பெருமைதனைக்கேளு
வரையான சித்தருட நேர்மையிதற்கெல்லா
மச்சமுனி நூலதுதான் மவுனமதுவாமே. 1019

இடைக்காடர்வைத்த வெள்ளைபாஷாணவைப்புமுறை

மவுனமென்ற விடைக்காடரவ ருடையபெருமை
ஆரறிவார் புலத்தியனேயறி வாகச்சொல்வோம்
சவுனமாய்ப் போகாதுவவர் வைத்தவைப்பு
சாற்றுகிறே நவராஜ பூபதியைக்கேளு
எவுனமென்ற விடைக்காடரவ ருடையவைப்பு
யென்னசொல்வேன் ரசபாஷாண முறையைத்தானும்
யவுனமென்ற வெள்ளை பாஷாணரசத்தை
யருளுவோம் புலத்தியனே யவர்பெருமைதானே. 1020

தானான வெள்ளைபாஷாண ரசவைப்பைச்
சாற்றுகிறேன் சைதன்னிய மாகவேகேளு
பானான வெள்ளை பாஷாணஞ்சேரொன்று
பரிவான வெடியுப்பதிலே சேருபாதி

வானான பாரையுப்பு சேர்தான்பாதி
வஸ்துவென்ற சீனமதில் சேருபாதி
கோனான சிவவுப்பு சேரதிர்பாதி
கூறுவோம் வெண்காரஞ் சேரொன்றாமே. 1021

வாரான வாலைரசம் சேரொன்றுவாங்கி
மகத்தான சரக்கெல்லாங் கல்வமதிலிட்டு
சேரான ரசம்விட்டுக் குருசெயநீர்சேரு
செயலான நீர்விட்டு யிருசாமஞ்சாட
பாரான பாகதுபோ லாகுமிதுபாரு
பண்பான சிவகங்கைசேர் கொண்டுதாக்கி
மூரான முச்சாமஞ் சாடினாலையா
மூதண்ட மாகுமிதுபாரு வழித்திடீரே. 1022

வழியான பீங்கானில் பாகதனையிட்டு
வசனித்தோம் பூரணாதிசெந்தூரம் பணவிடைதான்
நழிவான நஞ்சுக்கொடிசுண்ணம் பணவிடைதான்
நவிலுவோ மிதுரண்டு மொன்றாகச்சேர்த்து
பழிவான பாகுதனிலிக் குருவையிட்டால்
பாயிமதி னருவியது பண்மையிதுவாகும்
தெளிவான மதுசல மிறங்குமிதுபாரு
தேசமதி லிதுவரிது செயரசமுமாமே. 1023

ஆமென்ற வெள்ளை பாஷாணரசமிதுதான்
ஆர்செய்ய போறார்க ளகஸ்தியனுஞ்செய்தேன்
நாமென்ற யின்னூலு சௌமியசாகரந்தா
னாடதிலே மெய்ஞ்ஞானி நண்பாகச்செய்வார்
தேமென்ற விடைக்காடர் வைத்தவைப்பிதுதான்
தெளிவான வெள்ளைபாஷாண ரசமிதுதான்
நாமென்ற ரசமிதனைச் சீஷாவிலிட்டு
நல்லபிராணா யக்கியான மேயோதே. 1024

ஓதுவாய் நீயிருக்கு மில்லமேசென்று
வுறுதிபெற ரேசக மவுனமேகொண்டு
வாதுவாய் வாசியதை வங்கென்றிழுத்து
வசனிப்பாய் நூறுருசெபிப் பாயேயாகில்
வேதுவாய் வெள்ளை பாஷாணரசஞ்சித்தி
வெகுவித மாகவல்லோ சொன்னோம்நாம்பாரு
நாதுவா யிதுரசம் வெகுபதனமாக
நவிலுவோம் வைத்துநீ தெரிசிப்பாய்தானே. 1025

தானென்ற ரசமதனில் சேர்கொண்டுவாங்கி
தருவான பீங்கானி லிட்டுநீயையா
நானென்ற முன்சொன்ன கெந்திரசமாகில்
நலமான ரசமதிலிங்க மிடைதாக்கி
கோனென்ற பாஷாணம் ரசத்திலிட்டாக்கால்
கூறினோம் வெள்ளைபாஷாண ரசக்கட்டாகும்
ஆனென்ற யந்தரசக் கட்டைநீகொண்டு
அருளினோங் குகைக்குச் சாரணைதான்கேளே. 1026

மவுனகேசரக் குளிகை

கேளப்பா கல்வமதிற் சாரணையையிட்டுக்
கெடியான நாதவிந்து சேர்கொண்டுநீயும்
நாளப்பா கல்வமதில் நவிலவிந்திட்டு
நாள்முழுது நாற்சாமஞ் சாடினாலையா
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் நாராய்த்திரளும்
செய்பாக மதுகண்டு செயலாகநீயும்
கேளப்பா வாராதுகுரு செயநீரரைதான்
கொண்டு சாமமது வாட்டுவாயே. 1027

ஆட்டிநீ யதைவழித்து வுண்டைபோற்செய்து
அமுரிதனி லதுசாம மடவாய்நீதாக்க
நாட்டினி லிக்குளிகை நேர்மையிதுபாரீர்
நாதாக்கள் தேறுமிது சாரணைதானாகும்
வாட்டியே நீயதையெடுத்துப் பார்த்தாயேயானால்
மவுனகேசரக் குளிகையிது போலுண்டோ
தேட்டியே யிக்குளிகை தேடவேவேண்டுந்
தேடாட்டால் மடையரென்று செப்பலாமே. 1028

செப்பினோ மிக்குளிகை யிடைக்காடர்செய்த
செய்கை யதினாலேயல்லோ செப்பினோம்பார்
தப்பொன்றும் வாராது சாரணையைக்கொண்டு
சைதன்னிய மாகவே பிராணாயமேவி
ஒப்பினோம் மூலசுழி யருகேயேகி
யுச்சரித்து ரேசகத்தி லங்கென்றிழுத்து
குப்பினோங் குளிகைதனை வாயினிலிட்டுக்
கும்பித்து புலத்தியனே தம்பித்துப்பாரே. 1029

பாரேநீ தம்பித்து வாசியதனாலே
பண்மைபெறப் பூரகத்தில் நின்றாயேயானால்
கோரேநீ குருவினிட பீடமுந்தோற்றும்
குருவிருப்பார் பலகோடி ரவிமதிதான்சூழ
ஆரேநீ யங்குநின்று தெரிசித்தாலையா
அரகராச் சாரணைகொண் டிழுத்தாயேயானால்
பேரேநீ யண்டரண்டங் கொண்டோடும்பாரு
பிரபல்லிய மதன்பெருமை பேசொண்ணாதே. 1030

பேசாதே கருவதினை யாருங்காணார்கள்
பேரொளியே தெய்வமெனப் போற்றுவரேகாண்பார்
ஏசாத விடைக்காடரவ ருடையபெருமை
யெளிதல்லோ யென்னாலே சொல்லப்போமோ
வேகாத வெள்ளைபாஷாண ரசமாகில்
விளங்கினோ மவர்வைத்த முறையைத்தானும்
வாசமலர்க் கமலவிதழ் பரிமளிக்கவப்பா
வசனிப்போ மழுகண்ணர் நேர்மைமெத்தகாணே. 1031

அழுகண்ணர்வைத்த கெவுரிபாஷாண ரசவைப்பு

காணப்பா கெவுரிபாஷாண ரசவைப்பு
கருணைபெரு மழுகண்ணரவர் வைத்தமுறையை
நாணப்பா சௌமியத்தில் நன்றாகச்சொல்வோம்
நளினமென்ற கெவுரியதில் சேர்தான்கொண்டு
வேணப்பா வெள்ளைபாஷாணஞ் சேர்கொண்டு
வெகுவாக கல்லுகம்பி யுப்பாகும்
தேணப்பா யிம்மூன்று விதமொன்றுசேர்தான்
சீனக்காரஞ் சேர்கொண்டு கல்வமதிற்றாக்கே. 1032

தாக்குவாய் சிவகெங்கை ரோமசெயநீர்தான்
தருவாக வொவ்வொன்றாய்ச் சேரதுதான்வாங்கி
தாக்குவாய் கல்வமதிலிட் டிருசாமஞ்
சாடினால் நாரதுபோல் திரளுமிகபாரு
ஆக்கினா லப்பாகங் கண்டுநீயப்பா
ரடவான நாதவிந்துசேர் கொண்டுதாக்கி
வாக்கினாற் சொன்னதன்று மலையாதேயப்பா
வசனிப்போ முச்சாமம் வளமாய்நீசாடே.. 1033

சாடினாற் பாகுபோல் வருதல்மிககண்டு
சைதன்னிய மாகவுநீயதை வழித்துநீயும்
பேடியாய்த் திரியாதே பீங்கானிலிட்டுப்
பேரான சிவசெந்தூரம் பணவிடைதான்
நாடினால் நஞ்சுகொடி சுண்ணம்பணவிடைதான்
நவிலுவோ மிதுரண்டு மொன்றாகச்சேர்த்து
பாடினால் நவராச பூபதியேகேளு
பாரினிலிக் குருவைப் பரிவாய்நீதாக்கே. 1034

பரிவான பாகதனை ரவியிலிருசாமம்
பண்மைபெற வைத்தீரென்றா லருவிபோலிறங்கும்
நரிவான நவநீதம் போலேவைநீ
நவிலுவோம் வீசட்டுப் பாயுமதுபாரு
அறிவான தேவிரச மிதுபோலுமுண்டோ
அறிவுள்ளோர் செய்தமுறை யறிந்துநீபாரு
வறிவான வதன்ரசத்தைச் சீஷாவிலிட்டு
வசனித்தோ மயேஸ்பரியின் பூசையதுசெய்யே. 1035

செய்யப்பா கெவுரிரசக் குளிகையைக்கேளு
செப்பீனா ரமுகண்ணரவர்க் கீடுமுண்டோ
மெய்யப்பா ஜெயரசத்தில் சேரொன்றுவாங்கி
விளங்கியதோர் பீங்கானி லிட்டுமேநீயும்
பொய்யப்பா போகாமல் முன்சொன்னரசந்தான்
புகழான வெள்ளையென்ற பாஷாணரசமாகில்
வையப்பா பணவிடைதான் கெவுரியதிலிட்டால்
வலுத்தமடா யிழுத்துரசங் கட்டுமதுபாரே. 1036

பாரப்பா கெவுரிரசக் கட்டதாகும்
பாரினிலே யாரறிவார் மகத்தானகட்டு
ஊரப்பா வுலுத்தரென்ற மனிதர்காணா
ருறுதிபெறு மெய்ஞ்ஞானி யவர்தான்காண்பர்
ஆரப்பா வறிவார்க ளாருமில்லை
அரிதரிது வாதியடா சென்மிக்கும்பேர்
காரப்பா வவர்நேர்மை சொல்லொண்ணாது
கண்டவரைத் தொண்டுபண்ணிக் கைவிடாதே. 1037

கைவிட கெவுரிரசக் கட்டைகொண்டு
கல்வமதிற் கட்டதனைக் கருதாயிட்டு
மைவிடா மாதருட நாதவிந்திட்டு
மைந்தனே யிருசாமஞ் சாடினாக்கால்

கைவிட்ட நாரதுபோல் திரளும்பாரு
நலமான சிவவிந்து சேர்தானிட்டு
ஐவிடா முச்சாம மூறிற்றானால்
அரகரா குளிகையது யருளொண்ணாதே. 1038

ஒண்ணாத குளிகைதனை சாரணையைத்தீர்த்தால்
ஓகோகோ புவனாதி லோகமெல்லாம்
எண்ணாத பலவகைகள் தோற்றுந்தோற்று
மென்ன சொல்வேனதின்பெருமை யெவருங்காணார்
பெண்ணாசை தீர்ந்துவிடுங் குளிகையினாலே
பேரான குளிகையிட்டு பெருகதனைக்கேளும்
வெண்ணாத பொருளிதுபார் விந்தைகட்டும்
வேரென்ற வேரிதுதான் விளம்பக்கேளே. 1039

விளம்புவோ மிக்குளிகை யரையிற்கட்டி
வெகுவிதமாய் மனமதக்கலை யதுசெய்தால்
அளம்புவோ மரைநொடியில தீதம்பேர்ஸ்திரீக
ளவருடனே புணர்ச்சிசெய்தா லருள்வோநாம்
உளம்பு முகாயுகாந்தரமட்டும் விந்துவிழாது
. உத்தமனே திரேகமது வாடாதுபாரு
புளம்பக்கேள் குளிகையை வாயிலிட்டு
புணர்ந்திடவே விந்துவது பூர்க்குந்தானே. 1040

பூக்குகின்ற குளிகை சாரணையைக்கொண்டு
புனிதமுடன் பிரணாய பீடஞ்சென்று
காக்குகின்ற முனைசுழியில் வாசியிட்டு
கருணைபெற ரேசகங்கொண் டோட்டிப்பார்த்து
வாக்குகின்ற வங்கென்று வாயிலிட்டு
வருஷிப்பா மொருநிலையாய்த் தம்பித்தாயானால்
கூக்குகின்ற குளிகையது யண்டரண்டங்
கொண்டோடி யரைநொடிக்குள் வருகுந்தானே. 1041

வருகின்ற வழுகண்ணர் வைத்தரசவைப்பு
வகையாகச் சொல்லிவிட்டோம் கெவுரிரசமாகில்
அருகின்ற வவர்வைத்த கெவுரிரசமாகில்
ஆரறிவா ரவருடைய நேர்மைதனைக்காணார்
புருகின்ற புலையருக்குத் தெரியாதிதுபாரீர்
பூரணத்தி லமுர்தமுண்ணும் பெரியோர்க்குத்தெரியும்
நருகின்ற வழுகண்ணர் வைத்தவைப்புசென்னோம்
நவிலுவோந் தொழுகண்ணர் தன்மையிதைபாரீர். 1042

தொழுகண்ணர்வைத்த தொட்டிபாஷாணரசவைப்பு

பாரப்பா புலத்தியனே யின்னங்கேளையா
பாடுகிறேன் தொழுகண்ணர் பண்மைதனைப்பாரீர்
ஆரப்பா வவர்வைத்த வைப்பதனைப்பாரீர்
அடவான தொட்டி பாஷாணங்கேளு
தேரப்பா கௌரியதில் சேருகொண்டுவாங்கி
தெளிவான தொட்டிபா ஷாணஞ்சேரையா
நேரப்பா பூரமதில் சேருதான்பாதி
நேர்மைபெற வீரமதில் சேர்தானுமாமே. 1043

ஆமேதான் சீனமது சேரதிலேபாதி
யருளான தாலையடா வாலைரசஞ்சேரு
நாமேதான வாச்சாரஞ் சேரதிலேபாதி
நல்லவெடி யுப்பதினிற் சேரதிலேபாதி
போமேதான் பொட்லுப்பு சேர்அதிலேபாதி
புகழான கல்லுப்பு சேர்தானுமொன்று
வாமேதா னிவையெல்லாங் கல்வத்திலிட்டு
வசனித்தோ மாதிவிந்து நாதஞ்சேரண்டே. 1044

ரெண்டான நாதவிந்தை விட்டுமதைக்கேளு
நேர்மையிரு சாமம்விடாதே யதைச்சாடு
உண்டான சாடியதோர் பிறகதனைக்கேளு
உண்மைபெற விரண்டுசேர் குருசெயநீர்விட்டு
கண்டாயோ புலத்தியனே முச்சாமஞ்சாடக்
கருவதுபோ லாகுமிது காணீரோமைந்தா
அண்டாயோ கருவில்சிவ கெங்கைசேரண்டு
அருளினோ நாற்சாம மாட்டுவாயே. 1045

ஆட்டையிலே பாகுபோ லாகுமிதுபாரு
அப்புறத்தே வழித்துமொரு பீங்கானிலிட்டு
சேட்டைபெறப் பூரணாதி செந்தூரமையா
சிவமுப்பு சுண்ணமது நஞ்சுக்கொடிசுண்ணம்
வாட்டுவா யொவ்வொன்றுவீதம் பணவிடைதான்
வசனித்தோம் பாகதிலே விட்டுமிதைஐயா
நாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் பீங்கானைவைத்து
நாற்சாமஞ் சென்றபின்னதின் பெருமைகாணே. 1046

காணுவாய் வீறிட்டு யிறக்குமதுபாரு
காளசத்த மேகம்போ லருவிபாயும்
வாணுவாய் வருஷிக்குமது கலசந்தானு
மகத்தான சலாநதியின் கெங்கையதுபோலே
ஆணுவாய் தொட்டிபாஷாண ரசந்தானு
மதன்பெருமை யென்னாலே யதீதஞ்சொல்லப்போமோ
ஏனுவா யிந்தரசச் சிகாமணியிலிட்டு
யேகியே நாதசத்தி பூசையதுசெய்யே. 1047

செய்திந்த ரசந்தன்னிற் சேரிரண்டுவாங்கி
செய்பாக மாகவுந்தான் பீங்கானிட்டு
மைதுமலர் வாசமது போலேயதுவையா
மைந்தனே பீங்கானை வளமாகக்கொண்டு
செய்தந்த கௌரிரசமதிற் பணவிடைதான்
செனிதமதாய்த் தொட்டிரச மதனையிட்டால்
கைதுமே நாரதுபோல் கட்டுமதுபாரு
கருவுடை யோரறியு மின்மைபாகநன்றே. 1048

நன்றான தொட்டிரசக் கட்டதனைக்கொண்டு
நாதவிந்தி லதைநன் றாக்கிவிட்டு
கன்றான விருநாழி நாதமதிலிருந்தால்
கனயோகக் கட்டாகுந் தொட்டிரசமாகில்
அன்றான புலத்தியனே நவராசயோகி
அடவான குளிகையடா யிதுபோலுமுண்டோ
வன்றான தொட்டிரச மார்தானறிவார்
மகத்தான சிவயோகி மதியாலிதையறியே. 1049

அறிவான சித்தர்களே யின்னமொன்றுசொல்வே
னருளான குளிகையிது வன்பாகக்கொண்டு
மறிவான தமுரிதனில் கட்டையிதுயிட்டு
மைந்தனே யிருநாழி வளாயிதைவைத்தால்
வறிவான வச்சிரம்போல் கண்டுமிதுபாரு
மாணாக்காள் தோட்டிரச மாரறிவார்நேர்மை
விரிதான குளிகையிது தொழுகண்ணர்வைப்பு
விளங்கினோஞ் சௌமியத்தில் விசிதமிதுதானே. 1050

தானான குளிகை சாரணையின்பெருமை
சைதன்னிய மாகவுநான் சிவகெங்கைசேர்கொண்டு
மானான மதியமுர்தங் கொண்டுமேதான்
மகத்தான கல்வத்தி லன்னீரைவிட்டு

தேனான செயம்பெறவே சாமமையா
தெவிட்டாம லிருசாமஞ் சாடினாக்கால்
சேனான மைபோலே யாகும்பாரு
சித்திக்குங் குளிகையதை செயம்பெறவேதாக்கே. 1051

தாக்கியே குருசெயநீர் சேரொன்றுவாங்கி
தனதாக விட்டதிலே யிருசாமஞ்சாடு
தூக்கியே சாடையிலே மெழுகதுபோலாகுந்
துதிபெறவே யம்மெழுகை வழுத்துநீஐயா
வாக்கிலே நின்றாடு மமுர்தசுந்தரியே
மகமாயி ஆயிநீ செகமாயிவுவு
நோக்கியே யவள்பதமே தெரிசித்துநீயும்
நுண்மை தருமெழுகதனை யுருட்டியுண்டாக்கே. 1052

ஆக்கியே யமுரிதனி லிருசாமமிட்டா
லதன்பெருமை நேர்மைதனை யாருகாணார்கள்
தூக்கியே யிருசாமஞ் சென்றதனைஐயா
தொட்டிரசக் குளிகையிதைக் கொண்டுநீமைந்தா
நாக்கியே ரோமசெயநீ ரதிலேபோட்டால்
நலமான சாரணையுமாகு மிதுபாரீர்
சாக்கியே யிதுவதிகஞ் சித்தர்களேகேள்
சாரணையாங் கெவுனமிது சார்ந்துமிகபாரே. 1053

பாரப்பா புலத்தியனே நவராஜயோகி
பரிவான சாரணையைக் கொர்ண்டுநீமைந்தா
பேரப்பா பிர்ாணாய பூசைதனைச்செய்து
பெருமூலச் சுழிமுனையி லங்கியதைபூட்டி
ஆரப்பா மனக்கண்ணாலங் கென்றுநாட்டி
யருள்பெறவே யாக்கினையி லறுகோணமேவி
ஏரப்பா வரையாறு பனிரண்டுமேகி
யியம்புகிறேன் ரேசகங்கொண் டிழுத்துநீபாரே. 1054

கொண்டுநீ வாசியதைக் கும்பகத்தில்நிறுத்திக்
கும்மென்று பூரகஞ் சென்றதேயாகில்
அண்டுநீ யப்பூரகந் தெரிசனமாஞ்சித்தி
யடுத்த சாரணக்குளிகை யதீதஞ்சித்தியாகும்
கண்டு சாரணையைநீ வாயிலிதையிட்டுக்
கருணைபெறத் தம்பித்துக் கனயோகஞ்செய்தால்
கொண்டுவிடு மண்டரண்ட புவனமுதலையா
கூறினோ நாற்றிசையுங் கெண்டுவரும்பாரே. 1055

வருகுமென்ற தொட்டிபாஷாண ரசக்குளிகை
வருஷித்தோம் தொழுகண்ணர் வைத்தவைப்பிதுதான்
அருகின்றவக் குளிகையார் செய்வாரையா
அருளினோந் தொழுகண்ண ரவர்க்கீடுண்டோ
நருகின்ற சௌமியசாகர மிந்நூலில்
நாம்சொன்னோ மகத்தியனும் நன்றாகக்கேளு
தொருகின்ற தொட்டிபாஷாண ரசவைப்பு
சொன்னோம் புலத்தியனே தொழுகண்ணர்வைப்பு. 1056

வைப்பான வைப்பதனி லின்னமொருசெய்தி
வசனிப்போம் சுந்தரமே வளமாய்க்கேளு
கொப்பான யெமநாட்டு சித்தரின்பெருமை
கூறவுந்தா னாவதனாற் கூறப்போமோ
செப்பான வவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளு
செகத்தினிலே யாரறிவார் சித்தருடமாய்கை
ஐயப்பாகேள் புலத்தியனே நவராசபூபதி
அருளுகிறோ மகத்தியனு மடவதனைக்காணே. 1057

எமநாட்டுச் சித்தர்வைத்த காந்தரசவைப்புமுறை

அடவான யெமநாட்டுச் சித்தருடநேர்மை
அரிதரிது யாரறிவா ரகத்தியங்கண்டேன்
நடவான பூமலரின் வாசமதுபோலே
நாம்சொல்வோங் கருக்களுட நன்மைதனைக்காண்பீர்
கடவான காந்தரச வைப்பதனைக்கேளும்
காசினியில் மனிதரவர் காணுமரிதாகில்
செடமான ஞானபர தேசிகனேகேளுஞ்
சிவமோக சித்தர்களே செப்புவோம்நாமே. 1058

செப்புவோம் காந்தமது சேரொன்றுவாங்கி
சிவசிவா கெந்தியது சீனஞ்சேரொன்று
நப்புவோம் நவாச்சாரம் படிகாரமாகில்
நல்லதொரு பொட்லுப்பு யிந்துப்புச்சேர்தான்
அப்புவோ முப்பு சேரொன்று
அடவான பாஷாணம் சேரதிலேபாதி
ஒப்புவோங் கெவுரிசேர் வீரமதுசேரு
வொன்றான கல்வமதி லிவ்வகையெல்லாம்போடே. 1059

போடப்பா புலத்தியனே சுந்தராகேளும்
புனிதமென்ற சிவகெங்கை நாதவிந்துசேரு
சாடப்பா யிருசாமஞ் சாடினாலையா
சாற்றுவது போலேயல்லோ சைதன்னியமாகும்
நாடப்பா குருசெயநீ ரோமசெயநீரு
நன்றாக வீதமொன்று சேரொன்றுவாங்கி
ஆடப்பா யதைவிட்டு முச்சாமஞ்சாடு
அடவாகச் சாடயிலே நாரதுபோலாமே. 1060

ஆமேதான் கிளிசெயநீர் சேரொன்றுவாங்கி
யந்நீரிலதை விட்டுயிரு சாமஞ்சாட
நேமேதான் கிளியது பாகதுபோலாகும்
நீமகனே யதைவழித்துப் பீங்கானிலிட்டு
நாமேதான் பூரணாதிசெந்தூரம் பணவிடைதான்
நஞ்சுகொடி சுண்ணமதில் விராகனிடைகொண்டு
வாமேதா னதிலிட்டு ரவிமுகத்தில்வைத்தால்
வழியுமது விருசாம மருவியதுதாமே. 1061

காந்தரசக்குளிகை

தானென்ற காந்தரச மதிலிறங்கும்பாரு
தருவான நீரதனைச் சீஷாவிலிட்டு
மானென்ற மனோன்மணியின் வாலைபூசைசெய்து
மதனதம்பமாய் பூசையது சிவயோகஞ்செய்து
பானென்ற பதனமதாய்க் காந்தரசம்வைத்துப்
பணிந்திடாய் பூரணமே பண்மைபெறத்தானும்
கோனென்ற குருபூசை பரபூசைசெய்து
குளிகை சாரணைசெய்யக் கூறுவோமே. 1062

கூறுவோம் காந்தரசக் குளிகைதனைக்கேளு
கூரான ரசமதனி லிரண்டுசேர்வாங்கி
தேறுவோம் ரசமதனைப் பீங்கானிலிட்டு
செயம்பெற வேதொட்டி பாஷாணரசமாகில்
வாறுவோம் பணவிடைதான் ரசத்திலிட்டு
மகத்தான ரவியிலிரு நாழிவீதம்வைத்தால்
ஆறுவோங் காந்தரசங் குளிகைகட்டாகும்
அருளான கட்டெடுத்துக் கல்பேதிலிட்டே. 1063

இட்டிடவே காந்தமதின் கட்டதனையையா
இட்டுநீ நாதவிந்துங் குருசெயநீர்கேளு
வட்டிடவே யிரண்டுமொவ் வொருசேரையா
மகத்தான நீரைவிட்டுச் சாடுமிருசாமம்
கட்டிடவே சாடிமறுபே ரதனைக்கேளு
கருணைபெற ரோமசெய நீருசிவகங்கை
வெட்டிடவே யிட்டுமுச் சாமஞ்சாட
விதமான நாரதுபோ லாகுமிதுகாணே. 1064

காணப்பா புலத்தியனே நாரதனைக்கொண்டு
கருதவே யுருட்டியுண்டை யாக்கியேநீதான்
வாணப்பா பொட்டுலுப்பு செயநீரிற்சாமம்
வசனித்தோ மெடுத்ததனைக் கருவதனையெடுத்து
ஆணப்பா யமுரிதனி லிக்குளிகையிட்டா
லடவான கெவுனரசக் குளிகையிதுவாகும்
நாணப்பா யமுரிதனி லிருநாழியிருந்தால்
நலமான சாரணைக்கிது குளிகைநன்றே. 1065

நன்றான குளிகையிதை மேருவதற்கீய்ந்தால்
நவிலுவோஞ் சாரணையாஞ் சாரணையைக்கொண்டு
சொன்னோநாம் காந்தரசக் குளிகையிதுவாகும்
சுகம்பெறலாம் வாசியது சொன்னபடிகேட்கும்
குன்றான குளிகையதி னாலேயுன்சடத்தைக்
கூண்டோடே யாறுவகை குவிந்தோதூக்கி
அன்றான யண்டரண்டங் கொண்டேயோடி
யரைநொடியிற் கெவுனகுளிகை வருகும்பாரே. 1066

வருகுமிது யிக்குளிகை யெமநாட்டுச்சித்தர்
வசனித்த வைப்புமுறை காந்தரசமாகில்
அழுகுமிது யார்செய்தா ரகஸ்தியனான்செய்தே
னருளான சாரணையை யடக்கமதுசெய்து
தெருகுமிது வாலைமனோன் மணியின்பூசை
தெளிவா மவுனமதின் பூசைசெய்து
மருகுமிது யெமநாட்டுச்சித்தர் வைப்பை
மகிழ்ந்தபடி பணிந்துருமல ரடியைப்போற்றே. 1067

போற்றுவா யெமநாட்டுச் சித்தருடபெருமை
புலத்தியனே சொல்லிவிட்டோஞ் சௌமியத்திற்றானும்
ஆற்றுவா ரவர்பெருமை யாருமறியார்க
ளறிந்தவனே நானறிய மற்றபேருண்டோ

பூத்தமலர் வாசமதுபோலே யருள்செய்தோம்
பூதலந்தன்னிலே தேறுவா ரிவர்கள்
நாற்றிசையு புகழ்பெறலா மிக்குளிகையாலே
நாற்றிசையுஞ் சுற்றிவரலாகு மிதுபாரே. 1068

கோரக்கர்வைத்த பூரரசவைப்பு

வரலாகு மின்னமொரு கருவதனைக்கேளு
மகத்தான கோரக்கர் மகிமைதனைக்கேளு
அரலாகு மவருடைய நேர்மையாரறிவா
ரறிந்தவனே யகத்தியனா ராருமில்லைபாரும்
வெரலாகு மவர்வைத்த வைப்புமுறைகேளு
விளங்கினோம் விசிதமுடன் விபரமதாயானும்
திரலாகுஞ் சவ்வீரரச வைப்பைக்கேளுந்
தெளிவதனாற் சொல்லுகிறோந் தேரும்ரசமிதுவே. 1069

மிதுவான கோரக்கார் வைத்தரசமாகில்
மேன்மைபெறச் சொல்லுகிறேன் மேலாகியபண்போர்
சதுவான சவ்வீரஞ் சேரதுதானாகில்
சம்பிரதமதாய்க் கெந்திசேர் கெவுரிசேராகில்
செதுவான சீனமது சேரொன்றுவாகில்
செப்புவோம் பூரமது சேரொன்றுவாகில்
அதுவான பாஷாணஞ் சோரொன்றுவாகில்
அருளினோந் துருசுசே ரடவாகப்பாரே. 1070

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளும்
பரிவான படிக்காரம் பொட்லுப்புதானும்
ஆரப்பா சிவமுப்பு வைந்துபலமாகும்
அருளினோஞ் சத்தியுப்பு வைந்துபலமாகும்
கோரப்பா யிவையெல்லாங் கல்வமதிலிட்டுக்
கூரான சிவகெங்கைகுரு செயநீர்தானும்
வேரப்பா வீதமொரு சேர்தானும்வாங்கி
விட்டதிலிரு சாமம்விடாம லதைச்சாடே. 1071

சாடையிலே பாக்குபோ லாகுமிதுபாரு
சார்பாக பாகங்கள்கண் டீரேயாகில்
வாடயிலே வேண்டாமையா நவராசபூபதியே
வாகான கிளிசெயநீர் நாதவிந்துதானும்
ஓடயிலே வீதமொருசே ரொன்றுவாங்கி
யுறுதிபடும் பாகதனி லின்னீரைவிட்டு
ஆடையிலே மெழுகதுபோ லாகுமிதுபாரீ
ரருளினோம் வழித்ததனை யுண்டையதைச்செய்யே. 1072

செய்யப்பா வுண்டைதனைப் பீங்கானிலிட்டு
செயம்பெறவே யதுநடுவில் குழியாகச்செய்து
பொய்யப்பா போகாது பூரணாதிசெந்தூரம்
புகழான சிவசெந்தூரம் பூபதியின்சுண்ணம்
வெய்யப்பா வீதமொரு விராகனெடைகொண்டு
விளங்கவே யக்குழியில் விதமாகவிட்டு
நய்யப்பா யம்மெழுகால் மேல்மூடிசெய்து
நலமான ரவிதனிலேயிரு சாமம்வையே. 1073

வைத்தப்பா சிவயோகி புலத்தியனேயையா
வைத்ததினால் வீறிட்டு வருவியதுபாயும்
புத்தப்பா நவநீத ரசமதுயிறங்கும்
பூரமென்ற ரசமதனைப் பார்த்தீரேயாகில்
சித்தமற வைத்ததினால் செயசித்தியாகும்
செணத்திலே வீரரசம் சீஷாவில்வாங்கி
கைத்து கைப்பாகமதாய் விட்டதிலேபிரடை
கருதவே கருணைபெற வைத்ததனைப்போற்றே. 1074

போற்றியே வாலைமனோன்மணி பூசைசெய்து
புகழான வவளுடைய கமலபதந்தனிலே
வாற்றியே யடிபணிந்து நின்றீரேயாகில்
வருஷிப்பாள் மதியமுர் தந்தானும்
ஆற்றியே யண்ணாவு தட்டாமலையா
வருளுகிறேன் முண்ணாக்கி லமுர்தங்கொள்ள
சாற்றியே சவ்வீரம தீதசத்தியாகும்
சைதன்னியப் பொருளெனவே சாமீபதம்பேற்றே. 1075

பதமான சவ்வீரக் குளிகைதனைக்கேளு
பரிவான ரசமதிலே சேரிரண்டுவாங்கி
கதமான ரசமதனைப் பீங்கானிலிட்டுக்
கருணைபெறக் சூர்ந்தரசம் விராகனெடையிட்டால்
சதமான சவ்வீரமதி கட்டாகுஞ்
சார்வான கட்டதனைச் சம்பிரமதாய்க்கொண்டு
நதமான கட்டதனைக் கல்வமதிலிட்டு
நாதவிந்து சேர்விட்டு நளிமதாயாட்டே. 1076

ஆட்டுவாய் முச்சாம நாதமதாலாட்ட
அடவான நாரதுபோலாகு மிதுபாரீர்
நாட்டுவாய் மதிசெயநீர் சேர்கொண்டையா
நண்பாக நாற்சாமம் நளினமதாயாட்டு

சாட்டுவாய் சாடையிலே மெழுகுசாரணையாஞ்
சம்பிரமதாய்ப் பாகங்கண்டு கூர்ந்து
தேட்டுவாய் வழித்ததனை யுண்டையதாய்ச்செய்து
செயலான வுண்டைதனை யமுரிதனிற்போடே. 1077

போடப்பா புலத்தியனே யின்னங்கேளப்பா
புகழாக வதிலிட்ட குளிகையதைவாங்கி
பாடப்பா பார்த்ததீரே யாமானாற்கேளு
பரிசுடைய சவ்வீர குளிகையதுநன்றாம்
வாடப்பா குளிகைதனை மேருவுக்கீய்ந்தால்
வசனிப்போங் குளிகை சாரணையுமாகும்
தேடப்பா குளிகை சாரணையைக்கொண்டு
சிவயோகத் திலிருந்து தியானமதுசெய்யே. 1078

செய்துசிவ பூசைதனைச் செய்தீரேயாகில்
செயசித்தி யாகுமிது சவ்வீரக்குளிகை
நைதுநீ பிராணாய பீடமேசென்று
நங்கென்று வாசிகொண்டு சிங்கென்றிழுத்தால்
வைதுநீ குருவினடி பிரசன்னமாகு
மக்குருவை தெரிசிப்பாய் மதியறிவாலையா
ஐதுநீ யவருடைய கமலபதந்தனிலே
அர்ச்சித்து வவர்பதமே பூசித்துப்பாரே. 1079

பாரப்பா புலத்தியனே நவராசயோகி
மரிவான சாரணையை வாயினிலிட்டு
சாரப்பா தம்பித்துக் கும்பித்தாயானால்
சைதன்னிய பொருடோற்றுஞ் சற்றுமில்லாதே
ஆரப்பா வுனக்கீடு ரேசகந்தானொட்டி
யங்கென்று கும்பித்து தம்பித்துநின்றால்
சூரப்பா வாயிலிட்டுக் குளிகைசாரணைதான்
தூக்குமப்பா யண்டரண்ட மயங்காதேகாணே. 1080

காணப்பா புவனமெல்லாஞ் சுற்றியரைநொடியில்
கண்மூடி விழிக்குமுன்னே குளிகைசாரணையையும்
ஆணப்பா குளிகைகொண்டு வருகுமதுபாரு
அதீதமிந்தக் குளிகையது யருமையெவர்காண்பார்
பாணப்பா பரிட்சையிதைப் பாகமதாய்காணு
பண்மைபெறக் குளிகைதனைப் பதனமதாய்ச்செய்து
கோணப்பா வாராது யதீதசித்தன்பாரு
கோரக்க ரவருடைய மகிமைமெத்ததானே. 1081

தானான வவருடைய பெருமைதனைக்கேளு
தராதரங்க ளாதாரஞ்செணத்தில் மிகக்கண்டார்
கோனான வரையாறுங் கண்டார்
கூறினோந் தொண்ணூற்றார் கருவிமுதற்கண்டார்
வானான ரவியமிர்த மவர்தானேகொண்டார்
வளமான யண்டகாயா கற்பங்கொண்டார்
தேனான தேகசித்திகாய சித்திபெற்றார்
திருவாக கருக்குருவு மறிவுமுதலாமே. 1082

இந்நூலிற்பாடியபொருள்களெல்லாங்கண்டுதுகையறிய

ஆமென்ற கோரக்க ரவருடையநேர்மை
யாரறிவார். வையகத்தி லாருமறியார்கள்
தேமென்ற மொழியுடையோ ரவர்மகிமைகாண்பார்
சித்தரவர்தானறிவார் சிவயோகியவர் காண்பார்
மாமென்ற வவர்பெருமை மகாதிரமோமெத்த
மானிலத்தில் மனிதரறி யார்களிதுபாரீர்
வேமென்ற வவர்பெருமை நேர்மைமெத்தசொன்னோம்
வேதாந்த யானவர்க்கே வெளியாகும்பாரே. 1083

,வெளியான மறைப்பெல்லா மிந்நூலிற்சொன்னோம்
வெட்டவெளி யாகவுந்தான் விசிதமதாய்க்காண்பீர்
வெளியான வெளிக்குள்ளே வேதமயமறிவீர்
வேதாந்த ஞானமய மவுனமயங்காண்பீர்
வெளியான வெளிக்குள்ளே மனோன்மணியாம்பாரு
விசுத்தி யறுகோணத்தினு கண்டவிபரமதைக்காண்பீர்
வெளியான வெளியெல்லாஞ் சௌமியத்திற்கண்டோம்
விளங்கினோங் கருக்கிடையுங் குருக்கிடையும்நன்றே. 1084

நன்றான மறைப்பெல்லா நளினமதாய்ச்சொன்னோம்
ஞானத்தின் குறிப்பெல்லா நண்பாகவிண்டோம்
குன்றாமல் நீகேளும் புலத்தியனேயோகி
கூறினோம் வழலையுப்பு செந்தூரஞ்சொன்னோம்
அன்றான பூமிநாதச் சுண்ணமுஞ்சொன்னோ
மதிற்கோடா கோடிசெந் தூரஞ்சொன்னோம்
சன்றான சரக்குகளில் கட்டுபற்பஞ்சொன்னோஞ்
சதாகோடி முறையெல்லாஞ் சாற்றினோமே. 1085

சாற்றினோஞ் சௌமிய சாகரந்தானாகும்
சார்வான பொருளெல்லாஞ் சைதன்னியமாக
போற்றினோ முறைசெய்தோம் புலத்தியனேகேளும்
பூட்டினதோர் பூட்டெல்லாம் மிந்நூலிற்சொன்னோம்
ஆற்றினோ மேதென்றா லதீதமான
அளவில்லாக் கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னோம்
வேற்றுமை களில்லையப்பா யிந்நூல்பீடம்
வேதாந்த சாரமிது விலக்கமாமே. 1086

விலக்கமென்ற வைப்புமுறை யதீதமதுசொன்னோம்
விஸ்தாரமானதொரு கருக்குருவுஞ் சொன்னோம்
வழக்கமென்ற சரக்குவைப்பில் ரசந்தானுஞ்சொன்னோம்
வாலைரச முதலான செயநீருஞ்சொன்னோம்
தௌக்கமென்ற திராவகங்க ளமுர்தமதுசொன்னோந்
தெளிவான கற்பங்கள் குளிகையதுசொன்னோம்
நளிப்பமென்ற நவநீதத் தயிலமுஞ்சொன்னோம்
நளினமென்ற வெங்காய நலமுஞ்சொன்னோமே. 1087

நலமான திரேகமாங் காயாதிகற்பம்
நாதவிந்து சிவவிந்து நன்றாகச்சொன்னோம்
வலமான வைங்கோலத் தயிலமதுசொன்னோம்
மகத்தான பதினெண்பேர்வைப் பெல்லாஞ்சொன்னோம்
சலமான வப்பினிட பன்னீருஞ்சொன்னோம்
சமர்த்தான தேசமதின் கிரிகள்சொன்னோம்
குலமான பூநீறு பூர்க்குந்தேசங்கள்
கூரான வண்மையெல்லாங் கூறினோமே. 1088

கூறினோஞ் சித்தருட பெருமைசொன்னோங்
கூரான கருநாயின் மையைச்சொன்னோம்
தேறினோ மதீதப்பொருள் மறைப்பெல்லாந்தான்
திரட்டில்லாப் பூட்டையெல்லாந் தெளிவாகச்சொன்னோம்
சாறினோஞ் சௌமியசாகர மென்றிந்நூல்சொன்னோஞ்
சமர்த்தான ரத்தினம்போல் சாடினோம்பார்
வாறினோ மாயிரத்திரு நூறுதானும்
வசனித்தோம் புலத்தியனே வசனித்தோமே. 1089

பெரியோர்களிடஞ்சென்றால் அவர்களால் காணப்படுகிறபொருளறிய

வசனித்தோ மிந்நூலைப் பதனஞ்செய்து
மகத்தான சதாகாலம் பூசித்தாக்கால்
ஒசனித்தோ மொருகுறையு மணுகாதையா
யுகாயுகா ந்திரங்கோடி வாழலாகும்
அசனித்தோ மாயிரத் திருநூறுக்கு
ளடக்கிவிட்டோஞ் சதாகோடி நூல்பூட்டெல்லாம்
துசனித்தோம் புலத்தியனே சொல்லக்கேளுந்
துர்ச்சன ரோடுவாகா தூரநில்லே. 1090

தூரநின்ற பெரியோர்க ளிடத்திற்சென்று
துலங்குகின்ற மறைப்பெல்லாங் கேள்விகேட்டு
தேரேநீ யவரிடத்தில் பன்னிரண்டாண்டு
சேவித்து யவர்பதமே பணிந்துநீயும்
பேருபெற வவர்க்கடுமை யாகிநின்று
பெலமான விந்நூல் சாஸ்திரத்தையும்
கூருநீ யவரெதிரே நின்றுநீயும்
கூசாமல் மனஞ்சலியாமற் போற்றே. 1091

போற்றியே யிந்நூலைப் பகருனாக்கால்
பூரணம்போல் வருமனங்களி கூர்ந்துதானும்
முத்தியே கொடுப்பதற்குச் செவியும்கேட்பார்
முடிமூலக் கருவையெல்லாம் விள்ளுவாரப்பா
சத்திசிவ மொடுங்குநிலை தவமுஞ்சொல்வார்
தண்மை பெறுமகத்துவத்தின் கருவைச்சொல்வார்
எத்திசைக்குஞ் சித்தனென்று பேருமீவா
ரெட்டுபத்து மைந்திரண்டு மிகழ்வார்பாரே. 1092

பாரப்பா பத்துதிங்கள் கருவைச்சொல்வார்
பண்மைபெறு மெட்டுதிங்கள் பழமைசொல்வார்
ஆரப்பா வாருமறி யாதவொன்றை
யருளுவார் மூன்றுடனே ரண்டஞ்சொல்வார்
நேரப்பா பூரணத்தி னிலையுஞ்சொல்வார்
நிகரில்லா நாற்சாதி பனிநீர்சொல்வார்
தேரப்பா தெளிந்தசித்த சலமுஞ்சொல்வார்
தெகட்டாத கருவையெல்லாந் தெளிவிப்பாரே. 1093

தெளிவிப்பா ருபநிடதம் பசுபதியுஞ்சொல்வார்
தேறுவோர் கறிவுபத்தி நிலையுஞ்சொல்வார்
களிவிப்பார் கருக்கிடையுங் குருக்கிடையுங்காட்டி
கண்ணோட்டம் வாசிநிலை மவுனஞ்சொல்வார்
நளிவிப்பார் ஞானத்தின் கருவுஞ்சொல்வார்
நாதாந்த சிரோன்மணித்தாய் வசியஞ்சொல்வார்
வழிவிப்பார் வழலையென்ற குருவைச்சொல்வார்
வாமப்பா லமுர்தநிலை வசனிப்பாரே. 1094

வசனிப்பா ரட்டமா சித்துஞ்சொல்வார்
வரையாறு யேந்திரவரை ஞாலஞ்சொல்வார்
அசனிப்பா ரிந்திரமயேந்திர ஜாலம்
அருளுவார் கெசகரணங் கோசரணஞ்சொல்வார்
வசனிப்பார் பலகலையுந் தெளியச்சொல்வார்
பாகங்கள் செய்பாகம் பரிவாய்ச்சொல்வார்
நசனிப்பார் சித்தறு பத்துநான்கும்
நவிலுவா ரிந்நூலினுட் பொருள்சொல்வாரே. 1095

சொல்லுவா ரவருடனே தொண்டுசெய்தால்
துறையெல்லாம் வழிதுரையாய் நன்றாய்ச்சொல்லி
சல்லுவார் சாயுச்சிய பதவிதந்து
தன்னிடத்திற் றவசியதாய் வைத்துக்கொள்வார்
எல்லுவா ரித்தனையும் வழியாச்சொல்வா
ரென்மகனே யறிவதனா லெல்லாங்கண்டு
கல்லுவா ருன்னதிற் கபடுண்டால்
காலகால மிருக்கச்சிவ யோகஞ்செய்யே. 1096

செய்யப்பா நாள்மூன்று காலம்வாசி
சிதறாமல் நூலத்தி லொருமித்தொன்றாய்
எய்யப்பா யிருநூற்றி யிருபத்தோராயிரத்
தறுநூறு சுவாசம்மோங் காரவீட்டில்
பையப்பா வாசிபத்தும் கற்பத்தாலடைத்துப்
பண்மைபெற வாசியந்தான் சிதறொட்டாமல்
கையப்பா கன்னியர்தன் மோகந்தள்ளிக்
கனவிலும் பெண்மாய்கை நினைக்கப்போகா. 1097

போக்கான தது்களைப் பேசலாகாது
பூரணம்போல் மனதுகந்து நித்திடீர்தான்
வாக்கான வொருமனதாய் நிலைக்கவேணு
மாயாசத்தி கிரியாசத்தி மயக்கமாகா

தேக்கான யிலைதனிலே யொருபோதன்னம்
வசயகாலா டுமத்தி யானஞ்செய்வாள்
பாக்கான களிப்பாக்கை யகலத்தள்ளு
பரிவான கொட்டைப் பாக்குந்தானே. 1098

காலைசிவயோகம் தேக்கெலையிலன்னமுண்பது

காணுகின்ற பாக்கிடித்து தூளாய்ச்செய்து
தறுப்பேறு மலைமிளகு யிலையைக்கொண்டு
ஆணுகின்ற வாண்பனிநீரிற் விராகனெடைகொண்டு
அருளான கற்பூர சுண்ணஞ்செய்து
ஓணுமென்ன சுண்ணமதை விராகனெடையெடுத்து
வோகோகோ பனிநீரிற் குழைத்துநீயும்
வாணுகின்ற யிலையாரில் சுண்ணம்பூசி
வளமான யாறிலையு மொன்றாய்வையே. 1099

வைத்து மறைப்பலந் தூளாயதினிலிட்டு
வளமாக சுருட்டியதை நாள்மூன்றுகாலம்
கொத்திதனை யோருண்டு யிவ்விதமாய்க்கொண்டு
சூரான பொற்சாலிபச் சரிசியன்னம்
தைத்துநீ கொண்டுவிட்டுச் சிவயோகம்பாரு
நலமான கால்மூன்று நாழிரண்டு
கைத்துநீ வாசியொட்டி வலக்கரமேமூட்டி
கனமாக ரவிதனிலே வைத்துப்பூணே. 1100

கொட்டைப்பாக்கு வெற்றிலையுண்ணும்

பூணப்பா பூரணமே மவுனங்கொண்டு
புனிதமதாய் மூன்றுநாழி தம்பித்துப்பாரு
நாணப்பா மூன்றுநாழி கால்மேலிட்டு
நன்பாக வுட்கார்ந்து மூன்றுநாழிதம்பி
மாணப்பா மவுனமா யிருந்தாயானால்
மனதறிவால் வழிகண்டு நடந்துபாரு
ஏணப்பா யிவ்விதமா யிரவுபகல்பன்னிரண்டு
என்மகனே நாழிகையோர் வருஷந்தானே. 1101

வாசிபார்க்கும் வகையறிய

தானென்ற நாழிகைதானாலாயிரத்து முன்னூற்றறுபதாச்சு
சாதித்திதாலோ ராண்டு யிவ்விதமாய்த்தானும்
ஊனென்ற மாய்கைபோலா மூரண்டுபோச்சு
வுகாரத்தி னாசையெல்லா முழலாய்ப்போச்சு

வேனென்ற விந்துபலன் மதயானையாச்சு
விகற்பமெல்லா மற்றுதடா காயமாய்கை
கானென்ற கருவிதொண் ணூற்றுமையா
கல்மலைபோ லிறுகிவிந்து கட்டிப்போச்சே. 1102

சுவாசதம்பனநாழிகை தொகுப்பு

போச்சென்ற மனிதருக்கு முன்னோர்சொன்னார்
புகழான வாசமதைப் புகலக்கேளும்
ஏச்சென்ற விருநூற்றுயிருபத்தோ ராயிரத்தறுநூறுசுவாசம்
யெழுப்பினத்துக் கிதுவணைதான் மேலதிகமாகும்
ஆச்சென்று யிருபத்தையாயிரத்துத் தொளாயிரபத்திருபதுக்குள்
அருளினோம் சுவாசமதின் கணக்குநேர்மை
வாச்சென்ற வித்தனையும் அகாரத்துளொட்டி
வாங்கியே யாக்கினையி லங்கென்றுகாட்டே. 1103

வாசியெழுத்து

நாட்டியே நாளொன்றுக் கையாகேளு
நவிலுவோ நாழிகைதா னாலாக்கும்பி
வாட்டியிழுத் தங்கனேகூட்டித் தம்பித்தால்
வசனித்தோஞ் சதாசிவத்தின் கோணங்காணும்
தேட்டியே வைங்கோணந் தியங்கிநின்ற
தெரியுங்காண் சதாசிவத்தின் சத்தபீடம்
பூட்டியே பீடமங்கென்று வாசியிழுத்து
பூரணமே வசியநமவென்று தீட்சையோதே. 1104

ஓதவே வங்சிங்யநம மதிலென்றும்
ஓகோகோ சதாசிவமுஞ் சத்திராராவென்று
ஆகவே யடைத்துநீ ஓம்இறிம்மென்று
அருளுவாய் தீட்சைரண்டு மாண்பெண்ணாச்சு
வாதவே யிரண்டெழுத்து ஏகமாயிழுத்து
வளமாகச் சொல்லினதோ ரட்சரங்கள்
மாதவே மனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்து
மகத்தான வாக்கினையில் தம்பித்துப்பாரே. 1105

பாரப்பா புலத்தியனே நால்நாழிகும்பி
பார்க்கையிலே சதாசிவமுஞ் சத்திதோன்றும்
ஆரப்பா வங்குநின்றுயிரண்டு தீட்சைதியானம்
அடவாகப் பிரசன்னஞ் செய்யுமார்க்கம்

தேரப்பர யிருநூறு செபித்தீராகில்
தெளிவான சதாசிவமுஞ் சத்திபிரசன்னம்
வேரப்பா விளங்குவா ராக்கினையினின்று
வேணசித்தி தந்துபா லூட்டுவாரே. 1106

ஊட்டுவா ரமுர்தமென்று முலைப்பாலைத்தான்
ஓகோகோ வாங்கிநீ வாசியில்தாக்கு
நாட்டுவாய் நாவதனா லுண்டிடுமண்டலந்தா
னலமாக வுண்டிடவே நாலாயிரமாண்டு
ஆட்டுவாய் ஜெயகண்டி செங்கோல்நிலைபதியும்
அதட்டியாய் நானூறு முழுச்சித்தனாவாய்
ஏட்டிலே யிந்தபடி சொன்னேனென்று
யெண்ணாதே மாணாக்கா ளியம்பிடீரே. 1107

இயம்பி டீரிதற்குத் தத்துவம்பிரிக்க
யென்னாலே முடியாது யிவரையெல்ல
சயமாடீர் சதாசித்தி தீட்சையிரண்டாலே
சாவேது யொருநாளுந் தானென்றுநீயாவாய்
உயம்பி டீருகாயகங்கள் கண்ணிற்காண்பா
யுகவரைக்கு மிப்படியே சாதித்தாயானால்
பயம்பிடீர் பலநாளும் சிவசத்துவனாவாம்
படர்ந்துவருங் கோரையது விழுதுமாமே. 1108

விழுதான சடலமெல்லாந் தேகவிஷமே
விறக்கு றோமத்துவார மேனியெல்லாம்
விழுதாக யிறக்கியே பிறிதிவிற்சேரும்
விளங்குமப்பா பரசுருவே பிரமமாகும்
விழுதான பிறிதிவியில் விழுந்துதானால்
விந்துகற்பம் விடும் விகர்ப்பம்போச்சு
புழுதாக வெந்நாளு மிருக்கலாம்பார்
மெய்ஞ்ஞான பரகெதியைக் காணலாமே. 1109

காணலாந் தீட்சைரண்டு மிதனாலையா
கருதலாம் பலகலையு மாகியாவாய்
சாணலாஞ் சதாசிவன் போலிருக்கலாகுஞ்
சாயுச்சிய பதவிபெறும் சத்திகொலுவிருப்பாள்
வாணலா மாக்கினையைத் தெரிசித்தாயானால்
மனப் பூரணமாவாய் மகிழ்ந்துபாரு
பூணலாம் பதியொளியில் சுழியைநாட்டி
போற்றிடுவாய் பூரணத்தை வசியமாக்கே. 1110

தெய்வலோகத்தயிலம்

ஆக்குகின்ற வாக்கினையின் றீட்சைசொன்னேன்
அவர்மான வாரியுட நிலையுஞ்சொன்னேன்
போக்குகின்ற பொருள்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன்
பூரணமாய் நின்றதொரு நிலையைச்சொன்னேன்
சேக்குகின்ற பரகெதியு நன்றாய்ச்சொன்னேன்
தெய்வலோகத் தயிலமதைச் செப்புவோம்பார்
ஆக்குகின்ற தயிலமதை யார்தான்காண்பார்
அறுபத்து நான்கு மாடக்கேளே. 1111

ஆடலாந் தெய்வலோகத் தயிலங்கேளு
அண்டரண்ட மேறலாந் தயிலத்தாலே
சாடலா மகோரசுரூபந் தானாகில்
சார்வான தயிலத்தால் கோடாகோடிசித்து
ஓடலாந் தயிலமுறை சித்தியாக
வுரைக்கிறோம் புலத்தியனே யுற்றுப்பாரு
ஊரோடுங் குண்டுனியாய்த் திரியுமாண்பா
ருலுத்தருடன் சேராதே யுற்றுக்கேளே. 1112

வைசியகுலபத்மினி பனிக்குடம் சத்தி

உற்றுக்கே ளுகாரமடா மவுனவேத
முத்தியடா சுழிமுனையில் மவுனநாதம்
சற்றே கேளுதுபடருமது சிங்குநாவு
சைதன்னிய அகாரமடா விந்துவிந்து
எற்றிசையி லுள்ளதுகாண் மனிதர்வாழ்க்கை
யியம்பினோம் வைசியகுலஞ் சத்திமாறில்
சாற்றக்கேள் சாதிவாத தேகமாகில்
சார்வாகப் பிறவிடையாம் பத்துவயதாமே. 1113ஷ

சுத்தசலம் தியானம்

பத்துவாய் சித்திரைநாள் பருவந்தன்னில்
பிறவிடையாம் வியாழங்குரு வெள்ளிபார்வை
அத்துப்பார் கன்னிப்பெண் ணுச்சம்பாரு
யவளொளிப் பீடமதில் விந்துதித்தால்
நெத்திப்பா ருத்திரமாம் ரவியின்காலம்
நேர்மை படுந்தலைவனப் பாயதிகமாகும்
வித்தான பிண்டமது வுற்பவித்தால்
வேதாந்த சிசுபாலன் பிண்டம்வாங்கே. 1114

வாங்கியே யெடுக்குமுன்னே பனிக்குடந்தான்
வீழ்குமக்குடந் தானுடையாமற் செப்புப்பாண்டம்
தாங்கியே பாண்டமதில் பனிநீரிட்டுத்
தருவான வெண்கோழி யண்டோடுசுண்ணம்
பாங்கியே பதினாறுபடி நீரிற்றானும்
பலமிரண்டு சுண்ணமதை யதனிலிட்டு
தூங்கியே திரியாதே தாழவிரல்கலக்கி
துருவமென்ற ரவிமுகத்தி லிருநாழிவையே. 1115

வைத்துநீ யப்பாக மானாலப்பா
வசனித்தோம் வெளுமைநீர் பன்னீராகும்
அதுநீ தெளிவாகுஞ் சுத்தசலமாகு
மச்சலத்தை சீஷாவில்நீ யெடுத்துவிட்டு
கத்துநீ சாமமது வெள்ளிவாரங்
கருதினோம் ரோகணியில திகாலமாகில்
செத்துநீ வயசிவயநமா ஓம்றீம்ஆம்யங்குஷாயாவென்று
செபி யுருநூறுதான் தியானம்பண்ணே. 1116

செயநீருக்குசெபவெழுத்து

பண்ணப்பா மகேஸ்பரியின் பூசைசெய்து
பணிந்த சுத்தசலமதனைப் பதனம்பண்ணி
அண்ணப்பா முன்சொன்ன கன்னிதலைப்பிண்டம்
மதையெடுத்துக் கத்திகொண்டு அதனைக்கீறி
மண்ணப்பா பனிக்குடல்க ளெருப்பையுஞ்சலப்பையு
மகத்தான பெருங்குடல்க ளிதுவெல்லாமெடுத்து
நண்ணப்பா பிறிதிவியின் ஜலத்தைவிட்டு
நளினமதா யுள்மூலஞ் சுத்திபண்ணே. 1117

கன்னிப்பிண்டமாக்கரு அகோரமாரண சொக்குபொடி

பண்ணியே யுள்மூலமீரல் பிச்சும்வாங்கி
பாவகமா யுலர்த்தித்தூளிடித்து வடிகட்டி
முண்ணியே முன்சொன்ன மாக்கருசேர்கொண்டு
மூலமென்ற வித்தூளில் சேர்தான்கொண்டு
அண்ணியே யிரண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டா
லகோரமான சொக்குபொடி யிதுதான்பாரு
தண்ணிமை யாயிராதே யிந்தத்தூளைக்கொண்டு
தனதாகவதிற் கலக்கும் வகையைக்கேளே. 1118

வகையான ஸ்திரீகெர்ப்பங் குழியானையும்
வளமான சுழல்வண்டுயீப் புலிகருவண்டு
துகையான குப்பைபுழு கருங்குளவிதானும்
துருவமென்ற செங்குளவி பச்சைசிறுவண்டு
நகையான மினிப்பிச்சி செவ்வாலரணை
நவிலுவோம் பல்லியெட்டுக் காலிப்பூச்சி
அகையான சிற்றெரும்பு பேரெரும்புமாகு
மருளினோந் திசைப்பூச்சி மரப்புழுதானே. 1119

தானென்ற செந்தேளு கருந்தேளுமாகுந்
தருவான செய்யான்பனை யேறிப்பாம்பு
மானென்ற சலபச்சை தவளையாகும்
மகத்தான தேறைவெள்ளை பச்சோந்தியிவையெல்லாம்
ஆனென்ற மண்ணில்வாழும் பூச்சியிருபலந்தான்
அருளினோம் பெரும்பூச்சி சமூலமாகும்
கோனென்ற யாகவகை துகையைக்கேளு
கூறினோ மிருபத்து மூன்றுவகையாமே. 1120

வகையான யிவையெல்லாம் ரவியுலரவைத்து
வாரஞ்சென் றெடுத்திடுவாய் சித்திரைகாலத்தில்
எகையான யிதுவெல்லாங் கல்லுரலிலிட்டு
யெழுவுலக்கை கொண்டுநீ சாமஞ்சாடு
அகையாகச் சாடையிலே மாத்தூளாகும்
அப்பனே யதைத்தோண்டி வடித்தெடுத்துக்கொண்டு
முகையாமல் முன்தூளில் கலந்துகொண்டு
முண்மைபெறப் பதனமதாய் வைத்திடீரே. 1121

வைத்துத் தானின்னமொருதூள் பொடியைக்கேளு
வசனிப்போம் பூச்சிவகை வளப்பமாக
நைத்துகின்ற வழிமறிச்சான் கண்ணீரல்பித்தும்
நலமான தேவாங்கு கண்ணீரல்பித்தும்
பைத்துகின்ற வாந்தைக் கண்ணீரல்பித்தும்
பண்பான கருங்குருவி கண்ணீரல்பித்தும்
செத்துகின்ற செம்பருந்து கண்ணீரல்பித்தும்
செயலான கோட்டான் கண்ணீரல்பிச்சே. 1122

பிச்சான விச்சுளியின் கண்ணீரல்பித்தும்
பிலமான குழிநரியிற் கண்ணீரல்பித்தும்
செத்துகின்ற பெருங்காடைக் கண்ணீரல்பித்தும்
செயமான புலிப்பல்லின் கண்ணீரல்பித்தும்

அத்தான நாகப்பாம் பீரல்கண்பித்தும்
அருளினோம் செம்போத்துக் கண்ணீரல்பித்தும்
கச்சான கருங்காக்கை யீரல்கண்பித்தும்
கழுதைக் கண்காலொடு பித்துமாமே. 1123

ஆமென்ற கருங்கோழிக் கண்ணீரல்பித்தும்
அடவான கருநாயின் கண்ணீரல்பித்தும்
நாமென்ற கரும்பூனைக் கண்ணீரல்பித்தும்
நலமான மலையுடும்புக் கண்ணீரல்பித்தும்
வாமென்ற செவ்வாலரணைக் கண்ணீரல்பித்தும்
மகத்தான கருமந்திக் கண்ணீரல்பித்தும்
கோமென்ற ராசாளிக் கண்ணீரல்பித்துங்
கூறினோந் தூக்கணங்குருவி கண்ணீரல்பிச்சே. 1124

கண்ணான புலிக்குறத்தி கண்ணீரல்பித்தும்
கணக்காக ஆகவகை யிருபத்துமூன்றும்
நன்றாகக் கொண்டுவந்து சித்திரைக்காலத்தில்
ரவிமுகத்தில் வாரமட்டு முலரச்செய்து
வண்ணாத வகையெல்லா மெடுத்துநீயு
மகத்தான கல்லுரலி லெல்லாமிட்டு
எண்ணான யெழுவுலக்கை பரிசாகக்கொண்டு
யிருசாமம் விடாமலதைச் சாடுவாயே. 1125

சாடயிலே மாத்தூளா மயத்தூளைத்தான்
சார்வாகத் தோண்டிவடித் தெடுத்துநீயும்
சூடதிலே முன்சொன்ன தூளதிலேசேர்த்து
துடியாகப் பதனமதாய் வைத்துநீயும்
நாடயிலே யின்னமொரு தூளைக்கேளு
நவிலுவோங் கடைசரக்கில் நலமாய்த்தானும்
ஆடயிலே சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
அடவான கோஷ்டமேலம் லவங்கப்பூவே. 1126

பூவான கஸ்தூரிமஞ்சள் புழுகுபூரம்
புனிதமெனுஞ் சாம்பிராணி சுக்கரிதாரம்
ஆவான வெடியுப்பு யிந்துநீரு
அன்பான கல்லுப்பு கோரைக்கிழங்கு
நாவான நாகமல்லிக் கிழங்குதானும்
நன்னாரி நத்தைச்சூரி வேரதாகும்
மாவான சிறியாநங்கை யிரியாநங்கை
மகத்தான வெண்குன்றி கருங்குன்றிவேரே. 1127

வேரான யெட்டிகொட்டை புங்கங்கொட்டை
விளம்புவோஞ் சிவனார்வேம்பு நரிமிரட்டி
ஆரான வழுகண்ணி தொழுகண்ணியாகும்
அடவான யேறழிஞ்சிக் கோட்டையாகும்
சேரான செந்நாயுருவி வேரதாகுஞ்
செம்பருத்தி சித்திரமூல முத்தாமணிவேர்
வாரான கருநெல்லி வேர்தானாகும்
வளமான வெட்பாலைமேல் புல்லுருவியாமே. 1128

ஆமென்ற கருவூமத்தை வேர்தானாகும்
ஆடாதோடை வேர்செம்முள்ளி நெரிஞ்சியரணைவேராம்
நாமென்ற பூனைக்காலி துரட்டைவேரும்
நல்ல சிவகரந்தைவிஷ்ணு மூலியாகும்
வாமென்ற யெலிச்செவிவேர் பொன்னூமத்தை
வசனித்தோம் திகைப்பூடு நாபிவேர்தான்
நாமென்ற கருங்காக்கணம் பூவும்வேரும்
நல்லவனீ மூலிதொட்டால் வாடியென்றெண்ணே. 1129

என்றான நரிப்பாலை வேருதானாகும்
இயல்பான குதியடி வேருமாகும்
நன்றான விலாமிச்சம்வேர் வில்வவேரும்
நளினமென்ற வவுரிவேர் கஞ்சாமூலி
வன்றான பேய்மிரட்டி வேருமாகும்
வழக்கான சீந்திற்கொடி மூலமாகும்
மன்றான முல்லைவே ரிருவாட்சிவேரும்
மாதளம் வேர்சிறுகட்டுக் கொடியுமாமே. 1130

ஆமேதானாக வகைவேர் மூலசரக்கும்
அருளுகிறோ மதினுடைய முறைதானப்பா
நாமேதான் சொல்லுகிறோ முறையைக்கேளு
நவிலுவோம் நாற்பத்து மூன்றதாகும்
ஏமேதா னிதுவகைக்குள் பலமூன்றாகும்
என்மகனே கொண்டுரவி முகத்தில்வாரம்
சேமேதான் சித்திரைநாள் காலாக்கினையிலுலர்த்தி
சிதறாம லெடுத்துக்கல்லு ரவியிற்றாக்கே. 1131

தாக்கியே யிருப்புலக்கை பெரிதாய்க்கொண்டு
சாடுவாய் முச்சாமஞ் சாடினாலையா
மாக்கியே மாத்தூளு போலேயாகு
மாத்தூளைத் தோண்டிவடித் தெடுத்துக்கொண்டு

மூக்கியே முன்தூளி லொன்றாய்ச்சேர்த்து
முத்தூளுஞ் சிதறாமற் பீங்கானிலிட்டு
வாக்குசித்தி முத்திபெறச்சிவ பூபதிசுண்ணம்
மனுசரித்தோம் சித்திபூ பதிதானென்றெண்ணே. 1132

எண்ணுதற்கு வகையென்ன புலத்தியனேகேளு
எண்கோணத் தின்மூல மடைத்துநீயும்
அண்ணவே விசுத்தியிலே யகோரத்தைநாட்டி
அடங்காத வாசிதனை விசுத்திதனிலிழுத்து
கண்ணவே கதிர்சோதி தீபசுடர்தன்னில்
கடும் ரவிக்குகைத்தாங்கிச் சுழியிலேற்றி
முண்ணவே யிடதுகலைத் தமர்தான்மூடி
மூதண்ட வாசிதனை ரேசகத்தில்நாட்டே. 1133

சத்திசிவம் சித்திக்க

நாட்டியே மயேஸ்பரத்தின் றீட்சையாருணர்வார்
நலமான யித்தியான தீட்சைதனைக்கொண்டு
வாட்டியே வடதுகலை மேரதனில்நிறுத்தி
மகத்தான தெய்வலோக சேர்க்கைகண்டு
தேட்டியே தீட்சைதனை மவுனத்தூட்டி
தியான மண்டலஞ்சுற்றி தம்பியொருநூறு
பூட்டிவரும் நாளொன்று நாலுசாமம்நானூறு
புகழாகச் சாடித்தால் மகேஸ்வரமுஞ்சித்தியாச்சே. 1134

ஆச்சப்பா மகேஸ்பரியும் பிரசன்னமாவார்
ஆத்தாளு மப்பனுமே வரந்தானீவார்
ஆச்சப்பா யவர்வரத்தா லறுபத்துநாலு
அஷ்டமா நவச்சாரஞ் சித்தியாச்சு
நாச்சப்பா தொழில்களெல்லாஞ் சித்தியாச்சு
நவசரா சரங்களெல்லாஞ் சித்தியாச்சு
காச்சப்பா ஞானசித்தி கவுன்சித்தி
கனயோக யஷ்டமா தொழிலுஞ்சித்தே. 1135

சித்தான யெனக்குமுன்னோர் சொன்னவடமொழிகள்
சூட்சமையா யித்தீட்சை யிப்படியார்சொன்னார்
எத்தான யிக்குருவே எனக்குப்பின்னோர்
எவரறிவார் பதினெண்பேர் மறைத்தசூட்சம்

வித்தான பிறிதிவியிலுள்ள சித்தரெல்லாம்
விளம்பவில்லை யிக்குருவை வெளிவிட்டேன்பார்
கத்தாலு மிப்பொருளைக் கற்கவேண்டுங்
கற்காட்டா லாண்மடையர்பெண் ணெண்ணலாமே. 1136

எண்ணவே குருசாட்சி யெவருஞ்சொல்லார்
யான்வெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் மறைத்திடாமல்
உண்ணவே சிவன்சொன்னா ருமைமறைத்தாள்
ஓகோகோ யென்னந்திக் குரைக்கும்போது
தண்ணவே வெளியடக்கம் நந்திசெய்தார்
தன்வந்திரி வெளிவிட்டார் பாகமில்லை
அண்ணவே யீஸ்பரிதான் மவுனவெளிவிட்டார்
அகத்தியனு மகாதெளிவா யறைந்திட்டேனே. 1137

அரைந்திட்ட சௌமிய சாகரமின்னூலில்
அதீதபண்போர் மறைத்தபொரு ளெல்லாம்விண்டோர்
மறைத்திட்டா ரின்னூல் சௌமியத்தைக்கண்டோர்
மயங்கார்கள் செய்பாகம் கைபாகமெல்லாம்
திறந்திட்டேன் குருபாகஞ் சுத்திமுறைதீட்சை
கூறினோ மொளிக்கவில்லை கூர்ந்துபாரு
வறைந்திட்டோம் சொக்குபொடி சித்தியாச்சு
மகத்தான பொடிகட்கெல்லாம் குருவிதாச்சே. 1138

தெய்வலோக சொக்குபொடி

ஆச்சென்ற பொடியெடுத்து தூபதீபம்
அன்னமறு சுவையுடனே நைவேத்தியம்பூசை
வாச்சென்ற தெய்வலோகச் சொக்குபொடிதான்
வளமான யிப்படியில் சகலசித்துமாகும்
மாச்சென்ற யின்னூலில் சாலமிதிலாடு
மதற்கெல்லாங் குருவிதுதான் மயேந்திரசித்தாகில்
ஏச்சென்ற வதீதசித்துக் கெல்லாந்தானும்
எள்ளளவு பொடிபட்டா லெல்லாமாமே. 1139

ஆமப்பா புலத்தியனே ஐயாகேளு
அறுபத்து நாலுக்குங் குருவாம்பாரு
மாமப்பா மதீதகெஜ கரணத்துக்கு
மகத்தான கோகரண சித்துக்கெல்லாம்

கோமப்பா கோடாகோடி சித்துக்கெல்லாம்
குருவிதுதான் சகலத்திற்கும் மூலமூலம்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் நவலோகப்பொடியில்
நவிலுவோ மெள்ளிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளே. 114

பொடிக்குத் தியானவெழுத்து

கொள்ளவே பொடியெடுத்துக் கரத்திலேந்திக்
குருவான சுத்தசல முள்ளிடைதானிட்டு
அள்ளவே குருசெயநீர் துவரம்பருப்பிடைதான்
அதில்வார்த்து நாதவிந்து பாதி
வள்ளவே தியானித்து ஓம்-அறிம்மென்று
வளமாகக் கஸ்தூரியெள் ளிட்டுக்குழைத்து
மொள்ளவே மந்திரத்தா லுச்சாடித்து
முனைவெள்ளிக் கண்புருவத்திற் றிலர்தந்தீட்டே. 1141

தீட்டியே யொருநூறு செபிப்பாயாகில்
திசைநாலு திக்கெட்டுக் கொன்றுபதினாறு
ஆட்டிடவே யாதியந்த மண்டமெல்லாம்
அதிலுள்ள வதிசயங்க ளெல்லாங்காணும்
மேட்டியாய்த் திரியாதே மேதினியிலுள்ள
வேடிக்கை களதீதமெல்லாங் காணலாகும்
மூட்டியே நாகத்தில் வாசிதனைக்கொண்டு
மூர்க்கம்தாய் சிங்கெனவே கும்பிப்பாயே. 1142

கும்பித்து ரசக்குளிகை வாயிலிட்டுக்
கும்பமென்ற பொதிகைக்குப் போகவென்று
நம்பித்து தெட்சணமே போகவென்று
நலமாக நினைத்துமே வாசிதனையொட்டி
அம்பித்து தெட்சணமே யெழும்பினாக்கால்
அம்மலையிற் கொண்டுவிடுங் குளிகைமைந்தா
எம்பித்துப் பார்க்கையிலே யானுங்காண்பேன்
யான்கண்டால் சித்திமுத்தி தருவேன்பாரே. 1143

பாரப்பா யான்கண்ட போதேயையா
பனிரண்டு கலையுஞ்சித்தி முத்தியாகும்
ஆரப்பா வறிவார்கள் மோட்சமீவோரை
யறுபத்து சித்திமுறை தீட்சைசொல்வேன்

மாரபபா¬யதன்பிறகு மகாகோடிசித்தர்
வருஷிப்பார் கேட்டபொரு ளெல்லாஞ்சொல்வார்
தேரப்பா சித்தரெல்லா மெச்சிக்கொண்டு
சேனாதிபதி பட்டமுனக் களிப்பார்பாரே. 1144

பாரப்பா புலத்தியனே வையாகேளு
பதினான்கு லட்சநூ லதீதத்துக்கு
வேரப்பா தெய்வலோக சொக்குபொடியென்பார்கள்
வேதையெல்லா மிப்பொடி தொட்டாட்டினாக்கால்
தூரப்பா வெகுதூர மொருவர்காணார்
சொன்னாலுங் கருக்காணா சூதென்பார்கள்
ஆரப்பா சித்திரெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
அதீதமெல்லா மறைத்தாரென்று கூறுவாரே. 1145

கூறுவார் சாஸ்திர பாஷைகாணார்
கூரிருக்கும் போதகத்தின் பொருளைக்காணார்
தேறுவார் சாஸ்திரத்தின் பயனைக்காணார்
செப்பினோருக்கு மூலத்தின் றெளிவைக்காணார்
மாறுவார் வாயதனா லனேகங்கேள்விசொல்லார்
மகத்தான வுயிருக்கு மகிமைகாணார்
ஊர்தோரும் பேயதுபோல் பினத்துமாட்டை
யுலகப்பே யாபேயைக் குருவென்பாரே. 1146

குருவான பேயதனைக் குருவென்றெண்ணிக்
கொள்ளடங்காத் தீவினையைக் கோறுமட்டி
அருளான சுரூபமதை மனதாற்காண்பீர்
ஆதார நிலையேகி யன்பாய்நீயும்
மருவான பிரமத்தைக் காணவென்று
மவுனமதில் வேதனால் விசிக்கஞ்செய்தால்
சருவான சதாசிவத்தைக் காணலாகுஞ்
சச்சிதானந்த வெளிதான் காண்பீரே. 1147

காணவே ஞானசத்தி யப்போதெய்துங்
காணிடுங் காண்ஞானிக்கு கருவாகாது
பேணவே பிண்டகரு வாகாதையா
பெருமூல சுழிக்கருதான் பேசும்பேசும்
மாணவே மவுனிக்குக் கருவைக்கேளு
மவுனத்தால் வாசிதனை கும்பித்தாலே
கோணவே ரசகுளிகை தம்பனத்தினாலே
குருதிபடு மவுனசித்தர் குருவிதாமே. 1148

ஆமென்ற சிவயோகவாய்வு பத்தும்நிலைத்தால்
அங்கங்கே தமர்வாசல் பத்துமூடும்
மூமென்ற வாய்வதுவு மூடினாக்கால்
முறுதிபடுஞ் சிவயோகங் குருவிதாச்சு
நாமென்ற சித்தருக்குச் சுவாசமெல்லாம்
நரம்பெல்லாம் பிகிந்துநாணி பாவனைபோலாகில்
சரமென்ற தேகசடங் கெட்டியாச்சு
சட்டைபோனால் சித்தனென்று பேருண்டாச்சே. 1149

உண்டான கடைசரக்கா லொன்றுமாகாது
ஓகோகோ மூலிகையா லொன்றுமாகாது
வண்டான தாசியினா லொன்றுமாகாது
வாய்வு வென்றததனாலே யொன்றுமாகாது
நன்றான புத்தியறி வொன்றாய்வேணும்
நாவுபலபல நினைவு யெண்ணலாகாது
தொண்டாது வாதியடா வாதக்காரன்
தொடுகுருவா முப்புகுரு வழலையாமே. 1150

ஆமென்ற வாதிகுரு வழலைவிட்டால்
அடவான வெரையொன்று குருவொன்றில்லை
நாமென்ற வதன்தொழில்கள் வழலையாபல
நலமான வவர்க்குரு சவர்க்காரந்தான்
தாமென்ற சவர்க்கார மதியாகுஞ்
சமர்த்தான சவர்க்காரம் பிரமபிண்டம்
போமென்ற பிறவிபிண்டம் வழலையாதி
பெண்ணடி தான்பன்னீரு குருவுமாச்சே. 1151

பிண்டம் சுத்திவகை பெண்ணடியாதி

ஆச்சென்ற தெய்வலோகச் சொக்குப்பொடிதான்
அரகரா பதனமதா யடக்கஞ்செய்து
வாச்சென்ற முன்சுத்தி பிண்டம்வாங்கி
வாய்முழிந்து பிண்டந்தனில் சலத்தைவார்த்து
காச்சென்று கழுவிடவாயே கிவிசையப்பா
கண்ணாடி யொளிவதுபோற் காணுங்காணும்
வாச்சென்ற பிண்டத்தின் றலையைவாங்கி
மத்தலையில் மயிர்ச்சவ்வுங் கோரைபோக்கே. 1152

போக்கியே யண்டைமூளை சிதறாமற்றான
புனிதமதா யண்டபொடி சொக்குச்சுண்ணம்
ஆக்கியே யாவதற்குக் கல்லுரலிலிட்டு
ஆறுசாம சுத்தசலம் விட்டுச்சாடி
தூக்கியே யாடையிலே மெழுகுபோலாந்
துருவமென்ற மெழுகதனைத் தோண்டியப்பா
ஏக்கியே தோண்டியதைப் பீங்கானிலிட்டு
என்மகனே குருசெயநீ ரிரண்டுசேர்வாரே. 1153

காய்கண்ட தலைமூளைசுண்ணம்

வார்த்துமே கரமதுவால் கலக்கிநீயும்
வளமாக நஞ்சுகொடி சுண்ணமரைப்பலந்தான்
ஆர்த்துமே ரவிதனிலே வைத்திடுசாமம்
ஆயிடுங்காண் மெழுகுகட்டி பொரிபோலரியுமப்பா
நாற்றிசையு மயக்கலா மிப்பொடியினாலே
நவிலுவோம் சந்திரன்போல் வெளுமைகாணும்
போற்றிடுவாய் பொடியதனை யெடுத்துக்கொண்டு
பூரணமே மீசைசெய்து பதனம்பண்ணே. 1154

பண்ணுமந்தப் பொடிதனிலே சேரொன்றுவாங்கி
பண்மைபெற வடிகட்டி பொடியைக்கொண்டு
அண்ணுமந்தப் பொடிதனைப் பீங்கானிலிட்டு
அடவான திருகுகள்ளிப்பால் சேருமிட்டு
உண்ணுமந்தப் பொடியதனைக் கூட்டிமத்தித்து
ஓரிடையாய்க் கையகலஞ் சதுரம்பண்ணி
பெண்ணுமந்த வில்லைதட்டி சித்திரைநாள்ரவியில்
பெலமாக வுலருமட்டும் ரவியில்வையே. 1155

வைத்ததனை யுலர்த்திபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
வளமான அண்டோடு மெழுக்கவசஞ்செய்து
நைத்ததனை நாதவிந்தாற் சீலையேழுசெய்து
ரவியிலரை நாழிவைத்து யெடுத்துநீயப்பா
ஐத்துநீ காடையொரு புடத்தைப்போட்டால்
அப்பனே தலைமூளைச் சுண்ணமாகு
முத்துபோல் நீறியது நீறாய்ப்போகு
மூலதுரை காய்கண்ட சுண்ணமாச்சே. 1156

முன்சுண்ணத்துக்குத் தியானம்

போற்றியே பிண்டமதைக் கழுத்துகொண்டையா
புகழுவோங் கால்மட்டாய் சிதறொட்டாமல்
ஆற்றியே யெடுத்துமதைச் சொல்லக்கேளப்பா
அரகரா வெடியுப்பு சவர்க்காரவுண்டை
நாற்றிசையும் புகழ்பெறவே கல்லுப்புச்சூட
னலமான பூரமுடன் கஸ்தூரிமஞ்சள்
பாற்றியே வெண்காரங் கஸ்தூரிபுனுகு
பண்பைபெறு மல்லிகைப்பூ முல்லைப்பூவே. 1157

பூவான யிருவாட்சி செங்கழனிப்பூவும்
புனிதமென்ற தேவதாரஞ் சந்தனம்
ஆவான மல்லிப்பூ தாமரைப்பூவும்
அடவான சாதிக்காய் லவங்கப்பூவும்
மாவான அழிஞ்சிப்பூ மாதளம்பூவு
மருவு மருக்கொழுந்து வெட்டிவேரும்
தாவான கொட்டியும் பங்கிறாவுமாகும்
சாதிமல்லிப் பூவுடனேவீதம் வகைப்பலமும்ரண்டே. 1158

ரெண்டான யிதுவகைகள் சமூலம்வாங்கி
நிலைபெறவே கல்லுர விட்டுநீயும்
எண்டான யெழுவுலக்கை வாகக்கொண்டு
யிடித்தெழு சாமமதைத் தூளதாக்கி
நன்றாகத் தோண்டியதை வழித்துக்கொண்டு
நவிலுவோம் வடித்தூளிற் சேர்தான்வாங்கி
குன்றாமற் பீங்கானி லிட்டுநீயுங்
குருசெயநீர்த் தூளதனி லிரண்டுசேர்வாரே. 1159

வார்த்துமதைக் கூட்டையிலே குழம்புபோலாகு
மக்குழம்பை வாரிபிண்ட வுருமேற்பூசி
ஆர்த்துநீ யதன்வயிற்றி லூற்றுசேர்குழம்பு
அரகரா வூற்றியதின் வயிரைத்தானும்
கார்த்துநீ கரும்பூனை நரம்பெடுத்துக்
கருபாவம் சிசுவயிறை மூடித்தானும்
நார்த்துநீ சித்திரைநாள் முதற்கொண்டையா
நாற்பது நாள்வைகாசி நாள்பத்துமாமே. 1160

பத்தான மனிதருலவா திடந்தான்பார்த்து
பரும்வேலி முள்போட்டு வுருகிறவரைக்கும்
நத்தான நற்பதுநாள் கடுரவியிலையா
நவிலுவோஞ் சருகதுபோல் நன்றாயுலர்த்தி
எத்தான பிரமபூசை ஓம்நயவசிமவென்று
இறிம்அறிம் ஐயுஞ்சவ்வுங் கிலியுமென்று
சித்தான ரோகணிநாள் சித்திரைசுக்கிரவாரம்
செயமாக வொருநூறுபிண்டம் வைத்துச்செய்யே. 1161

பிரமாதியானம் முன்னுலர்த்தின் பிண்டத்தூள்பெட்டி

செல்லப்பா யித்தியானந் தீட்சையோத
செணப்பொழுதில் பிண்டமது சித்தியாச்சு
மெய்யப்பா வெளியாகச் சொல்லிவிட்டோம்
வேதாந்த சிசுபாலன் றயிலங்கேளு
உய்யப்பா வுலகமதி லாருஞ்சொல்லார்
வுருதிபெறச் சொல்லுகிறோ முருவைக்கொண்டு
கையப்பா கல்லுரலி லுருவைவைத்து
கருணைபெற விருப்புலக்கை கொண்டுசாடே. 1162

சாடவே மாவதுபோ லாகும்பாரு
சார்வாக முச்சாமஞ் சாடிக்கொண்டு
ஆடவே தோண்டியதை வடித்தெடுத்து
அத்தூளை சீஷாவிற் பதனஞ்செய்து
பூடவே பூமாதை மனதிலெண்ணிப்
பூரணமே மவுனமதா பூணிக்கொண்டு
நாடவே சிங்கமவ் வவ்வுமென்று
நாட்டிடுவாய் ஓம்ஸ்ரீறீயும் வூம்மெண்ணே. 1163

எண்ணவே யொருநூறு தூளைவைத்து
யென்மகனே பிலக்கவே சித்தியேறும்
முண்ணவே மூலதீட்சை யுருவுகாச்சு
மூவுலகு மிப்பொடியால் வசியமாகும்
நண்ணவே முன்னோர்க ளாருஞ்சொல்லார்
நாம்சொன்னோம் பலமுறை தானாட்டொண்ணாது
வண்ணவே வடியில்நின்ற பொடியைக்கொண்டு
மகாசித்து மாடுதற்குச் சுண்ணமாமே. 1164

வாலைசுண்ணம்

சுன்னமென்ற வாலைபதி னாறுமாற்று
சூட்சமென்ற வாத்தாளைக் கல்வமதிலிட்டு
அன்னமென்ற வத்தூரளில் சொல்லக்கேளு
யானைப்பால் சேர்விட்டு முன்சொக்குப்பொடித்தூளில்
வன்னமென்ற பலமஞ்சு கல்வமதிலிட்டு
மகத்தான சுத்தசலம் பேர்கொண்டுவிட்டு
நன்னயமா நாதவிந்து மூன்றுபலமிட்டு
நஞ்சுகொடி சுண்ணமரைப் பலந்தான்போடே. 1165

போட்டு யிருசாமமதை யாடினாக்கால்
புகழான வெண்மைநிற மெழுகுபோலாம்
ஆட்டியதை வழித்துவில்லை யுள்ளங்கையகலம்
அடவாக வஞ்சங்குல நீளமாக
சாட்டிடுவாய்ச் சதுரமதாய் வில்லையதாய்ச்செய்து
தாக்கான சித்திரைநாளுத் திரட்டாதிகுருவாரம்
நாட்டிடுவாய் வில்லையதை வாரம்பதினைந்தில்
நன்றாக வுலர்த்திட வெங்கலம்போலாமே. 1166

சுண்ணத்தால் தாம்பர ஏமம்

ஆமப்பா வில்லையதை யெடுத்துக்கொண்டு
அதன்மேலே யண்டமெழு கவசஞ்செய்து
நாமப்பா நாதவிந்தாற் சீலையேழுசெய்து
ரவிமுகத்தில் சாமமது வுலரவைத்து
கோமப்பா கோழியென்ற புடத்திற்போட
குருவான வாலைசுண்ணம் வெளுத்துநீறாம்
வாமப்பா நீறாகும் பலந்தான்கண்டு
மைந்தனே புடமாறி வில்லைவாங்கே. 1167

வாங்கியே கவசமது சீலைவாங்கி
மாதுசிரோன்மணி வாலைபூசை செய்து
தூங்கியே திரியாதே சுரைப்பரண்டிலையா
சுண்ணமதை யிட்டுநீ சொல்லக்கேளு
ஏங்கியே திரியாதே யஷ்டமாசித்தும்
மிச்சுண்ணங் குருவாலை யாடலாகும்
நாங்கியே யிருபத்துநான்கு சித்துமாடும்
நவலோக மெல்லாநீறும் நளினமதாயாமே. 1168

முன்வாலைசுண்ணம் செந்தூரமாக

ஆமென்ற நஞ்சுகொடி சுண்ணமதற்கையா
அருளினோ மதற்கதிகம் வாலைசுண்ணம்
நாமென்ற தாம்பரத்தை யுருக்கிசாய்த்து
நல்லசெம்பு சேரண்டுசுண்ண முளுந்திடைதான்
காமென்ற கைபாக மறிந்துபோட்டால்
கனகமாம் பதினாறு மாற்றுகாணும்
ஏமென்ற சரக்கறுபத்து நாலு
யென்மகனே மெழுகாகுஞ் சுண்ணமாமே. 1169

ஆமப்பா சரக்கெல்லாங் களங்கமாகும்
அக்களங்கில் கோடாகோடி வேதையாடும்
நாமப்பா யிச்சுண்ணத்தா லனந்தசித்திபெற்றோம்
நளினமென்ற சுண்ணமிது பதனஞ்செய்து
கோமப்பா குருபதத்தில் தியானபூசை
குருவான பூரணமே பணிந்துபோற்று
வாமப்பால் சொரியுமடா மவுனஞ்செய்தால்
மாய்கையெல்லா மற்றுதடா மதியாற்றானே. 1170

தானாகச் சுண்ணமதைச் செந்தூரஞ்செய்ய
சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே சார்வாய்க்கேளு
வானான வாலைசெந்தூரஞ் சொல்வேன்
மகத்தான கனம்நோயதற் கெல்லாந்தான்
கோனான குருசெயல் தன்னருளினாலே
கூறுவோம் வாலைசுண்ணஞ் சேர்கொண்டையா
பேனான பீங்கானில் சுண்ணமிட்டுப்
பிலமான வெங்காய மெழுகுபணவிடையே. 1171

இடையான குருசெயநீர் நாதவிந்து
யென்னசொல்வேன் சுத்தசல மூன்றுமதைக்கேளு
திடையான வொவ்வொரு நீர்விதம்பலமூன்று
தெளிவான நீர்தன்னைப் பீங்கானிலிட்டு
நடையான சவர்க்கார வுண்டைபலமிட்டு
நளினமதா யதைக்கூட்டி மத்தித்துக்கேளு
தடையறவே யுண்டைசெய்து ரவியிலிருசாமந்
தாக்கியதை யுலர்ந்ததொரு வுண்டைவாங்கே. 1172

வாங்கியே யுண்டைதனைச் சுத்தசலஞ்சேரெட்டில்
வளமாக வுண்டைதனைச் சலத்திலிட்டுக்கேளு
தூங்கியே திரியாதே ரண்டரைநாழிகைதான்
துதிபெறவே யூறினபின் னெடுத்துப்பார்த்தால்
நாங்கியது வெண்கலம் போலுருளுமாகில்
நவிலுவோம் வெண்கல வுண்டைசத்தமெத்த
பாங்குபெற வுண்டையதை யுள்ளங்கையிலிட்டு
பண்மைபெற வுன்விழியா லுற்றுபாரே. 1173

உற்றுதான் பார்க்கையிலே சோதியொளிகாணு
முன்னைப் போல்சுரூபமெல்லாஞ் சிவமாய்த்தோற்றும்
பற்றுநிலை சடமதுவில் நின்றாயானால்
பாணமெல்லாம் பளிச்சென்று நிறமதிகங்காணும்
ஏற்றதினா லறிவாளி நீயேயானால்
யிருக்குநிலை கண்கண்ட போதேயெடுத்துக்கொள்ளு
சற்றுமது சௌமியந்தான் சத்தியவாக்கு
தவறாது அறிவுடையோன் றண்மையாமே. 1174

தவறாது யெப்படிதா னென்பீரையா
தண்மைபெருமைக் குணமிலட்சண மிதுவஞ்சாகில்
நன்மைபெரும் வாதசட்டங் கூறதாகும்
நல்குவோம் வாறிது ராசியுள்ளோன்
அண்மையென்ற வவர்க்கெய்து மோட்சஞ்சித்தி
யடவெல்லாம் பிடித்த குறியறிவாரையா
துண்மை யவர்க்கொருநாளும் வாராதப்பா
சொன்னோநா னகஸ்தியனென்று துதிசெய்வாயே. 1175

துதிசெய்வோம் வாலைபூபதி செந்தூரஞ்
சொன்னதொல்லா மாடுமடாயதன் பெருமைகாணார்
அதிகமது யிதன்பெருமை யாருங்காணா
ரதுகண்டோ ரரிதப்பா யெளியோருக்கும்
சதியவரை செய்தாலுஞ் சித்திரவகைசெய்தாலும்
தவறார்க ளவர்மனது தாமறிந்துநிற்பார்
சதியொருநாள் செய்வார்களவர் நன்மைபெருமை
சத்துருவைக் காக்குமவர் தண்மைமதிதானே. 1176

மதியறிவால் ரவியுமதுவுஞ் சேர்ந்தால்
மகத்தான பலபுத்தி யதீதமாகும்
மதியான ரவிதனிலே மதியுஞ்சேர்ந்தால்
அறிவொன் றிலடக்கமதா மெல்லாமையா

ததியான புருவமையங் காணுவோர்கள்
தாக்கான பூரணமே யறிவாரையா
விதியான யென்னறிவு யிலைத்துதானால்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிடங்காண்பாயே. 1177

காண்பதற்கு முன்சொன்ன வுண்டைதனைவாங்கிக்
கதிர்முனை யதுபோலே துவாரம்பண்ணி
நாண்பதற்கு சுத்தசல மெள்ளிடைதானதிலிட்டு
நன்மைபெறப் பீங்கானி லுண்டைதனைவைத்து
பூணவே குருபதத்தைத் தியானஞ்செய்து
பூப்பணிந்து ரவிமுகத்தி லரைநாழிமட்டும்
வாணவே வைத்திடவே வைத்தீராகில்
வளமான செந்தூரமாய் வருகும்பாரே. 1178

பாரப்பா முருக்கம்பூ யிதற்கீடுண்டோ
பாரேழு சாகரமு மிதற்கீடுண்டோ
வேரப்பா கஸ்தூரி யிதற்கீடுண்டோ
வேணதுண்டு பலநிறமு மிதற்கீடுண்டோ
ஆரப்பா வாலைபூபதி செந்தூரம்
அதுமலர்ந்த பூவதனைச் சுரைப்பரண்டிலிட்டு
நேரப்பா நிராமயமாய் சோதியொளிதன்னில்
நினைவையொட்டி மவுனமதில் தியானஞ்செய்யே. 1179

செய்யப்பா சிவநயம-ஓம் மென்றுவாறுஞ்
செபிக்கையிலே ஸ்ரீ-றீம்-இறீமென்று செபியிருநூறு
மெய்யப்பா வெளிதிறந்தே னென்மேலாணைரண்டு
வெளிவிடா செந்தூரம் பூசைசெய்து
கையப்பா வெகுபதனம் வைத்துப்போற்றி
கருணை பெறச்சித்திக்குங் கருவேயெய்தும்
பொய்யப்பா வுலுத்தர்சொல்வார் சாஸ்திரம்பொய்யென்பார்
பூரணமே மனதறியாப் புலையர்தானே. 1180

தானென்ற செந்தூரம் பெருமைமெத்த
தனதாகச் சொன்னாலு மறிவேவேணும்
வேனென்ற செகத்தோர்கள் கர்மநோய்க்கு
விளம்புவோம் வாலையிட வாசம்பட்டால்
நாமென்ற நமன்வந்தாப் போலேயல்லோ
நடுநடுங்கி யோடுமடா விதிநோயெல்லாம்
வானென்ற வாதத்தால் வருநோய்க்கெல்லாம்
வசனித்தோங் கடுகுப் பிரமாணந்தானே. 1181

தானென்ற செந்தூர மிவ்விதமாய்கொண்டு
தருவான சுத்தசலம் பணவிடைதானிட்டு
கோனென்ற குழைத்து நோயாளிநாவால்
கூறிடவே மூன்றுவேளை செந்தூரமுண்டால்
தேனென்ற வாதமுதல் பித்தம்யாவும்
தீராத சேத்துமமு மொதுங்கியோடும்
ஆனென்ற வதீதநோ யெல்லாமோடும்
அப்பனே கன்மவினை துலைந்துபோமே. 1182

போமென்ற பித்தத்தா லெழுந்தநோய்க்குப்
போடுவாய் பொட்டிலுப்பு செயநீர்தன்னில்
ஆமென்று முன்சொன்ன பாகவிதங்கொடுத்தா
லாறிவிடும் பித்தத்தாலெழுந்த நோயெல்லாம்
வானென்று வாறுபோலமு துண்டாயானால்
வச்சிரம்போல் தேகமெல்லாம் வளப்பமாகும்
தாமென்ற சிலேர்ப்பனநோய் சகலத்துக்குஞ்
சொல்லிடவே குருநீரில் கொடுத்துப்பாரே. 1183

கொடுத்திடவே யெட்டுநா ளுண்டாயானால்
குறிகெட்ட சிலேற்பனநோ யெப்படிபோகும்
முடித்திடுவாய் வாதபித்த சிலேற்பன
மூன்றுக்கு மூதண்டமிது வாதிசெந்தூரந்தான்
வடுத்திடவே வயித்தியர்க்குக் குருவிதப்பா
வாதமென்ற வழலைக்கு மதீதம்பாரு
நடுத்திடவே ஞானகற்பமிது வான்றாற்றான்
நன்றான வட்டசித்து மாடுமென்றே. 1184

என்றான வாலைபூபதி செந்தூரந்தான்
மார்செய்வார் சிவயோகி யவரேசெய்வார்
நன்றாக நாம்சொன்னோஞ் சௌமியத்தில்
நவசித்தரின் னூல்போற் சொல்லவில்லை
வன்றான யின்னூலிற் சொன்னதெல்லாகுருவு
வழிபாதை சுருதிமுடிவு யின்னூலாதி
கன்றான யேமகாவியந்தான் பஞ்சகாவியங்
கருணைபெறு மின்னூலும் நிகண்டோடேழே. 1185

ஏழான விதன்கோர்வை சுருக்கமெல்லாந்தான்
யென்மகனே பார்த்துவுரை தெளிந்தாரானால்
கூராக நிலைத்திடுங்காண் வாதமெல்லாந்தோயுங்
குருவாணை யென்குருவால் நன்றாய்ச்சொன்னேன்

வாரான பெருவாழ்வு சிவயோகவாழ்வு
மற்றதெல்லாம் சடலமப்பா மலைத்தீடீமக்கள்
சாரான சௌமியத்தி விண்டதெல்லாம்வெளிதான்
சர்க்குருவின் கமலபதஞ் சாட்சிதானே. 1186

தானென்ற நாங்கள்சொன்ன பொருளெல்லாந்தான்
சாக்கினூ லேடாகச் சாற்றினோம்பார்
போனென்ற பொருளெல்லாம் பொடியாய்ச்சொன்னோம்
பொருளறிவான் சென்மராசி யிருந்துதானால்
பானென்ற பாகமடா யின்னூல்போலொருநூலுமில்லை
பகராது பகர்ந்தாலு மறைப்பாய்க்காணும்
கோனென்ற நிகண்டெண்ணூ றதீதபீடம்
கூறினோம் பதினாறு லட்சத்துக்கே. 1187

லெட்சமென்ற லெட்சயத்தை யெவருங்காணார்
நிகண்டெண்ணூறிருந்துதானால்பாஷையெல்லாந்தோன்றும்
அட்சயந்தான் பெறுவதற்கு நிகண்டுவேணும்
அப்போவல்லோ வாதத்தின் மறைப்பெல்லாம்விள்ளும்
பட்சமென்ற நிகண்டதனை வைத்துக்கொண்டு
பாஷை யறிந்திட்டாக்கால் பண்மையாகும்
கட்சிபெறு மெண்ணூர்தா ணார்கொடுக்கப்போறார்
கனகமென்ற திரவியத்தைக் கொடுத்துவாங்கே. 1188

கொடுத்தாலும் பணங்கோடி யீயாரீயார்
கூறினதோர் சேதியெல்லாம் நிகண்டில்விள்ளும்
அடுத்தாலு மாசானை நிகண்டைப்பாரு
மவரீயார் சேதியெல்லா மறியலாம்பார்
கடுத்திட நூல்கொடுத்ததோர் மனதுநொந்தாக்கால்
கனகம்நோய் சித்திக்கு முண்மைபாரு
தொடுத்தொருவர் வாய்பேசார் நிகண்டிருந்தால்
தலைவனையுந் தலைவியையுங் காணலாமே. 1189

அஷ்டகர்மச்சீலை

காணலா முன்சொன்ன தலைப்பிண்டந்தான்
கருணைபெறச் சொல்லுகிறோம் .புலத்தியாகேள்
ஆணலா மறுபத்து நாலுமாட
யஷ்டகர்மச் சிலையது கையருளக்கேளும்

பேணலாம் பிண்டமதைக் கல்லுரலிலிட்டுப்
பேறாக முன்சொன்ன பிண்டமாவிட்டு
தோணலாஞ் சுத்தசல மிரண்டுசேரிட்டு
துதிபெறவே யகார விந்துவுகாரவிந்தே. 1190

விந்தான யிரண்டதுமே யொவ்வொன்றுசேரு
விட்டதிலே யிதலோகப் பொடிசேரண்டு
செந்தான செயநீர் மெழுகெல்லாமையா
சிறப்பாக வொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு
அத்தான செயநீர்வகை யெல்லாமைந்தா
அருளினோ மொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு
மைந்தான திருக்கள்ளிப் பால்சேரண்டு
மைந்தனே மாக்கருசேர் வளமாய்ப்போடே. 1191

போட்டு யிரும்புலக்கை கொண்டுபதினாறுசாமம்
புகழாகச் சிறுகெங்கை படியாற்றன்னில்
ஆட்டுவாய் சாமமதுக் கொருதரம்விட்டு
அடவான யிருப்புலக்கை யதனாற்சாடு
வாட்டுவாய் கருநாகப் பழமதுபோ
லாகுமப்பாகங்கண்டுநீ யஷ்டமா மெழுகை
வாட்டுபெற வெல்லாநீ தோண்டியப்பா
வரிசைபெற மெழுகெடுத்துப் பீங்கானில்வையே. 1192

அஷ்டமாத்தயிலம்

வையப்பா யம்மெழுகில் யாதியதையெடுத்து
வளமாகப் பீங்கானில் வைத்துநீயும்
எய்யப்பா வாலைபூபதி செந்தூரமதனில்
விராகனெடை மெழுகு நடுவதனில்வைத்து
நையப்பா ரவிமுகத்தி லொருநாழிவைத்தால்
நலமான வஷ்டமா தயிலம்பாயும்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை தயிலமதைக்கொண்டு
பூசைசெய்து சீஷாவிற் பதனமதாய்ப்பண்ணே. 1193

பண்ணப்பா மதிமெழு கெடுத்துநீயும்
பாலகனைப் போல்ரெட்டு சீலையுருவாய்ச்செய்து
கண்ணப்பா முகங்கால்கள் கையுண்டாக்கி
கனத்தமெய் வாயுகடு கருவுண்டாக்கி

எண்ணப்பா வண்ணமெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்து
என்மகனே காவியத்தின் பாகங்கண்டு
அண்ணப்பா முடித்துசீலை திரியுண்டாக்கி
அஷ்டயோக சித்திபெற பதனஞ்செய்யே. 1194

இந்நூல்சுருக்கமுந்நூறும்பாரு

பதனமென்ற சீலையினுட ஆட்டமெல்லாம்
பண்மைபெற மிந்நூல்சொச்ச முன்னூற்தன்னில்
அதனமென்ற யிருபத்து நான்குசித்தி
யடவாக ஆடுதற்குகருவைச் சொன்னோம்
மதனமதாய் திரியாதே யிந்நூலாதி
மைந்தனே ஆயிரத்திரு நூறுதன்னில்
குதனமென்ற குருக்களெல்லா முடித்தோம்பாரு
குருநூலு சௌமியசாகரந்தான் பாரே. 1195

பாரப்பா புலத்தியனே முன்னூறும்பாரு
பரிவாக வாயிரத்தைந் நூறும்பாரு
ஆரப்பா வறிவாளி சமுத்திரம்தன்னில்
ஆடலாங் கடைபோட்டு முன்னூற்தன்னில்
வேரப்பா சித்துவிளை யதீதமெல்லாம்
விளம்பினோம் சொச்சமும்நீ விரித்துப்பாரு
தேரப்பா தேகசித்தி காயசித்திசொன்னோம்
சிவயோக சித்திமெய்ஞ் ஞானசித்தே. 1196

சித்தான மவுனசித்தி கெவுனசித்திசொன்னோம்
தெளிவான குளிகைசித்தி வாதசித்திசொன்னோம்
அத்தான வறுபத்துநான்கு சித்திசொன்னோம்
யதீதம்பெற்று வாழ்கலா மின்னூல்தன்னில்
முத்தான் சொச்சமில்லா வாயிரத்தைந்நூறு
முடிவதற்குச் சௌமியத்தின் சூஸ்திரம்பாரு
வித்தான வித்தெல்லாம் நன்றாய்த்தோன்று
மெய்ஞ்ஞான பரகெதியில் விளங்குந்தானே. 1197

தானான மூலமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டோஞ்
சைதன்னியப் பொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
கோனான குருவரசன் முறையுஞ்சொன்னோம்
கூறினோங் கைபாகங் குணமுஞ்சொன்னோம்

வானான வாதமொடு வைப்புச்சொன்னோம்
வளமான குருகோடி சுண்ணஞ்சொன்னோம்
ஆனான திராவகங்கள் செயநீருஞ்சொன்னோம்
அதீத கோடாகோடி மெழுகருளினோமே. 1198

அருளினோஞ் சரக்குவைப்பு வுபசரங்கள்
அருளான குளிகைசாரணைகள் சொன்னோம்
மருளினோ மாதியென்ற பனிநீர்சொன்னோம்
மகத்தான கோடாகோடி தொழில்கள்சொன்னோம்
வெருளினோம் வேதையிலே யனந்தஞ்சொன்னோம்
வேதாந்த தீட்சைகுருபூசை சொன்னோம்
வருளினோ மாயிரத்திரு நூறுபீடம்
வசனித்தோம் சௌமிய சாகரமுற்றே. 1199

அகஸ்தியரருளிச்செய்த
சௌமியசாகரம்-1200
முற்றுப்பெற்றது

****

தாமரை

நூலகம்